உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவரருளிச்செய்த

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு

இஃது,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

திருவொற்றியூர்

பரசுராமமுதலியார்-குமாரர்

கன்னியப்பமுதலியார்

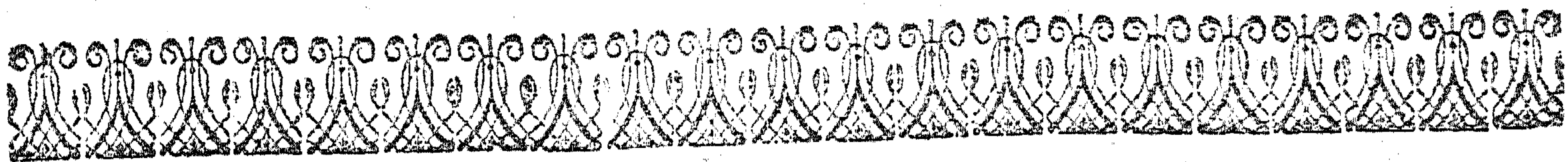
அண்டு பிரதர் அவர்களால்

தமது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

காப்பு.

ஆதிபராபரத்தினுடகிருபைகூர்ந்து
அப்பனேமனோன்மணியைத்தொழுதுபோற்றி
சோதியெனுங்கமலமலரமுதங்கொண்டு
சுந்தரம்போல்வாதத்திலட்சங்காப்பு
நீதிபெறவயித்தியத்திலிரண்டுலக்ஷம்
நிலைத்ததொருசூத்திரத்திற்கோடாகோடி
வாதியெனவந்தோர்க்கும்பெரியோருக்கும்
மனமகிழ்ந்துகருக்குருவாய்வசனித்தேனே. (க)

நூல்வகை.

வசனித்தேன்காவியந்தானாயிரத்திருநூறுக்குள்
வண்மையுள்ளசகலகலைக்ஞானமெல்லாம்
நிசனித்தேனாயிரத்திருநூறுக்குள்
நிச்சயமாய்க்கருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன்
திசனித்தமந்திரங்கள்சக்கரங்கள்
தீட்சையொடுசரக்குவைப்புசெந்தூரங்கள்
பசனித்தபற்பவகைமெழுகுஜெயநீர்
பாங்கானதாம்பரமும்சிமிட்டுப்போக்கே. (உ)

போக்கானயந்திரமாமயேந்திரசாலம்
புதுமையுள்ளஅஞ்சனமும்வசியப்போக்கும்

தீக்ஷாமறைப்போடுதிலதப்போக்கும்
சோணமோடியிலேயனந்தப்போக்கும்
வாக்கானபவிதமுள்ளகருவின்போக்கும்
வந்தனைகள்சிவ்வியுடமார்க்கப்போக்கும்
தாக்கானசரிதையொடுகிரியைப்போக்குந்
துண்மையுள்ளயோகமுடன்ஞானமாமே. (௯)

ஞானமுடன்தேகசித்திக்கற்பக்கூறு நலமானதீட்சைமுதல்தியானப்போக்கும், ஊனுனகாயாதிகற்பப்போக்கும் உண்மையுள்ளமுப்பூவின் கருவின்போக்கும், தேனுனமதியமுதஞ்சமாதிசற்பஞ் சிக்னதானெஞான்றுன அஷ்டபக்கம், கோனுனகுருவினுடகருணைபெற்றுக் கூறினேன்ப ௬
ன்னிரண்டுநூறுந்தானே.

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைஞானமெல்லாமடக்கிப்பாடித், தேனென்றமொழிபோகேயிந்தநூலைச் செகசெனவேசமாதிதனில்வைததேனப்பா, நானென்றஆணவத்தால்சித்தர்கூடி நலமாகவந்தார்களொடுக்கந்தன்னில், கோனென்றஎன்குருவேபூரணமேஐயா கும்ப ௫
முனிசரணமென்றுகூறினேனே.

சித்தர் அகஸ்தியரைக்கண்டு வசனித்தல்.

கூறினசொல்லைதனைலேயென்றனனுங் குணமாகவந்தோர்க்கு ஆசனந்தான்போட்டு, மீறினதுறவிதனைவேசேட்டேனப்போ விளம்பினதாலுபிதந்திருநூறுக்குள், தேறினதுறைகக்தோர்களகண்டாராகுல் சிவசிவாகைலாசமிடங்கொள்ளாது கோறினதாளன்னவையாவென்றுகேட்டார் சா
குணமானசித்தருக்காமென்றுசொன்னேன்.

சொன்னவுடனடிபணிந்துசித்தரெல்லாந் தன்மார்க்கருலகத்தோர்கண்டாராகில், என்னவையாவுலகமெலாஞ்சித்தாய்ப்போகுமிதற்குசீசாபமதுவாயீவாய், உண்மையுள்ளஇந்தநூல்சித்தர்க்கேயாம் உலகிலுள்ளோர்க்கிந்நூலைச்சிததரிக்கால், நன்மைபெறவுதறுஞ்செகிப்பற்றி நபி ௭
க்கமுடனவன்சிரசுதெறித்துப்போமே.

போமென்றுசொன்னவுடன்சித்தரெல்லாம் புகழானஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணி, நாமென்றஆணவத்தைதடுக்கிக்கொண்டு நலமானஇந்நூலைக்குகைக்குள்வைத்து, தேனென்றஅமுதம்போலெடுத்துப்பார்த்து சிவசிவாமறுபடியுங்குகைக்குள்வைத்து, கோனென்றகுருவைப்போலிந்நூ ௮
லைக் குருநூல்போலவராவர்கள்பணிந்திட்டாரே.

நூல் பதனமாக்கும்படி புலத்தியருக்குரைத்தல்.

பணிந்திட்டஇந்நூலைப்புலத்தியாகேள் பாரதனிலேயொருவருக்கும்பகரவேண்டாம், கனிந்திட்டபூஷணம்போலிந்நூல்மைந்தா கருவானபொருளெனவேகருத்துள்வைத்து, துனிந்திட்டமனம்போலேகுருவை

க்காரு சொல்லாதபூரணத்திற்சொக்கியேறு, அணிக்கிட்டவாசிமீறலறி
வைப்பற்றி அசகாபூரணத்திலருள்தாண்பாரே. ௯

அருளானகுருபதத்தையமுக்கிப்பாரு அமுக்கிமுனைபார்க்கையி
லேயருள்தான்காணும், இருளானமாய்கைதனையறுத்துப் பின்பமுள்ள
பூரணத்தையியல்பாய்க்கொண்டு,மருளானபுத்திதனையறுத்துத்தன்றுமெ
ய்யானசத்திகைக்கருத்திற்சேரு,உருவானபூரணத்திலுரிமைவைத்து உ
ண்மையுடன்பூரணத்திலுன்னிப்பாரே. ௰

பூரணமகிமை.

உன்னுவதுஎவ்விடமென்றுகந்துகேளு வுண்மையுடன்சொல்லுகி
றேனுனக்காய்மைந்தா, நன்னுவதுஅகாரமடாஐயாஐயா நலமானஅகார
மொடுஉகாரம்ரண்டும், சொன்னபொருளிவையுமொன்றாய்க்கூடிப்போது
அருவமுள்ளஓங்காரம்தோணுச்சு, இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்புலத்
தியாகேள் இரவிமதியற்றவிடம்தோணுச்சே. ௰௧

நீயென்றசொல்லதுதானொன்றுக்கால் நிச்சயமாய்ச்சொல்லுகிறே
ன்புலத்தியாகேள், கோனென்றகுருவாகுத்திருவுமாகும் குருவிருக்குமா
யிரத்தெட்டிதழுமாகும், தேனுதும்பம்அரசபூரணியுமாகும் இதயமதத்
தின்றுகதாதிருகதமாகு,மூனென்றநாதமுடன்விந்துவாகு முண்மையெ
ன்றபொருளாகும்உண்மையாமே. ௧௨

மவுனமகிமையுரைத்தல்.

ஊமையென்றபொருளேதுஐயாஐயா உண்மையுடனெனக்குரை
ரைக்கவேணும், ஊமையென்றஅகாரமடாஉகாரம்ரண்டும் அருள்பெருகி
க்கூடினதுமவுனமாகும், சீமையெங்குந்திரிந்ததனால்மவுனமோ சிவாய
குருதேசிகனைக்கண்டார்காணுந், ஊமையென்றசொல்லதினால்பேரூடம்
பெற்றதுபோலசிடஞ்சொல்லாதேதுலைப்பாரே. ௧௩

நூல்பார்த்தால்பூரணநூல்தன்னைப்பாரு நுண்மையுள்ளசிட்சைப
னுனுக்கப்பாரு, கால்பார்த்தாலதற்குக்கருவைப்பாரு கருத்துவைத்து
இந்நூலைக்கருவாய்ப்பாரு, கேள்பார்த்துக்கொள்வதற்கு உயிர்தனைப்பா
ரு சிவசிவாவுடையட்சரியைப்பாரு, நான்பார்த்துக்கொள்வதற்கு
ஜோதியத்தைப்பாரு நன்மைபெறவேணுமென்றால்குருவைக்காணே.

குருவானபதியறிந்துகுருவைக்காரு குருவறிந்துபூரணத்தைத்தஞ்ச
மாய்க்கொள்ளு, இருவிருந்தபூரணத்தைத்தினமுங்கொண்டால் சிவசிவா
கயிலாசகதிகமாகு,மருவிருந்தஆயிரத்தெண்மலருக்குள்ளேமகத்தானஅ
முதமதுகசிந்துகாணும், கருவானஅமுதமதைக்கொண்டால்மைந்தா காய
சித்தியோகமுடன்வாதமாமே. ௧௫

வாதத்திற்குக்கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பாயிலப்படதற்குக்கருவைக்கேளு மகத்தானபூரணத்தைத்தம
ஞ்சிப்பாரு, சேதமப்பாவொருகாலில்லையில்லை சிவசத்திரண்டை

சகலகலைஞானமென்றுவழங்குகிற

ஞானமேநிஜமூர்த்தி, பேதப்பாஒருநாளுந்நினைக்கவேண்டாம் பிலத்தபு
த்தி அபிஷேகம்பணிப்பாரு, சாதமப்பாநின்றநிலைதன்னைப்பாரு நயமாக
இந்நூலைக்காருநாமே. க௬

இந்நூல்தானைப்பிரத்திருநாளக்குள் இன்பதுன்பமிரண்டையுமொ
ழிகிலைகதேன், சொன்னதொருநூல்களுக்குஇந்நூல்தானுந்தத்துமுன்
னருநூலாய்த்தொழுதுபோற்று நன்மையாயிந்நூலைபார்க்கிலாலும் நா
ன் சொன்னசாபமதுபலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ளபுலத்தியனேயோகவா க௭
ரே துணைகபிறுலிந்நூலைப்பதனம்பண்ணே.

பண்ணப்பா அடிமூலமேலாதாரம் பாங்கானகுண்டலியிலங்கென்றி
ட்டு, கின்னப்பா மேல்மூலமாருதாரம் மெய்யானமவுனத்தைமேவியோ
ட்டு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில்கடுகவுன்னு கற்பூரதீபமதைக்கருத்தாற்
சேவி, உண்ணப்பா அமுதமதையுண்ணுவுண்ணு உன்தேகங்கிளக்கொ க௮
ளிர்பல்லித்தியாமே.

சித்தியப்பா அடிமுனைமேலாதாரஞ் சென்றங்கேசதாசிவத்தின்கீட்
டைசகுடி, பத்தியுடன்சேசபூசைகளும்பண்ணிப் பதியானகும்பசத்திலின்னின்
றுபாறல், எத்திசையிலுள்ளஅதிசயங்களெல்லாம் ஏகாந்தமாகவேநின்று
சொன்னாய், புத்தியுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு போதமென்னபூர க௯
ணமேசதயமாமே.

சத்தியமேதவிராமல்நினைக்கவேணுந் தன்மையுண்டாய்த்தருமத்தி
ல்திரியவேணும், பத்தியுடன்பெரியோரைப்பணியவேணும் பதருமல்கா
சித்திபண்ணவேணும், புத்தியுடன்பூரணத்தைக்காணவேணும் பூரண
ஞ்செல்வமென்றுபுகலவேணுஞ், சித்தியுள்ளசிதம்பரமேஅம்மையாய்த் உ௰
தோன்றுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்லேவன்பூரணத்தின்செயலே.

சிதம்பரசக்கரமகிமை.

சொல்லானசிதம்பரத்தின்மகிமைகேளு சிறக்கவேஆறுவளைகோசி
மையான ஆறுவளைக்குள்கேகீறி மைந்தனேபிருபத்தஞ்சணையுமாச்சு,
துயானநமசிவயவென்றுபோட்டுத் தன்னையுடனேவளையைப்பிடித்து
டானது, சுயமானசிதம்பரத்தினடனங்காணுஞ் சொல்லுவார்கடனசபையெ உக
ன்றுபாரே.

பாரப்பாசிவயநமவென்றுபோட்டு பாங்காககுடுவளையைப்பிடித்து
நாது, நேரப்பாநின்றகயிலாசந்தன்னில் நிச்சயமாய்கனகசபைநேரேசோ
த்தது, காரப்பா அதில்மனதைவைத்துக்காரு கனகமதுவனச்குறிகருண்
டேயின்னாய், கூரப்பாநமசிவயவென்றுபோட்டு குணமாககுடுவளையை உஉ
ப்பிடித்துமாறே.

மாறப்பாயான்சொன்னபடியேபார்த்து மகத்தானபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, ஆரப்பாவுனக்கிதில்லோராஜர் அன்புடனேயெதிராகநிற்
பார்பாரு, காரப்பாஅவர்பதத்தில்தொண்டுபண்ணி கனிவாகத்தியானிப்

காலப்பாசேரு, கூர்ப்பாவுன்மனதில்கிளைத்ததெல்லாங் கூர்மையுடனீக்கிடுவார்குருவைப்போற்றே. ௨௩

பஞ்சாட்சரமாம்.

போற்றப்பாமகிமையென்றுபோட்டு புகழாகநிலைகளையைப்பிடித்தமாறு, மாற்றமுள்ளசிதம்பரமேமேயாவாய் நன்மையுடன்மந்திரத்தைசொல்லாஞ்சித்தி,வாய்த்திரிவுஇல்லையடாமனமேசெய்மை வெளியுதலைக்கடக்குமகிழ்ந்தாலும், பூத்தமலர்வாசனைப்போல்பிரகாசிக்கும் பூரணத்தைதப்பிதவாதேபுனிதமாமே. ௨௪

புனிதமாம்வாமமகிமையென்றபோட்டு பூரணத்தில்பரிபூரணசதிசிவனின்றார்,இனிதமுள்ளகாயசித்தியாமேமாகும் இன்பரசம்பதிசம்புனூடே இயல்புகாணும், அனிசமுள்ளபிடையெல்லாம்கெடிப்போகும் அரனரும்சிவனுமையுமன்பாவீவார், மகிமையென்றபேர்பேச்சுமகாத்மாக்கள மாநிலத்தில்நீயுமொருமுனியாவாயே. ௨௫

முனிவான அந்தசெழுக்காம்மகிமையமாகும் முதன்மையுள்ள அந்தசெழுக்குப்பிரைக்கேசரை, கனிவானசிகாரமே அல்லதுஅங்கேட தாவெவன்றாம்நின்றுநிற்றபூரணமேயாகும்,கனிவானபூரணத்தைக்கண்டேல்முத்தி சாயமனைக்கொண்டாக்கால்காயசித்தி, பனியானமனோன்மணியாளமகிமையவென்று மைக்கமோமாயினதால்சித்தியாமே. ௨௬

நாற்பத்துமுக்கோணம்.

ஆமப்பாசிவத்திருடைகூறுசொன்னேன் அப்பனேசத்தியுடைமாக்ககேசேரு,நாமப்பாசொல்லுகிறேன்முக்கோணவட்டம் நன்மையுடனாற்பத்துமூன்றுமாக்க,தாமப்பாநாலுபத்துமூன்றுக்குந்தான் சக்கரயுடன்சிதம்பரத்தைநன்றாய்நாட்ட, காமப்பால்காணப்பாவிண்டுகொண்டு கருவைறவுருவேறக்கருத்திலூணே. ௨௭

ஊனப்பாசத்தியுடபூசையாக்க ஓகோகோசிவத்திருடைபூசையாக்க, பூணப்பாசிவசத்தியிரண்டுங்கண்டு புனிதமுடனமனதறிவாகின்றுகொண்டு,காணப்பாகாலைமாலைசத்திக் கருணையுடனிருவரையும்பூசித்தாக்கால், நானப்பாசொல்லுகிறேன்கதிமுத்தி நன்றாகயோகமுதல்வாசமாமே. ௨௮

ஆமப்பாஅகமதியார்கண்டிமான்பர் அறுசுவையின்கிரமமைசமாதியாருடர், நாமப்பாவென்றுஅகம்புகுவாயரன்பர் நன்மையுள்ளபூரணத்தையறியாமான்பர்,காமப்பால்காணப்பால்காணுமான்பர கண்மணிஜோதிமாந்தகமூலைசமான்பர்,வாமப்பாவைகையறியாமடையாபெத்த வஞ்சருடன்சொல்லாதேமனத்தைப்பாரே. ௨௯

பூரணசதிசனமகிமை.

படிமானபூரணத்தையார்தான்கண்டார் மகத்தானகுருசொல்லமதியிலேனும்,இமையானவாசிவைத்தாளுதான்காண்பார் இடபாலயோ

கிசொல்லஅறியவேணுங்,குணமானகுண்டலியைக்கண்டால்மைந்தா ஆ
ருவானபதிதனைத்திறகூடலாகுங்,கனமானகண்டமதிலங்கென்றெட்டு கரு
த்துறவேகுறியைமெள்ளக்கருதிப்பாரே. ௩௰

பார்க்கவென்னதீபவொளிபளிச்சென்றேதான் பண்பாகக்காணுமே
ப்போகந்தான்கூசும், மாரக்குமுடன்கண்கடுத்துக்கூசிற்றானால் மருட்டி
மெள்ளவுருட்டியேகுறியிலேறு,ஏற்கையுடனிப்படியேபழக்கமானால் என
ன்னசொல்வேனந்திப்பிரகாசமப்பா, சேர்க்கையுடன்அகாரம்உகாரம்ரெ
ண்டுந் தினந்தோறுஞ்செபித்தவனேசித்தனாமே. ௩௧

காலவளவுகூறல்.

சித்தனையிருப்பதற்குஅகாரதீட்சை செபித்திடுவாயாண்டொன்றில்
தவிரமற்றான்,முற்றுதலாய்தினந்தோறும்பழக்கமானால் மூலத்திற்கினி
தானமுயன்றுகாணும், பற்றுதல்விடாதபடிநின்றாயானால் பாலகனேமூல
வன்னிஅகன்றுபோகும்,அற்றுகடாஅசதியெல்லாமகன்றுபோகுமறுசு
வையின்வீறெல்லாமகன்றுபோமே. ௩௨

போனபின்புஉகாரத்தைமருவிவேறு புத்தியுடனாண்டொன்றிலதி
ன்மேல்தானும்,ஆனபின்புசீர்கடுத்துவெட்டைமீறு மாக்கைதனில்வாய்வு
நின்றுபித்தமீறும,ஊன்சுவையில்மனம்வெறுத்துநினைத்துக்காட்டு முக்
தமனேயிப்படியேயிருக்குதென்று, கோனருளைப்புலத்தியனேவிட்டிடா
தே கொண்டுமெள்ளவற்றிவிடுவினைநில்லாதே. ௩௩

வினையானபீடையகுபிலத்துதானால் வேணபடிசற்பமதைவிரும்பி
பூட்டு, சுனையானசுனையெல்லாமோடிப்போகுங் சுந்தரம்போலுன்தேகந்
துலங்கும்பாரு, முனையானசுழிமுனைமேல்வாசியேற்று மூவுலகுங்காணு
தற்குமுனைமேல்நில்லு,துணையானசற்குருவைத்தொழுதுபோற்று தொ
ழுகைவிட்டுத்தொழுதாக்கால்மனமேயாமே. ௩௪

பேய்பிடித்துச்சாத்திரத்தையுலகத்தோர்கள் பேணியேபடித்திடு
வார்குருவைக்காணார், வாய்புழுத்தநாய்போலேயுலகத்துள்ளே வணக்க
நெறியறியாமல்மாண்டுபோனார்,நோய்பிடித்தசித்தர்கள்தானனந்தமுண்
டு நோக்கியேயவர்களிடம்பேசவேண்டாம்,காயறியாப்பிள்ளைஇடஞ்சேர
வேண்டாந் தன்மையுடன்பூரணத்தைப்போக்குவாயே. ௩௫

சடாட்சரமகிமை.

தன்மையுடன்சடாக்ஷரத்தின்மகிமைகேளு தாராகஅறுகோண
மிட்டுநன்றாய், உண்மையுடன்ஓம்நமசிவாயமென்று உறுதியுள்ளகோண
மதிலுகந்துபோடு, நன்மையுடன்சரவணபவவென்றேதான் நாட்டமா
கோணமதின்சுற்றில்தானே,உண்மையுடன்வட்டமிட்டுகுலமிட்டு வுள்ளி
த்துதானெழுதியோகம்போடே. ௩௬

போட்டவுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்
நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன்மனதாறைத்துச்செபித்தாயானால் நலமா
னமுருகனுமேபிரகாசிப்பான், தேட்டமுடனவர்பதமேபணிந்

துபோற்றி சிவாயகுருதேசிகனேசிவமேஐயா, பூட்டுமுனைதிறவுசோல்தி
றக்கவென்று புனிதமுடன்தாவெனவேதருவார்பாரே ௧௭

விநாயகசக்கரம்.

பாரப்பாகணபதியின்திறத்தைக்கேளு பாங்கானமுக்கோணமிட்டு
க்கொண்டு, நேரப்பாஅதினடுவேஓங்காரம்போட்டு நினைவாகஅதினடுவே
யேகம்போட்டு, காரப்பாசதாசிவத்தைக்கருத்திலூணிக் கருணையுள்ளக
ணபதியேநமாவென்றேதான், கூரப்பாகுருபதத்தில்நின்றுகொண்டு கூர்
மையுடன்செய்திடவேவருவார்பாரே. ௧௮

பாரானகணபதிதான்பிரகாசித்தால் பாங்காகஅவர்பதத்தைப்பணி
ந்துபோற்றி, நேராகநின்றநிலைதன்னைக்கண்டு-நினைவுடனேகேட்டசெல்
வாமிவார்பாரு, கூறுனகுண்டலிதான்பிரகாசித்தால் குணமானஅஷ்டசித்
தாங்கைக்குள்ளாகும்,விருபதிசனுஞ்செம்மையாகும் வேண்டுவதுக்
கிவர்திறந்தான்வேணும்பாரே, ௧௯

மானசபூசை.

பாரப்பாமானதாகாம்பூசைசேரு பருவமுடன்கால்முகங்கள்சுத்திப
ண்ணி,சேரப்பாவிபூதியைத்தான்உத்தளமாய்ப்பூசி சித்தமனதொன்றாக
அறிவிற்பூண்டு, நேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் ரேசகமாய்ப்பூரணத்
தைநினைவாயோட்டிக்,காரப்பாகும்பகத்தில்நின்றாயானால் கருணையுள்ள
சிவபூசைகோடியாமே. ௨௰

கோடியென்றுலெத்தனையோகோடிகாணுங் கூர்மையுள்ளமானத
மாம்பூசைநேர்மை,பேடிகளாய்த்திரிந்ததினால்வருவதேது பெண்மயக்க
ங்கொண்டதினாற்காண்பதேது, நாடினதாய்நன்றாசாடவேணு நாட்டமு
ள்ளதபோதனரைவணங்கவேணும், வாடிமனந்திரிந்ததனாலென்னுங்கா
ணாய் வஞ்சருடன்சொல்லாதேமவுனம்பாரே. ௨௧

மவுனமென்றபொருளதிலேமனத்தையூணு மனதாகபூரணத்தைவ
ணங்கிநில்லு, கெவுனமுடன்பூரணத்தில்நின்றாயானால் கேளடாஅஷ்டசி
த்துங்கைக்குள்ளாகும்,பவுனமென்றகுண்டலியின்நன்மையாலே பராப
ரத்தின்கிருபையினாற்பரிவாய்க்காணும், அவமானபுத்திதன்னைநினைந்தா
யானால் அடிமுடியும்அம்பரத்தைஅகன்றுபோமே. ௨௨

இரவிமண்டலம்.

அகலாதசூரியன்தன்மண்டலத்தைக்கேளு அகாரமுடன்உகாரம
தையணைத்துக்கொண்டு, பகலானவுதயமதில்மகாரந்தன்னைப் பருவமுட
ன்கும்பகத்தைப்பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுதுமாடிவருஞ்சூரியன்தான
ப்பா சிவசிவாபிரகாசங்கோடிரவிக்கொப்பாம், இகலானமனதுகந்தால்சித்
தியாகும் இருள்கண்டுவெளியாகுமனதைப்பாரே. ௨௩

மனதாகச்சந்திரன்தான்சூரியனிற்சென்று [illegible]
மப்போகானும், இனமானசந்திரன்தான்சூரியனோடாகும் இன்பமுள்ள
சூரியனைசந்திரனிருக்கும், கனமாகநிலைத்ததுதான்சூரியனை [illegible]

ண்டதொருசந்திரனேயெங்கேயென்றால், கனதாகச்சத்திபீடமிருந்தக
ளாயா தானவளாய்நின்றதுதான்சுழியுமாச்சே. ௬௪

பஞ்சபூசாதிவகையுரைத்தல்.

ஆச்சப்பாபிருதிவிதானப்பைக்கொள்ளு மப்பதுதான்மீறியல்லோர்
நெருப்பைக்கொள்ளும்; பேச்சப்பாநெருப்பதுதான்வாய்வுகொள்ளும்
போரானவாயுவுதானெங்கேயென்றால், போச்சப்பாஆகாசந்தன்னில்நின்
றுபுகழானவிந்துவெனவளர்ந்ததையா,நீச்சப்பாவிந்துவதுநாதமாச்சு நி ௬௫
லைத்துதடாநாதமென்றபொருள்தான்பாச்சே.

பாங்கானநாதமதில்விந்துசேர்ந்து பரப்பிரமரூபமெனப்பாரின்மீ
தே, நீங்காதமாய்கையொடுவளர்ந்ததப்பா நிலைத்தசொரூபகுத்தறிவினி
லைவினாலே,நீங்காமமாய்கையெல்லாமறுத்துத்தள்ளி தெசநிட்டையேறு
தற்குக்குருவைத்தேடி, ஓங்காரகம்பமதில்மனத்தைவைத்து ஒருமித்தே ௬௬
ன்குருபதத்திலொருமித்தேனே.

முப்பூவிபரம்.

ஒருமித்தமுப்பூவின்விபரங்கேளு வுண்மையுடன்பூமியுடநாதம்
வாங்கித், தருமித்தசிறுநீரும்பாண்டத்திட்டு தயவானவுவர்ப்பூவையதி
லேபோட்டு, கருவுற்றபாண்டமதைப்பதனமாகக் கருவாகஞாயிறுமுன்
வைத்திடப்பா, மருவுற்றவுவர்ப்பூவைக்கரைத்துநீயும் வாராமற்பாண் ௬௭
டந்தன்னிற்றானே.

தானேதான்பத்துமுறையிந்தவிதஞ் சமர்த்தாகமுடிந்தவுடன்சொ
ல்லக்கேளு,வீணேதான்திரியாதேயிந்தவுப்பில் விபரமுடனிடைக்கிடை
தான்வீரம்பூரம்,தேனேதான்முப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டி செம்மையுடனா
றுநீரால்கல்வத்தாட்டி, கோனருளாலுருட்டியதைவட்டிபண்ணி கொடு ௬௮
மையுள்ளவிமுகத்தில்வைத்திடாயே.

வைத்திடுவாய்விமுகத்தில்நீறுமட்டு மைந்தனேபத்தெருவில்புட
த்தைப்போடு, மெய்த்திட்டசுண்ணமாமென்னசொல்வேன் மெய்யானசு
ண்ணமதைப்பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்டமாகவேசவுக்காரத்தைக் கரு
வாகஎடுத்துவந்துகலசத்திட்டு, மைத்திட்டமானசிறுநீரைவிட்டு மைந்த ௬௯
னேவிமுகத்தில்வைத்துப்போற்றே.

போற்றியேவிமுகத்தில்வைத்தபின்பு பூரணத்தையுடன்சேர்த்து
ப்பூரம்போட்டு, கூட்டியேகரைத்துகல்லடுப்பிலேற்றிக் குமுறவேவை
த்தெரிப்பாய்வற்றுமட்டும், சாத்திகமாய்த்திரியாமலெடுத்துப்பாரு தன்
மையுள்ளசவுக்காரஞ்சுண்ணமாகும், நாற்றிசையுமெய்க்குமிந்தசவுக்கார ௭௰
த்தை நன்மையுடன்பதனமாய்வைத்திடாயே.

வைத்தபின்புசிறுநீரைப்பாண்டத்திட்டு மைந்தனேவிபிசங்கூட
ச்சேர்த்து, நைந்தபின்புஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி நன்மையுடன்நீர்வற்
றிடப்பாய்கிற்குங்,கைத்தசொருநீருப்பைப்பதனம்பண்ணு கசடறுடனீ
அருமையைக்கருதவேண்டாம், புத்தியுடன்பெரியோரைத்தொண்டுபண்ணி ௭௧
பூரணத்தைப்பற்றிமனதறிவில்நில்லே.

நில்லப்பாசுழிமுனையில்வந்தென்றேநி நிலையானமூலமதில்சிங்கென்றேது, செல்லப்பாகண்டமதில்அங்கென்றேதான் நிரமாணாராறுமடங்கும்வீட்டில், அல்லப்பாசொல்லுகிறேனீராறுந்தா னமர்ந்திருக்குங்குருபதத்திலருளைப்போற்றி, வில்லப்பாநாணேற்றிச்சரந்தொடுத்தாய்போல் விசையமனசுழிமுனையில்மேவிப்பாரே. ௫உ

பாரப்பாஇரவிமதிசுடர்மூன்றுப்பில் பண்பாகவகைக்கொருபலத்தைவாங்கி, சேரப்பாகலவத்திலிட்டுமைந்தா சீக்கிரமாய்மூன்றுமொன்றாய்ப்பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பாசெயநீரைவிட்டுமைந்தா வார்த்தநீர்வற்றுமட்டுங்கலவத்தாட்டு, காரப்பாசாறுசாமமட்டுங் கனலெழும்பநன்றாகஆட்டித்திரே. ௫௩

ஆட்டியதோர்முப்பூவைவட்டுபண்ணி ஆதித்தன்முன்பாகவுலரப்போட்டு, வாட்டிறவுஇல்லாமலெடுக்கவேண்டாம் வரிசையுளவட்டதுவுஞ்சுண்ணியிட்டாக்கால், நாட்டிகமாய்வட்டதுவைப்பதனம்பண்ண சமரசமாய்க்காற்றிலாவிடத்தில்தானு. மூட்டடாநூறுருவில்புடத்தான்போட்டு மூக்கமுளவுப்பதுவுஞ்சுண்ணமாச்சே. ௫௪

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அருளானபூநீறுஅன்பாய்வாங்கி, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசுத்தசலந்தன்னில் பேணியேசுளைத்திறுத்துரவிமுகத்தில்வைத்து, காச்சப்பாஇப்படியேபத்துமுறையிட்டுக் கருவானபூநீறுகட்டிப்போகும், போச்சப்பாஊறலதுபோச்சுபோச்சு புதுமையுள்ளபூநீறைப்பதனம்பண்ணே. ௫௫

பதமானசாரமுடன்சாரம்ரெண்டும் பக்குவமாயொன்றாக்கிரவியிற்போட்டு, சுதமாகக்காய்ந்தபின்புசாரஞ்சேரு சாதகமாய்ரவிமுகத்தில்பின்னும்வைத்து, நிதமாகயிப்படியேபத்துமுறையப்பா நிச்சயமாய்ச்செய்துவிடுதிரைவாய்த்தானும்; விதமாகக்கட்டியதுவுப்பாய்ப்போகும் விருதுபெற்றவுப்பதுதான்சொல்லக்கேளே. ௫௬

கேளப்பாகட்டியதோர்பூநீறொன்றுங் கிருபையுள்ளசுளிச்சுண்ணமிடையேசேர்த்து, வேளப்பாவீரமொடுபூரங்கூட்டி கொடியாகக்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, நீளப்பாசெயநீரால்விட்டுஆட்டி நிச்சயமாய்சாறுசாமமாட்டு, கேளப்பாகொட்டியதுபோலேவேசஞ் சிவசிவாவென்னசொல்வேன்வட்டுபண்ணே. ௫௭

பண்ணப்பாவட்டதுவுநன்றாய்ப்பண்ணி பரிதிமுகமுன்பாகப்பதியவைத்து, நண்ணப்பாசூரியனைப்பணிந்துபோற்றி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புவோட்டில்வைத்து, மண்ணப்பாமேலோடுபொதியமூடி மக்களேமண்சீலையேழுஞ்செய்து, உண்ணப்பாபத்தெருவில்புடத்தைப்போடு ஓகோகோகடுங்காரஞ்சுண்ணமாச்சே. ௫அ

சவுக்காரக்கட்டு.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேளு அருளானசவுக்காரக்கட்டிவாங்கி, மூச்சப்பாஓடாமல்கலசத்திட்டு முக்கியமுள்ளகாரமுடன்சாரஞ்சே

த்து, காச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு கருணையுள்ளசவுக்காரத்
தை, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லைசவுக்காரந்தான் பிலமாகக்க
ரைந்துபோகும், ௫௯
ட்டியது செத்துப்போச்சே,

கர்ப்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக்கட்டி வாங்கிப் புதுமையுள்ளசெயநீரில்தோய்த்
துத்தோய்த்து, காச்சப்பாவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ச்சு கருவாக இப்படி
யேபத்துமுறைகாச்சு, மூச்சப்பாவொடுங்கியது ஒடுங்கிப்போகும் முக்கிய
முள்ளவிளக்கொளியிற்பிடித்தாயானால், ஆச்சப்பா தீபமது அதிலேயட்டா ௬௰
து அன்பாகக்கட்டியது முழுக்கட்டாமே.

துரிசிக்கட்டு.

கட்டான துரிசியொருகட்டி வாங்கிக் கருவானபாளையுப்பையதின்
மேல்பூசி, மட்டாகச்செயநீரால்தோய்த்துத்தோய்த்து மைந்தனேயக்கி
னியில்வாட்டிவாட்டு, இட்டமுடனிப்படியேபத்துமுறைவாட்டு இறுகிய
துதுரிசதுவும்வெளுத்துக்கட்டும், சட்டமுடனித்துருசைப்பதனம்பண் ௬௧
ணு சண்டாளர்க்கித்துறைசாற்றவேண்டாம்.

மூக்கட்டுச்சுன்னம்.

சாற்றக்கேள்சவுக்காரங்கற்பூரந்தான் தயவான துரிசதுவுமூன்றுங்
கேளு, பார்த்தல்லோமூன்றுமோரிடையாய்ச்சேர்த்துப் பக்குவமாய்கலவை
த்திலிட்டுமைந்தா, வார்த்தனைக்க அறுவகையுந்தன்னாலாட்டு மைந்தனே
முப்பத்திரண்டுசாமம், சாற்றுலேதானைத்துவட்டுபண்ணி தளரவேரவி ௬௨
முகத்திலுலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபின்னை ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி உத்தமனேமண்சீலையேழு
ஞ்செய்து, அலர்ந்தகொருஎருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு அப்பனே ஒருமித்
தசுன்னமாகும், வளர்ந்தகொருதியாறுஎடுத்துப்பாரு வடுகனுக்குப்படைப
திக்கும்பூசைபண்ணி, மலர்ந்தபூச்சுன்னமப்பா கொடியவேக மாசற்றசுன் ௬௩
னமதைப்பதனம்பண்ணே.

மூப்பூச்சுன்னம்.

பண்ணப்பா வெடியுப்புசீனக்காரம் பாங்கான கல்லுப்புமூன்றுமொ
ன்றும், கண்ணப்பா கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கருவான வெடியுப்புநீராலரை
ட்டி, திண்ணப்பா சாறுசாமமாட்டு சமர்த்தாகக்கனலெழுமபநன்றாயாட்
டி, விண்ணப்பா வில்லைதனிலேகாயவைக்க விதமாகவுருட்டியதை வட்டுபண் ௬௪
ணே.

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்துப் பக்குவமாய்க்காய
வைப்பாய்பருதிதன்னில், புண்ணியனே வட்டதுவுங்கனிவிட்டாக்கால் பு
துமையுடன் ஓட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, நண்ணவே அஞ்சுபத்தெருவிற்
றுணும் நாட்டியேபுடம்போடுவெளுத்துநீறும், தண்மையுள்ள சுன்னமதா
ய்நீறிப்போகுந் தயவான சுன்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௬௫

அமுதகலைஞானம்-௲௨௱.

கருவங்கச்சுன்னம்.

பதமான இன்னமொருசுன்னப்போக்கு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், இதமானகருவங்கம்ரசமுஞ்சேர்த்து இன்பமுள்ளவிந்துவுடனாதங்கூட்டி, சதமானவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து சாதகமாய்க்கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு, விதமாகஅறுவகைநீர்தன்னாலாட்டு விசையுடனேயிராறுசாமமாட்டே. ௯௬

ஆட்டியதோர்வட்டதனைவட்டுபண்ணி அப்பனேரவிமுகத்திலுலர்த்திக்காய்ந்துபின்வைத்து, நாட்டியேகாய்ந்ததொருவட்டுதானும் நன்மையுடன்காய்ந்துகணிவிட்டாலமைந்தா, தாட்டிகமாயோட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து தன்மையுடனாறெருவில்புடத்தைப்போடு, பாட்டதிகஞ்சொல்லவில்லையப்பாகேளு பண்பாகநீறியதுசுன்னமாச்சே. ௯௭

கர்ப்பூரச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பாஇன்னமொருவிபரங்கேளு அன்பானகற்பூரக்கட்டிவாங்கி, பாச்சப்பாரவிமதியுங்கூடச்சேர்த்து பரிசுடையவீரமுடன்பூரங்கூட்டி, காச்சப்பாகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு கனமெழும்பாராறுசாமமாட்டி, மாச்சலதுசெய்யாமல்வட்டுபண்ணி மைந்தனேரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௯௮

உலர்ந்தபில்லைதனையெடுத்தோட்டில்வைத்து உத்தமனேமேலோடுபதியமூடி, தளர்ந்ததுவும்போகாமல்மண்ணுஞ்செய்து தரணிதனில்ஒருமுழத்தில்குழிதான்வெட்டி, உயர்ந்ததொருஎருவடுக்கிபுடத்தைப்போடு உத்தமனேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேசுன்னமாகு மாசற்றசுன்னமதைவைத்துப்போற்றே. ௯௯

கெந்தகச்சுன்னம்.

போற்றவேயின்னமொருபுதுமைகேளு பொல்லாதகெந்தகந்தானலமும்வாங்கி, காட்டியதோர்விந்துவுடனாதங்கூட்டி கருவானவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா வகையாகஅறுவகைநீர்தன்னாலாட்டி, தாட்டிகமாய்வழித்துவைத்துபில்லைதட்டி தன்மையுடன்ரவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௱

உலர்ந்தபதமென்னவென்றால்கணிவிட்டாக்கால் உத்தமனேஓட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க்குருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி அளவுடனேடம்போடச்சுன்னமாகும், மலர்ந்தசுன்னந்தனையெடுத்துப்பதனம்பண்ணி வாசமுள்ளசுன்னமடாமைந்தாகேளு, சலந்துயிகவாடாதேபதனம்பண்ணு சதாசிதகஞ்சதாசிவத்தைப்பணிந்துபோற்றே. ௱௧

போற்றுவதுஆரையென்றால்பூரணத்தைமைந்தா புதுமையுள்ளபூரணமேதெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்காசியைத்தான் நன்மையுடன்பூரகமேசெய்யவேணும், தேட்டமுடன்சுழிமுனையில்சேர்ந்தால் மைந்தா சிவசிவாசிவயோகிசீவன்முத்தன், தாட்டிகாயடிமூலமூலாதாரந் தன்மையுடன்சார்ந்தவனேதவசியாமே. ௱௨

பூமிநாதம்.

ஆமப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பான்பூமியுடனாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கனைத்திருத்தாவியில்போ
டு,நாமப்பாநன்றாகக்காய்ந்ததானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகா
ச்சு, வாமப்பால்தன்னுலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச் ௭௩
சே.

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூரணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கி
மைந்தா,பாச்சப்பாசிவந்தனிலேஎட்டிலொன்று பக்குவமாயிருந்தவுடன்ப
ருவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசிவமாய்ப்போகும்பெலமானசெய
நீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடிமைத்தூவி சிவசிவாவிமு ௭௪
கத்தில்வைத்திடாயே.

வைத்ததொருசெயநீரில்காரமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாகும்
கைத்ததொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணி கருவானகாசியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவ ௭௫
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே,

கேளப்பாஇச்சலத்தில்துரிசுலிங்கம் கெவுரிசிலைகாரவெள்ளைப்பூர
ம்வீரம்,நாளப்பாதுவைத்தூவிமுகத்தில்மைந்தா நாளாறுதினத்திலேதூக
ட்டிப்போகும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சரக்குமாறு மைந்தனேஇந்நீ
லின்னங்கேளு,கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயநீர்தன்னை குணமாகப்பீங்கா ௭௬
னில்வார்த்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாநாகமொடுவங்கமயஞ் சருவானரசமுடனேகாந்தந்து
த்த, மெள்ளப்பாஓட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போகும், வில்லப்பாதனக்குநேரேறிறைப்போல் வெகுவேதைதக
வைவேவைகவிதமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அ ௭௭
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தானுக்கே.

நோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கவேணும் நுண்மையுடன்மனதட
ங்கிநிலைக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகநிற்கவேணும் வஞ்சமனைக்கரு
டகற்றிமனதுபூண்டு,ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆனந்தமதி
யமுதமன்பாய்க்கொள்ளு,நாக்குநுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப் ௭௮
பேரொளியைக்காருகாமே.

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்தில்க
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்தில்நின்றுகொண்டு பாலகனேநந்திகண்
டால்வாதங்காணும், சீரப்பாசொல்லுகிறவார்தனையினுலென்ன விருதா
வில்கடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பாமூலத்தைஒளிகாணமட்டு ௭௯
ஞ் சேர்த்துநீசுழிமுனையில்சிறக்கநில்லே.

நின்றதினுல்மனதொடுக்குங்காற்றுடாது நேரறிந்துகுருபதத்தை
நினைவாய்க்காரு; பண்டுனினைதானகலும்பயமேயில்லைப் பார்க்கையிலேஆ

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றநீயவ்விடத்திற்சென்றுகொண்டு சிவ சிவாசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனதைவிட்டுக்காத்தாயானால் நலையில்லாச்சுழுத்தியுள்ளேயழுத்தாந்தானே ௮௰

தானென்றவாசியினாற்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்திறெலொன்றுமில்லை, ஊனான ஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசிவங்காணவேணும், தேனான அமுதமதுகொள்ளவேணுந் தெளிந்தங்கேயோகமுடனிருக்கவேணும், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. ௮௧

பானமண்ணாசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனாசையாலும், போனபெண்ணாசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதையின்கூற்றினாலும், கூறானமண்ணாசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடுமையாலுந், தேறாமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசிவகலைத்திறங்காணாரே. ௮௨

சிவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்ணப்பண்ணுஞ், சிவகலைதானறிந்தவெட்டுநாலுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாலும்பாழாய், சிவகலைமதிபோலேசிரணித்து செகத்திலேமானிடர்சள்மாண்டாரையா, சிவகலையானதுவேமூலமூலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதானே. ௮௩

தானென்றபரத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுதல்சோடசமாய்நிற்கும், வானென்றாகமதுகணடதிறற்காணு மகத்தானவாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆனென்றபஞ்சகர்த்தாளிருக்கும்வீடு வுற்பனமாஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு, தேனென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சிவசிவாசிவகலையிருந்தவீடே. ௮௪

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டிலுள்ளபேர்களையும்விரும்பவேணும், நாடறிந்துநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசிவபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாற்சற்குருவைத்தேடவேணுஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. ௮௫

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவதுஆரையென்றாற்குணமில்லானை சற்குருவையறியாதசமயத்தோனை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேனைக் கஞ்சாவுமினிமைச்சிகலந்தபேனை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனைத்தூஷணித்தவுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலேயவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. ௮௬

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலோவியைக்கட்டு அந்தாவிபூரணத்திலனுவாய்ப்போகு, முறிந்தாவிபூரணத்திற்பட்டபோதே மூக்கியமுள்ளஜலமாகிஜெயநீராகி, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சேரவிட்டு

பூமிநாதம்.

ஆ ரப்பாயின்னமொருவிபரங்கேளு அன்பான பூமியுடநாதம்வாங்கி,
நாமப்பாசொல்லுகிறோம்விந்துநீரால்நன்றாகக்கரைத்திறுத்தாவியில்போ
டு,நாமப்பாநன்றாகக்காய்ந்ததானால் கருவாகப்பத்துமுறையிப்படியேகா
ச்ச, வாமப்பால்தன்னாலேகட்டிப்போகும் மகத்தானபூவப்பாசிவமதாச் எ௩
சே.

செயநீர்.

ஆச்சப்பாசத்தியென்றபூரணந்தான் அருளானபீங்கானில்வாங்கி
மைந்தா,பாச்சப்பாசிவந்தனிலேஎட்டிவொன்று பக்குவமாயிருக்கவுடன்ப
ருவம்பாரு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசிவமாய்ப்போகும்பெலமானசெய
நீரால்வீரம்பூரம், தேச்சப்பாசெயநீரில்பொடியைத்தூவி சிவசிவாவிமு எ௪
கத்தில்வைத்திடாயே.

வைத்தவொருசெயநீரில்காரமேறி மகத்தானகொடிதாகநீறதாகும்
கைத்தகொருசெயநீரைப்பதனம்பண்ணி கருவானகாசியென்றகுப்பிதன்
னில், புத்தியுடன்குருபதத்தைப்பூசைபண்ணிசெயநீர்தன்னில் பக்குவ எ௫
மாய்செய்தொழிலைப்பகரக்கேளே,

கேளப்பாஇச்சலத்தில்துரிசுலிங்கம் கெவுரிசிலைகாரவெள்ளைப்பூர
ம்வீரம், நாளப்பாதுவைத்தூவிமுகத்தில்மைந்தா நாளாறுதினத்திலதுக
ட்டிப்போகும், மாளப்பாஇச்சலத்திலெச்சரக்குமாறு மைந்தனே இந்நீ
லின்னங்கேளு, கோளப்பாஒன்றுமில்லைசெயநீர்தன்னை குணமாகப்பீங்கா எ௬
னில்வார்த்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாநாகமொடுவங்கம்பத் தருவானசமூடனேகாந்தந்து
த்த, மெள்ளப்பாஓட்டில்வைத்துசுருக்குத்தாக்க வேகமதுதானடங்கிக்க
ட்டிப்போகும், வில்லப்பாதனக்குநேரேறிறைப்போல் வெகுவேலைதக
ளையேவவிசித்தமாகும், அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்மனதடங்கிநில்லு அ எ௭
ன்பாகக்குருபதத்திலருள்தானேக்கே.

நோக்குவதுபூரணத்தால்நோக்கவேணும் நுண்மையுடன்மனதட
ங்கிநிலைக்கவேணும், வாக்குமனதொன்றாகிநிற்கவேணும் வஞ்சமனைக்கசு
டகற்றிமனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலைதனையறிந்துகுருவைக்காரு ஆனந்தமதி
ம்முதமன்பாய்க்கொள்ளு, நாக்குநுனிபதிவுமிகநன்றாய்ப்பாரு நாதாந்தப் எ௮
பேரொளியைக்காருகாமே.

யோகமுறைகூறுதல்.

காரப்பாமயேந்திரமாங்கிரியிற்சென்று கருணையுள்ளபூரணத்தில்க
ருத்தைவைத்து, பாரப்பாசக்கரத்தில்நின்றுகொண்டு பாலகனேநந்திகண்
டால்வாதங்காணும், கீரப்பாசொல்லுகிறவார்த்தையினாலென்ன விருதா
வில்கடுகாட்டுப்பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பாமூலத்தைஒளிகணமட்டு எ௯
ம் சேர்த்துநீகழிமுனையில்நிறக்கநில்லே.

நின்றதினால்மனதொடுக்குங்காற்றுபாது நேரறிந்துகுருபதத்தை
நினைவாய்க்காரு, பண்டுவினைதானகலும்பயமேயில்லை பார்க்கையிலேஞா

தாரந்தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீயவ்விடத்திற்சென்றுகொண்டு சிவசிவாசித்திஎல்லாந்திரமாயாடு, நன்றானமனதைவிட்டுக்காத்தாயானால் நலமில்லாச்சுழுத்தியுள்ளேயழுத்தாந்தானே ௮௰

தானென்றவாசியினால்குருவைக்காரு தன்மைவிட்டுஇருந்ததினாலொன்றுமில்லை, ஊனான ஊனறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்திசிவங்காணவேணும், தேனானஅமுதமதுகொள்ளவேணுந் தெளிந்தங்கேயோகமுடனிருக்கவேணுங், கோனானகுருஞானந்தெளிந்துமைந்தா கூர்மையுடன்சுழிமுனையைக்கூர்ந்துபாரே. ௮௧

பாரானமண்ணாசைதள்ளினாலும் பண்பானதீனியுடனாசையாலும், போனபெண்ணாசைதள்ளினாலும் பிலத்தகொருதிரோதைபின்கூற்றினாலும், கூறானமண்ணாசைக்கொடுமையாலும் கூற்றானகாமத்தின்கொடுமையாலுந், தேறுமலிந்தாசைக்கொண்டபேர்கள் சிவசிவாசிவகலைத்திறங்காணாரே. ௮௨

சிவகலைதனையறிந்தால்பாடிவிக்குஞ் சிவசிவாவரிசையுடனுண்மைப பண்ணுஞ்,சிவகலைதானறிந்துஎட்டுநாளுஞ் சிவசிவாபுறப்பட்டுநாளும்பாழாய், சிவகலைமதிபோலேசீரணித்து செகத்திலேமானிடர்கள்மாண்டாரையா, சிவகலையானதுவேமூலமூலஞ் செம்மையுள்ளகதிரானவன்னிதானே. ௮௩

தானென்றபாதத்தினுடஅடிதானென்பார் தன்மையுடன்அகாரமுதல்சோடசமாய்நிற்கும், வாவென்றநாகமதுகண்டதிற்காணு மகத்தானவாயுவுக்குவுகந்தவீடு, ஆவென்றபஞ்சகர்த்தாவிருக்கும்வீடு வுற்பனமாஞ்சத்திசிவமொடுங்கும்வீடு,தேவென்றமதியமுதஞ்சொலிக்கும்வீடு சிவசிவாசிவகலையிருந்தவீடே. ௮௪

கொள்ளும்பொருள்.

வீடறிந்துமந்திரத்தைநிறுத்தவேணும் வீட்டினுள்ளபேர்களையும் விரும்பவேணும்,நாடறிந்துநல்லபதங்காணவேணு நன்மையுள்ளசத்திசிவபூசைவேணும், கூடிருந்துகுருபாதங்காணவேணுங் குருடனைப்போலிருந்தாக்கால்குணமோமைந்தா, தேடறிந்தாற்சற்குருவைத்தேடவேணுஞ் செகசாலமாய்கையெல்லாந்தள்ளுதள்ளே. ௮௫

தள்ளும்பொருள்.

தள்ளுவது ஆணையென்றால்குணமில்லானை சற்குருவையறியாதசமயத்தோனை, கள்ளுஅபின்சாராயங்கொண்டபேரைக் கஞ்சாவுமிறைச்சிகலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்துபாராதஉலுத்தமாண்பர் உத்தமனைத்துஷணித்தவுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வுஇல்லாதஅசடர்மெத்த நாட்டிலேயவர்களைநீயறிந்துதள்ளே. ௮௬

ஆகாசஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டுஇந்தாலேவிலையைக்கட்டு அந்தாவிபூரணத்திலனுவாய்ப்போகு,முறிந்தாவிபூரணத்தில்பட்டபோதே முக்கியமுள்ளஜலமாகஜெயநீராகு, செறிந்ததொருசெயநீரைப்பிங்கான்தன்னில சீராகவிட்டுவ

விழுகத்தில்வைத்தால்,பொறிந்தவொருபொறிபோலேயுப்பாய்நிற்குப்பு ௮௭
துமையுள்ளவுப்பதனைப்பதனம்பண்ணே.

பதமானவுப்பெடுத்துக்கொண்டால்மைந்தா பக்குவமாயறுகலையு
ங்கழன்றுபோகும், சதமானபூரணதத்தையப்பால்பாரு தருவானகற்பகம்
போல்கற்பமாகும், அதமானவியாதியெல்லாமதமாய்ப்போகும் ஆனந்த
மயமான அரூபமாகும்,மதியானமாய்கையெல்லாமற்றுப்போகு மந்திரப ௮௮
ஞ்சாட்சரத்தைமருவிப்பாரே.

பஞ்சாட்சரமகிமை.

மருவிநின்றஜனங்களுக்குப்பஞ்சபூதம் வாசானதேவதைக்குமஞ்சபூ
தம், தருவானயோனியெல்லாமஞ்சபூதந் தாக்கான அண்டமெல்லாமைந்
துபூதம்,குருவானசதாசிவத்துக்கைந்துபூதங் கூறான அஞ்செழுத்தாலெ
ல்லாமச்சு, துருவமுடன்வெட்டிநின்றுசாற்றி துன்பவினைதீராமல்முடி ௮௯
கொண்டாரே.

முப்பூவின்பெயர்.

துடிகொண்டமுப்பூவின்பெயரைக்கேளு சோதியுப்பு ஆதிதனைச்சொ
ல்லக்கேளு, முடிகொண்டவழலையென்றுங்கல்லுப்பென்று முனையானசு
ழினையென்றும்வண்ணானென்றும்,படியானபடிகமென்றுங்குடுகுடாரி
ப் பங்கயத்தின்பூவென்றும்பாருப்பென்றும்,வடிவானஆகாசபுவியென் ௯௰
று மகத்தானமவுனமென்றும்வயங்கும்பேரே.

பேர்கொண்டவடிவானவிந்துவென்றும் பிலத்தநீருப்பென்றும்வா
ரிதிதானென்றும்,கார்கொண்டமேகமென்றுங்கங்கையென்றுங் கருவான
ஆதிநீருப்பதென்றும், சீர்கொண்டவெண்சாரைசாரமென்றுஞ் சியமென்
றுங்கருவெப்பின்சாரமென்று, மூர்கொண்டசயிலமென்றுஞ்சேவநீரொன் ௯௧
று முத்தயனேதிராவகத்திலுண்மைதானே.

உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ்சத்தியென்று மூவானவொன்று
ஞ்சருகதென்றும்,கன்மையுள்ளபூமியுடனாதமென்றுஞ் சங்கையுள்ளபிரு
திவியின்காரமென்றும்,புன்மையுள்ளபூரமென்றும்புழுகதென்றும் பொ
ல்லாதவிஷமியென்றும்போதமென்றும், பண்புள்ளசில்லென்றுங்களியுப் ௯௨
பென்றும் பாங்கானபூரணத்திலுப்பின்பேரே.

முப்பூமகிமை.

உப்பானமுப்பூவின்பேருஞ்சொன்னேன் உவமையில்லாமுப்பூ மூ
ன்றுமுப்பூ, அப்பாகேள்முப்பூவும்பிர்மாவிஷ்ணு அரகாருத்திரனுமாகி
நின்றார், தப்பாதமுப்பூவையாவர்காண்பார் தன்மையுள்ளபெரியோர்கள
றிவாராரு, முப்பானமுப்பூவுமாதியிலேகுருவாய் முடிந்திருக்குதென்ற ௯௩
றியார்மூடர்தானே.

தானென்றமூடர்கள்தானுப்பெடுக்கவென்று தயவானமுப்பூவைப்
பேதனமேசெய்வார், ஊனென்றமுப்பூவையறியார்மூடர் வைகிநீர்தனி
லகணாதூவியில்வைப்பார், தேனென்றபூரணந்தான்மயங்கிப்போகு

சிவசிவாகா மெல்லொஞ்செத்தேபோகு, மானென்றபூப்பார்த்தால்மயங்கி
ப்போவான் மனமடங்கும்பூவையார்முடிப்பார்சொல்லே. ௯௪

சொல்லானமுப்பூவையுலகத்தோர்கள் தொழுதுமேயதின்விபரந்து
லங்கமாட்டார், அல்லதைச்செய்துவைத்து அலைந்துபோவார் அமுதமெ
ன்றபக்குவத்தையார்தான்காண்பார், சல்லல்செயும்பாவிகள்தான்வெல்
வேறுப்பு கலந்தெடுக்கவேணுமென்றுசமுதைமாண்பர், குல்லல்செய்து
குழம்பிமிகச்செத்தேபோனார் குருமானவுப்பினுடசெயல்காணாரே ௯௫

செயலறியாப்பாவிகளைச்சேர்க்கவேண்டாஞ் செய்வினைகள்தீராதக
முதைமாண்பர், மயலானசகலைப்பிடித்தவாதமார்க்க மகத்தானபூரணத்
தையல்லல்செய்வான், தயவானசுன்னப்பைநொருக்கிக்கொண்டு தானை
த்தாப்புடம்போட்டுத்தயங்கிப்போவான், தயவானசெயவர்கடாமெத்தவு
ண்டு தொல்லுலகிலிந்நூலைத்தலங்கிடாதே. ௯௬

நூற்பெருமை.

இந்நூல்தானாயிரத்துஇருநூறுக்குள் ஏகிறமயமானகருவைச்சொ
ன்னேன், தன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணு சாயுச்சியபதவியடாஇ
ந்தநூல்தான், உண்மையுடனூலெடுத்துஒடுக்கந்தன்னில் உண்மையுடன்
மவுனந்தானுகந்துபாரு, நன்மையுடன்மனதுசந்துபார்த்தாயானால் நல்ல
பதமுண்டாகுந்நாடிப்பாரே. ௯௭

நாட்டமில்லாமூடருடன்சொல்லவேண்டாம் நல்லகுணமில்லாதோரைநா
டவேண்டாங், கூட்டமிட்டுக்கல்லவிடுங்குறும்பர்மெத்தக் கூத்தாடிச்சில
ம்பதுபோல்குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக்கருணைபெறுந்தேவிவாலை ம
கத்தானபூரணத்தின்மகிமைதன்னை, தேட்டமில்லாவம்பரிடஞ்சொல்லவேண்
டாஞ் சேர்ந்தாக்கால்பூரணத்தின்செயல்காணாதே. ௯௮

காணாதபூரணத்தின்கருவினாலேகருணையுள்ளகயிலாசமேருதன்னை
கோணாதேநின்றநிலைகுறித்துக்கொண்டு குணமாகரேசகபூரகமும்பண்
ணி, வாணாகும்பகத்தில்மனதுபூண்டால் மகத்தானசிவயோகமாருமாகு
ந், தோணமறியமுகச்செயல்தன்னாலே சிவசிவாசிவயோகத்திறந்தான்பா
ரே. ௯௯

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாரானபிருதிவியுமப்புங்கூட்டி பஞ்சயத்தின்மேலேறிப்பதிவுமாகி
த், தேறுகத்தேய்வுடனேவாய்வுமொன்றுஞ்சேர்ந்தாக்காலைந்துருவுமொன்
றாய்ப்போச்சு, கூறுகஐந்துருவுமொன்றாய்நின்றால் குருவானபோதமடா
ஆர்தான்காண்பார், மாறுதமனமுடையசித்தர்க்கெல்லாம் வகையாகஐந்து
ருவுமணைந்தும்பாரே. ௱

வணக்கமுள்ளஐந்துருவுமைந்தேயுப்பு வரிசையுடனிதையுமிர்த்தாக
லைத்திட்டு, இணக்கமுடனனைக்கையிலேமெழுகாய்ப்போகும்என்னசொ
ல்வேன்மெழுகினியல்புதன்னை, மணக்கமுடன்மெழுகெடுத்துப தனம்

பண்ணி மார்க்கமுடனிம்மெழுகைவைத்துப்போற்றி, தனக்குமிதுகிடை
த்தபொருளென்றுமேயுஞ்சதாகாலம்அம்மெழுகைப்பூசைபண்ணே. ௱௧

பூசையதுசெய்ததினால்பலிக்குஞ்சித்தி பூரணத்தையடைந்ததினாலெலா
ன்றுமில்லை, நேசமுடன்பூரணமேதெய்வமென்று நிலைத்துமனதுறுதியி
லேநிறுத்தவேணும், ஆசையென்னபூரணத்தினாசையாசைஅதைவிட்டா
ல்வேறொருஆசையுண்டு, பாசமதைத்தானகற்றியறிவில்சேர்ந்து பய
வெளியில்நின்றதினால்பாலனுமே. ௱௨

பாலனைப்பதினாறுபிராயமாவாய் பராபரைத்தாய்பூரணத்தால்பலி
க்குஞ்சித்திக், காலனென்றகாலனைவதைப்போவான் காலனென்றுசொ
ன்னதுதான்பாசம்பாசம், ஆலமுண்டசிவனும்விதைத்தையுண்டார் அவ்
விதத்தான்பராபரத்தினருளேயாகும், சிவமுடனுமொன்றவிதந்தான்
போதகுரு சிவசிவாபூரணத்தின்செயலைப்பாரே. ௱௩

செந்தகமெழுகு.

பாரப்பாமுப்பூவுமொன்றாய்ச்சேர்த்து பரையின்நாதமடாசெந்தி
சைய்வீரஞ், சேரப்பாகல்வத்திலாட்டினக்கால் சிவசிவாமெழுகதுபோல்
சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கெந்திப்போக்கு அறிந்தவர்கள்சதா
சிவத்தையறிவாரப்பா, நேரப்பாநின்றநிலைதவிராமற்றான் நேசமுடனிம்
மெழுகைப்பதனம்பண்ணே. ௱௪

பண்ணப்பாபூசையினால்பலிக்குஞ்சித்திபாசமதைத்தானறுத்துநே
சம்வைத்து, உண்ணப்பாபராபரமேசெயல்தானென்றுவுற்றுமெள்ளஆ
றுதலுமேசென்று, விண்ணப்பாதிண்டாதேசடலைப்போற்று வேதாந்த
பூரணத்தில்விருப்பினிலும், கண்ணப்பாசுழிமுனையில்கருத்தாயூணு கருவா
னபஞ்சாண்டமடக்குந்தானே. ௱௫

தாளகமெழுகு.

தாலென்றசற்குருவாமுப்பூவோடே தன்மையென்றதாளகமுப்பி
சப்பூரம், தேனென்றசமுடனேகல்வத்திட்டு திடமாசாறாசாமமாட்டி,
தேனினமெழுகாகுமப்பாயேது குருவானமெழுகதனைப்பதனம்ப
ண்ணு, தாயென்றஆணவத்தைப்போக்கிக்கொண்டு தன்மையுடனிம்மெ
ழுகைப்பூசைபண்ணே. ௱௬

பூசையப்பா தினந்தோறும்பூசைபண்ணு புத்தியினேஉனக்காக இ
ருந்தாலே, நேசமுடனுயிர்த்துயிருமாறு நிலைத்ததனடா கருவெள்ளமிதி
லேயப்பா, பாசமதைத்தானறுத்துப்பதியிலுனிப் பாச்சடாமெழுகையுமே
தெய்வலோகத்தில், மாசியதுதானறுத்துப்பழுப்பாயேறி மகத்தானசிவசந்
தாய்மகிழ்ந்துகாணும். ௱௭

மகிழ்ந்ததொருசிவசினையைக்கண்டேயு மகிழாதேபுத்தியினேமன
ம்வேறுகும், நெகிழ்ந்தமனமிருக்குமடா வெகுநாள்செல்லும் தோராணபூர
ணத்தைச்செஞ்சிதாக்குபகுந்தொருசிவயோகப்பண்பினிலே பராப

ரமேகெதியெனவேபணிந்துபோற்று, தகுந்தமனமுறுதியுடன்வலுத்து ௱௮
ப்போகும் தன்மையுள்ளபராபரத்தைத்தாக்கிப்பாரே.

லிங்கரசமெழுகு.

பாரப்பாமுப்பூவும்லிங்கஞ்சேர்த்து பஞ்சுடையவீரமுடன்புழுகுபூ
ரம்,சேரப்பாகலவத்திலொன்றாய்சேர்த்து திரமாகஅரைக்கையிலேமெழு
காய்ப்போகும், வீரப்பாசெய்யாமல்மெழுகுதன்னில் விஷமில்லாசமதி
லேதாவிலொன்று, காரப்பாகலவத்திலிட்டுநன்றாய் கருவிட்டுஅரைக்கை ௱௯
யிலேசேர்ந்துபோமே.

சேர்ந்ததொருலிங்கரசமெழுகுதன்னை திரமானசிமிழ்தனிலேயடைக்
கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக்குருபதத்தைக்கொண்டுபண்ணி கூர்மையு
ள்ளமெழுகதிலேகுன்றிவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டுஇம்மெழுகைக்கொண்
டாயானால் நிலைத்துதடாசடலமென்றுகூடுதானும், சேர்ந்துஇக்கமெழுக ௱௰
திலேமண்டலமேகொண்டால் சிவசிவாசவுனமென்றுசித்துதானே.

ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு.

சித்தானசித்திலொருவிபரஞ்சொல்வேன் திரமானஆனைக்கல்சத்து
வாங்கி,முத்தானபூரணத்தையதிலேசேர்த்து மூர்க்கமுள்ளரசமுடனேபூ
ரங்கெந்தி, கர்த்தாவைத்தான்தொழுதுரவியில்வைக்கக் கருணையுடனது
மதுவொன்றாய்ச்சேர்ந்து; வற்றுதமெழுகதுபோலிருக்கும்பாரு வாகாக ௱௰௧
இம்மெழுகைப்பதனம்பண்ணே.

பதனமுடனிம்மெழுகில்குன்றியுண்ணு பகருமல்மூலமதில்நின்று
போனால்,வினையெல்லாமோடிவிடும்பாக்குங்காயமேன்மையுள்ளசம்போ
லேவிளங்குந்தேகம், மதனன்போல்வடிவாகும்பிலமுண்டாகு மகத்தான
அஷ்டசித்துக்குள்ளாகும், அதமானகுருவிசன்தான்மெத்தவுண்டு அ ௱௰௨
சடரிடஞ்சொல்லாதேயறிவைப்பாரே.

அறிவானபூரணமேதெய்வந்தெய்வம் அருமையுள்ளபூரணத்தைக
யார்தான்காண்பார், குறியானகுறியறிந்தபெரியோர்காண்பார் குண்டலி
யைச்சத்தியென்றுங்கூறுங்கூறு, நெறியானசிவயோகமார்க்கமெல்லா
நேர்மையுடனறிகுவர்பூரணத்தின்கூறு, பரியானதேசிபடா அகாரபூட ௱௰௩
ம் பாதேசிதனையறிந்துபணிகுவாயே.

அபக்குவர்களிவரெனல்.

வாய்திறந்துபேசாதமடையர்மெத்தவாலறிந்துசோதகுருடர்மெ
த்த,காயறிந்துஇணங்காதகழுதைமாண்பர் தலைவிதியுமறியாதசண்டிமா
ண்பர், காயறிந்துகனியறிந்துகொள்ளாமாண்பர் காசினியில்மெத்தவுண்
டுகருக்கில்லார்கள்,நியறிந்துஅனைமூட்டத்தெரியாமாண்பர் சிவவேடங் ௱௰௪
தனையறியாதிருடர்தானே.

காமென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றமனையோடின்
கும்பிலேயுங்காணார், கோமென்றகுருபதத்தின்குறியுங்காணார் குருடாவர்

காயாசங்குறடுமிட்டு, நாவென்றஆணவத்தைமெத்தப்பேசி நலமில்லாஅஞ்செழுத்தையுபதேசித்து, வீணென்றவின்மதங்கள்மெத்தப்பேசும் ௱௰௫
வெள்ளாட்டிப்பயல்களுடன்சேராதையா.

ஸ்ரீசாதகுருவாகிநாகள்ளாண்டர் செத்தபிணம்போல்திரிவார்சிவனேயென்று, கூறுதபொருளையெல்லாங்கூவென்பார் கறநிந்துகொரு குருடர்மட்டை, ஆறுஆதாரத்துவத்தின்செயலைக்காணார் அகண்டபரிபூரணத்தினிலைவைக்கண்டு, தேருதசித்தர்கள்நான்கோடியுண்டு சிவசிவாதேறி ௱௰௬
னமேபேர்கோடிக்கொன்றே.

ஒன்றானமூப்பூவில்சாரஞ்சேர்க்க ஒருமையுள்ளசாரீரந்தானப்பா, பன்றானசேதியிதுகாரசாரம் பருவமறிந்துலகமதில்பசாமாட்டார், நன்றுளபுலத்தியனேயுனக்குச்சொன்னேன் நலமறியாக்காயமதைச்சாரமென்பார், உண்டானசோதியடா ஆதியந்தம் உரிமையுள்ளபூரணமென்றுகந்து ௱௰௭
நில்லே.

நில்லென்றுமுன்சொன்னசாரீரில் நிசமானவீரமுடன்பூரஞ்சேரு கொல்லென்றுபொங்கியது அமரும்பாரு கொடிதானநீரப்பாகூறப்போமோ, சொல்லென்றஅக்கோச்குப்பிதன்னில் கருக்காகஅடைத்துநீபதனம்பண்ணி, வல்லமைநல்பேசாமல்மனதடக்கி மகத்தானசெயநீர்கொண்டு ௱௰௮
லிப்பாயே.

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பாலிங்கமொருகட்டிவாங்கி பருவமுடன்செயநீரைச்சுருக்குத்தாக்கு, வீரப்பாகட்டியது அடங்கிப்போகும் விசையானமூப்பூவில்செயநீர்விட்டு, காரப்பாகலவத்திலாட்டிறைக்கால் கருணையுள்ளமெழுகாகும்லிங்கத்தப்பி, சீப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாகாடைதனில்தணி ௱௰௯
போலாமே.

ஆமப்பாலிங்கமணிதனையெடுத்து ஆதியென்றதங்கமதில்நாலுக்கொன்று, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கொடுத்தாயானால் நன்மையுள்ளலிங்கந்தங்கமொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பாலிங்கமென்றகளங்கதாகும் தயவானகளங்கமதையுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பாதனையறிந்துகொண்டுமைந்தா மக ௱௨௰
த்தானமதிதனிலேவைத்துக்கொண்டே.

ஒன்றானகளங்கமதைவெள்ளிக்கீந்தா லுத்தமனேவயதுபதினெட்டாகு, நன்றானவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால் நன்மையுடனைம்பதினைதப்பாதையா, கன்றானகுடவணிலேயீந்தாயானால்கருவாமேழுமையுங்காணுங்காணும், அண்டர்பிரான்தொண்டனான அருளைப்பெற்று ஆகாசிவ ௱௨௰௧
யோகஅருளைப்பாரே.

நாகக்கட்டு.

பாரப்பாமுன்சொன்னசாரீரில் பக்குவமாய்நாகமதையுருக்கிச்சாய்த்தால், காரப்பாஐந்துமுறைசாய்த்தாயானால் கஞ்சமுள்ளகுடிலமெலாங்கழன்றுபோகும், சீரப்பாஅடங்கியதுமணிபோலாகும் சிவசிவாநாகமணி

யென்னசொல்வேன், ஆரப்பா அறிவார்கள்நாகப்போக்கு ஆதியந்தப்பொ
ருளதினாலடங்கிப்போச்சே. ௱௨௨

அடங்கினதோர்நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு அப்பனேதங்கமதி
லிடைக்கிடைதான்சேர்த்து, தடங்கலில்லாமணியெடுத்துவுடைத்துமை
ந்தா தூயவாகவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால், மூடங்கலில்லா ஆறேழுவயதே
யாகு மூடருக நுஇக்கருவைச்சொல்லாதையா, திடங்கனிந்த அமுதமுண்
டுகுருவைக்காரு தெசதீட்சைபதிதனிலேசேர்ந்துநில்லே. ௱௨௩

நில்லென்றுசொல்வதுநானெங்கேயென்றால் நிருமலமாங்குருபதத்
தேநேர்ந்துநில்லு, கல்லென்றசொல்லதுதானேயென்றால் தன்மையில்
லாவண்டமாநீகள்ளுதள்ளு, கொல்லென்றுசொல்லதுதானேயென்றால்
குருவைநினைந்துருநாகதுறும்பர்தன்மேல், செல்லென்றுமன்மதனைக்கொ
ல்லவேண்டாந் சிவசிவாகுருவருளைத்தினமும்போற்றே. ௱௨௪

துரிசுசுன்னம்.

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றிக்கொண்டு புதுமையுள்ளதுரிசி
னுடசுன்னஞ்சொல்வேன், மாற்றுவதுவழலையுடணிணங்கன்கூட்டி மாறு
மலிடைக்கிடைதான்துரிசிகூட்டி, நாட்டிகமாய்கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு
சமரசமாய்முன்னீரைவிட்டுஆட்டி, வாட்டிநீவாய்பில்லைதனைரவிமுகத்தில்
மைந்தனேநன்றாகவுலரப்போடே. ௱௨௫

உலர்ந்தபில்லைதனக்குமேல்சீலைசெய்து உண்மையுடன்காயவைத்து
குருவைப்போற்றி, அலர்ந்தஎருக்கினையெடுத்துபுடத்தைப்போடு அரகரா
புடமாறியெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேநீறிநிற்கு மகத்தா
னசுன்னமடாஎன்னசொல்வேன், தளர்ந்தலோருசந்தனைப்பழியாய்க்
கொல்லும் தன்மையுள்ளசின்னமதைப்பதனம்பண்ணே. ௱௨௬

சமணி.

பண்ணியதோர்சுன்னத்தின்மார்க்கந்தேறு பாலகனேரசமதனைச்சு
த்திபண்ணி, கிண்ணியென்றதார்பரக்கிண்ணிதன்னில கிருபையுள்ளரச
மதனை அதனில்வார்த்து, நன்னயமாய்ரவிதனிலேரசத்தைவைத்து நன்று
னசுன்னமதைமேலேதூவி.கன்னிமயேஸ்பரிதனக்குப்பூசைபண்ணி தை
யாமேமெத்திக்கதிரநேர்ந்தானே. ௱௨௭

இரமானரசமதனையெடுத்துமைந்தா சிவசிவாவுண்டைபோல்திரட்
டிக்கொண்டு, உரமானமுப்பூவில்முன்னீர்விட்டு வுத்தமனேகுப்பிமணித
னக்குப்பூசி, நிறமானரவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா நிச்சயமாய்விளக்கொ
ளியில்வாட்டினாக்கால், பரமானபரமகுருஅருளினாலே பக்குவமாயிருகிய
துமணியோலாமே. ௱௨௮

ஆமப்பாயிம்மணிக்குச்சாரணைகள்தீர்ந்து அருள்பெருகுஞ்சிமிழ்த
னிலேயடக்கம்பண்ணி, நாமப்பாசொல்லுகிறேம்நாவிலிட்டு நன்மையுள்
ள அமுதாகக்கொண்டாயானால், காமப்பாவுனதுருவம்நிர்மலமாய்க்காணு

த்தொக்கிநானந்தவெளிகாணேதோன்றுங், காமப்பாகொண்டதொருநிறத் ௱௨௯
தால்ணைந்தா கயிலாசமேறுதன்னைக்காணலாமே.

வழலைகாதமுப்பூச்சுண்ணம்.

காணப்பா இன்னமொருமுப்பூச்சொல்வேன் கருவானவழலையுடகா தக்கூட்டி, பேணப்பாஇத்திடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்து பெருமையுள்ளகல்வ ந்துவிட்டுமைந்தா, தேணப்பாமூன்றுசெயநீர்விட்டு திரமாகஅரை த்தகபிலைகாமேயி, கோணப்பாதன்னருளால்சுண்ணமாகி கொடுமையுள் ௱௩௰
ளசுண்ணமதாய்நிற்குந்தானே.

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்றசுண்ணமதையெடுத்துக்கொண்டு தாமமென்ற அரிதாரக் கட்டிக்கப்பா, வானென்றசெயநீரால்லரைத்துமைந்தா பகுத்தானதாரத்தா துக்கிப்பூட்டி, பானென்றவிமுகத்திலுலர்த்திமைந்தா பக்குவமாய்மண்சீ லையேழுஞ்செய்து, தேனென்றபூரணத்தைமனதில்வைத்து சிவசிவாகா ௱௩௧
டையென்றபுடத்தைப்போடே.

போட்டபுடந்தனையெடுத்துப்பார்த்தாயானால் புதுமையுள்ளதாரமது கட்டிப்போகும், தட்டிசமாய்கட்டியதோர்தாரந்தன்னை தயவானசெம்பு வெள்ளிக்கீந்தாயானால், நாட்டமுடனீராறுவயதுபெண்தான் நாயகிபோ லனுதாமென்னைநாடிநிற்பாள், நீட்டமுடனவள்பதத்தைப்பூசைபண் ௱௩௨
ணு தெவிட்டாதேபூரணத்தைத்தினமுநோக்கே.

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நுண்மையுள்ளலட்சணங் கைப்பார்க்கவேணும், தாக்குவதுஒருநிமைக்குளிருளையெல்லாந் தட்டறி கதுபோகவேதாக்கவேணு, மார்க்கமுடனிம்முறைகள்பார்க்கவேணும் ம ந்திரபஞ்சாட்சரத்திலிருக்கவேணும், ஆர்க்குமிந்தமுறைகளைச்சொன்னா ௱௩௩
யானால் அப்பனேயுனதுசிரம்வெடித்துப்போமே

போமப்பாசகலசித்துப்பொச்சுப்போகும் பொல்லாதசண்டாளர்க் கீந்தாயானால், நாமப்பாசொல்லுகிறோமிந்தசாபம் நம்மாலேதீர்ப்பதற்கு முடியாதப்பா, ஆமப்பாசொல்லிவிட்டோமிந்தநூலை அடக்கமப்பாவெகு டகமடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டுவெளியானால் தன்னுவ ௱௩௪
டலைக்காணுமல்தயங்குவாயே.

நாகசத்ரட்டு.

தயங்காமலின்னமொருவிபரங்கேளு தயவானநாகசஞ்சரியாய்ச் சேர்த்து, மயங்காமலைமுடியுந்தாரிசிபூர மகத்தானவீரமுடன்சினங்கூட் டி, தியங்காமல்கலைத்திலாட்டிமைந்தா தேவியென்னுமால்தேவிக்கல்பு ட்டி, நயங்காணுமென்றுமென்சீலைசெய்து நன்றாகவிமுகத்தில்காயவை ௱௩௫
யே.

வையப்பாவிமுகத்திற்கன்றாய்க்காய்ந்தால் மயங்காமல்புடம்போட மைந்தாகேளு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறோம்நன்றாய்க்கேளு மேன்மையுள் ளமணிபோலேகட்டிநிற்கும், மையப்பாவுருவதுபோலேபற்காள் சுணமா

ணாவிமதியிலிந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவில்லைப்பத்துமாற்றுபொன்போலேயிருக்குமடா புகழ்ந்ததானே. ௱௫௬

காணப்பா உப்புடனே புளியுஞ்சேர்த்து கரிப்பான குடவனைத்தான் தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லை தகடுதன்னில் விசையான அரைமருந்தைவினவிக்கொண்டு, பேணப்பா புடம்போடச்செய்யாய்ப்போகும் பிலத்ததொருசெம்பதனை உருக்கிக்கொண்டு, ஊணப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை உகந்துநீகொடுக்கின்றவரிசைகேளே. ௱௫௭

கேளப்பா வுருகினதோர் குடவன்தன்னில் கிருபையுடன் வெள்ளியதிலிந்துக்கொண்டு, கேளப்பா வாமலிரண்டுஞ்சேர்த்து குள்ளொன்றுவுருக்கையிலேயமைந்தா கேளு, வாளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை வரிசையுடன் கொடுக்கையிலேவாங்கிக்கொள்ளு, தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷந்தான்சென்று சிவசிவா பழுப்பேறித்தங்கமாச்சே. ௱௫௮

சினயாதிமுப்பூச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொருமுப்பூசொல்வேன் அரகரா ஆதிஉப்புக்கிடைதான்கேளு, காச்சப்பா காசினதோர் கம்பிஉப்புங் கருவானசீனமுடன் மூன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லையிடைசரியாக்கொண்டு பெருமையுள்ள சாரநீர்விட்டே ஆட்டி, மாச்சலென்று நினையாமல்கலவத்தாட்டி மக்களேயுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௱௫௯

பண்ணியதோர் வட்டதனைவிழுகத்தில்மைந்தா பாங்காசக்கனிக்கிடவே காய்ந்தானால்; புண்ணியனே மண்சிலைசெய்துக்கொண்டு புத்தியுடன் புடம்போடுசுன்னமாகும், கண்ணிமையேஸ்வரிதனக்குப்பூசைசெய்து கருவானகன்னமதில்கழிஞ்சிவாங்கி, தன்னிமையாய்த் தாரத்துக்கங்கிபூட்டி தூயவானசாரநீர்தன்னால்தானே. ௱௬௰

தானென்றகவசமதைநன்றாய்ச்செய்து தன்மையுடன் மண்சிலையேழுஞ்செய்து கோவென்றகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குணமாகவெண்டெருவில்புடத்தைப்போடு, மாவென்றஅரிதாரங்கட்டுநல்லமகத்தான தன்னிறமாயிருகிறுக்குந் தானென்றஆனைவத்தைப்போக்கிமைந்தா கருவானதாரமதையெடுத்துக்கொள்ளே. ௱௬௧

கொள்ளப்பா கட்டினதோர்தாரந்தன்னைக் கூசாமல்மதியிலிந்தாயானால், விள்ளக்கேளொரேழுமாற்றுகாணும் விசையானதாய்சோக்கட்டுமாற்று, சொல்லக்கேள்புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டி சொல்லடங்காப்புடந்தனிலேயிறங்குந்தங்கம், செல்லப்பா சிவயோகமார்க்கந்தன்னில் சிவசிவாமனதறிவால்தினமும்நோக்கே. ௱௬௨

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நன்மையுள்ளகுருபதத்தைத்தட்பணியவேணும், நாக்குரிசைதனையகற்றிக்கனியேதின்று நன்றாககன்னைதனைநவமாய்க்கொள்ளு, வாக்குமனதொன்றுமனத்தைக்காருமகத்தான ரேசகபூரகமும்பண்ணு, தாக்குவது கும்பகத்தில்நிறையூட்டு தன்மையுடன்யோகமதைத்தாக்கப்பாரே. ௱௬௩

பாரப்பாமூலமதைப்பூசித்தாக்கால் பாபாத்தின்செயலதனைக்கா
ணலாகும், சேரப்பாபிறப்பிறப்புரெண்டுங்காணும் நீடுசெல்மகத்துவமே
தெய்வமென்பார், ஆரப்பாசொன்னதுமூலகமேயாம் அருளானபூரணந்
தையறியாமூடர், கூறப்பாஉலகமெல்லாஞ்செனித்தவாறுங் கூர்மையுள்ள
நாதவிந்துரெண்டுந்தானே. ௱௪௪

ரெண்டானபொருளறிந்துபூசித்தோர்கள் நிலைத்தார்கள்கோடானு
கோடிமட்டும், வண்டானதநுசென்றுமதுவுண்டாப்போல் மகத்தானபூர
ணத்தைமருவிப்பாரு, அண்டர்கோனருள்பெருகிஉலகமீதில் அஷ்டமாசி
த்திகளுமாடிநிற்பான், பண்டானபரப்பிரமமாகியேதான் பாருலகில்குரு
வாகித்துலங்குவானே. ௱௪௫

நாகாசமுப்பூச்சுண்ணம்.

துலக்கமதாயின்னமொருமுப்பூசொல்வேன் சோதியுள்ளபுலத்திய
னேசொல்லக்கேளு, வலக்கமதாய்நாகமுடன்ரசத்தைச்சேரு மகத்தான
அடிமுடியுங்கூடச்சேரு, பழக்கமதாய்வீரமுடன்புழுகுசேரு பங்கமமா
ங்கலவத்திலிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமலநீராலேயரைத்தாயானால் மைந்த
னேமெழுகாகும்வட்டுபண்ணே. ௱௪௬

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டுபக்குவமாய்மண்சீலைசெ
ய்துக்கொண்டு,உன்னியதோர்முழமளவுபுடத்தைப்போடு உத்தமனேபு
டமாறியெடுத்துப்பாரு,வெண்மையுள்ளசுண்ணமதாய்நீறிநிற்கும் வேதா
ந்தனுதினமுங்குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனேயிந்தநீறதிகச்சுண்ணம் பூர
ணத்தின்செயலதனாற்சுண்ணமாச்சே. ௱௪௭

ஆச்சப்பாஇச்சுண்ணந்தாளகத்திலப்பி அடைவாகமண்சீலையேழும்
செய்து, காச்சப்பாவிழுகத்தினன்றாய்க்காய்ந்தால் கருகாமல்பத்தெரு
வில்புடத்தைப்போடு, மூச்சப்பாஒடாமலுருகிநிற்கு மூவுலகுமெச்சும
டாஇந்தத்தாளம், தாட்சியொன்றுமில்லையடாவிமதியிற்றூக்கி தயவான
பதினாறுமாற்றுப்பொன்னே. ௱௪௮

பொன்னாகுஞ்செம்புகளில்பத்துக்கொன்று பூட்டினால்வயதேட்
டாய்ப்புகழ்ந்துகாணும், உண்ணனமதிதனிலேபத்துக்கொன்று ஊட்டி
னால்பத்தரைதான்தப்பாதையா, கண்ணானகுடவனிலேபத்துக்கொன்று
காட்டினால்முறைக்குஅதிகங்காணும்,வண்ணமுள்ளமால்தேவிகூத்துமெ
த்த வாக்கடங்காமனமடங்காச்சித்துமாமே. ௱௪௯

தாரிசிமுப்பூச்சுண்ணம்.

சித்தானதாரிசிமுப்பூச்சுண்ணஞ்சொல்வேன் சித்தருள்ளபுலத்திய
னேசொல்லக்கேளு,பத்தானசவுக்காரஞ்சீனங்கூட்டி பசுமையுள்ளதுருசு
துவுமிடையேசேர்த்து,சத்தானஇவைகளுடன்கூடச்சேர்த்து தயவாக
வாய்நீரால்கலவத்தாட்டு, முத்தானமெழுகதுபோல்நிற்குமப்பா மோசு
மென்றுநினையாதேவட்டுபண்ணே. ௱௫௰

பண்ணியதோர்வட்டதனைக்காயப்போட்டு பக்குவமாய்காய்ந்தபின்
புமண்ணுஞ்செய்து, தண்மையுடன்பத்தெருவில்புடத்தைப்போடு தனை

லாறிவெடுத்துப்பார்சுண்ணமாகும், புண்ணியவானுனக்காக்கன்றாய்நீறும் புலத்தியனேயர்நீற்றைப்பதனைப்பண்ணு, தண்ணிரில்லாத்தண்ணிலே போட்டுப்பாரு தயவானவாறுதிபோல்செலமுமாச்சே. ௱௩௧

செலமானதற்சலத்தையொன்றில்வாங்கி சிவப்பானதாரகத்திற்கருக்குத்தாக்கு, அழலானவூறலது அற்றுப்போகும் அதின்பிறகுசன்னமதை துக்கவெசுர்பண்ணு, உலகளந்தஅரியிலுடனேதெளிதாறு பூண்ணையுடன்கயகமாயுரந்துநிற்பாள், கலைமதுசெய்யாமல்ரவிபதியில்தாக்கு கருணையுடன் பதினாறுமாற்றுப்பொன்னாம். ௱௩௨

பொன்னுனபொன்படைத்தால்பொல்லாதபாவியென்றால்மண்ணாய்ப்போகும், கண்ணான செயலறிந்தாலெல்லாமுண்டு கருவானகருவறிந்தாலெல்லாங்காணும், விண்ணானபதியறிந்துஅடிபுங்கண்டால் வேணவிதங்கருவாகச்செய்யலாகும், பெண்ணாசைகொண்டவனேஅனகாதையா பொருளாசைகொண்டவனாச்சினந்துதள்ளே. ( )

சினந்துமிகத்தள்ளுவதுஎன்னவென்றால் செயலில்லாப்புளியுடனேயென்னைத்தள்ளு,உணர்ந்துவருமிளிறைச்சிக்கஞ்சாவாகா உணர்வழிக்குங்கள்ளுசாராயமாகா,மணங்கமழும்பூரணத்தைதயன்றியொன்று வசியக்கடங்காமதம்பேசிநின்றாயானால், இணங்குவதுபூரணந்தான்கடினமாகும் என்மகனேபுலத்தியனேயிந்தநூலே. ௱௩௪

இந்தநூலாயிரத்துஇருநூறாகும் ஏகாந்தமானகருவதிலேதோற்றும், அந்தமுடனாதியென்றபொருளேதோற்றும் அவையடக்கமென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும், சந்தயங்களென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் விந்தையுள்ளவிநோதமெல்லாமிதிலேதோற்றும் வேடிக்கைசிமிட்டிகளுமிதிலேதோற்றும், தந்திரங்களென்றதெல்லாமிதிலேதோற்றும் சாயுச்சியபதவிகளுமிதிலேதோற்றும். ௱௩௫

தோற்றுதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுந் தூபமுதல்பரிசனமுமிதிலேதோற்றும்,ஆத்துமத்தின்கருக்களெல்லாமிதிலேதோற்று மருள்பெருகுபூரணத்தினருமைதோற்றும், பாட்டானபரிபாஷையிதிலேதோற்றும் பக்குவத்தின்செயல்களெல்லாமிதிலேதோற்றும், காட்டாதகருக்களெல்லாமிதிலேதோற்றுங் கபடமிட்டுவெகுளிதனில்நில்லாதையா. ௱௩௬

ஐயனேபுலத்தியனேயுமக்காய்நாமும் அருள்பெருகுமாயிரத்துஇருநூறுக்குள், மெய்யானகருக்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன் மேட்டியாய்திரியாமல்கருவைக்காரு, வையகமெல்லாந்திரிந்துஅலைந்தாலுந்தான் வாய்க்குமோஇக்கருக்கள்வாயாதப்பா, கையானனைதைப்பேசிக்கனிபோலமைந்தா கருவாகஇந்தநூல்பதனம்பண்ணே. ௱௩௭

பதனமப்பாவெகுபதனமிந்தநூலைப் பார்தனிலேமார்க்கருக்குக்காட்டாயானால்,விதனமப்பாசொல்லாலேயதிகசாபம் வேண்டினாலுன்னுடைய ... மாட்டாய்,மதனமதாய்பவுனமுடனிருந்து ...

மாசித்துமாடு, இதமானபூரணத்தைத்திணரும்போற்று இன்பமுடனின்னமொருமுப்பூச்சொல்வேன். ௱௫௮

வழலைமுப்பூச்சுண்ணம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேவழலைதன்னை சுத்தகெந்தகந்தன்னிலே சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கேளுஞ்சாரஞ்சுத்திபண்ணி வெண்மையென்ன சொல்லவொணாவுகளமாயிலே, கல்லானவழலைதனையெடுத்துமைந்தா கருவாக இடைசமனாய்விசம்பூரம், வல்லமையாய்க்கலைமதிவிட்டுமைந்தா வரிசையுடன்வெடியுப்புதன்னிலாட்டே. ௱௫௯

ஆட்டிநன்றாய்பில்லைசெய்துவெட்டுபண்ணி அருள்பெருகுமண்சிலையதின்மேல்செய்து, காட்டானவருவதனிற்புடத்தைப்போடு கனலாறியெடுத்திடவேசுண்ணமாகும், தேட்டானதேட்டாகுமிந்தச்சுண்ணந் திருவானதிரிதீவியுங்காரந்தன்னில், பூட்டாதகவசமதுநன்றாய்ச்செய்து பொருந்தவேமண்சிலையேழுஞ்செய்யே. ௱௬௰

செய்ததொருகவசமதைக்காயப்போட்டு சிவசிவாவெண்டெருவில் புடத்தைப்போட்டு, ஐயமுள்ளதாமதுகட்டிநல்ல சோதியுள்ளஅருணனைப்போலிருக்குமப்பா, மையவேகட்டியதோர்தாரந்தன்னைப் பாச்சடாவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, அய்யனேபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு அன்பாகபன்னிரண்டுமாற்றுமாச்சே. ௱௬௧

ஆச்சப்பாகுடவனிலேயெட்டுமாற்று அரகராசெம்புதனிலாறுமாற்று, பேச்சப்பாவெள்ளிசெம்புதன்னிலிந்தால் பிசகாதுஎட்டணைதான்டேணிப்பாரு, மீச்சப்பாவெகுமீச்சுதாரக்கட்டு நேர்மைசொல்லஎன்னாலேகூடாதையா, காச்சப்பாமூலமென்றதீயில்தன்னைக் கருணைபெறமேல்மூலச்சுடரிக்கில்லே. ௱௬௨

சவுக்காரப்போக்கு.

நில்லப்பாசவுக்காரஞ்செய்யுமார்க்கம்நிலைபெறவேசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, வல்லதொருகுளக்கரைவாழ்பிண்டத்தானை மகத்தானசிட்பியடாகுப்பிடானை விள்ளாமல்விள்ளுகிறேன்பூமிநாதம் விசையானஅழிமுடியுஞ்சிப்பிப்போக்கு, சொல்லாமல்சொல்லுகிறேன்மாதியந்தஞ் சொல்லும்பழமுள்ளவஸ்துவைநீவணங்கிப்போற்றே. ௱௬௩

வணங்குவதுஎப்படிதானென்றால்மைந்தா மையானமதிவிசிவேலைத ண்ணிற்சென்று, இணங்குவதால்நதிதனைப்பணிந்துபோற்றி இன்பமுடனைகவசமேசெய்துக்கொண்டு, குணங்களொருபடைதாகவயிரவனைப்போற்று குணமானஆள்வள்ளிக்கிழங்குதன்னை, முணங்காமல்நருக்கியதைஅ பாண்டத்திட்டு முன்னீராலுப்பிட்டுஅவித்திடாயே. ௱௬௪

அவித்ததொருகிழங்குதனையெடுத்துமைந்தா அழகனைத்தவேரல்தனிலே யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோரிருப்புலக்கைதன்னாற்குத்தி குழம்பவேன்றாகவிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய்பிளையாமல்பாண்டத்திட்டு தயவா

னாவிபிசங்கூட்டிப்போட்டு,பவித்திரமாளையங்கோலத்தயிலம்விட்டு பதன
மாய்க்கிண்டியேயுண்டைசெய்யே. ௱௬௫

செய்யப்பாவுண்டையதுவிளாங்காய்போலே திரமாகவுருட்டையி
லேயிறுகிப்போகு,மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனுஞ்சவுக்காரத்தண்டை விரு
துபெற்றசித்தர்கள்தான்செய்வாரப்பா, பொய்யப்பாசொன்னதில்லைப்புலி
யனுவாய் புகழானபூரணத்தைத்தினமும்நோக்கு, கையப்பாவுதவுவது
போலேமக்காள் கருவாகஇன்னமொருகாரஞ்சொல்வேன். ௱௬௬

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள்புலத்தியனேசவுக்காரந்தான் சுயம்பாகஇருக்குதடா
அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள்வஸ்துவாய்நின்றுகொண்டு விளக்கொளி
போல்நின்றுவிளையாடுதய்யா, வல்லதொருமயேந்திரமலைச்சார்புதன்னில்
வளர்ந்துநிற்குஞ்சவுக்காரப்புற்றுமேலே, சல்லாபமானதொருசவுக்கார
த்தை தனதாகக்கொண்டுவந்துநொறுக்கிடாயே. ௱௬௭

நொறுக்கியதுபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நுண்ணிமையாக்காட்டிவி
ட்டுமுப்பூவிட்டு, குறுக்கிநன்றாய்வற்றுமட்டுமெரிப்பாயப்பா குழம்பான
பருவமதில்தயிலம்வார்த்து, கருகிப்போகாமல்கிண்டுகிண்டு கருகாதப
தம்பார்த்துஎடுத்துக்கொண்டு, உருக்குமுடன்குட்டோடேயுருட்டிப்போ
டு வுத்தமனேயாறியபின்னிறுகிப்போச்சே. ௱௬௮

போச்சென்றுவிடுகாதேயின்னமொன்று புதுமையுள்ளசவுக்காரஞ்
சொல்லக்கேளு,மாச்சமொன்றுமில்லையடாஆதியந்தம் மைந்தனேசமூல
முங்கைவசமேசெய்து, பேச்சொன்றுசொல்லாமல்நொறுக்கிக்கொண்டு
பெரிதானபாண்டத்திலிட்டுமைந்தா, காச்சுதற்குசுத்தசலம்நிரம்பவிட்டு
கசகாமல்கிண்டிவடிகனர்ந்துபோமே. ௱௬௯

கனர்ந்துமிகக்குறுகிநன்றாய்க்கொதிக்கும்போது கருகாதபதம்பார்த்
துக்கிண்டுகிண்டு, கிளர்ந்துமிகக்கடுகதின்மேலெண்ணெய்நிற்குஞ் சிவசி
வாவெண்ணெய்தனைவடித்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்றகடுகதனையெடுத்
துமைந்தா கூசாமல்சுத்தசலமதனில்வார்த்து, வளர்ந்துமிகக்கையாலேக
ரைத்துமைந்தா வட்டோடுதனிலூற்றிரவியில்வையே. ௱௭௰

வைப்பாயவிழுகத்திலுலர்த்திபின்பு மக்களேபின்பொருகால்சுத்தச
லம்விட்டு,வைப்பாயவிபிசங்கூட்டிப்போட்டு நன்றாகஅடுப்பேற்றித்தயி
மூட்டி,மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பதமாய்க்கிண்டி வெந்துவரும்பதத்த
னிலேதயிலம்வார்த்து,செய்யப்பாதிரண்டுவரும்பதத்தைப்பார்த்துசிவசி
வாவுருட்டிவைத்திரமாய்த்தானே. ௱௭௧

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்றசவுக்காரமின்னமொன்று தன்மையுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, வானென்றகற்கண்ணம்படிதானொன்று வளமையுள்ளபூ
ரணத்தின்சுண்ணமொன்று, தேனென்றவிந்துப்புசுண்ணமொன்று திருவா
னாவிபிசஞ்சுண்ணமொன்று,மானென்றஅருநீரில்கரைத்துக்கொண்டு மக
த்தானபாண்டத்தில்வாருவாரே. ௱௭௨

அருளானபோதமெல்லாமடங்கும்வீடு ஆயிதிரோதாயிஇருந்தடங்கும்வீடு, இருளானகாயியந்தானிருக்கும்வீடு இச்சையுள்ளமாயமதுஇருந்தவீடு, மருளானபேய்க்கூத்துஆடிநின்று மாயமெல்லாங்குடியிருக்குமகத்தாய்வீடு, கருவானகருவிகளும்நிறைந்தவீடு கருவழிந்துநிகைத்துநின்றுகாலன்வீடே. ௱அ௭

வீடறிந்துபதவியுடனிருக்கமாண்பர் விட்டிலுள்ளபேர்களைத்தான்விரும்பாமாண்பர், காடறிந்துநாடறிந்துகருதாமாண்பர் கருவானபூரணத்தைத்காணுமாண்பர், கூடறிந்துகுடியிருக்கமாட்டாமாண்பர் குருவருளைப்போற்றுநகுருநட்டுமாண்பர், பாடறிந்துபயனறிந்துக்கொள்ளாமாண்பர் பாவிகள்தாண்மெத்தவுண்டுபார்த்திடாயே. ௱அஅ

கல்லுப்புக்கட்டு.

பார்த்துமிகப்பூரணத்தைப்பணியவேணும் பணிந்துமிகவில்லாட்டோபண்பாய்த்தானுங், கூற்றுவனுக்கிரையாகப்போவாய்மைந்தா கூறுடனேகூற்றுவன்தானுமென்றுக்கால், நாற்றிசையுந்திரிந்தலைந்துபொருள்கள்தேடும் நன்மையில்லாதிரோதாயிதன்மையப்பா, பூத்தமலர்வாசனைதானுங்கல்லுப்பாகும் பூமிவளர்பூவதுதானுதமாச்சே. ௱அ௯

ஆச்சப்பாபிரிதிவிறைதத்தாலே அடங்காதகல்லுப்புகட்டிப்போச்சு, மாச்சலதுஇல்லாமல்கட்டிச்சென்று மகிழாமலங்கிடைக்குக்காரசாரம், பார்க்கவாப்பினமுடன்றுருசுகூட்டிபதறுமல்வீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, தாட்சியொன்றுமில்லாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து தவிராமல்முன்னீரில்கரைத்துக்கொள்ளே. ௱௯௰

கொள்ளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா குருபாதத்தொழுதிறஞ்சியடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பாசொல்லுகிறேன்றிமையமூட்டி அடித்துநீல்பதிறுதாகிண்டுகிண்டு, வல்லமையாய்கிண்டிவரும்போதிலேதான் வைத்தவிக்குழும்பானபருவந்தன்னில், சொல்லக்கேளாண்டத்தெண்ணெய்விட்டு சுருதியுடன்கிண்டிநூல்பிரளும்பாரே. ௱௯௧

பாரப்பாஇரண்டுவரும்பருவந்தன்னில் பதறுமல்விளாங்காய்போலுண்டைசெய்து, பேரப்பாசவுக்காரமென்றுசொல்லி பிசகாமலுண்டைதனைப்பதனம்பண்ணி, சேப்பாநின்றுகொருகுருவைப்போற்றி நிச்சயமாய்சவுக்காரவுண்டைதன்னை, வீரப்பாபோவதற்குகந்தியேளு விசையானகாரமுடன்சாருஞ்சேரே. ௱௯௨

சேர்த்துமிகாவியில்வைக்கஜெயநோகுஞ் சிவசிவா அங்கீரில்வீரப்பூரம், பார்த்துமிகச்சேர்ந்திடவேசெயநீர்காணும் பக்குவமாய்குருநீர்போலவசமையாகும், வேற்றுமைகளில்லாதசவுக்காரத்தை வெகுளாமல்செயநீரில்தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடாவெண்ணெயெல்லாம்வழிந்துபோகுமகத்தானகாரமதுசத்தியாச்சே. ௱௯௩

ஆச்சப்பாசத்திசெய்தகாரமென்று அந்திடைக்குவிரமொன்றுபூரமொன்று, பேச்சப்பாஒன்றுமில்லைகலவத்தாட்டு பிசகாமலீராறுசாமமாக

ட்டு, பாச்சப்பாவிமுகத்தில்வட்டுபண்ணி பக்குவமாய்க்காய்ந்தபின்புசு
ண்ணுஞ்செய்து, காச்சப்பாகாட்டெருவில்புடத்தைப்போடு சுருணையுள்
ளசுன்னமதாய்நீறிப்போமே. ௱௯௪

தாரக்கட்டு.

போமப்பாதரித்திரியமெங்கேபோச்சு புனுகையுள்ளசுன்னமதை
வாய்நீராலே, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்குழைத்துக்கொண்டு நன்மையுள்
ளதாரத்துக்கங்கிபூட்டி, தாமப்பாமண்சீலையெழுஞ்செய்து தவிராமல்செ
ண்டெருவிற்புடத்தைப்போடு, ஓமப்பாதாரமதுவுருக்கிக்கட்டு முத்தம
னே அருணனைப்போலிருக்கும்பாரே. ௱௯௫

பாரப்பாசிவந்ததொருதாரந்தன்னை பாச்சடாவெள்ளியிலேபத்துக்
கொன்று, சேரப்பாவெள்ளியதுபழுக்கும்பத்தாய் சிவசிவாதாய்சேர்த்து
தகடுதட்டி, காரப்பாபுடம்போடுமூன்றுதிரமையா கருணைபெறப்பதினொ
றுமாற்றுப்பொன்னாம், வீரப்பாஅகற்றியதோர்செம்புதன்னில் விசைய
கபத்துக்குஒன்றுபோடே. ௱௯௬

போட்டசெம்புளித்திடவே ஆறுமாற்றாய்புனிதமுடனிருக்குமடா
அப்பாகேளு, தாட்டீகமாய்தாய்சேர்த்துதகடுதட்டி தன்மையுடன்மூன்
றுபுடம்போட்டாயானால், நாட்டதனில்விலையாகும்பத்துமாற்றாய்நன்மை
யுடனின்னமொன்றுநவிலக்கேளு, கூட்டானகுடவனைத்தான்சுத்திபண்
ணி கொடுத்திடுவாயெட்டில்ரெண்டுவெள்ளிதானே. ௱௯௭

தானென்றகுடவனிலேவெள்ளிசேர்த்து தன்மையுடன்பதினாறுங்
கொன்றேயிருந்தால், தேனென்றவயதுதானெட்டுமாற்றாய் தீர்க்கமாய்நிற்
குமடாதாயைச்சேர்த்து,மானென்றதகடுதட்டிப்புடத்தைப்போடுமைந்த
னேவயதுபனிரெண்டுமாற்றே, கோனென்றதிருவருளைவணங்கிப்போற்
றி குருவானபதியறிந்துஅமுதங்கொள்ளே. ௱௯௮

அமுதமென்றநாதமடாவாயுவாச்சு அப்பனேசுக்கிலமோவிந்துவிந்
து,குமுதமுடன்ரெண்டல்லோவொன்றாய்சேர்ந்தால், குருவானபதிகாட்
டும்வாசியாச்சு, உயிருகிறவாசியது எங்கேயென்றால் உத்தமனேயடியான
மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டுமூலத்தைக்கண்ணுற்பாரு நேரானசூரியன்
போல்வட்டமாச்சே. ௱௯௯

அட்டமாசித்திகளுமதிலுண்டாச்சு அருள்பெருகும்போதமேயதி
லுண்டாச்சு, நிஷ்டையொடுசமாதிகளுமதிலுண்டாச்சு ஞானமந்திரமு
மதிலுண்டாச்சு, தட்டர்களைக்குநெறியதிலுண்டாச்சு சொல்லவொண்
ணாவசியமெல்லாமதிலுண்டாச்சு, கட்டாதசரக்கெல்லாமிதிலேகட்டுங்க
வனமென்றகுளிகையுமேயிதிலுண்டாமே, ௨௱

அகஸ்தியர்புலத்தியருக்குத்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டானசேதியடாஇன்னமொன்று வுரைக்கிறேன்புலத்தியனே
யுண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ்செகஜோதிதன்னைக்காண ஆராலுங்கூடு
மடாவப்பாகேளு, பண்டையிலேவிட்டகுறைக்காரனென்றால் பாடுறு

பதம்போற்றிப்பணிகுவான்கேள், கண்டனடா குருபதத்தை யென்று சொல்வான் காசினியில்வாய்பிளக்காய்கருதுவானே. ௨௱௧

வானென்றமதியமுதமறிபாலட்டை வாயூறலமுதமென்றுகொள்ளு மாண்பர், தேனென்றபூரணத்தைச்சிசியென்று தெருத்தோறுங்கானலைந் றுதிருடுமாண்பர், கோவென்றகுருவருளைப்பணியாமாண்பர் குவலயத்தி ற்குருவேடமறியாமாண்பர், நாவென்றஆணவங்கள்மெத்தப்பேசி நாள் தோறுஞ்சீரணித்துப்போவார்பாரே. ௨௱௨

பாரப்பா ஆதியிலேபாடினதோர்காண்டம் பன்னிரண்டு ஆயிரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு, விரப்பாசெய்யாமலமர்ந்துநின்று விளையாடும்வேளையி லேவேதரிஷிவந்து, நேரப்பாநின்றவருக்கொழுதுநின்று நேசமுடன்பணி ந்துமிகநின்றனப்போ, ஆரப்பாஎன்றுமிகக்கேட்டேனையா அப்போது வேதரிஷியென்றான்தானே. ௨௱௩

வேதரிஷிவாவெனவேஅழைத்துக்கொண்டு வேதாந்தமூலமதுவுப தேசித்து, போகமுள்ளபூரணமுமவனுக்கீந்து புகழுடையநாதரிஷியென் றுசொல்லி, சீதமுள்ளபுத்தகத்தையவனுக்கீந்து நிலைத்துமிகப்பன்னிரண் டுங்காத்தாயானால், பேதமில்லாநாதரிஷிநீயேயாமே பெருமையுள்ள இந் நூலைப்பதனம்பண்ணே. ௨௱௪

பண்ணியதோரிந்நூலின்பயனைக்கேளு பார்மீதிலுரையாதேமகிழ்ந் திடாதே, நன்மையுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணிநாமென்றஆணவத்தை அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு தவிராம ல்சிவயோகந்தானேசெய்து, சென்னிதனில்தீயைவைத்துதீபமேற்றி தெ விட்டாதபூரணமேதினமுநோக்கே. ௨௱௫

நோக்கென்றபூரணத்தைநோக்கிக்கொண்டு நொடியென்றவொரு நொடியிற்குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்றபூரணத்தைவாசியேறி வந்தனடா மூலகிரியலையிற்றானும் பூக்கின்றபூஞ்சோலைவனத்திற்றானும் போகமுள் ளரிஷிகளிடம்வந்தேனையா, நாக்கென்றதபோதனைக்கண்டுகொண்டு த யவாகசவேதகிரிக்கேகினேனே. ௨௱௬

ஆமப்பாசவேதகிரிதன்னில்வாழும் அரகராசித்தர்கள்தானனந்தங் கோடி, காமப்பாஸ்நானந்பாசரண்டுங்கொண்டு கருணையுடன்தவசிருப்பா ரனந்தங்கோடி, நாமப்பாஅவர்களிடம்சென்றேனையா நன்மையுடன்நாதகி ரிஎங்கேயென்றேன், காமப்பாசகலோருங்கூடவந்து தன்மையுள்ளநாதகி ரிஅதோவென்றார். ௨௱௭

என்றவரும்வேதகிரிக்கேகினார்கள் என்மகனேநாதகிரிக்கேகினேனு ன், குன்றுநாதரிஷிகோடிஅதனில்வாழ்பவர் குறையாதவாயுவைத்தான்பாரி ப்பார்கள், நன்றானதபசகிலேமிச்சுமிச்சம் நான்சென்றேனவர்களிடமை ந்தாகேளு, பண்பானஎன்குருவேயென்றுசொல்லி பணிந்தார்கள்அந்தகி ரியெங்கென்றேனே. ௨௱௮

எங்கென்று அருகிரிமுடியிற்சென்றுஇனியமுள்ளரிஷிகளிடஞ்செ ன்றேனையா, அங்கென்றுதங்கினிமேலைக்கனதபுண்டே மேதில்ருந்துஅதி

லகிரிச்சருவிற்சென்று,நங்கென்றுஅகிலகிரிமுடியிற்சென்றே ஞாதாக்கள் வெகுகோடியதனில்வாழ்வார், வங்கென்றுஅவர்களிடஞ்சென்றேனையா வருந்தியவர்களிபிந்தார்வாங்கினேனே. ௨௱௧

வாங்கியொருகோடிக்குள்ளேசென்றேனையா வரிசையுள்ளசோதிகிரிமுடியிற்சென்றேன், இங்கில்லாகுருதேகிசித்தர்கோடி திரட்கமுள்ளமவுனமதாயிருப்பாரையா, பாங்குபெறஅவர்களிடஞ்சென்றேனப்போ பரமானஅகத்தீசர்வாவென்றார்கள், மாங்கனியினமுதாசமீந்தாரையா வரிசையுடன்போதகிரிசெங்கென்றேனே. ௨௱௨

எங்கென்றுகேட்டவுடன்மவுனயோகி யெல்லோருமடிதொழுதுவதுசொன்னார், அங்கென்றுபோதகிரிநாங்கள்காணோம் அதனிலேவாசமதாயதில்வளர்ந்தோம்,நங்கென்றுபோதகிரிக்கேகவென்றால் நாதமென்றசெவுனாசக்குளிகைவேணும், சிங்கென்றஎன்குருவேகுப்பமூர்த்தி சீக்கிரத்தில்நீவவேதொழுதோர்பாரே. ௨௱௩

பாரப்பாபோதகிரிக்கேகவென்றால்பஞ்சகணதிட்சையிறல்குளிகைசெய்து,நேரப்பாநின்றதொருநாமனைகள்நீர்ந்து நியைத்தில்செவுனாசக்குளிகைசெய்வாய், வீரப்பாசெய்யாமல்சத்தைவாங்கி விசையானபஞ்சகணதீட்சைசெய்து,சீரப்பாநொடிக்குமுன்னேகிரண்டுப்போக்க நிலைபெருகச்செவுனமணிக்குளிகையாச்சே. ௨௱௪

குளிகைதனையனேவோரும்வாயிற்போட்டு (தும்பித்துப்பாய்ந்தார்கள்போதகிரிதன்னில், பலிதமுள்ளபோதகிரியென்னசொல்வேன் பாய்ந்ததொருசித்தரெல்லாம்போதமயமானார், அழியாதபோதமயமாகிநின்றுஅனைவருமிலிங்கமயமாகிப்போனார், நெளியாதபோதையிலேநிலையிநின்று நேரானபொதிகைகிரிப்போனேனே. ௨௱௫

போரானபோதகிரியென்றும்பேரு பெருமையுள்ளபொதிகைகிரிஎன்றும்பேரு,வாரானசதுரகிரியென்றும்பேரு வளமானசூரியகிரியென்றும்பேரு,கூரானமயேந்திரகிரியென்றும்பேரு குருவானகும்பகிரிஎன்றும்பேரு, பாரானபரமகிரியென்றும்பேரு பரமகயிலாசமென்றுபேருமாச்சே. ௨௱௬

ஆச்சப்பாலிங்கமயமாகிப்போன அனைவருக்கும்பூசைநிவேத்தியங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ்செய்யாமல்அறிவிற்கூடி மகத்தானகும்பகத்தில்மருவிச்சேர்த்து,மூச்சதுதானடங்கிநின்றபொதிகைதன்னில்முக்கோடிகாலமட்டும்வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக்காட்சிகளுமதிலேகண்டேன் கண்டதொருகாட்சியிலேமுழித்தேன்பாரே. ௨௱௭

சித்தர்கள்குலமும் அவர்கள்பாடியநூல்களும்.

முழித்துமிகப்பார்த்ததொருஞானதிஷ்டி முனையானகழிமுனையில்கண்டகாட்சி, அழித்துமிகப்பார்த்ததினல்வேதமுனிசெய்த அகத்தியத்தால்நீலகிரிதன்னில்வந்து, பழித்தனமாய்நின்றகிரிதன்னைக்கண்டேன் பரமானபுலத்தியனேகேளுகேளு, கழித்தஒருபன்னிரண்டாயிரந்தனைப் பார்த்து கருவெடுத்துவெகுநூல்கள்கட்டினேனே. ௨௱௮

கட்டினதாமல்லாமல்ஜாலவித்தை கருவெடுத்துசெகத்தோர்க்குக்கா ட்டினானென்பார், கிட்டமுடன்கருவூரான்கனக்குச்சொல்லி திரமாகக்குடிமக ன்தான்செய்தபோக்கு, மட்டிலைமகளில்லாதரந்தபேதம் வரிசையுடன்சி லநூல்களப்பாடினனென்பார், கட்டினன்கொங்கணவன்பளிங்குசாதி காவியமா ய்வெகுநூல்கள்கூறினானே. ௨௪௭

காருசினன்சட்டைமுனியனந்தங்கோடி கருவாக அவன்குலந்தான் சேணியனாகும், உருகியுள்ளபோகனும்மேருகுவைனும் ஓகோகோ அவ ன்பாடலிலாக்கோவில்லை, பாருதியுள்ளசத்திரனொட்டியாமே பக்குவமா ய்முன்பின்னைப்பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ளமச்சமுனியென்னசொ ல்வேன் அவன்றனக்குத்தான்செம்படவனுக்குந்தானே. ௨௪௮

தானைமச்சமுனியனந்தங்கோடி தவிராதவெகுநூல்கள்பாடிப்போ ட்டான், யானைகாலமுனிகன்னைகுமாரட்டமாகவேபாடிப்போட்டா ன், ஊனைனஇடைக்காட்டனிடையனாகும் உண்மையில்லாக்கல்விகளையு ரைத்தானப்பா, தேனைநந்தியுமோபிரமருமப்பா திறமாகவெகுமறை யாய்ப்பாடினானே. ௨௪௯

நாதரிஷியையழைத்தல்.

பாடினார்கவித்தானந்தங்கோடியக்குவமாய்நாதரிஷிசொன்னதாலே, நாடியேநாதரிஷிதன்னைக்கூவி நான்கொடுத்தகாண்டமதைவெளியிற்போ ட்டு, தேடியென்னகாரியத்தைச்செய்தாயென்று பெருமையுடனூல்வாங் கிருக்கைக்குள்வைத்து; சாடியேஅனேவோர்க்குஞ்சாபமீந்தேன் சமுசயங் கள்திரமனழித்தேன்பாரே. ௨௫௰

பாரப்பாகவித்தர்பதினெட்டாகி பாருலகில்பதினெட்டுச்சித்தரா னார்; ஆரப்பாஇவர்பெருமையறிகுவார்கள் அறிந்துமிகத்தெரிந்தவன்றானி வேயாகும், சேரப்பாபாடினோர்பன்னிரண்டு நிலைத்ததொருஆயிரத்தைக் குறுக்கியைந்தா, சீரப்பாதப்பாமல்பன்னிரண்டுநூறும் திறமாகப்பாடிய தோரிந்நூல்பாரே. ௨௫௧

இந்நூல்நானுரைத்த இருநூறுக்குள் ஏகாந்தமானகருவெல்லாம்பா டி, முன்சொன்னபன்னிரண்டுஆயிரத்தை மூர்க்கமுள்ளபுத்தகமாய்ச்சேர் த்துக்கட்டி, வன்னமுள்ளபலகையாய்ச்சேர்த்தல்ல வாரிதியாங்காவே ரிதன்னில்தான், கல்லையுள்ளசங்கமென்றபலகையாக சமுத்திரம்போ ய்சேரென்றுசபித்திட்டேனே. ௨௫௨

நாதரிஷியைச்சபித்தல்.

செபித்திட்டநாதரிஷிதன்னையழைத்துசீக்கிரத்தில்சாபமிதுபிடியென் றேதான், குவித்திட்டேநாதரிஷியென்னசொல்வான் குருவானவென்குரு வேதீர்வதெப்போ, சபித்திட்டுவெகுநாள்தான்சென்றபின்பு சங்கமென் றபலகைபிடஞ்சேர்வாய்நீயும், வகுத்திட்டசாபமதுநீங்குமப்போ வனு னைப்பிக்கொண்டையுயர்ந்திட்டானே. ௨௫௩

நாதரிஷிவரலாறு.

மறந்துமிகவெகுகோடிகாலந்தானும்மகத்தானவேதரிஷியிலேந்தான
ப்பா, நிறைந்துமிகக்கைலைகிரிவடக்குச்சென்று நிலைத்துமிகப்பவுத்திரகு
லமானரப்பா, கனாந்துமிகவேதரிஷியென்னசொல்வோம்கருத்திலாபவுத்
திரனெனப்பேர்கொண்டோம்நாம், உரத்தஒருசாபமதுதீர்வதற்கு ஓகோ
கோபலகையிடஞ்சேரவென்றார். ௨௨௪

சேரவென்றுசொன்னமொழிதப்பாமல்தான் சிந்தைதனில்நினைந்து
வாரிதியிற்சென்றான், கூர்மமென்றபலகையெதிர்நோக்கிவந்த குறிப்பறி
ந்துவேதரிஷிஆநந்தமாகி, மாறல்செய்தபலகைதனையெடுத்துக்கொ
ண்டு மனங்குவிந்து அதிலிருந்தவருமைபூண்டு, தேர்வதற்குவதாலகை
செய்வோமென்று பிரயாகப்புராணமொன்றுபாடினனே. ௨௨௫

பாடினான்புராணமொருகாண்டம் பக்குவமாய்நாலடியுங்காந்த
மொன்று,நாடினான்வேதமொசொந்திரமுறைமந்தா நலமானபஞ்சலட்சண
முஞ்சொன்னார், தேடினான்காவியங்களாறந்தக்கோடி செகத்தோர்க்குறை
ப்பனையாய்வெகுசாப்பாடி, மூடினான்கருவமதுமொன்றாய்ப்போக மூர்க்
கமுடன்வெகுசந்தகபாடினனே. ௨௨௬

ஆமப்பாவெகுசங்கைவெடுத்துப்பாடி அரனைநம்பைவிட ஆத்தா
ளோத,காமப்பாளன்றமதபாலைவத்திறேலே நாளையெல்லாம்வேதமயமா
கச்சொன்னார், தாமப்பாவேதருநாணையாகி சங்கையில்லாபத்திரத்தை
த்தானுண்டாக்கி, வாமப்பால்கொண்டதொருவெறியினாலே வனையான
அண்டவனையாண்டான்பாரே. ௨௨௭

ஆண்டவனும்வேறல்லநானேதானென் றுபிரத்தெட்டண்டமெல்
லாமடக்கினைந்தா,பூண்டவனும்வேதமயமல்லால்வேறே பூதலத்தில்சிவ
னேறானதானென்று,நீண்டாகமசமோடிருந்தான்வேதன் நிதிலாவே
தமதையடக்கினென்றே,காண்டவனந்தானெரித்துக்கபாலமேந்தி கருணை
புள்ளாகந்தனைபோவென்றேனே. ௨௨௮

போவென்றுசொன்னவுடன்கந்தானுஞ்சென்று பொல்லாதபவுத்
திரனென்றசாபந்தீர்த்து,ஆவென்றஅமுதமதுஅவனுக்கீந்து அருவானபஞ்
சகனதிட்சைதனைத்து,மாவென்றாவுனாசதிட்சைதனைவைத்து மகத்தானபெ
ரியனைபவனுக்கீந்து, சேரவென்றபொதிகைகிரிதன்னில்வாழுஞ் சூம்
பமுனிபாவமதில்வாவென்றேனே. ௨௨௯

வாவென்றுசொன்னவுடன்வேதமுனிதானு மகத்தானபலகையதனை
க்கைதனிலேந்தி, ஓவென்றுசாத்திரதைதயோதிக்கொண்டு ஒருநொடியில்
பொதிகைகிரிதன்னில்வந்தான், கூவென்றவேதமுனிதன்னைப்பார்த்து கு
றுவானபலகையதைத்தாவென்றேநான், ஊவென்றசந்திரபுட்காணிதன்னி
ல் ஒளித்தனடாசங்கமென்றபலகைதானே. ௨௩௰

சவுக்காரவழலை.

தாமென்றபவுத்திரபதம்ஒழித்துமேயாச்ச சதாசிவமேயென்று நிறை
ந்திருக்கலாச்சு, கோவென்றகும்பமுனிகருணையாலே கொள்கிறேனதிரு

ணிங்கிவெளியாய்ப்போச்சு, தேனென்றவமுதமதுபெருகலாச்சு சிவசிவா அட்சரங்கள்தொனிக்கலாச்சு, நாவென்றதத்துவங்களற்றுப்போச்சு நலமானசவுக்காரக்குருவுண்டாச்சே. ௨௱௧

உண்டானசவுக்காரம்வழலையாலே உலகமெல்லாஞ்சித்துமயமானதாலே, பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாச்சுபரமகுருவானதொருவழலையாக, கண்டாருஞ்சொல்லார்களாரோ இல்லை கபிலைவளர்வழலையடாகாணப்போமோ, விண்டாருஞ்சொன்னதினால்தலைதெறித்துப்போகும் வேதாந்தபூமியுடனாதங்கேளே. ௨௱௨

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால்வெகுநாதம்பூமிநாதம் நாதாக்கள்பூசித்தவளர்ந்தநாதம், கீதமென்றசெகநாதம்தேசிநாதம் நிலைபெருகிபூரணத்தில்நின்றநாதம், பாதமெனஅடிமூலகணேசநாதம் பராபரமாம்பரமகுருநாதம்நாதம், பூதமென்றபஞ்சகணம்பொருந்துநாதம் பூவானநாதமதைப்புகழ்ந்துகாணே.

புகழ்ந்துநின்றபூமியுடநாதம்வாங்கி புரிசடையோன்சிரசில்வருங்கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்றநாதமதுக்கென்னசொல்வேன் வையடாதசதிட்சையார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்துசதீட்சைவைத்துப்பாரு அருளானநாதவெளியென்னசொல்வேன், செகமகிழுந்தசதீட்சைவைத்தாயானால் சிவசிவாநாதமதுவிந்துவாச்சே, ௨௱௩

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பாநாதவிந்துசுப்பால்கேளு அருளானசதிட்சைவைத்தாயானால், போச்சப்பாநாதவிந்தென்றபேருபுகழானதீட்சையினால்மைந்தா கேளு, காட்சியில்லாவிந்துவுடனாதமாச்சு தன்மையுடன்விந்துவுடனாதங்காணுங், மாச்சல்செய்நாதவிந்துதன்னால்மைந்தா மாண்டார்கள்வெகுகோடிசித்தர்தானே. ௨௱௫

தாவென்றவிந்துவுடனாதங்கண்டால் தவிராதுவாதசித்தியோகந்தானும், ஊவென்றவாசியதுபிலத்துப்போச்சு உண்மையுள்ளபூரணத்தைக்காணலாச்சு, மாவென்றமவுனமதுகலந்துபோச்சு மகத்தானகற்பமதுவுறலாச்சு, தேனென்றஅமுதமதுசொல்லலாச்சு தேகமென்றயாக்கையதுசித்தியாச்சே. ௨௱௬

சித்தியுள்ளநாதமதுவிந்துவாங்கி சிவசிவாகல்லுப்புக்கிடைதான்சேர்த்து, முத்தியுள்ளவெடியுப்புசிதஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன்கல்வத்திலிட்டுமைந்தா, பத்தியுடன்செயநீரைவிட்டுஆட்டு பருவமுடன்காயவைத்துவட்டுபண்ணி, புத்தியுடன்மண்செய்துபுடத்தைப்போட்டு புதுமையுள்ளசுன்னமதாய்த்திரிப்போமே. ௨௱௭

நவாச்சாரக்கட்டு.

போமென்றுவிடுகாமல்சாரம்வாங்கி புகழ்பெருகக்கன்னமதைக்கீழ்மேல்வைத்து, ஏமென்றகாரோட்டில்வைத்தெரித்தால் நலமானசாரமது

கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படி பயன்கதிரம்வைத்தால் அரசாசார மதுபடிகம்போலே, தாமென்றுசாரநீர்கட்டிற்றானால் சகலசரக்கத்தனையுங்கட்டிப்போச்சே. ௨௩௮

நாகக்கட்டு.

போச்சென்றுவிடுகாமல்நாகம்வாங்கி புகையடங்கச்சுத்தியதுசெய்துக்கொண்டு;கூச்சமறக்குகையிலிட்டிருக்கும்போது குருவானசாரமதை பத்துக்கொன்று, மாச்சலதுசெய்யாமல்கொடுத்துப்பாரு மகத்தானநாகமதுகட்டிப்போகும்,காட்சியில்லாக்காட்சிகளுங்காணலாகுங் கருணையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௨௩௯

கேளப்பாகல்லுப்புவளையலுப்பு கெடியானசாரமுடன்மூன்றுங்கூட்டி,மாளடாகலவத்தில்நன்றாபாட்டி மகத்தானசாரமதுக்கங்கிபூட்டி,சேரளடாவாராமல்மண்சிலைசெய்துருகுநுபாவைத்தியானித்துப்புடத்தைதப்போடு,பாளானசாரமதுகட்டிப்போகும் பசமையுள்ளநாகமதுசாகுப்பாரே. ()

பாரப்பாஇன்னமொருகட்டுசொல்வேன் பச்சையுடன்பூநீறுஞ்சரியாய்த்தூக்கி, சாரப்பாவென்றுசொல்லிசாரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கலவத்திலாட்டும்போது, விரப்பா அடங்கியதுமெழுகாய்ப்போகும் விசையானசாமதுக்கங்கிபூட்டி,சீரப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்துசிவசிவாகாடையென்றபுடத்தைப்போடே. ௨௪௧

போடப்பாஇப்படியேயஞ்சுபுடம்போடு பொருகாமல்சாரமதுகட்டிப்போகும்,நாடப்பாநவாச்சாரங்கட்டிப்போனால் நாகமென்றவஸ்துவுக்குவுயிர்தான்போச்சு,கூடப்பாகுலையாதுகுலைந்தாலுந்தான் கூட்டிவிக்குஞ்சாரமென்றவஸ்துவஸ்து, விடப்பாபிலத்துதடாவஸ்துவாலே வேதாந்தசாரமென்றவித்தைதானே. ௨௪௨

தானென்றசாரவித்தையார்தான்காண்பார் தண்மையுள்ளபூரணத்தைக்கண்டோர்காண்பார், ஊனென்றவுரிசைதனையார்தான்காண்பார் ஊமையென்றபொருளறிந்தோன்காண்பானப்பா,தேனென்றமதியமுதமார்தான்காண்பார் திரமானமவுனியவன்காண்பானையா, மானென்றமவுனமதையார்தான்காண்பார் மகத்தானயோகியவன்காண்பான்பாரே. ௨௪௩

காணுதமடையர்மெத்தவுலகத்துள்ளே கன்மவினைதீராதகருத்துள்ளோர்கள், தேனுனமதியமுதங்கொண்டோமென்பான் திரமானவாசிதனைக்கண்டோமென்பான்,தானுனதன்மைதனையறியாமட்டை தனையறிந்துமனைபுகுதத்தெரியாமட்டை,கோணுனகுருவேடமறியாமட்டை குணமறியான்மனமறியான்குசவன்தானே. ௨௪௪

குசவனென்றபிரமகுலமறியாவம்பன் குறியறியாநெறியறியாகுருட்டுமாடு,அசைவதனையறியாதசித்தரெல்லாம் அருளானபூரணத்தையறி

வேணென்பான்,பிரகாசனமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம்பேரின்பமறியா
தனுந்தர்கோடி,நிசமில்லாமாந்தரிடஞ்சொல்லவேண்டாம் நிலையானகுரு
பதத்தைத்தொண்டுபண்ணே. ௨௬௫

பாரையுப்புக்கட்டு.

பண்ணப்பாபிரமகுருவாகிநின்ற பாரையுப்பைக்கொண்டுவந்துபத
னமாக,உன்னப்பாதண்ணீரிற்கரைத்துக்கொண்டு வத்தமனைவடிகட்டி
சவிப்பிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியேபஞ்சதிரம்போடு நலமானவுப்பது
வுக்கட்டிப்போகும், பொன்னப்பாவுண்டாகுமப்பிறனாலே போக்கொன
துசொல்லுகிறேன்மைந்தா கேளே. ௨௬௬

கேளப்பாகட்டியதோருப்பிலேதான்மைந்தா கொடியானகல்லுப்பு
க்கூடச்சேர்த்து, நாளப்பாபிண்டமதிந்திடைக்குமைந்தா நலமாகமூன்று
மொன்றாய்கலவத்திட்டு,கோளப்பாவாராமலறுநீராலே குமுறவேயீராறு
சாமமாட்டு, மானப்பாஅரைத்துருட்டுரவியிற்போடு மனமடங்கக்காய்ந்த
பின்புசொல்லக்கேளே. ௨௬௭

கேளடாகாய்ந்ததொருவட்டுதன்னில் கிருபையுடன்மண்சீலைவலு
வாய்ச்செய்து, வாளடாதேசியுடகருநீற்றுனும் வளமாகப்புடம்போட்டு
மைந்தாபாரு, கேளடாகெட்டியதுபோலேமைந்தா சிவசிவாமுப்பூவுஞ்
சன்னமாச்சு, சோளடாவாராபற்சன்னந்தன்னைக் குருவாகப்பணிந்துமிக
த்தன்னாய்பண்ணே. ௨௬௮

பண்ணியதோர்சன்னமதில்வீரம்பூரம் பக்குவமாய்கலவத்தில்வாய்
நீராலே, உண்ணியேதானரைத்துதாரத்துக்கு வுத்தமனேகவசமதுநன்றா
ய்ச்செய்து, நன்னயமாய்மண்சீலையேழுஞ்செய்து நலமாகப்புடம்போட
க்கட்டும்பாரு, புண்ணியனேஇப்படிபேதாகக்கட்டி புதுமையுடன்சொன்னு
மொன்றாய்வைதபாரே. ௨௬௯

புசுண்டருக்குச்சொன்ன—தாரக்கட்டு.

பாரப்பாஇன்னமொருவகையைக்கேளு பரமானபுசுண்டருக்குப்ப
கர்ந்தவிந்தை, நேரப்பாநின்றதொருகல்லைவாங்கி நினைவாகஅந்திடைக்கு
தாரதுங்கூட்டி, சீரப்பாஅந்திடைக்குச்சீனஞ்சேர்த்து சிவசிவாமூன்று
மொன்றாய்கலவத்திட்டு,வாரப்பாஅமுலைநையினீராலாட்டி மைந்தனேவ
ட்டாகவுருட்டிடாயே. ௨௭௰

உலர்ந்ததொருவட்டுக்குமண்ணுஞ்செய்து உத்தமனேநாறெருவி
ன்புடத்தைப்போடு,அலர்ந்துமிகத்தீயாறியெடுத்துக்கொண்டு அப்பனே
கவசமதுமிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொருபூப்போலேநிற்கு மகத்தானசு
ன்னமடாஎன்னசொல்வேன், கலந்ததொருசன்னமுடன்வீரம்பூரம் சரு
வானவாய்நீராலரைத்துக்கொள்ளே. ௨௭௧

அரைத்ததொருமருந்ததனைத்தாரத்துக்கு அப்பனேகவசமதுஅன்பா
ய்செய்து,விரைந்துமேமண்சிலையேழுஞ்செய்து விரைக்கவேரவிமுன்னே
காயப்போட்டு, மறைக்கமனமறிவாலேபுடத்தைப்போடு மைந்தனேபுட

மாறிவிடுத்தப்பாரு, சமைந்தடங்காரவிபோலேயொளியாகி தன்னையுட
ன்கட்டுப்படாதாரந்தானே. ௨௫௨

காரத்தின்வேதைகண்டோர்தான்காண்பார் தன்னிலேயத்தான
நிந்தோன்காண்பானையா, பேரொக்கசித்தர்கள்தான்கண்டாரானால் பெ
ருமைதனைத்தானடக்கிமேலேமேல்போவார், பாரொத்தபூமியுடனாதங்கண்
டால்பலிக்குமடாவாதமுடன்யோகங்காணுங், காரத்தின்செயலதனையார்
தான்கண்பார் கருணையுள்ளபூரணத்தோன்காண்பான்பாரே. ௨௫௩

பாரதின்தனூரதின்றுணைத்தைக்கண்டு பலபானவிரத்தையறியான்
மட்டை, கூரதின்குருவைதின்றுவணங்காப்பாவி குணமில்லாசண்டாளர்
மெத்தவுண்டு, சேரதின்றுபேசாதவூர்த்தமேடே. பேகமேவசொல்லாதேசப
வம்பாவங், தூரதின்றுவேரதின்றுகொம்மைப்பக்கண்டு தூண்டாதவனிவிளங்
கைக்கண்டுபோற்றே. ௨௫௪

போற்றுவதுஆனாலென்றால்பூரணத்தைநயைந்தா புதுமையுள்ளபூர
ணமேதெய்வந்தெய்வந், தேற்றுவதால்மனந்தெறிநிலையில்நின்றால் சிவசி
வாகயிலாயத்தேதங்கேதம், பூத்தமலர்வாசனையையார்தான்காண்பார் புது
மையுள்ளபூரணத்தைக்கண்டோன்காண்பான், சாத்துநிலைதானடங்குங்
குருவைக்கண்டு கருணையறிந்துறுதிபெறக்காயசித்தே. ௨௫௫

தாளகமெழுகு.

சித்தானதாளகத்தைநயெடுத்துக்கொண்டு சிவசிவாமகாரசமுக்கெசந்
திகூட்டி, முத்தானகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு முகியாமல்சாரநீர்விட்டுஆட்
டி, சத்தானதயிலமதில்பின்புஆட்டு சதாசிவன்போல்மெழுகாகுந்தன்மை
யாக, பத்தானமந்திதனிலேயிந்தால்மையந்தா பாலகனேபதினறுவயதாகு
மே. ௨௫௬

ஆமப்பாகுடவனிலேயிந்தாயானால் அப்பனே ஆறணைக்குஅதிகங்கா
ணும், நாமப்பாவெள்ளிசெம்பிலீந்தாயானால் நன்மையுடனெட்டுவயதாகு
ம்பாரு, தாமப்பாஇவ்வேதைபுகண்டாவேதை தன்மையுடனவருடைய
கற்பங்கேளு, காமப்பால்காணற்பால்கொண்டுகொண்டு கருவானபூரணத
தைப்போசித்தான்பாரே. ௨௫௭

புகண்டாவிதிகற்பம்.

பூரணமென்றுனமக்குத்தெரியுமோதான் புத்தியுள்ளபுலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, காரணத்தின்குருவருளால்கண்டேனுங் கருவானசார
ணத்தைக்கேளுமைந்தா, சிரணித்ததேகமென்றறிவாயேசொல் சிவசி
வாஇந்துருவுமாகியாகி, மாமணிதனக்கொண்டுவைந்துஇப்பாகேளு மவுனம
தில்கறியுப்பைமைவயாய்க்கேளே. ௨௫௮

சேர்ந்தபினபுரவிமுகத்திலேவைத்துப்பாரு சிவசிவாமெழுகதுபோ
லிருக்குமப்பா, பார்த்தபின்புரவிமுகத்திலேவைத்தால் பாலகனேயு

ப்பாதுர் பசுமையாக, கார்த்தகொருகாசாத்தினுப்பை கருணையுடன்தி னந்தோறுங்கொண்டால்மைந்தா, மூர்த்திகமுண்டாகிதேகஞ்சித்தா மூ ௨௫௯
தண்டராஜரிஷிமுறைதானப்பா;

சூதரிஷிகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருவிபரஞ்சொல்வே னருள்பெருகுஞ்சூதரூணி க்கருளும்வார்த்தை, நாமென்றவிஞ்சையடா ஆதியுப்பு நலமானவுப்புட னேதானுசேர்த்து, காமப்பால்வெடியுப்புநோய்சேர்த்து கலவத்திலூ ன்றுமொன்றாய்சருவாலாட்டி, வாமப்பால்விட்டாட்டிப்புடத்தைப்போடு ௨௬௰
மகத்தானசுன்னமடாநீறிப்போமே.

நீறியசோர்சுண்ணாம்பில்வீரம்பூரம் நேரப்பாநேர்பாதிசேர்த்துக்கொ ண்டு, ஆறியதோர்வாய்நீரால்கலவத்தாட்டி உத்தமனேநன்றாகஅரைத்தபி ன்பு, காரியமாய்ரவிமுகத்தில்காயவைப்பாய் கருவாகவுருட்டியதைவட்டு பண்ணி, ஆறியதோர்மண்சிலையேழுஞ்செய்து அப்பனேபுடம்போடச்சு ௨௬௧
ன்னமாச்சே.

ஆச்சப்பாசுன்னமதுவாய்நீரால அப்பனேபூரத்துக்கங்கிபூட்டி, பே ச்சப்பாவொன்றுமில்லைமண்சிலைசெய்து பிசகாமற்புடம்போடநீறிப்போ கும், காச்சப்பா அந்நீரில்வீரம்பூரங் கருவிட்டுமத்திச்சுதுருகக்கப்பி, பாச் சப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து பக்குவமாய்ப்புடம்போடச் சுன்னமாச் ௨௬௨
சே.

சுன்னமென்றதுருசினுடசுன்னந்தன்னை துருசாணசந்தனைக்குபத் தாக்கொன்று, புண்ணியனேதான்கொடுத்துவாய்நீர்விட்டு புதுமையுடன் மத்திக்கத்திரண்டுபோகும், தண்மையுடனுருட்டியதைசுன்னத்துள்ளே தான்மூழக்கிற்புடம்போடவுருகிநிற்கும, உண்மையுடன்பரியதனையுருக் கிக்கொண்டு வுருண்டுநின்றரசங்கொடுக்கக்களங்கதாச்சே. ௨௬௩

களங்கமில்லா களங்கதனையெடுத்துக்கொண்டு கருணைபெறசெப்புத னினூற்றுக்கொன்று, மலங்காமல்கொடுத்துடனேமாற்றுப்பத்தாய் வரி சைபெறக்காணுமடா வெள்ளிக்கிந்தா, இளங்கனிந்தபதினாறுமாற்றுகாணு மூத்தமனேகுடவனிலேயிந்தாயானால், ஜெலங்கனிந்தவூறலெல்லாமற்றுந ௨௬௪
ல்ல திர்க்கமுடனெட்டுவயதாகும்பாரே.

பாரப்பாரசக்களங்கைகொறுக்கிக்கொண்டு பழுதில்லாகெந்திதனை யிடையேசேர்த்து, சாரப்பாவீரமுடன்பூரம்லிங்கந் தயவானமனோசிலையு ங்கூடச்சேர்த்து, நேரப்பாகலவத்திற்பொடியதாக்கி நேர்மையுள்ளகுப்பி தனிலடைமட்டிட்டு, சீரப்பாமண்சிலையேழுஞ்செய்து சிவசிவாவருந்தைக ௨௬௫
யில்வைத்துப்போற்றே.

போற்றியேகுருபரனைத்தொழுதுகொண்டு புதுமையுள்ளசருக்ககம் பூவிற்கால்வையந்தா, தேற்றியேதெரிப்பாயாறுஜாமம் சிவசிவாசெந்தூர மென்னசொலவேன், நாற்றிசையும்போற்றுமிந்தசெந்தூரந்தான் நலமாக ப்பணவிடைதான்கொண்டாயானால், பார்த்திபனேயாக்கைதனக்கழிவே யில்லைப் பணிந்திடுவாய்குருபரனைப்பணிந்துபோற்றே. ௨௬௬

பிரமரிஷிகற்பம்.

பணிந்துமிக இன்னமொருகருவைக்கேளு பார்தனிலேபிரமரிஷிக்க ருளும்வார்த்தை, கனிந்துமிகப்பூரணத்தைதக்கனிந்துக்கொண்டு கமலமதி லேயிருந்தமதுவைவாங்கி, அணிந்தகெந்தாருசமலமதில்விட்டுமைந்தா அரு ள்பெருகுங்கங்கைதனையதனில்விட்டு, துணிந்துமிகவொண்டுமொன்றாய் சேர்த்தேதான் துலங்குரவிமுகந்தனிலேகாயவையே. ௨௧௭

வையப்பாஇந்தவிதம்பத்துமுறையப்பா வைத்தநினைல்காரமுடன் சாம்பிராண்டும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்கொண்டுமொன்றாய் விரவி யேதிருநீறாய்ப்போகும்பாரு, செய்யப்பாஅந்நீற்றில்முன்போல்பத்து தெ சதிட்சைபண்ணிவிடசேதிகேளு, அய்யனேயமுதசமானகற்பம் ஆருக் கும்விள்ளாதேயருமைதானே. ௨௧௮

தானென்றஅமுதரசகற்பங்கொண்டு தாணிதனில்பிரமரிஷிதானே யென்று, ஆனென்றவுயிர்த்தனைத்தான் திஷ்டிப்பாலே யுண்டாக்கியண்ட மெல்லாமயனாய்நின்று, கோனென்றகுருவாகிகுருவுமானான் குருவானபிர மகுருஆர்தான்காண்பார், நானென்றஆணவத்தையொடுக்கிமைந்தா னன் மையுடனிந்தநூல்பதனம்பண்ணே. ௨௧௯

இந்தநூலாயிரத்திருநூறுக்கு ளிதமானகருக்கிடையுங்குருக்கிடை யுமப்பா, சந்தேகமில்லாமல்சொன்னேன்வாக்யந் தன்மையில்லாமானிடர் க்குசாற்றினைக்கால், பந்தமிலாப்பாசமதுசூழ்ந்துக்கொண்டு பாழ்நரகில்வீ ழாதேபதனஞ்சொன்னேன், னந்தமுளஆதியந்தமிதிலேதோன்று மாருக்கு மிந்தநூலளிக்கொணாதே. ௨௨௰

ஒன்றானகற்பமடாபிரமகற்ப முண்மையுடன்செய்தவனேசித்தன் சித்தன், பண்டானசோதியடாபரப்பிரமமாச்சு யாருலகில்பூரணத்தைப்ப ணியமாட்டார், நன்றானபிரமகுருஆர்தான்காண்பார் நன்மையுடன்கண்ட வனேசிவன்முத்தன், உண்டானசேதியொன்றுமுரைக்கமாட்டார் உரைத் தாக்காலருநரகமுண்டாம்பாரே. ௨௨௧

பாரப்பாநரகமதில்சேரன்றோ பராபரத்தினருள்பெருகியிருக்க ன்றோ, கோரப்பாநின்றபொருள்காணவேணும் நிருமலயாம்பிரமகற்பங் கொள்ளவேணும், காரப்பாஅடிமூலங்காக்கவேணுங் காரட்டாற்சகலசி த்துங்காணுதோடும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அடங்கிநின்றபொரு ளறிந்துஅருளைப்போற்றே. ௨௨௨

அருளானபூரணமேபோதம்போதம் ஆதியென்றபிரமகுருவானபோ தம், மருளானமயக்கமெல்லாந்தீர்த்தபோத மனதடங்கியொருமையாய் மகிழ்ந்தபோதந், திருவானலட்சுமிப்பெண்வாசமான தேசியென்றகுரு தேசின்றபோதம், உருவானஅருவுருவாயமர்ந்தபோதம் உண்மையென் றபோதமதிலுகந்துநிலவே. ௨௨௩

நில்லென்றநிலையறிந்துநின்றால்மைந்தா நிலையானபோதமனந்தான் காண்பாய், கல்லென்றகடுங்காரக்கல்லைமைந்தா காசினியோரறிவார்க

ருதிப்பார்க்க, அல்லலென்றகருவிகளையகற்றினக்கால் அருள்பெருகும்பிர மநிலைபருகைக்காண்பான், தில்லைநடராஜருட்செயல்கண்டாக்கால் சிவசி வாபிரமரிஷியாவர்ப்பாரே. ௨௭௪

பாரசரிவிகற்பம்.

பாரப்பா இன்னமொருபுதுமைகேளு பராசமுனிதான்செய்துபகர் ந்தவித்தை, ஆரப்பா அறிவார்களிந்தவித்தை அன்பானபுலத்தியனேயுன க்குச்சொல்வேன், நேரப்பாபிரமகுலத்துதித்ததோன்று நிச்சயமாய்மூல மதைகசமூலங்கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்ரவிபிற்றுக்கி வீறடங்கிக்காய் ந்துபின்புளிகதைகேளே. ௨௭௫

கேளப்பாகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா கிருபையுள்ளஇருப்புலக்கைதன் னாற்குத்தி, கேளப்பாவாராமல்கொழித்துக்கொண்டு கூர்மையுடனிடித்தி டுவாய்சுவிடதாக்கி, வாளப்பாஇடித்ததைநீசமூலங்கொண்டு மைந்தனேத ண்ணீரிலப்பிசைந்ததைவைக்க நீளப்பாமிஞ்சாமல்பிசறிக்கொண்டு நேராக விமுகத்திலதைவைத்துப்போற்றே. ௨௭௬

போற்றுவதுகசநீட்டைசமூகிந்துதானால் புதுமையுள்ளவப்பதுதா னென்னசொல்வேன், நாட்டிசமாயமூதுசவுப்பைமைந்தா நாளியென்ற பீங்கானிலிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய்கூடவொன்று இணங்கவொன்றுபொ ல்லாதவீரமொன்றுகருவப்பொன்று, நாட்டியேயொன்றாகச்சேர்த்துக்கொ ண்டு நலமானபானைவாய்சில்லுப்போடே, ௨௭௭

போட்டபின்புமண்சீலைவழூஞ்செய்து புதுமையுடனிடுப்பளவில்கு ழியில்வைத்து, மாட்டுவாயானையுடகட்டம்போட்டு மைந்தனேமணல்கொ ட்டிவைத்துக்கேளு, தாட்டிகமாயதின்மேலேதிமணைபோட்டு தன்மையு டன்தானிருந்துதன்னைப்போற்றி, நாட்டுவாய்லட்சமூறுசீலகண்டம் நன் மையுடன்நினைந்தொழுகநன்மையாமே. ௨௭௮

நன்மையதானவென்றால்மைந்தாகேளு நலமானமெழுகாகுமண் டலத்திலப்பா, வுண்மையுடனம்மெழுதைவெடுத்துக்கொண்டு ஊட்டுவா ய்நினைந்தோறுமெழுகுபோல, திண்மையென்றசடமதுநன்மையாகுஞ் சிவசிவாஆக்கையதிலத்துப்போகும், தன்மையென்றமெழுகினுடைபெ ருமைதன்னைச் சதாகாலம்போற்றிப்பூரணத்தைநோக்கே. ௨௭௯

பூரணமாய்நின்றதொருமெழுகுதன்னில் புதுமையொன்றுசொல் லுகிறேன்புகலக்கேளு, காரணமாய்நின்றகளிம்பானசெய்பில் கருதத்துட னேநாற்றுக்குவொன்றுபோடு, மாரணமாய்போகுமடாசெப்புதானும் மாற் றேதானென்னவென்றால்மைந்தாகேளு, நாரணத்தின்பொருளதினால்நூறு பாறுமு நன்மையுடன்காணுமடாநாம்சொன்னோமே. ௨௮௦

ஆறுதாரம.

சொன்னதொருமூலத்துக்கப்பால்பாரு துலங்குமடா ஆறுதலம்பிர மாவீடு, உன்னயமாய்நகாரமென்றபூமிக்குள்ளே நாடிநின்றவாசியினால்பி றப்புபார்க்க, தன்மையுடனதின்மேலேமாலின்வீடு தளமானபத்திதழும்

பிறையுமாகும், உண்மையுடன்ஜெகத்துக்குத்தாயாய்நிற்பாள் ஓங்காரம
யத்துக்காதிதானே. ௨௮௧

ஆதியாந்திரோதாயியமர்ந்தவீடு அருளானபோதமிருந்தாடும்வீடு
நீதியாங்காமியத்தைநிமிர்த்தும்வீடு நினைவில்லாமாயமெல்லாம்நிறைந்தவீ
டு, பேதியாமனமுமூன்றுபெண்ணைத்தேடி பேய்க்கூத்தாயாட்டுவிக்கும்
பிலத்தவீடு, சோதியென்றுவரமளித்ததுரைச்சிவீடுசுகமாகக்கண்டறிந்து
மேலேபாரே. ௨௮௨

பாரப்பா அதின்மேலேபனிரண்டுக்குள் பானுவங்கேயிராறுமுகமா
ய்நிற்கும், நேரப்பாநேரவென்றால்கண்கொள்ளாது நேர்ந்தாலும்நடுமனை
யில்திரிகோணமாகி, சீரப்பாசிகாரமென்றவெழுத்துநிற்கும் சிவசிவாருத்
திரனும்ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பாநடுமனையில்நின்றகாட்சி காணவென்று
ல்கண்கொள்ளாக்காட்சியாமே. ௨௮௩

காட்சியாமவருடையகூத்தைக்கேளு கடும்பசியும்நித்திரையும்பய
ம்மைசையோகம், மாச்சல்செய்யுமவிதனத்தால்காமமீறி வலுவையுடனை
திரையுமாகிநிற்கும், பாச்சலென்றசடமழிந்துபாழாம்வீடு பாஞானயோ
கமெல்லாம்பறந்துபோகும், தாட்சியுடனதினுடையகூத்தைக்கண்டு தா
ண்டிநின்றஅகாரமதின்தன்மைகேளே. ௨௮௪

கேளப்பதிறைறுவாயலின்வீடு கொடியானகாமமுதல்குரோதம்லோ
பம், மாளப்பாமோகமொடுமகத்திரோடு மகத்தானபிறப்பற்றுமாளப்ப
ண்ணும், கோளப்பாஇல்லைதபாத்தின்வீடு குறியாகஅதின்குணத்தைக்கூ
றக்கேளு, நாளப்பாமேல்மூலம்அகாரவீடு நாதசதாசிவனுமனோன்மணி
யுந்தானே. ௨௮௫

தாமென்றமனோன்மணியுஞ்சதாசிவனுங்கூடி தயவாகவொண்டிகழி
லிருந்தாரப்பா, தாமென்றதால்வருந்தான்போற்றிசெய்ய கண்ணடங்காப்
பிரமையொளிகருதிப்பாரு, மாமென்றசக்கரத்திலிருந்துகொண்டு மகத்
தானவித்தையெலாமகிழ்ந்துபாரு, வீணென்றவறுமையுமாய்மனதுமாகி
வித்தானகருவிலுள்ளகூத்துமாச்சே. ௨௮௬

ஆச்சப்பாவுலகத்தில்கர்மதர்மம் ஆணதொருசரிதைமுதல்கிரியையா
கி, காட்சியதோர்யோகமுமாய்ஞானமாகி கனைகொள்ளாநூலாகிகருவுமா
கி, தாட்சியிலாத்தெளிவாகிநினைவுமாகி சகலமெலாந்தோற்றுஞ்சாக்கிரமு
மாகி, பேச்சாகிப்பொருளாய்மேலவழியைக்காட்டப் பெருமையுள்ளகுரு
பதத்தைப்பூசிப்பாயே. ௨௮௭

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்தகருமானமொன்றுகேளு புத்தியுள்ளரோமரிஷிபுகழ்ந்தவித்
தை, நேசித்தகருவானதுப்புவெட்டி நிருமலமாங்கல்லுப்புகூடச்சேர்த்து,
ஆசிதரவிபீசம்நாலுக்கொன்று அடைவாகமூன்றுமொன்றாய்கலவத்தி
ட்டு, பாசித்தவிந்துநீர்தன்னாலாட்டி பக்குவமாயுருட்டியதைவட்டுபண்
ணே. ௨௮௮

பண்ணப்பாவட்டதற்குமண்சீலைசெய்து பக்குவமாய்காடையெ
ருப்புடத்தைப்போடு, நன்னயமாய்நீயதுசுண்ணம்பாகும் நாட்சதத்திலாடு

கிறகுருவிசப்பா, தன்மையென்றதன்னுடன்விரம்பூரந் தாக்கினன்றாய் மதிப்பாய்வாய்நேரமே, உண்மையென்றதுருசதற்குக்கலைசம்பண்ணி உத்தமனேமண்சிலையுகந்துசெய்யே. ௨௮௯

செய்யப்பாகஞ்சமனையுரைவைத்து தியானத்தின்தணல்மேல்வைத்தாயானால், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேனிதிப்போகும் மேன்மையுள்ளசுன்னமதைத்தெடுத்துக்கொண்டு, வையப்பாதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி வரிசைபெறக்கலைசமதைவலுவாய்ச்செய்து, ஐயப்பாரெண்டெருவில்புடத்தைப்போடு பசுமையுள்ளதாரமதுகட்டிப்போச்சே. ௨௯௦

போச்சப்பாதாளகத்திலூறலெல்லாம் புகழானரவிபோலேயிருக்கிற்கும், பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைவெள்ளிநூற்றில் பிலயானதாரமொன்றுசேர்த்தாயானால், தாட்சியிலாப்பதினாறுமாற்றுத்தங்கந் தடையறவேகாணுமடாதவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங்குடவனிலேநூற்றுக்கொன்று மக்களேயொன்றிடவேவெட்டுமாற்றே. ௨௯௧

எட்டுரெண்டுவெள்ளிசெம்பையுருக்கிக்கொண்டு இன்பமுள்ளதாமதிற்காறேறுமிவாய், மட்டில்லா அஞ்சாறுமாற்றுகாணு மகத்தானவேதையடாகாரந்தாரம், அட்டியில்லாதாரமதுக்காதாரந்தான் ஆறியப்போகிறார் ஐயாஐயா, திட்டமுடனிம்முறைதான்நல்லபிரயோகந் திடமானரோமரிஷிகற்பங்கேளே. ௨௯௨

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்றுசொல்வதெல்லாங்காயாதிகற்பங் கருவறிந்துவுருவறிந்துகுருவைப்பார்த்து, அற்பமென்றுநினையாமலாதியுப்பை அறுசுவையோடெடுத்துவந்து அறுநீ விட்டு, மெய்ப்பாகஅப்புமுப்புமொன்றாய்ச் சேர்த்து விசையாசைவிமுகத்தில்வைத்தப்பாரு, வற்பனமாய்க்காயப்பேதிகற்பமாகும் உடலினுடவலுவறிந்தூட்டுவாயே. ௨௯௩

ஊட்டுவதுதினமுந்தான் அளவுகொண்டு வறுதிபெறக்கொண்டதின்மேற்கழிந்துகொள்ளு, காட்டுவதுபூரணத்தில்மனமடங்கட்டு நன்றாகவேசொலியின்நின்றால்மைந்தா, வட்டமுவொன்றுமில்லைதரையுமாறும் மகத்தானகாயமதுவலுவாகுத்துப்போகும், காட்டிகமாய்நின்றதொருகாயாதிகற்பந் தனையறிந்துகொண்டவனேசித்தனாமே. ௨௯௪

சித்தானகாயாதிகற்பந்தன்னைச் செகத்திலுள்ளமானிடரோசுவைப்போரார், முத்தானமகிமைதனையார்தான்காண்பார், மூர்க்கமுள்ளசத்திரியுமுனிவர்காண்பார், வற்றுதுபூரணத்தைத்தக்கண்டால்மைந்தா வலுவாகக்காயசித்திகேட்கஞானும், பத்தானதசதீட்சைபருவங்கண்டால் பலிக்குமடாசகலசித்தும்பலிக்குந்தானே. ௨௯௫

தானென்றதத்துவத்தையறிந்துக்கொண்டு தன்மையென்றபூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு, கோவென்றகுருவருளைப்போற்றிக்கொண்டுகும்பமுனிதஞ்சமென்றுநின்றால்மைந்தா, மானென்றமகிமைமுதங்கசித்துகாணும் மார்க்கமுளகுண்டலியின்மகிமைதோற்றும், ஊனென்றவுனறிந்தாலெல்லாஞ்சித்தி ஊடாடிமேவசித்தனையுற்றுப்பாரே. ௨௯௬

பாரென்றுசொன்னீரேகும்பமுனியய்யா பாபரத்தின்வகையதனை யார்தான்காண்பார், நேரின்றவாசிதனையறிவாற்பற்றி நிலையானகுருபதத்தில்நேர்ந்துக்கொண்டால், தூரென்றஅடிமூலங்கணேசன்கோவில் தூலங்குமடாகம்பத்தில்கூட்சமெல்லாம், வேறென்றுமயங்காதேஐயாஐயா விஞ்ஞையென்றமூலமந்திரமிதுதான்பாரே. ௨௯௭

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்புமகிமைதனைச்சொல்லக்கேளு பாரின்றபூமியுடகாதமப்பா, ஆருப்புமகிமைதனைக்காணப்போறார் அருளானவிந்துநீர்தன்னிற்போட்டு, சேருப்புரெண்டுமொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு சிக்கெனவேவாவிமுகத்தில்வைத்தப்பாரு, காருப்புஇப்படியேபத்துமுறைசெய்தால் கருவானரெண்டுமொன்றாய்க்கட்டும்பாரே. ௨௯௮

பாரப்பாகட்டியகாருப்புரெண்டு பகாரதகல்லுப்புரெண்டுங்கூட்டி, சேரப்பாவிபீசம்ரெண்டிலொன்று சேர்த்துமிகக்கலவமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பாமூன்றிலொன்றுதுருசுசேர்த்து வாரிதியாமறுவகையின்தண்ணீலாட்டி, வீரப்பாஅடங்கவுமேதன்றாயாட்டி வில்லைபோலபிடித்துதனைக்காயப்போடே. ௨௯௯

காரீயக்கட்டு.

போட்டதொருவட்டதற்குக்கவசஞ்செய்து புதுமையுடன்புடம்போடச்சுண்ணமாகும், தேட்டானசுண்ணமதுபதனம்பண்ணி சிவப்பானகெவுரிதனைக்கங்கிபூட்டி, மாட்டடாமண்சீலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவில்புடம்போட்டுவாங்கிக்கொண்டு, காட்டடாகாரீயத்துள்ளேமைந்தா கருவானகாரீயங்கட்டுந்தானே. ௩௱

தானென்றகாரீயக்கட்டைத்தானுந் தன்மையென்றகாரமதாலுருக்கிக்கொண்டு, தேனென்பரிதனிலேயிடைக்கிடைதான்சேர்த்து தெளிவானசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, கோனென்றகுருவருளால்கொடுத்தால்மைந்தா குறையாதுஒன்பதனைகுணமோமெத்த, தேனென்றபூரணத்தின்செயல்தன்றோலே திரமாகஇன்னமொருகருவைக்கேளே. ௩௱௧

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கேளப்பாமுன்குருவிற்கழிஞ்சிவாங்கி கிருபையுள்ளசாதிலிங்கங்கழிஞ்சிவாங்கி, நீளப்பாவய்நீரால்குருவைமத்தி நிச்சயமாய்வீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாராமல்லிங்கத்துக்கு குணமாகக்கவசமதுநன்றாய்ச்செய்து, வாளப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து மண்மறைவிற்புடம்போடவலியுந்தானே. ௩௱௨

சாதிலிங்கக்களங்கு.

தானேதான்வலித்திருந்தலிங்கந்தன்னை தன்மையுடன்மூன்றுபுடமிப்படியேசெய்து, வீணேதான்திரியாமல்மைந்தாகேளு விளங்கிநின்றசாதிலிங்கந்தன்னைவாங்கி, பேணாதேசிதமென்றதங்கந்தன்னைப் பிலமாகச்சுற்றிமுன்பின்குருவைப்பூசி, நேரணவேமண்சீலைசெய்துக்கொண்டு சுகமாகப்புடம்போடக்களங்குமாச்சே. ௩௱௩

ஆச்சப்பாசாதிலிங்கக்களங்கைவாங்கி அருள்பெருகுஞ்சற்குருவின ருளைப்போற்றி, கூச்சமிலாச்செம்புகளில்நாற்றுக்கொன்று குருவானக ளங்கமதையிந்தாயாறுல், தாட்சியில்லாபதினாறுமாற்றுகாணுந் தடையற வேவெள்ளியிமேயிக்தால்மைந்தா, மாச்சலிலாமுப்பத்திரண்டுமாற்று மக த்தானகுடவனுக்குசந்றபாரே. ௩௱௪

பாரப்பாகுடவனிலேமுந்நூற்றுக்கொன்று பக்குவமாய்க்கொடுத்து ருக்கமாற்றெட்டாகும், காரப்பாவெள்ளிசெப்புகளைக்காய்சேர்த்து கருவா னகளங்கமதைநூற்றுக்கொன்று, சேரப்பாகுடவனிலேயுருக்கிப்பாரு சிவ சிவாவென்றுசொற்றேகாணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்வன்னிகெற்பம் அடக் கத்திலாடுகின்றஅருமைதானே. ௩௱௫

காரியபற்பம்.

தானென்றவப்புடனேகாரஞ்சேர்த்து சப்பழத்தின்சாற்றினால்த க்கியாட்டி, யிதென்றகாரியத்தைக்கட்டி விறடக்கச்சிலைமண்சீலை வாய்ச்செய்து, காடென்றகாட்டெருவிலபுடத்தைப்போடு கனல்தீறிகாரீ யம்பற்பமாகும், தேதென்றபற்பமதைம்பதனம்பண்ணி சிவசிவாமுப்பூ வுங்கூட்டச்சேரே. ௩௱௬

சேரப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து சிவசிவாசம்பழத்தின்சாற்றாலா ட்டி, வீரப்பாகொள்கின்றபரநாதான் விறடக்கக்கவசமதைவிந் தையாக்கி. பாரப்பாமண்சிலையேபூஞ்செய்து பக்குவமாய்மூன்றுபுடமண் மறைவிற்போடு, சேரப்பாமூன்றுபுடம்போட்டபின்பு சிக்கெனவேகாடை யொருபுடத்தைப்போடே. ௩௱௭

பாஷாணபற்பம்,

போடப்பாகாடையென்றபுடத்திற்றுனே புதுமையுள்ளபாஷாண மதீறுப்பபோகும், காடப்பாபாஷாணநீற்றில்மைந்தா நாமொன்றுசொல் லுகிறேன்றுப்க்கேளு, தேடப்பாவெள்ளியுமுருக்கிக்கொண்டு சேர் த்திடுவாய்ப்பற்பமதைநூற்றுக்கொன்று, பாடப்பாவொன்றுமில்லைவெள் ளியந்தான் பழையமலைமாண்டதுவுந்தெரிந்துப்போமே. ௩௱௮

போமப்பாதெறித்துநின்றவெள்ளியதைப் புகழ்பெருகுமதிதனி லேயிடைதான்சேர்த்து, ஆமப்பாகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு நலமானசா ரணைகொண்டேயொன்றுபசேர்த்து, வாமப்பாதன்னருளால்குருவாய்ப்போ கு மக்தானகுருவிடைவகையைக்கேளு, தாமப்பாபூரமென்றதாப்பிர த்தைத் தன்னமையுடன்குகைதனிலேயுருக்கிப்பாரே. ௩௱௯

உருக்கியதோர்பூரமதில்நூறதுக்கொன்று உத்தமனேகொடுத்துரு க்கமாற்றுபத்தாம், கருக்கமென்றவெள்ளியிலேஐந்நூற்றுக்கொன்று கரு வாகக்கொடுத்துருக்க அதிகமாற்றாம், இருக்கானபாஷாணப்போக்குதன்னை சிவசிவாவென்னசொல்லவேனின்னகேளு, குருக்காவழியொன்றுசொ ல்லுவேன்மைந்தா குருவானமுப்பூவின்குருவைவாங்கே. ௩௱௰

பாஷாணக்கட்டு.

வாக்குவாய்முப்பூவில்காரசாரம் வரிசையால்துரிசினுடகன்னஞ்சேர் த்துபாக்குடைபுக்கலவமதிலிட்டுமைந்தா பழச்சாற்றாலரைத்தெடுத்துப்

பருவமாக, இக்கில்லாபாஷாணந்தனக்குமைந்தா திருக்கறிவேகவசமதாதி றமாய்ச்செய்து, காங்கையதிலேமூன்றுக்குமண்பறைவிலமைந்தா கருத்தாந் தேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே. ௯௪௧

பாரப்பா இப்படியேமூன்றுபுடம் போடு பக்குவமாய்க்காருக்குச்சுடத்தி லுருகும்பாரு, காரப்பாஉருகுகின்றபாஷாணந்தன்னை கருத்தாறவேதா னெடுத்துக்கருக்ககேளே, சாரப்பாவெள்ளிக்குமுருகும்போது சாற்ற டாஇடைக்கிடைதான்பாஷாணஞ்சேர்த்து, விரப்பாசெய்யாமலுருகிப்பா ரு வெள்ளியக்கட்டியதுவுடையும்பாரே. ௯௪௨

வெள்ளியபற்பம்.

உடைந்திருந்தவெள்ளியக்கட்டிவாங்கி உண்மையுடனிடைக்கிடை தான்வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்ததொருகுகைதனிலேயுருகப்பாரு கமல முமன்றவெள்ளியதுவொருக்குமப்பா, அடைந்ததொருசலவைதனிலிட்டுமை ந்தா அரகரா இடைக்கிடைதான்ரசத்தைச்சேர்த்து ஜெடம்வலுத்தசெய நீராலரைத்துமைந்தா சிவசிவாவுருட்டியதைவட்டுபண்ணே. ௯௪௩

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பக்குவமாய்மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, புண்ணியமாயெருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு புதுமையு ள்ளசானம்பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு தய வானபற்பமாய்நீறியிருக்கும், வெண்மையென்றதுருநீற்றைப்பதனம்பண் ணு வேகமுள்ளவன்னிகற்பமிதுதான்பாரே. ௯௪௪

வன்னிகற்பம்.

பாரடாவன்னியுடகற்பந்தன்னை பாக்கடா வெள்ளிசெம்பில்நாற்று க்கொன்று, சேரடாகற்பமதுதங்கிற்றானால் சிவசிவாசோதியுடதிரமோமெ த்த, ஆமடா அறிவார்கள்வன்னிகற்பம் அறிந்தவனேசிவயோகிஅதுதான் மைந்தா, கூறடாகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணி குருவிருக்குஞ்சந்நிதி யைக்குறித்துப்போற்றே. ௯௪௫

போற்றுவதுபூரணத்தைப்போற்றவேணும் புதுமையுள்ளகுருபத த்தைப்பணியவேணும், நாட்டுவதுசுழிமுனையில்மனத்தைநாட்டி நாலா ணபூரணத்தைநாட்டிப்பாரு, நாட்டிகமாய்மனதுறுதியாகநின்றால் சடா தாகசோணமிசத்தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும்வாசியுடகருவைக்கண் டால் ஆதியந்தப்பதிதோற்றுமாகிதானே. ௯௪௬

ஆதியென்றசோதிதனைக்கண்டால்மைந்தா அகாரமகேனென்பணி யையப்புதுமைசெய்து, நீதியென்றவிதனிலேசேர்ந்தால்மைந்தா நிச்சய மாய்சித்தியதாம்நீதான்பாரு, சோதியென்றகொதிநீயெயன்னசொ ல்வேன் துருவமுள்ளமேருவதில்லாவிமதிதான்சேரு, வாதியென்றபண மொத்துநிலையில்வைத்தால் மகத்தானகுருவருளாலமைந்தாபாரே. ௯௪௭

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பாசத்துருவைத்தொழுதுகொண்டு பாக்கடா வெள்ளையென் றபாஷாணத்தில், காரப்பாபஞ்சகணதிட்டமாய்பண்ணு கருவானபாஷாணம்,

க்கட்டிதானும், கோப்பாநின்றகுருகூட்சத்தாலே நிச்சயமாய்க்கட்டியது வுருகும்பாரு, ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தப்போக்கு ஆச்சரியமாச்சரியமரு ௫௧௮
ளாக்கேளே.

கேளடாகட்டிநின்றபாஷாணத்தைக் கிருபையுள்ளசெப்பதிலேநூற்றுக்கொன்று, வாளடாகுகைதனிலேயுருகும்போது மாட்டடாமதிபோலேயாகுஞ்செம்பு, கோளடாவாராமல்தாயைச்சேரு குணமானவங்கத்துக்கசையாதப்பா, ஆளடாகயிலாசத்தடுத்துமெள்ள ஆதியென்றபாரபத் ௫௧௯
திணடியைப்போற்றே.

அடியென்றஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் அப்பனேஅகாரமென்றஅருளைக்காணார், முடியென்றமவுனமதில்முதலைக்காணார் முதலறிந்துநின்னம்பணியமுடியைக்காணார், படியானபடியறிந்துஏறமாட்டார் பாவிகள்தான்வெறும்பிலுக்காய்பகருவார்கள், வடியானரூபமதையறிந்தால்மைந் ௫௨௰
தா வஞ்சமறவுலகமதில்வாழலாமே.

வாழவேமதியமுதக்கொண்டோமென்று மகத்தானபூரணத்தையறிவோமென்று, ஆளவேஅடிநாவைக்கண்டோமென்று அப்பாலேமவுனமதையறிந்தோமென்று வேலானவடிவேலையறிந்தோமென்று வேதாந்தபூரணத்தைக்கண்டோமென்று, மாளவேஅமுதமென்றுங்கபாலத்தூரில் ௫௨௧
மகத்தானசேத்துமதனைக்கொள்வான்பாரே.

அமிர்தசஞ்சீவி.

பாரப்பாஅமுதசஞ்சீவியொன்று பகருகிறேன்புலத்தியனேபண்பாய்க்கேளு, காரப்பாபிருதிவியாம்பூமிநாதங் கருவானமனோன்மணியாங்கருணைப்பூடு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்சுவையின்பாகம் அருளானதிருவுடையாளணிந்தகாரம், வீரப்பாசெய்தோனாஅடக்குங்காரம் வேதாந்தமனோ ௫௨௨
ன்மணியைவிளக்குந்தானே.

தானென்றதன்மையதில்பொருந்திநின்ற சுயவாகப்பாரின்றநாதம்வாங்கிக், கோனென்றகுருவருளால்தண்ணீர்தன்னில் குருவானநாதமதைக்கரைத்திறுத்து, பானென்றபானுவின்றன்முகத்தில்மைந்தா பாங்காகவைத்துலர்த்திபதனமாக, ஊனென்றஅமுதமதில்பத்துமுறையப்பா வுற்பனமாயஞ்சுபத்துமுறைதான்செய்யே. ௫௨௩

செய்யவேபூமியுடநாதங்காணுஞ் சிவசிவாஎன்னசொல்வேன்முகப்போக்கு, மெய்யானசத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் விரவிநின்றகருவைத்தானின்னலாமோ, ஐயனேயுனக்காகச்சொன்னேன்மைந்தா அறுசுவையின்பாகமதையார்தான்காண்பார், வையமதிற்கோடியிலேயொருவனுண்டு மகத்தானபூரணத்தின்வளங்காண்பாரே. ௫௨௪

பாரினிற்பிருதிவியுமப்புங்கூடி பதியானதேயுவிலேசமாதிகொண்டு, வாரின்றவாயுவுமாகாசங்கூடி மகிழ்ந்துநின்றஅமுதசஞ்சீவிதன்னை, ஆரின்றுஅறிவாருதப்போக்கு அகாராஅமுதசஞ்சீவிதன்னில், சேரின்றுகுன்றியிடைகொண்டால்மைந்தா நிச்சயமாய்க்கையதுசித்தியாமே. ()

பொரிக்காரசற்பம்.

சித்திபெறஇன்னமொருவிபரஞ்சொல்லு சிவசிவாபொரிக்காரத்தைக்கொண்டுவந்து,முத்திபெறஆவினுடநெய்யில்மைந்தாமூர்க்கமுடன்தான்பொரித்துக்கொண்டால்மைந்தா, அத்திநகனிருள்ளவிப்பிததமெல்லா பகன்றுவிடுந்தேகமதிலழகுண்டாகும், வெற்றிபெறக்காயசித்துக்கிதுதான்மூலம் விள்ளுவேனின்னமொருசித்துகேளே. ௫௨௬

நந்தியுப்பு.

கேளப்பாசித்தியென்றநாரந்தானும் திருவையுள்ளஜலமதொன்றுசாரத்தூட்டி,வாளப்பாதசதிட்சைபத்துமுறையப்பா வளமைபெறச்செய்துகொண்டுமைந்தாகேளு கேளப்பாவாரமதைசொல்லக்கேளு குருவானரவிதிரசங்கூடச்சேர்த்து,ளப்பாதனில்கரைத்துரவியில்வைத்தால் நிசமானநந்தியென்றவுப்பதாச்சே. ௫௨௭

உப்பானநந்தியுப்பைப்பதனாய்பண்ணி புண்மையுள்ளமந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து, அப்பானதினங்கழஞ்சிகொண்டாயானால் ஆக்கைதனிலுள்ளவுப்புஅகன்றுபோகும், தப்பாமல்தினந்தோறுங்கொண்டியேநதானந்தியுப்பினுடதன்மைமெத்த, செப்பாதேகருவிதுதான்மைந்தாமைந்தா செகதலோர்க்குவிள்ளாதேசித்தர்காமே. ௫௨௮

அமப்பாநந்தியுடமூலாதாரம் அழகானபிரிதிவியின்ருமைமெத்த, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்ஞக்தகங்கைநலமுயாசித்தர்களோகாணப்போரூர், காமப்பால்கானற்பால்கருவைக்காணார்;கருவறிந்துவுறுதிபெற்றால்சாயசித்தி, காமப்பாவென்றநிலைதனையறிந்து தவிராமல்கொண்டுமொன்றாய்தாக்குத்தாக்கே. ௫௨௯

உப்புமெழுகு.

தாச்கியதோருப்பிடைக்குப்பூரஞ்சேர்த்து சவிராமலந்திடைக்குக்கெந்திசேர்த்து,வாக்கியந்தான்தப்பாமலொன்றாய்ச்சேர்த்து வைத்திடுவாய்ரவிமுகத்தில்மைந்தாமைந்தா,பாக்கியமாயுப்பாகிமெழுகாய்நிற்கும் பாமகுருமெழுகதுவைப்பதனம்பண்ணி, ஆக்கையுடதிடமறிந்துஅளவாய்க்கொள்ளு அரகராசிதமென்றபுளிப்புபோச்சே. ௫௩௰

ரஞ்சிதமெழுகு.

போச்சென்றுவிடுகாமல்சொல்லக்கேளு புதுமையுள்ளஅட்டுப்பூநீரில்சேர்த்து, காச்சென்றுவிரமொடுபூரம்லிங்கம் கருணைபெறவொன்றாகச்சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லாரவிமுகத்தில்காயவைப்பாய் மகத்தானமெழுகாகுமைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லாமெழுகினுடபேரேதென்றால் ரஞ்சிதமெழுகெனவேசாற்றலாமே. ௫௩௧

சாற்றியதோர்மெழுகதனைமைந்தாமைந்தா சடத்திலுடசெயலறிந்துதாயைப்போற்றி, வட்டுவாய்கழஞ்சியிடையூட்டிக்கொண்டு வுறுதிபெறப்பருகிமதிச்சுடரில்நில்லு, தாட்டிகமாய்வாசியதுபணிந்துமைந்தா

கண்ணிலையைத்தானறிந்துதனைதாய்நிற்கும், பூட்டியதோர்வாசியுடகருவைக்கண்டால் பூரணத்தையறிந்துபோற்றலாமே. ௫௫௨

ஆமப்பாவாசிசிரோமணியைக்கேளு அம்சராமனென்மணியையன்பிற்கண்டு, காமப்பால்தன்னுடனேசனைக்கிறத்து கருவானபூரமுடன்காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்கருவாய்க்கேளு ஞாயிறுமுன்பத்துநாள்வைத்துப்பாரு, சோமப்பாவென்சொல்லென்மெழுகதாகுஞ் சுருதியுள்ளமெழுகதனைப்பதலம்பண்ணே. ௫௫௩

பண்ணியதோர்மெழுகெடுத்துதியானஞ்செய்து பக்குவமாய்க்கழஞ்சியிடைகொண்டாயானால், கண்ணிமையில்நின்றதொருதோஷமெல்லாங் காணதேயோடிவிடுஞ்சிரோமணியைக்கண்டால், புண்ணியவானுக்காலகத்தினத்திலசித்தி பூரணத்தைக்காணக்குறுசித்தியில்லை, வன்னியென்றசிரோமணியின்மெழுகின்மேன்மைத்தானசித்தியெல்லாம்வாய்க்குந்தானே. ௫௫௪

சதாசிவப்பின்மெழுகு.

தானவனாய்நின்றதொருதன்மைகேளுசகலபிணிபோவதற்குச்சதாசிவத்திறப்பு, கோவைருளால்கொண்டுவந்துஅறுமீர்தன்னில் குழிப்பாகச்சுத்திசெய்துஎடுத்துக்கொண்டு, காணப்பால்காமப்பால்தன்னிலேதான் களங்கமறப்பதனிலைசுத்திசெய்து, விமப்பாஎன்றுநினைந்தால்மைந்தாவேதாந்தஞ்சித்திவிடுமெய்சொன்னேனே. ௫௫௫

மெய்யாகசுத்திசெய்தவுப்பைவாங்கி மேனியுடசாறதனிலரைக்கமைந்தா, ஐயாயிலாமெழுகாகுமென்னசொல்லவேனப்பவேயிம்மெழுகைத்தேனிலூட்டி, துய்யமதியானசதாசிவனைப்போற்றி தொழுதுகொண்டுகழஞ்சியிடைகொண்டால்மைந்தா, வையமதில்கலங்குகின்றஐயந்தானுமாறிவிடுஞ்சிலேத்துமங்கள்மாண்டுபோமே. ௫௫௬

போமப்பாதசையிலுள்ளதோஷமெல்லாம் பொல்லாதவஸ்திராமூலச்சூடு, காமப்பாவிதனைதால்வந்ததொரு கருவழிக்குமேகமோடுகபாலசூடு, தாமப்பாசருவாங்கவாயுவெல்லாம் தட்டழிந்துகுட்டமெல்லாஞ்சாந்தமாகும், நாமப்பாசொல்லிவந்தகற்பமெல்லாம் நாள்தோறுங்கொண்டுவரில்நமனுடானே. ௫௫௭

நாடாமல்போவதுதாமெதிரேவன்றால் நல்லகோடிகாத்திருக்கயந்தானே, தேட்டமேவொடிவிட்டானமன்தானேயா சிவசிவாநமவென்றால்வேறேயில்லை, வாடாதநல்வினையுந்தீவினையுமப்பா வந்துசருள்ளநமனையேயடிக்குங்காணும், ஊடாடும்விதானமதியில்சேர்ந்தால் ஒக்கோகோஇருவினையுமோடிப்போமே. ௫௫௮

ஓடிப்போமசகலபிணியெல்லாமைந்தா வுறுதியுள்ளசாபமதுநிவர்த்தியாக, நாடிப்பார்சாபமதுநிவர்த்தியாகும் நாமென்றுசொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, சாடிப்பார்பூரணத்தைப்பூசகமேபண்ணி சமயமதில்சேசமாயக்கும்பத்தில்நின்று, பாடிப்பார்நம்முடையமந்திரத்தைமைந்தா பாவமெனுஞ்சாபமதுபறந்துபோமே. ௫௫௯

நவக்கிரகசாபநிவர்த்தி.

போமென்றுவிதிகாதேவின்னங்கேளு பொல்லாதநவக்கிரகசாபந்தி
ர,நாமொன்றுசொல்லுகிறேன்மைந்தா நாலானபூரணத்தைநாட்டிப்
பார்த்து,ஓமென்றுபூரித்துரேசகமேபண்ணி ஒருமொழியால்கும்பகத்தி
ல்நின்றால்மைந்தா, ஆமென்றநவக்கிரகசாபமெல்லாம் அப்போதேஅக
ன்றுவிடுமறிந்துபாரே. ௩௪0

பிரமசாபநிவர்த்தி.

பாரப்பாபிரமனுடசாபந்தன்னை பக்குவமாய்த்தீர்வதற்குபகருவேன்
கேள், காரப்பாகருணைவைத்து அகாரந்தன்னி கருவானமகாரத்தின்கூடச்
சேர்த்து, சேரப்பாரேசகத்தாற்பூரகத்தைப்பற்றி சீர்பெருகுக்கும்பகத்
தில்நின்றால்மைந்தா, நேரப்பாநின்றதொருபிரமன்சாபம் நிமிஷத்திலோ
டிவிடுநிலைமைதானே. ௩௪க

விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி.

தானவனாய்நின்றதொருவிஷ்ணுசாபந் தடையறவேபோவதற்குச்
சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடனுகாரமதைஅகாரத்தூட்டி முனைபாவச
முமுனையில்சேர்த்தப்பா, கோனருள்குருபதத்தில்நின்றால்மைந்தா கு
ணமானவிஷ்ணுவுடசாபந்தானும், வானவர்கோனறியாதபூரணத்திலே
வந்தசமுள்ளசாபமதுமாண்டுபோச்சே. ௩௪௨

ருத்திரசாபநிவர்த்தி.

போச்சென்றுவிதிகாதேவின்னங்கேளு புதுமையுள்ளருத்திரன்ம
யேல்பாத்தின்சாபந், காச்சென்றசிமதியுமொன்றாய்ச்சேர்த்து கருணை
யுள்ளசதாசிவத்தைமனக்கருத்தில்வைத்து, தாட்சியில்லாமதிதனிலேபூரித்த
ப்பா கருவானரேசகத்தால்கும்பகத்தில்நின்று, மாச்சவில்லாமனோன்ம
ணியைத்தியானித்தாக்கால் வந்தசமுள்ளபஞ்சகர்த்தாள்சாபம்போச்சே.

ஆறாதாரசாபநிவர்த்தி.

சாபமென்றசடாதாரசாபம்போக தன்மையுள்ளபுலத்தியனேசொ
ல்லக்கேளு,நீயென்றசடவொளியில்மனதையோட்டி நிர்க்கமுடன்ரே
சகபூரகமும்பண்ணி,வாமென்றமதியமுதக்கொண்டால்மைந்தா வரையா
னசடாதாரசாபந்தானுங், காபமுடன்தயங்கிமிகவோடிப்போகுஞ் சடாதா
ரவளிவைத்ததன்மைதானே. ௩௪௪

தத்துவசாபநிவர்த்தி.

தானென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகத் தன்மையுடன்சொல்லுகி
றேன்தாழ்ந்துகேளு, கோனென்றசிவசத்திதன்னைப்போற்றி குறிப்பாக
ரேசகபூரகமும்பண்ணி, மானென்றகும்பகத்தில்நின்றால்மைந்தா மார்க்க
முள்ளமூலத்தின்மேலேசாடி, ஊனென்றதத்துவத்தின்சாபம்போகும் உ
றுதியுள்ளதேகமதுகாந்தியாச்சே. ௩௪௫

காந்திக்கருச்சுன்னம்.

காந்தியென்றகருவிலொருவிபரங்கேளு சமலமலமுதமதைக்கரு
வாய்வாங்கி, சாந்தியென்றமதியமுதந்தன்னிற்சேர்த்து தயவாகபத்துமு

றைந்தானேசெய்து, பாங்கியமாய்பத்துமுறைசெய்தபின்பு பக்குவமாய்ப்பூரமதிற்பாதிசேர்த்து, சீந்தியென்றதயிலமதைச்சேர்த்தால்மைந்தா இலகிவாபொங்கியதாகறுப்பாய்ப்போச்சே. ௱௬௬

கறுப்பானமையெடுத்துதியானஞ்செய்து காயாதிகற்பமெனக்கருத்திற்கொண்டு, குறிப்பானமையெனவேகொண்டால்மைந்தா குண்டலியின்சக்தியதுமேலேசாடி, வெறுப்பானபாபமெல்லாம்வெருண்டேபோகு மெய்ஞ்ஞானத்தீக்ஷிக்குந்தேகந்தங்க, மறுப்பானதேகமதுவெளுத்துப்போகு முற்றறிவுசற்றிரண்டுமுறுதியாமே. ௱௬௭

ஆமப்பாவச்சிரமேபலமோபத்து அதுக்குநிகர்லிங்கமதுஅன்பாய்ச்சேர்த்து, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்துருசுபூரம் நன்றானவெள்ளையுடன்லிங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பாசாரமுடன்காரஞ்சேர்த்து தயவானஅறுவகையால்கல்வத்தாட்டி, காமப்பால்தன்னிலொருநாள்தானாட்டி கருவாகவுருட்டியதைவட்டிபண்ணே. ௱௬௮

பண்ணியதோர்வட்டதனைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாயின்னமொன்றுபகருவேன்கேள், உன்னியதோர்நாகமுடன்ரசமுஞ்சேர்த்து உண்மையுள்ளபூரமுங்கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய்ரசமூன்று இடைசரியாய்ச்சேர்த்தாட்டி யேகல்வமதில்பொடித்துமைந்தா, தன்னிமையாய்முன்செய்தவட்டிசேர்த்து தயவாகவிந்துநீர்தன்னாலாட்டே. ௱௬௯

ஆட்டுவாய்விந்துநீர்தன்னால்மைந்தா அரகாயிராறுசாமமாட்டி, நாட்டுவாய்வில்புகத்தில்வட்டுபண்ணி நன்றாகக்காய்ந்தபின்புசொல்லக்கேளு, பூட்டுவாய்மண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து போடுவாய்காடையென்றபுடத்தின்று, மாட்டியதோர்புடந்தானுமாறவிட்டு மைந்தனேஎடுத்துப்பார்கன்னமாச்சே. ௱௭௰

ஆச்சப்பாகன்னமதின்றெழிலக்கேளு அடங்காதகுடவணிவேயுறலேல்கும், காச்சப்பாசெம்புதனையுருக்கிக்கொண்டு கருவானகன்னமதினாற்றுக்கொன்று, பாச்சப்பாசெம்பதுவும்பழுத்துப்போகும் பக்குவமாய்வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, காட்சியில்லாசுகன்னமதுசேர்ந்தால்மைந்தா தடையறவேவயதுபதினறுதாமே. ௱௭௧

ஏமாசக்களங்கு.

ஆமப்பாதுருசுடனன்னந்தன்னை அழகானசம்பழத்தின்சாற்றிற்றுக்கி, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்சம்பழத்தின்சாறு நன்றாகத்தெளிந்ததுவுஞ்செயநீராகும், தாமப்பாசெம்பழத்தின்செயநீராலே தயவாகஅப்பொடியைசுத்திபண்ணி, காமப்பால்கல்வத்தில்விட்டுமைந்தா கருவானஅப்பொடியையரைத்திடாயே. ௱௭௨

அரைக்கையிலேவீரமொடுபூரம்போட்டு அழகானதுரிசிடுகாரஞ்சேரு, விரைக்கவேசம்பழத்தின்சாலாட்டி விசையாகவுருட்டியதைக்காயப்போட்டு, கரைக்கவேகுகைதனிலேசாமமிட்டு கல்மசங்கள்தானறவேயூதவூது: மரைக்கின்றதினாவுரையுமகன்றநல்ல மணிபோலவுருகியதுசெம்புமாமே. ௱௭௩

செம்பான அயச்செம்புவிடையாதப்பா செகத்திலுள்ளவாதிகளுந் தேடமாட்டார், கம்புவதானவென்றால் அயத்தின்செம்பு நாதமென்று ஞ்சத்தியென்றுமிதுக்குநாமம், சம்புசிவநாதமென்ற அயத்தின்செம்பில் தாக்கடா இடைக்குகைதங்கந்தன்னை, வயபில்லாநாகமதில்கூடச்சேர்த்து மணிகாணக்காரமிட்டுருக்கிப்பாரே. ௧௫௪

உருக்கையிலேமூன்றுமொன்றாயுருக்கிப்பாரு உத்தமனேஏமாசக் களங்குமாகும், தனைக்குருளைவாதிகளோகாணப்போறார் தயவானஅயக் களங்கின்வீறுமெத்த, உனைக்கிறேனயக்களங்கின்ஒளியைமைந்தா ஓகோ கோசெம்புதனில்நூற்றுக்கொண்டு, கனைகின்றகுகையதனிலுருக்கிப்பா ரு கருவானசெம்புமுவம்பழுப்பதாமே. ௧௫௫

பழுத்ததென்றுமகிழாமல்குடவன்தன்னில் பாச்சடா அன்பதுக்கு வொன்றுத்தானும், அழுத்தமுள்ளகுடவனாலுறலற்று அழகானபொன் மாற்றுஅதிகமாகும், முழுத்தமுள்ளஅயக்களங்கைவெள்ளிசெம்பில் மூர்க்கமுடன்கணக்காகநூற்றுக்கொண்டு, தழுக்கறவேகுகைதனிலேயுருக்கி ப்பாரு தயானதங்கமதுஅதிகமாற்றே. ௧௫௬

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிகமானதொருகளங்குதன்னில் மாட்டடா இடைக்கிடைதா ன்கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய்வீரமொடுபூரஞ்சேர்த்து தயவாகக்கல்வ மதில்பொடித்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்குப்பிதனில்பொடியைமைந்தா புக ழானமண்சீலையாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய்மவிமுகத்திலுலர்த்தபின்பு மைந் தனேதாழியதைஉப்பைவையே. ௧௫௭

வையப்பாமேருதன்னைவைத்தபின்பு வைத்ததொருகழுத்தின்மே லுப்பைக்கொட்டி, பையவேஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டு பக்குவமாய்சருகு கம்புவிறகால்மைந்தா, செய்யப்பாதீயெரிப்பாயாறுசாமம் சிவசிவாதாழி தனையிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பாசுகந்தமலரற்சனையேசெய்து குருவான மேருவைநீயெடுத்துப்பாரே. ௧௫௮

எடுத்துமிகப்பார்க்கையிலேமேருக்குள்ளே யிருக்குதடா செந்தூர மென்னசொல்வேன், கொடுத்ததொருசெந்தூரந்தொந்தக்கோடி சொல் லுகிறேன்புத்தியேனதொந்தமாக, அடுத்ததொருசெந்தூரம்பணவிடை தான்கொண்டால் ஆக்கையதுபிலத்துதடா அழிவேயில்லை, வடித்ததொரு திரிகடுகில்செந்தூரஞ்சேர்த்துவளமானதேனிலொருகழியாய்க்கொள்ளே

கொள்ளவேவாசியதுபிலத்துப்போகும் குருவானதிருநடனக்குறி ப்பாய்க்காணும், அல்லதுகாண்விலகுமுகஞ்சித்தும் அஷ்டாங்கயோகம திலடுத்துக்காணும், விள்ளாததசதீட்சைவொளியோகாணும் வேதாந்தபூ ரணத்தின்விலாசந்தானும், வல்லபமானகுருபதியில்நின்று வளமையு ள்ளசெந்தூரமகிழ்ச்சிபாரே. ௧௫௯

பாரப்பாகாரியம்வுருக்கிக்கொண்டு பாச்சடாசெந்தூரம்பத்துக்கொ ன்று, வீரப்பாதானடங்கிவெளுத்துப்போகும் வெள்ளியந்தனையுருக்கிது

நிற்குங்கொண்டு,சேரப்பாசெந்தூரஞ்சேர்க்காயானால் சிவசிவாதங்கமென்
றறிகுமாற்று,ஆரப்பாசெந்தூரமறியப்போருர் அறிந்தவர்கள்தனைக்கா
ணஅரிதாப்பாரே.
௫௰௧

அரிதானசெந்தூரம்நாற்றுக்கொண்டு அப்பனேசெம்புதனிலீந்தா
யானால், பெரிதானதங்கமடாபழுப்பறெத்த பேசாதேயித்தோடேயின்
னங்கேளு,குறிதானசெந்தூரங்குழஞ்சொன்ன குணமாணவாய்போல்மந்தி
த்தேதான்,கரியானவெள்ளிபுசேர்குடவனுக்கு கங்கணமாய்தடையிலேதூசி
ப்போடே.
௫௰௨

போடப்பாபுடந்தனிலேகனிம்புசேர்த்து பொன்னெனிவுஅறிகம
தாய்பூண்டுகாணும், தேடப்பாவெள்ளிசெம்பில்கொடுக்கிக்காய்நாற்றில் செந்
தூரமொன்றிடவேசெம்மையாகி, ஊடப்பாசெந்தூரப்பாய்த்துமைந்தா
உலகமதிலதிகமாவெளியிலேசு,நாடப்பாசெந்தூரநல்லபிரயோகம் நல
மாணவின்னமொருசெதிசேளே.
௫௰௩

கேளப்பாஇந்நூல்சகலகலைதட்டுஞ்செயமாகஆயிரத்துஇருநூறுகு
ம், ஆளப்பாஇந்நூலப்பதனைப்பண்ணி அடக்கமுடன்கருவெடுத்துஆடு
மைந்தா, நீளப்பாதுறைப்புலதுபேசலையைத்தா நின்றக்காலுலகமதில்நிச
ங்கொள்ளாது, காளப்பாஐம்புலனுமொன்றாய்நின்று தனதானபூரணம்
போல்தூக்கூரே.
௫௰௪

காயமல்புத்திகெட்டிஇருந்தால்மைந்தா கருவிகாணுதிகளுங்கலந்து
போகும், கூறுகருவையெல்லாமிந்தநூலில் கூறினதவிர்ந்தநூல்குருநூ
லாகு,நேரானகுருவிளிடபாகம்போற்றி நினைவாகஇந்தநூல்தன்னைப்பார்
த்து, கோரதசித்துகலையமுமைந்தா கெலிட்டாதபூரணத்தைத்தினமும்
நோக்கே.
௫௰௫

நோக்குவதுபூரணத்தைநோக்கவேணும் நோக்காதேபோனக்கா
லென்னசென்மம், தாக்குவதுபூரணத்தைத்தாக்குதாக்கு தன்மையுடன்
குருபதத்திற்றெண்டுபண்ணு,வாக்குமனதொன்றுசெஅறிவினிலுவந்
சரிடமிந்நூலைவழுத்தவேண்டாம்,நாக்கதுவும்படபடத்துதில்லாதேமைந்
தா நன்மையுடன்மவுனமதைநாடிப்பாரே.
௫௰௬

நாடிப்பார்மவுனமென்றால்பூரணமேயாகும் நலமானபூரணத்தானவி
த்துவித்து,தேடிப்பார்சித்துநிலைகாணமாட்டார் சிவமானமதியமுதச்செய
லைக்காணார்,கூடிப்பார்த்தறிவோடேகுண்டலியைக்கண்டால் குருவானப
திவலத்திலமுதங்காணும், வாடிமனந்தளராதேமலரைக்கண்டு வாதமுதம்
பூரணமாய்மனதிற்காணே.
௫௰௭

காணவேமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா கர்ப்பூரதேகமுமாய்கரு
ணையாகும், பேணவேபணிவதுகண்ணில்காணும் பிரணவத்தோடமு
தலப்பெருமைகாணுந்,தோணவேதோணிதுதோணதேதோணும் சோ
திமிலேசெகச்சோதிகளுமிற்காணும், ஊணுஅஞ்சுபஞ்சலவணத்தா
லே உலகமெல்லாந்தானவனுயுறுதியாமே.
௫௰௮

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ளநாகமதிற்கட்டுசொல்வேன் ஓகோகோவெடியுப்புச்சாரஞ்சேர்த்து, பருதிமதிதன்னுலைவைங்கீற்றி பக்குவமாய்மூன்றுமொன்றுய்கலைத்தாட்டி, திருமதியுஞ்சீராலேஆட்டிமைந்தா சிக்கெனவேநாகமதுக்கங்கிபூட்டி, குருநிதியைத்தியானித்துபுடத்தைப்போடு குருவானநாகமதுகுருவுமாமே. ௨௬௯

ஆமப்பாகுருவானநாகந்தானுமடங்கியதுமாண்டுதடாஅருமையாக, வாமப்பாதன்னுலேயடங்குகின்ற மகாரசத்தின்பெருமைதனை வழுத்துறேன்கேள், ஓமப்பாவென்றபரிரவிதானென்று உறங்குகின்றநாகமதினிடையேசேர்த்து, தாமப்பாகுகைதனிலேயுருக்கிப்பாரு தவளநிறமானதொருமணிபோலாமே. ௨௭௰

மணியானநாகமணியார்தான்காண்பார் மகத்தானபூரணத்தையறிந்தோர்காண்பார், கனியானநாதமணிதனையுடைத்து கருவானசெம்புதனில்நூற்றுக்கொன்று, வணிகரணமாகவேயுருக்கிப்பாரு வஞ்சியெனுமபாஞ்சியானதங்கம், பணியானபலதொழிலுக்குதவேதங்கம் பாபமாய்நின்றதுவுந்தங்கந்தானே. ௨௭௧

தானென்றநாகமணியொன்றெடுத்து தயவானவெள்ளிதனிலேந்தால்மைந்தா, கோனென்றகுருவருளால்வயதேசொல்வேன் குருவானநாகமணிதரந்தால்மைந்தா, தேனென்றமொழியுடையகமலமாது ஜெகஜோதியானதிருவானமாது, மானென்றமதியமுதமானமாது மகத்தானபூரணமாந்தங்கந்தானே. ௨௭௨

தானுனபூரணமேதான்தானுகும் தலமானபூரணத்தின்தலமேதென்றால், வானுனதேகமடாசத்திசத்தி உள்ளுயிராஞ்சிவமெனவேயுகந்துகொண்டு, கோனுனசத்திசிவக்கூத்தொன்றான குறியறிந்துஅமுதமெனக்கொண்டால்மைந்தா, தேனுனதேகமடாசித்தியாகுஞ் சித்தியென்றால்பூரணத்தின்சித்திதானே. ௨௭௩

பூரணதயிலமெழுகு.

சித்தித்தகருவொன்றுசொல்லக்கேளு செயலானபூரணத்தின்தயிலஞ்சேர்த்து, சத்திசிவமானமதியுப்பேதென்று சாரமென்றவுப்புடனேகாரங்கூட்டி, முத்திபெறக்கலவமதில்நாட்டிஞெக்கால் மூர்க்கமுள்ளமெழுகுமைந்தாமைந்தா, யத்தியுடன்மெழுகெடுத்துதாரத்துக்குப் பக்குவமாய்கவசமதுபதியச்செய்யே. ௨௭௪

செய்தசெந்தூரகவசமதைத்தீபந்தன்னில் திருப்பிமெள்ளவூட்டினதால்மைந்தா கேளு, செய்தசெந்தூரமதுகெட்டியாக குருவானமெருகதிறுங்கட்டிப்போகும், மையமேவெப்படியேநாலுமுறைசெய்தால் பால்போலேசுத்தவெள்ளையாகுமாகும், வைபகமெல்லாந்துதிக்குமிந்தத்தாரமகத்தானதாரமதின்தொழிலைக்கேளே. ௨௭௫

நாகக்களக்கு.

கேளப்பாநாகமதையுருக்கிக்கொண்டு கெருமையுள்ளதாரமதையிந்தால்மைந்தா, கோளப்பாதானகளும்நாகந்தன்னில் கொடுமையுள்ளபுகையதாவுமடங்கிக்கட்டும், வேளப்பாளரித்தசிவன்தன்னால்கட்டு வெள்ளமணிபோலெனவேவெளுமையாகும், தாளப்பாதங்கமிடைக்கிடைதான் சேர்த்தால் தயவானநாகமணிகளங்கமாமே.
௫௭௬

ஆமப்பாகளங்கமதைவெள்ளிதன்னில் அன்பாகஅண்டத்துக்குவொன்றுபோடு,காமப்பாதன்னருளால்பழுக்குப்வெள்ளி கயிலைதனில்பரமகுருதன்னால்மைந்தா, வாமப்பால்கண்டவ்வேனவாதயோகி வலுவானசிவயோகிவாசியோகி, நாமப்பாவென்றகுருதன்னாற்கண்டு நடுவானபூரணத்தைநாடுநாடே.
௫௭௭

நாடுவதுமூலமுதலாறாதாரம் நன்மையுள்ளகுருபரமாமேலாதாரம், கூடுவதுபுருவமையந்துவாதசாந்தம் குறிப்பறிந்துஇடகலையைப்பின்கலையிற்சேரு,வாடுவதுவேண்டாங்காண்புலத்தியனேயையா வரிசையுடன்சுழிமுனையில்மனத்தைநாட்டி, தேடுவதுபூரணத்தைத்தேடுதேடு தெவிட்டாதமதியமுதங்கொண்டுதேறே.
௫௭௮

தேறுவதுபூரணத்தால்தேறவேணுஞ் சிந்தைமனதொன்றாகிநிற்கவேணும்,மாறுவதுஅஞ்செழுத்தையறிந்துமாறு மகத்தானபூரணத்தைமருவிக்கூடு, சேருவதுபிரமமென்றபதியிற்சேரு திரும்புதற்குப்பூரணத்தைநாடியூது, கூறுவதுஅகத்தீசனென்றுகூறு கும்பமுனித்தஞ்சமெனக்குறித்துநில்லே,
௫௭௯

நில்லென்றுசொன்னீரேபூரணமேயையா நீயென்றும்நானென்றும்வேறேயில்லை, சொல்லொன்றுந்தப்பாதுஎன்குருவேயையா சோபதிதிருரியநிலையார்தான்காண்பார்,கல்லென்றகயிலாசங்கண்டபேர்கள் கருவானஇருநிதியுங்கண்டேகொள்வார், வில்லென்றவொளிதனிலேவிதங்கள்மெத்த வேதாந்தசாத்திரமேயறிவார்பாரே.
௫௮௰

பாரப்பாஆகாசப்பரவெளியிலேதான் பருதிமதிநின்றிலங்குப்பாத்தைப்பாரு, நேரப்பாநின்றிடத்தைநின்றுபாரு நிருவிகற்பசமாதியிலேதென்னைப்பாரு,சேரப்பாமதிதனிலேசுடரைச்சேரு சேர்ந்ததேசுடாமதியாய்நின்றதப்பா, காரப்பாநின்றசுடர்மதியைநீதான் கலந்துவிடுசூரியனிற்கருவாய்த்தானே.
௫௮௧

அஞ்சனம்.

கருவானமையொன்றுசொல்லக்கேளு காசினியில்பனிதாங்குங்கறுத்தபூடு,மதுவானதிகைப்பூடுஆர்தான்காண்பார் மகத்தானவப்பூண்டைக்கருக்கிக்கொண்டு, உருவானவாலண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஓமெனவேதியானித்துமத்தித்தேதான,குருவானபதிநோக்கிகுருவைப்போற்றிகும்பமுனித்தஞ்சமெனச்சிமிழில்வையே.
௫௮௨

வைத்தவெகுநெகிழ்மெழுகித்தாசைத்திவேதிவசிகரத்தைதபோகனைத்தா ன்தம்பனமேசெய்து, மற்றொருமையெடுத்தாத்திலகம்போடு பணிபூந் திரபூரணத்தைகமனதிற்காருவுப்தடுகாருவெகுமென்னைமுன்சொமோரு ம் உன்னசனமேலாகவுசைகில்வாழ்வாய், வைசத்தமொருஅதிதாரணையைக் கேளு கயிலாசசின்மயத்தின்சருணையாலே. ௧௮௧

அரிதாரணை.

கருணைதானேனுமெனஅரிதாரத்தைத் சவ்வீயுடபாலதிறனக்கலை த்தாட்டி, மருவுகந்தமலர்வாசமாசத்திலோர்நாள் பக்கைசயர்தன்குங்குமத் தில்வரிசையாக,உருவையுடன்வெண்பிதின்சளைப்பாயாகில் ஒகோகோ ண்குமத்தினிறமேயாகும், வரிசையுடன்பீங்கானில்வழித்துவைத்து வா ன்கதிரின்முகங்காட்டினமையாய்ப்போமே. ௧௮௨

மையானமையதனைதினமுமைந்தா வரிசையுடன்முகதிமுகத்தினமு ம்வைத்தால், மெய்யானமெய்யுறிதிஎன்னசொல்வேன் மெதியுடிபிழ்த ளிலைபணப்பண்ணு, வையகத்திற்பாணிடமாயக்குவே தான் மாற்று மென்றவுருமாற்றமானவைசான், தையலர்கள்கைவசங்காளாக்குமைதான் தரணிதனில்வைத்தபொருளெடுக்குமையே. ௧௮௩

மைபோடும்வகை.

பொருளானபொருள்கொடுக்கும்போதமையே போடுகிறவிதமுனை க்குப்புகலக்கேளு,இருளானஅசங்கேதிருருவைகாத்து இருகாத்தில்மை போட்டுஇசையநோக்கி, குருவானபதம்போற்றியிருந்தாயாகில் குணமா சவுன்தாருவைப்பார்ப்போக்கெல்லாம், உருவானரூபமதுஆண்பெண் போலே உலகுதனில்தோணுமடாவுண்மைதானே. ௧௮௪

உண்மையுள்ளமையெடுத்தாதிலகம்போடு உருமையுடன்மனோ ன்மணியைத்தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத்திட்சையிலேயிருந்தாயாகி ல் நாரணமானிடர்களுருவைக்காணோர், தன்மையுடன்சக்தொழிலைச்செ ய்தாயானால் தரணிதனிலதிசயமாய்த்தானேதோற்றும், வின்னிடையை ச்சகாலத்தொழுதபேர்க்கு வேண்டாமையொளியின்விபரங்கேளே.

கேளப்பாமையெடுத்து இடக்கரத்தில் கிருபையுடன்மைபோட்டுகி ழபாரு,வெளப்பாளித்தகடாகன்றன்மைத்தவேணிதிதோணுமடா விபரமாக, ஆளப்பாஅத்திதியைப்பூரணத்திறலே அஞ்சனத்தின்விபர மொன்றன்பாய்க்கேளு. கேளப்பாவொன்றுமில்லை அன்னபேதிகுறிப்பு டனேநாகீர்தன்றனாட்டே. ௧௮௫

அன்னபேதிமை.

ஆட்டிவதரளநாள்தாளுட்டு அன்பாகப்பீங்கானில்வழித்துவை த்து, பூட்டுவாய்கடுக்காயைபிடித்துக்கொண்டு புதுமையுள்ளநாதநீர்தனி ற்கலக்கி, நாட்டுவாய்தெளிவிறுதனுபேதிதன்னில் நன்மையுடன்கேட்டுநீ குழப்பிறக்கால்,தாஷ்டிகமாயிருக்குமடாமையின்போக்கு தயவாகனன்ற ய்விட்டுபதனப்பண்ணே. ௧௮௬

பதனமுள்ளமையெடுத்துதியானஞ்செய்து பக்குவமாயஞ்சனத்தே விமூலம், விதனமது இல்லாமல்செபிப்பாய் நூறு வேண்டியேமையெடுத்து திலதம்போட்டு, மதனமுள்ளமவுனமதாயிருப்பாயாகில் மானிடவருந் னேவல்மகிழ்ந்துகேட்பார், சுகமானசாங்கினத்தில்லமையைத்தீற்றி குழ்விளக்கிலிந்திடுவாய்சுருக்காம்பாரே.

௱௬௰

சுருக்கானமையொன்றுகண்ணிற்றீற்றித் தூரதலைபார்த்திடநல்சுகமாய்க்காணு, மிறுக்கிமெள்ளகண்திறந்தால்காசம்பார்க்க இருளகன்றுவெளிதோன்றிபின்பங்காணு, முருக்கமுடன் விநயமாய்பார்த்தாயாகில் ஒகோகோகயிலாசமுகந்துகாணுந், திருக்கறவேயுன்மனையைப்பணிந்துபோற்றி திருவானலட்சுமிப்பெண்வசமாவாளே.

௱௬௧

வசமானஇந்நூலிலாறுநூறும்வாக்கியங்கள் தப்பாமல்வசமாய்ப்பார்த்தால், நிசமாகத்தோணுமடாமறைப்பேயில்லை நின்னினைவுதான்மறந்தால்நிசங்காணாது, இசமானதிட்டைசிதினன்றாய்க்காணுந் திடஞ்சுத்தியாவதாவுந்திடந்தானப்பா, சுசமானமானிடர்க்குஇந்நூல்காட்டில் கண்மருண்டுபொருளிருளாய்க்காணுந்தானே.

௱௬௨

செப்புமை.

காணவேஇன்னமொருகருவைச்சொல்வேன் களிம்பானசெம்பினுடைமையைக்கேளு, பேணவேதாம்பிரத்தால்செப்புபண்ணி பிலமானநாதநீர்நிரப்பவிட்டு, தோணவேதுரிசிதனைப்பொடித்துத்தூவி சுண்டியிதின்மேற்பேதிதூலங்கத்தூவி, நாணவேவாவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு நாஞ்சுநாளையிலேமையேபோலாமே.

௱௬௩

மையானதாம்பிரத்தின்மையிலேதான் மாதாந்தசஞ்சிவியைமகிழ்ந்துபாரு, கையாலேமத்திக்கும்போதிலேதான் கருவானமையுநிதனைனைசொல்வேன், மெய்யானமேதியுடகிமிழில்வைத்து மேன்மையுடன்றினந்தோறும்ரவியில்வைத்தால், தொய்யாததாம்பிரத்தின்மையின்வேகஞ் சொல்லுவேன்புலத்தியனேதுலங்கக்கேளே.

௱௬௪

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கெணிதமுடன்ரோசகபூரகமும்பண்ணி, மேலப்பாகும்பகத்தேநின்றாயானால் மேதினியிலுனதேவல்விரும்பிக்கேட்பார், வாளப்பாவுலகத்தோடொத்துவாழ்ந்து வரிசைபெறஅஷ்டசித்துமகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பாகுருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி அஷ்டமாசித்துவிளையாடலாமே.

௱௬௫

அறுவகைச்சரக்குமை.

ஆடுதற்குஇன்னமொருகருவைக்கேளு ஆதியந்தமென்றதொருவுப்போடொக்க, போடுதற்குலவணத்தைச்சொல்லக்கேளு பொல்லாதசவுக்காரம்வளையலுப்பு, நாடுமெய்த்தவுவருப்புநுருசினம் நலமானபேதியுடனைந்துங்கூட்டி, தேடுதற்குக்கல்வத்தில்பதியவைத்து திராமணநாதநீர்விட்டுஆட்டே.

௱௬௬

ஆட்டியேபக்கிண்ணிதன்னிலேதான் அடுப்பேற்றித்தீயெரிக்கஅட்க்கிவேகு, மாட்டியேகருவெடுத்துகலவத்திட்டு மாதாக்கசஞ்சீவியைவிட்டுஆட்டி,நாட்டியேமுன்போலேயெரித்துப்பாரு நன்மைபெறமையுறுதியென்னசொல்வேன்,காட்டியேபாவிமுகத்திலஞ்சுமுறைப்பப்பா கருத்துறவேவைத்துமிகக்காருகாரோ. ௱௯௭

காத்தகெதாருமையெடுத்துக்கலவத்திட்டு கற்பூரவிர்துவினாற்கலவாட்டி, சேர்த்துமிகாரஞ்சநாள்தானாட்டி இவஇவரயென்னசொல்வேன்மைபின்போக்கு, பூத்தமலர்சமாதியிலேசெய்தமையைப் பொன்னானசிமிழ்தனிலேவைத்துக்கொண்டு, நாற்றிசையுமெய்க்கவொருதிலதம்போடு நாடுகருணக்கிடோசொல்லக்கேளே. ௱௯௮

கேளப்பாமையெடுத்துதியானஞ்செய்து கிருபையுடன்கண்ணிமிடக்குருகும்பப்பா, நீளப்பாசரித்துமிகவடிக்கபின்பு நிமையாட்டமில்லாமல்நிற்கும்பாரு,வாளப்பாராக்காலம்பகற்காலம்போல் வரிசையுடன்காணுமடாவளமையாக, காலப்பாவிரிசுகொண்டுநடந்தாயானால் காதலுடிருமைப்பொழுதுகாணுங்காணே. ௱௯௯

காணவேமையெடுத்துக்கண்ணில்நிற்றி கருணைமலர்பூமாறதக்கருத்தில்வைத்து, பேணவேஆகாசம்பார்க்கும்போது பிலமாவநட்சத்திரமயகமேலகாணும்,நாணவேசோமசூரியகிரணம் நன்னமுடன்தோற்றுமடாநளினமாக, பூணவேபூமிதனிலுள்ளபொருளெல்லாம் போக்கோடேகாணுமடாபுதுமைதானே. ௨௱

தானென்றமையெடுத்துஅடக்கப்பண்ணி தங்காதகுன்மமொடுமுற்சைவாய்வு, கோனென்றஆனந்தவாய்வுகண்டை குடல்பிரட்டிசருவாங்கக்குத்துசூலம், ஐயென்றவிசூலம்ரத்தசூலம் ஒட்டுக்காசகுதசூலம் வாய்வுசூலம்,பேணவேகுன்றுமணிஅளவுகண்டால் பேசாதேபோடிவிடும்பெருமைகேளே. ௨௱௧

போண்டமை.

பெருமையுள்ளமையொன்றுசொல்லக்கேளு போண்டத்துள்மூலம்வராகன்பத்து, வுருமையுள்ளபேதியதுவராகன்பத்து வென்றுக்கிரவிமுகத்திலுலைப்போடு, கருமையுள்ளகடுக்காயைத்தயிலப்வாக்கிக் கண்டிடைக்குவிங்கோலத்தயிலம்சேர்த்து,கருமையுடன்மூன்மருந்தோடொக்க நல்லசஞ்சிவிதயிலமதைச்சாற்றிடாயே. ௨௱௨

சாற்றிமிகக்கலவமதிலாட்டும்போது தயங்காதேமையப்பதிஅருமைமெத்த,போற்றிமிகப்பூசித்துசிமிழில்வைத்து பூரணத்தையநுதினமும்புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருளவேணுமென்றுமையெடுத்து கருணைமலர்திருமுகத்தில்திலதம்போட்டு, மாற்றமென்றஅஞ்சனதேவிதேவி மானிடருக்குணத்துருவைக்காண்பியாதே. ௨௱௩

காண்பியாதேயிருந்துஎன்னைக்காரு காத்தநீயொருவருக்குங்காட்டவேண்டாம், தாண்மயமாய்த்தானசத்தானேதானாய் தாணிதனிலெட்டிய

சித்தனாடு, சொன்மயமாய்வந்த குருவையேயென்று கும்பிட்டுசகபூர ணப்பண்ணி, வாக்யமாய்வந்த குருநாதனென்று வணங்கியேகும்பி ட்டுநிலைக்கபோடே. ௪௱௪

போட்டவுடனன்றுருவையொருவர்காணார் புத்தியுடனிருந்துசி த்துமன்று, நாட்டியாய்நிசயமுடன் சித்துசெய்தால் தாமாகவேவானபொ ருள்கோடிசேரும், பூட்டாகவேயிருந்து கருவைச்செய்தால் பூலோகமன்ன வர்கள்புத்திகேட்பார், வாட்டமிலாச்சிங்கமதாயிருந்துக்கொண்டு வகையு டனேஅஷ்டாங்கவரிசைபாரே. ௪௱௫

வரிசைபடப்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு வல்லமையுளசேடிகைநீவை த்துக்கொண்டு, வரிசையுடனவன்சிரத்தில்திலதம்போட்டு வுண்மையுட னாசனிடம்சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன்கொண்டுவாகுட்டிச்சாத்தான் சொல்லியே அஷ்டமாகாசம்பண்ணி, பரிசமுடனிருந்தஷ்டசித்தாடப் பாருலகமன்னரெல்லாம்பணிவர்பாரே. ௪௱௬

பாரப்பாகடாட்சதிசைபாரு பாருபார்க்கையிலேவெளிச்சென்றுவெ ளிபோக்கிசம், நேரப்பாவெளியோடேசேர்ந்துகூடி நேராய்நின்றுகூடிவதா லியோகம்கொண்டு, காரப்பாபிரமனிடத்திலேசென்றால் கனிந்துமிகஅ முர்தாகசித்தானும், நீரப்பா அமுர்தமதைக்கொண்டால்மைந்தா நின் னுடையதேகமது அமுர்தமாமே. ௪௱௭

அமுர்தகனிதனையறிந்துபதனம்பண்ணு அதிபாரமானவேலைக ளைநோக்கு, அமுர்தவொளிதனையறிந்துருவைக்காரு குருவானதியறிந் து தன்னைக்காரு, இயிர்த்துவருமானமதுபருகத்தன்னை சிதமானபூரணத்தில் நி லைமுடிசேரு, சமரசமாயமுர்தநிலைதன்னைக்காரு தன்மனதையுன்பலையில் தாக்குத்தாக்கே. ௪௱௮

தாக்குவதுபூரணத்தாற்றாக்கவேணுந் தருவானவாலைதனைப்பார்க்க வேணும், நோக்குவது அப்பரத்தைநோக்கவேணும் நான்தனிமையாய்த ன்னிலையிலிருக்கவேணும், நாக்குதனியையமுர்தங்கொள்ளவேணும் நாதாந்தப்பேரொளியைநினைக்கவேணும், போக்குவரத்தறிந்தமுர்தங்கொ ள்ளவேணும் போதமயமாகப்பூரணத்தைநாட்டே. ௪௱௯

நம்புவதுசெகஜோதிபாதந்தன்னை நாடறிந்துநாரறிந்துநாட்டமுண் டு, தன்பிலத்தைத்தானறிந்துதானேதானாய் தானறிந்துங்கனியறிந்துத னைதாய்நின்று, வெம்பிமனதலையாமல்தன்பிலத்தைப்பாரு மெய்ஞ்ஞானம றியாதவினைகோடி, அம்புவியில்வெந்தவண்டுஅறிந்துபேச அடக்கமுட னெடுத்துஅன்பாய்ப்பாரே. ௪௱௰

அன்பதியாமடையர்பெத்தவுலகத்துள்ளோர் அவையடக்கந்தனையறி யாசட்டமாண்பர், வெம்பிமனத்தானுமன்றுவேடம்பூண்டு விஞ்சைதனை யறியாமல்வெருண்டெம்பாவி, கொட்டிறந்தாவுகிறயந்திபோலே குறியறி ந்துதாவுவதுகுணமாமப்பா, இப்புவுதுஆகாதுசின்னாகாது சிவசிவாயதிய முதச்செய்கைபாரே. ௪௱௰௧

பாரப்பா குருவினுடைய பதியைநோக்கி பார்க்கையிலேகீழ்மூலம்பதித்துபாரு, ஆரப்பா அறிவார்கள்முதப்போக்கு அயிர்பரசத்தாலே நின்றுஅழுத்திப்பாரு, வீரப்பா செய்யாமல்வின்னைப்பாரு விள்ளினைத்தபோதமதையிலவும்வேண்டு, காரப்பா சதானந்தத்தன்னைக்காரு தன்னையறிந்துகாராட்டால்தெறிப்போமே, ௪௧௨

தவமானபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு சந்திரபுஷ்கரணியிலே ஸ்தானைப்பண்ணி, சிவமான செபதபங்கள்செய்யும்போது தென்பொதிகைதனில்வாழும்சித்தர்கூடி, தவமானகருவெடுத்து ஆடுங்கூத்தை நாங்கள்மிகஅதிசயித்துப்பார்க்கவந்தால், உவமானந்தெரியாமல்செய்தாயானால் ஒடுமேணி கவுனமதையுரையென்றாரே. ௪௧௩

உலையாதகவுனசமணியையீந்து வருமறைதக்குக்கருவொன்றுவுகந்துகூறி, இலையான இனாமிக்கவலுவுகூறி இனாமிக்கிக்குருபதத்தில்சேரக்கூறி, வலையான ஆறுவளைதாண்டக்கூறி மகத்தானமேல்வளையின்மார்க்கங்கூறி, குலையான அமுதமதுகொள்ளக்கூறி குருவிருக்கும்பதிகூறிப்போவென்றேனே. ௪௧௪

போவென்றுசொன்னவுடன்சித்தர்கூடி பொதிகையென்றபோதகிரிதனிற்சென்றார்கள், ஆவென்றபதியமிர்த அதிகசித்தர் அவ்வடக்கம் கேட்டவுடனிருந்தபேரர், கோவென்றகுருமுறையாய்சொன்னமைந்தா கொள்கையுடன்தன்னையறியமாட்டோமென்று, நாவென்றகுருசியதன்னையறியாதாலே நல்லருசிதன்னையறியமதிப்போமே. ௪௧௫

மதியொளிக்கிவளருகின்றகுட்சத்தன்னை வளைக்கமுடன்தானிருந்துவளைத்திருக்கால், பதிதலைநதிவெட்டிரண்டுமொன்றாய்க்கூடி பத்தானதசவாய்வுஅகாரபீடம், விதிவெழுத்தைதயாரிந்துகூட்டப்போரார் விமலனேபுலத்தியனேஅர்த்தப்பாரு, சதிமுகத்தில்காயசித்துக்கடுத்தவாறு கண்டுகொண்டவனேசித்தனாமே. ௪௧௬

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தானஅறுபத்துநாலுக்கும்பேர் செப்புகிறேன்புலத்தியனேதெளிந்துகேளு. முத்தானவிரவதிகசித்துவொன்று மூர்க்கமுள்ளஇதமிசித்துச்சித்துவொன்று, சுத்தானசுக்கிலத்தின்சித்துவொன்று சுகமானபிரமகுலச்சித்துவொன்று; பத்தானபிறைபதிகச்சித்துவொன்று பாங்கானஅக்கினத்தின்சித்தொன்றாச்சே. ௪௧௭

ஒன்றானபெண்மயமாம்சித்துவொன்று வெங்காதபவமூலச்சித்துவொன்று; பன்றானசர்குலச்சித்துவொன்று பாரபரமத்தாதுவெனும்பரமசித்து, குன்றாதஅசரமெனுஞ்சித்துவொன்று குறையாததானியமாய்சித்துவொன்று, சென்றண்டபிரமாதிச்சித்துவொன்று திரமானஅறுபாதிசித்தொன்றாச்சே. ௪௧௮

ஆச்சப்பாவிருந்தகுலச்சித்துவொன்று அடங்காதசித்திரமாம்சித்துவொன்று; மூச்சப்பாசிவசித்தியாம்சித்துவொன்று முறையானகருணைவ

ஆசித்துவொன்று, காச்சப்பாபருதிவெனுஞ்சித்துவொன்று கனகாரு
அதிரூபச்சித்துவொன்று, பாச்சப்பாசருவகுலச்சித்துவொன்று பண்பா
னமோகினியாஞ்சித்துமாமே. ௪௧௯

ஆமப்பாவிரோதமபச்சித்துவொன்று ஆசையாதவிகுர்தினனுஞ்சி
த்துவொன்று, நாமப்பாகாரூபச்சித்துவொன்று நாதமெனுமன்புரிலைச்சி
த்துவொன்று, காமப்பால்விஜயமெனுஞ்சித்துவொன்று கருணைபெறஞ்
செபரூபச்சித்துவொன்று, தாமப்பாமதன்கேளிச்சித்துமொன்று தருகா
தலும்பிவனச்சித்தொன்றாச்சே. ௪௨௦

சித்தானபரிகுலச்சித்துவொன்று திராமானசரிபரியாஞ்சித்துவொ
ன்று, வித்தானவகாரமயச்சித்துவொன்று விதமானசங்கவிதச்சித்துமொ
ன்று, சுத்தானதாம்பிரமாஞ்சித்துவொன்று துலையாதசலபேதிச்சித்து
வொன்று,முத்தானஅசுபதியாஞ்சித்துவொன்று முறையானசிங்கமுகச்
சித்துவொன்றே. ௪௨௧

சித்திக்கும்ரிஷபமுகச்சித்துவொன்று சிவசிவாசித்துமகாசித்து
வொன்று, பத்திக்கும்பரம்பாச்சித்துவொன்று பகர்பஞ்சகோணசித்துஅ
திசவித்தை,உத்திக்கும்உத்திகருவுருவைசித்து வுருவாவமறைப்பிலேய
னக்கஞ்சித்து, வெற்றிக்கும்வெற்றிமுனைச்சித்துவொன்று வேடிக்கைம
துராகேளிச்சித்துவொன்றே. ௪௨௨

மதுராதிமாமோகச்சித்துவொன்று மங்கையர்ளதிமோகச்சித்து
வொன்று, விதனமுடன்விதனம்வருஞ்சித்துவொன்று வேடிக்கைகாலத்
தினதிசசித்து, சுகமானசலதம்பச்சித்துவொன்று சுருக்கானஅக்கினியில
னக்கஞ்சித்து, அதமானமாரணத்திலனக்கஞ்சித்து ஆக்கையுறுமாருட்ட
மானசித்தே. ௪௨௩

மாருட்டமானபேதனமாஞ்சித்து வையகத்தோர்தனைமயக்குவா
டைசித்து, ரோட்டமானதினெருனேயாய்ச்சித்து நிஷ்டையிலேதம்பிக்கும்
வாயுஸ்தம்பங்,கோராட்டவினைதத்திலக்கசித்து துமரிவிளையாடுகிறகோ
லச்சித்து,பாராட்டம்பண்ணுகிறஅரவின்சித்து பகைத்தவர்தமதியகத்து
ம்பாரிசித்தே. ௪௨௪

பாரப்பாமுத்திதப்படைக்குஞ்சித்து பார்க்கையிலேதீயெரிக்குப
றக்குஞ்சித்து, சேரப்பாயெரிந்ததியவிக்குஞ்சித்து கிமைக்குமுன்கோகா
தவழிநெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பாசெய்யாமலடக்குஞ்சித்து வெகுகோடி
சித்துகளுன்விபரமாக, ஆரப்பாஅறிவார்களறுபத்துநாலு மடக்குமுடனு
கிறதுநீதான்பாரே. ௪௨௫

நீதானுயாடுகிறவகைகளைக்கேளு நீள்புவியிலிக்கருவைச்சொன்னு
யானல், கோதாவேவாயுவினலடக்கப்பட்டு கொடும்பிணிகள்சூழ்ந்துமிக
க்கொடுமையாகி,வேதாளம்பூதகணமயமாய்ப்போவாய் வேதாந்தசத்திய
மாய்நின்றேயானல், தாதரவாயுலகிலுள்ளோர்க்காவாயப்பா தண்மையுள்
ளபுலத்தியனேகேளுகேளே. ௪௨௬

கேளப்பாசித்துவகையோரெட்டெட்டுங் கிருபையுடன்பேர்வகையு
ங்கெணிதஞ்சொன்னேன், வேளப்பாஎரித்தசிவன்கிருபையாலே வெளி
தோணக்கருக்குருவாய்விபரங்கேளு, ஆளப்பாஇந்நூல்தான்சாலஞ்சால
ம் ஆயிரத்துஇருநூறுமதிகஞ்சாலம், கேளப்பாஜாலமதிலடக்கமானால்
கொள்கின்றசாலவித்தைநிசமதாமே. ௪௨௭

நிசமானதொழிலெடுத்துநீதானும் நிச்சயமாய்சாலவித்தைபலதிற்
காணும், வசமானமனதடங்கிஅறிவிற்சேர்ந்தால் பகத்தானசாலவித்தை
யென்னசொல்வேன், நிசமானதசதீட்சைபலதிற்கொண்டு நித்தபரிபூரண
த்தைப்பணிந்தாயானால், ருசியானபால்போலசகலசித்தும் கொடிக்குமு
ன்னேஆடுதற்குநோக்குண்டாமே. ௪௨௮

பிரவர்திகச்சித்து.

உண்டானசித்துவகைக்குவமைகேளு உறுதியுள்ளபுலத்தியனேயு
னக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டாடலூக்குருவிபிச்செடுத்து செந்தேனுங்
கருந்தேனும்விட்டுமைந்தா, நன்றாகமததிக்கும்போதில்மைந்தா நன்மை
யுள்ளமைபோலநலமாய்க்காணும், நன்றாகசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி
குருவானபதிநோக்கித்திலதம்போடே. ௪௨௯

போட்டவுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி புனிதமுடன்கும்பகத்தில்நி
ன்றால்மைந்தா, நாட்டமுடனாலுதிக்கிலுள்ளசேதி நலமாகத்தோணுமடா
நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுடனிந்தமுறைசித்துதானுந் திறமானபிரவர்த்தி
கச்சித்துமாகும், வாட்டமில்லாமனதடங்கிநில்லுநில்லு மைந்தனேயின்ன
மொருவரிசைகேளே. ௪௩௦

இதமகிதச்சித்து.

வரிசையென்னஇதமகிதச்சித்துசொல்வேன் வால்நீண்டகருக்குரு
விபிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ளஏரண்டத்தெண்ணெய்விட்டு ஓமெனவேம
த்தித்தூரவியில்வைக்க, மூசதிரத்திருவேறிமையாய்ப்போகு மூர்க்கமு
ள்ளமையதனைச்சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத்தானோக்கிமையைப்
போட்டு கும்பித்துநின்றதினால்குணத்தைக்கேளே. ௪௩௧

கேளப்பாஊருஜனங்கள்கூடி கெம்பீரமாயிருக்குங்கூட்டந்தேடி,
சோளப்பாமிகப்பேசி சண்டைசெய்வார் குணமாகநீயடக்கிப்போகும்
போது, வேளப்பாமதன்ரதிபோலிணங்கிநிற்பார் வேடிக்கைபார்க்கவுந்நீ
பின்புசென்றால், காலப்பாமிகவோங்கிமிதித்துக்கொண்டு கடினமுள்ளச
ண்டையிட்டுவோடும்பாரே. ௪௩௨

பிறையதிகச்சித்து.

பாரப்பாஇன்னமொருசேதிகேளு பண்பானபிறையதிகச்சித்துசொ
ல்வேன், காரப்பாதிகைப்பூண்டுதனைக்கருக்கி கருவானஏரண்டத்தெண்
ணெய்விட்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கலவத்தாட்ட விபரமுள்ளமைபோல
வெளிச்சங்காணும், சேரப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணித் திருவானப
திநோக்கித்திலதம்போடே. ௪௩௩

போட்டவுடனமாவாஞ்சஇருட்டில்வைத்தா போக்குடனேநாலுதி ச்குஞ்பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன்பிறையதிகமாகத்தோற்றும் நாரான மானிடர்க்குஅப்படியேகாணும், வாட்டமுடனிடதாகண்ணைமூடிப்பார்த் தால்வலமானசூரியன்போல்வரிசைகாணுங்,காட்டாதேயுலகத்திலிந்தநா ௬௰௪
லைசற்மவிதிதிரந்தவர்க்குக்காட்டுகாட்டே.

அங்கிசசித்து.

காட்டவேபிறையதிசச்சித்துசொன்னேன் கருவானஅங்கிசத்தின் சித்துசொல்வேன்; பூட்டாதயின்மினியாம்பூச்சிதன்னை பொருத்திலொ ருசெங்கைதன்னைப்பிங்காணிட்டு, கூட்டுவாயோண்டத்தெண்ணெய்விட்டு குருவானகருவிட்டுரவியில்வைக்க, ஆட்டானதிகைப்பூடுவுருகிநல் அரக் ௬௰௫
குதிறமையெனவேஅன்பாம்பாரே.

அன்பானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து அண்டமேணுங்குப்பமு னியடிமையாகி, நிம்பாமல்நீயிருந்துதிலதம்போட்டு நின்றிடத்தைதக்கும் பித்துஅருளைநோக்கு,சம்பிரமாய்பூமிதனைப்பார்க்கும்போது தட்டாதபா தாளஞ்செசமாய்த்தோற்றும், வம்பானபாதாளப்பார்க்கும்போது மனது ௬௰௬
பயமாகவேதான்தோற்றும்பாரே.

சுக்கிலசித்து.

பாரப்பாஅங்கிசத்தின்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசுக்கிலத்தின்சி த்துகேளு, நீரப்பாநாதமதைப்பிங்காணிலிட்டு நிறையாகப்பெருங்காயஞ் தன்னிற்சேத்து, காரப்பாவிதனிலேவைத்துப்பாரு காமமதுதானேதிடு னிபோலாகும், சேரப்பாசிமிழ்தனிலேபதனம்பண்ணி சிந்தைமனதொ ௬௰௭
ன்றாகஅறிவில்நில்லே.

நில்லென்றுநியானித்துசம்போகஞ்செய்யி னிசமானகடுகளவுபுளி தான்கொண்டு, சொல்லொண்ணாம்பேசாமல்சம்போகித்தால் கருங்காலைவி ந்துவதுமேலேஏறும், கல்லென்றமலையதுவுநகர்ந்தாலுந்தான் கமலமாறிவி ந்துவதுகட்டிப்போகும்,வல்லென்றமல்பொருந்துங்கோடிபெண்ணை மத ௬௰௮
லொவிசத்தமதுசொல்லொணாதே.

சொல்லவொண்ணுவிலையிலேமதன்போலாடு தோகைமணப்பேறு னல்சொல்லக்கேளு,நல்லதொருஅடக்கமென்றபுளியைத்துப்பு நாவியுட னுணதுவிதுசரிபோற்பாயும்,புல்லென்றபுல்லருத்திந்தநூலைப் புகலாதே அவர்களிடம்பேசவேண்டாம்,வலலென்றசுக்கிலத்தின்சித்துமாறு மாத் ௬௰௯
தானபிரமகுலச்சித்துகேளே.

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பாசெம்பருந்துப்பித்தெடுத்து கெருவையுடனுகலித்துவொன் றாய்சேர்த்து, கோளப்பாவராமல்புழுகுசேர்த்துக் கோர்வையுடன்மாந்திக் கும்போதில்லையா,கூழப்பாபோளைவிழிநுனியைப்பாய் குணமாகஇருக்கும்பா சிமிழில்வைத்து,தாளப்பாமுளைநிற்றிலதம்போட்டு கண்மையுடன்றுப ௭௰
சத்திலின்னூபாரே.

பாரப்பாவுனதுருவைக்கண்டோமெல்லாம் பரப்பிரமமெனநடமிடு
ணப்பணியாளையா,சாரப்பாமவுனமதாயிருந்துகொண்டு சாகினியேவென
ய்தொழிலைக்காணுகாணு, பேரப்பாபிரமகுலமென்றேசொல்வார் பேசா
மல்இவதாநையழித்தாயானால், சீரப்பாவுனதுருத்தான்சுயமதாக செகத்
தோர்க்குத்தோனுமடாதெளிந்துபாரே. ௪௪௧

பெண்மைச்சித்து.

பாரப்பாபிரமகுலச்சித்துசொன்னேன் பதிவானபெண்மைத்தின்
சித்துகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காயகற்பி அசுபதியிறைவன் சனிமேலேகொ
ண்டுவந்து, நேரப்பாகருவிநூல்பித்தஞ்சேர்த்து திரிவாகக்காடுமெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு, சேரப்பாதாமதுகூடச்சேர்த்து இராமகலைக்கோலத்த
யிலம்வாங்கே. ௪௪௨

வாங்கியேகலவத்திலாட்டிப்போது மயங்காமற்றாயிலவிட்டுமாட்டி
ஆட்டி,ஒங்கியேஆட்டிவரிசென்னசொல்வேன் ஓகோகோஅநுணசிறமை
போமாருக்,திக்கில்லாச்சிமிழ்தனிலேபதனப்பண்ணி செக்கிருந்தேசாதி
யிமேசேர்த்தனளில்,பாங்குபெறத்திலதமிட்டுப்பூசியேதான் பதிவாகவே
சாபூசகுறப்பண்ணே. ௪௪௩

பண்ணியேகுப்பகத்தில்நின்றாயானால் பாருமோரதிமோசப்பெண்
தானென்று, சண்ணைமொழிசெயிக்கினைகள்பேசுவார்கள் தன்மனைதைத்தா
டைக்கெக்குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையேயுன்மனதுஎன்றுபோற்றி
கால்தனிலேவிழுவார்கள்கருவாய்நீயும், உன்னியேதிலதமதையழித்தா
யானால் உடனின்றபெண்தேடியேங்குவாரே. ௪௪௪

எங்கியேமனந்தளர்ந்துபெருமூச்சேறி என்னசொல்வேன்மதாதி
மோகபோதனியேபோபோ, மாங்குயில்போல்நின்றபெண்ணைநிமைக்கு
முன்னே மறைந்ததிறல்மனிதரெல்லாமாயமாயம்,தூங்குவதுசொற்பன
ம்போலாச்சேயென்று சொல்வார்களனேகோரும்பயமாம்வைத்து, பாங்கு
டனேபெண்மையத்தின்சித்தைநீயும் பகராதேயொருவருக்கும் பண்பாய்
த்தானே. ௪௪௫

பவழச்சித்து.

தானென்றபெண்மயத்தின்சித்துசொன்னேன் தமையானபவழச்
சித்துகேளு, தானென்றகனகத்தில்வாழும்நல்ல கவசியெனுமாணிலுட
க்குளம்பைவாங்கி, பானென்றபாண்டமதிலிட்டுநல்ல பசுமையுள்ளதுரு
சதுவுங்கெந்திசேர்த்து, ஒன்றன்றஅபூரிவிட்டெரித்தாயாகில் உடன்
சேர்த்தீர்வற்றித்தயிலமாமே. ௪௪௬

ஆமப்பாதயிலமதில்விரம்பூரம் அன்பானபுழுகிட்டுமத்தித்தேதான்,
நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மணியில்வைக்க நல்லதொருசெழுகாகி மைபோ
லாகும், காமப்பால்சென்றதொருமையையீயுங் காட்டிடநுமைக்கொப்புதி
னில்பதனப்பண்ணி, காமப்பாதன்னிலையையழித்துக்கொண்டு தயங்காமல்
மோசபூசுகூறுஞ்செய்யே. ௪௪௭

செய்தபின்புகுப்பகத்தில்நின்றுகொண்டு செப்புதனில்மையெடுத்
துத்திலதம்போட்டு,வர்தமுள்ளபுடவிதனிற்றடவிவைத்து வுண்மனையப

த்தான்தொழுதின்றாயாகில், தூய்தருள்ளகாலைவடிவாகத்தோற்றி ஜெக
ல்லுலகிலிக்காலையார்மாடென்பார் மைந்தர்களையோருமதிசயமாய்க்கூ
டி. பதித்ததொருசயிடுமித்தப்பிடிப்பார்பாரே. ௨௨௮

பிடிக்கையிலேகண்மறைப்பாய்மையைத்தேய்த்து பின்பாகதின்றி
டில்நீசென்றாயானால், அடுக்கின்றபயிகள்களதிசயித்து அடுத்துநின்றகா
லையதுமாயமாக, தொடிக்குறிமைக்குள்ளாசமறைந்ததாலே ஓகோகோமா
பூதமென்றுசொல்லி, மூடிக்கியவரோடிவார்பாருபாரு மூர்க்கமுள்ளசா
லவித்தையதிதந்தானே. ௨௨௯

ஈசுரகுலச்சித்து.

தானென்றபவழலச்சித்துசொன்னேன் தவமானஈசுரகுலச்சித்து
கேளு, காலென்றகவலிபாஷ்பித்துதன்னை கருவானஈசுவுடதயிலம்வாங்கி,
ஊனென்றதயிலமதிற்பித்துப்போட்டு வருவானாதமுடன்புழுகுசேர்த்
து, மானென்றகல்வத்தில்மத்தித்தாக்கால் மகத்தானகருக்குழம்பாமையா
ய்பாரே. ௨௩௰

மையானகருமையைச்சிமிழில்வைத்து மகத்தானகருவெனவேயமி
ழ்த்துபாரு, மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்பூரணத்தைநோக்கி விசையாகரே
சகபூரகமுஞ்செய்து, அய்யனைபுலத்தியனைகும்பகத்தில்நில்லு அறிவா
லேகுருபானைஅன்பாற்கொண்டு, வையகமெல்லாம்புகழுமையேயென்று
மனதுருகிசொல்லுதிவைத்துக்காரே. ௨௩௧

காப்பானநாந்தவெளியிலேதான் கருணையுடன்வடமுகமாயிருந்து
க்கொண்டு, சேப்பாநின்றநிலைதன்னைப்போற்றி சீமகனைபுருவத்திற்றில
தம்போட்டு, கூப்பாஅஞ்செழுத்தையோதிக்கொண்டு குருவென்றுநீயி
ருக்கக்குணத்தைக்கேளு, ஆப்பாகண்டாலுங்குருவேயென்று ஆள்கூட்
டம்சொம்பவுந்தான்கூடுந்தானே. ௨௩௨

தானென்றஆள்கூட்டமிசவுங்கூடி சதாசிவனேதவமுனியேதம்பி
ரானே, தேவென்றவசனமதாய்தொழுதுபோற்றி செகத்திலுள்ளோர்
கூடியேநிற்கும்போது, மாவென்றமையதனைக்கண்மறைப்புபார்த்து மார்
க்கமுடனழிந்திடவேமனிதருங்கூட, வாவென்றமாமுனிதானெங்கேயெ
ன்று மார்க்கமுடன்மயங்கிமிகமருளுவாரே. ௨௩௩

மருண்டுமிகஇருந்துபாதேசியெங்கே மாயமாய்ப்போனதிறென்மனி
தனல்ல, திரண்டகுருகேசிகனோசிவனோதல்ல சித்தனோமாமுனியோஆ
ரோவென்று, வெருண்டுமிகவோடிவாரய்யாவையோ வேதாந்தசித்திபிலே
அதிகசித்து, மூலங்டுமிகப்பண்ணுமற்றனெக்காரு முனையானகழிமுனை
யைமுயன்றுபாரே. ௨௩௪

விஷ்ணுகுலச்சித்து.

பாப்பாஈசுரகுலச்சித்துசொன்னேன் பண்பாகவிஷ்ணுகுலச்சித்
துகேளு; அப்பாஅறிவார்கள்குளமான்தன்னில் அடவாளபித்துடனே
கொழுப்புவாங்கி, சீப்பாகொழுப்பிலேசெய்வடிதநூக்கொண்டு திரயானடி

த்துடனேசேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பாகலவத்திலிட்டுக்கொண்டு கனமா
னபேதியுடன்பூரணமுஞ்சேரே. ௪௫௫

சேர்த்தயிமைத்தித்துப்பார்க்கும்போது திரமானகருவாலேமையா
ய்ப்போச்சு,காத்தயிகச்சிமிழில்வைத்துபதனம்பண்ணு உன்றனிக்கு
ள்ளின்றனிமைக்கருதிப்பார்த்து, மோற்றிமிகக்கும்பகத்தில்நின்று
கொண்டு புனிதமுள்ளமையெடுத்துத்திலகம்போட்டு, பார்த்துமேவாயு
வெளும்பிசத்தன்னைப் பருவமுடன்தொழுதிறனல்வருபக்கேளே. ()

கேளப்பா அனுமனுடருபம்போலே கெடியாகக்காணுமடாகண்டோ
ரெல்லாம்,கேளப்பாமிகப்பயந்தோடுவார்கள் கொக்கரித்துச்சீறிடிக்குதித்
துப்பாய்ந்து, காலப்பாயிசலுணிநின்றுபாறல் கண்டவர்கள்திசமாய்ப்
பார்ப்பாரப்போ, நீளப்பாமிகத்தொட்டுத்திலதந்தன்னை நினைக்குமுன்
னேயழித்திடுவார்ந்தான்பாரே. ௪௫௭

பாரப்பாமதன்போலவுன்னைக்காண்பார் பார்த்துநின்றஅனுமனுக்கு
நன்கைக்காரேனே், நீரப்பாசெய்தவெரருபூ நந்தானே வெருவுற்றபிசாச
போபேயோவென்று,ஆரப்பாவறிகுவார்மாயாரூபமனுமனல்லதேவனை
யென்றதிசயிப்பார், சீரப்பாமவதடக்கி அறிவிறசேர்ந்தால் செகசாலமா
னவித்தைத்திவ்வியதாமே. ௪௫௮

அசாகுளிக்கு.

திரமானவிந்துருகுலச்சித்துசொன்னேன் தீர்க்கமாயகாருளச்சித்து
சொல்வேன், உரமானவிக்கோலத்துயிலம்வாங்கி உற்பனமாய்துயிலமை
ப்பதனம்பண்ணி,திரமானதுவோடுவித்துசேர்த்து திறமானபச்சோந்தி
பித்துங்கூட்டி, தமமானகலவத்திலமத்திநாக்கால் கருவானசருசேர்த்து
மையாட்டபாரே. ௪௫௯

மையானமைமெவிடுத்துப்பதனம்பண்ணி வசமானபூமெசித்தமை
யிற்சேர்த்து, மையாமேமைத்தித்தச்சிமிழில்வைத்து கருணையுடன்கெக
ணேதிபாதந்தன்னை, மெய்யாகவேதொழுதுருவைக்காத்து விசையாக
ரேசகபூரகமும்பண்ணி,செய்யாமேவெகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு திறமான
மையெடுத்துத்திலதம்போடே, ௪௬௰

போட்டவுடனுனதுருவையொருவர்கண்டால் புதுமையுடனதிசய
மாய்ப்பார்ப்பார்கேளு,நாட்டமுளகேகயம்போலத்தோற்றி சமானதேக
மதுமுன்பின்றனக,தோற்றுதேதாற்றமதுவெவ்வேறுக தொக்துலைவறி
சயமாய்ப்பார்ப்பாரப்பா,காட்டாதுதிலதமதைநினைக்குமுன்னே மையா
லேறைடத்துநீயப்பாற்போகே. ௪௬௧

போனவுடன்கூடிநின்றபேர்களெல்லாம் பொல்லாதசுருபமதுமாய
மாக, காணும்போனதுதானென்னசொல்வேன் கண்டவர்களதிசயமாய்
ப்பேசுவார்கள்,தானேனலிக்கருவைத்தாலே தானுற்றுதைதாரப்பாருத்திலே

ப்படிபலிக்குஞ்சித்தி, சொன்னகுருவருளாலிந்தநூலைக் குணமாகப்பாத்தி
றுடசித்துடையீர். ௪௰௨

காரியசித்து.

சித்தனை அசாருதைசித்துசொன்னேன் இரமானகாரியத்திற்சித்து
சொல்வேன், புத்தான அட்சயமாய்பூசித்தன்னை பூர்க்கருடன்கொண்
டுவந்துதாமெம்பாக்கி, சித்தாவையமண்டத்தாயிலத்தோடே விசையானநீல்
கோதைதைலக்கட்டி, யற்றுத்தாயிலமதுமூன்றுமொன்றாய் வார்த்துவிட்
டுக்காளில்வைதெயாய்த்தானே. ௪௰௩

வைகாரமூன்றுநாளைதாயிலத்தன்னை வானத்திரில்வைத்திடீவன்
னாகேரு, பதையாகவொண்ணைப்பொன்றுகொண்டிகல்ல பருவமுள்ளமே
மூகாவியிருக்கிற்குக், தலையாமல்மெழுகைநியெடுத்துக்கொண்டு தாமெ
ன்றசெம்பதனிலடைக்கப்பண்ணி, திசையாமல்தேசத்திற்சஞ்சாரஞ்செய்யி
ல் திடமாகச்செய்கிறதோசித்துகேளே. ௪௰௪

கேளப்பாமெடுக்கவட்டமாக சிறுடையுடன்தானுனைக்குசேதி
கேளு, வெளப்பாளிக்கவைதன்னுக்குசெய்த விசையானதாயிலமதைக்
கின்னத்தப்பி, சொளப்பாவியில்வைக்கக்கின்னாக்காணும் கூர்மையுள்
ளதாயிலமதையுங்கேள்ள, கேளப்பாவெந்தற்போலேகாணுந் திமமா
னபாத்திரத்தின்றெய்தைக்கேளே. ௪௰௫

கேளப்பாபுத்திரிகேசன்மைாதே கேசரமாட்சயத்திற்பாத்தி
ரமுளும், வெளப்பாளிதவிவன்னையிலேந்தி வெகுகோடிசிவசெந்துசக
ன்வமித்தார், காளப்பாநிமம்பார்த்துபாத்திரத்தன்னை வமைகப்பூசித்து
அர்ச்சினைகன்செய்து, ஆளப்பாஅட்சயமாம்பாத்திரந்தன்னை அனுதினமு
ம்பூசித்துஅருளைப்போற்றே. ௪௰௬

போற்றியேகுருபதந்தியானஞ்செய்து பொருத்தமதுதான்பார்
த்துதழந்சிகட்டி, சாற்றிசையிலுள்ளவதாளியத்தை வலமாகவஞ்சி
யத்திற்போட்டுக்கொண்டு, மாட்டிறைதில்லாதபாத்திரந்தன்னைவாங்கியே
குருபாதமகிழ்ந்துபோற்றி, கேட்டமிலாதேகொடுக்குந்தெய்வமென்று
சிந்தைதமனம்ஒன்றுகப்பூசைபண்ணே. ௪௰௭

பூசைபண்ணிப்பாத்திரத்தையதையிலேந்தி புகழ்பெருகுங்களஞ்சி
யத்தின்வாசல்சென்று, ஆசையுடன்மந்திரத்தைத்தியானஞ்செய்து ஒன்
றட்சயமாய்வளர்த்துவருமதாக, தேசமுடன்பாத்திரததைத்தாயாளு
ல நிச்சயமாய்த்தாவெடுக்கத்துவ்யாப்பா, வாசமுள்ளபூரணத்தின்மகி
மையாலே வளர்ந்திடுந்தாளியங்களைமாய்த்தானே. ௪௰௮

தானென்றபாத்திரத்தையெடுக்கும்போது தலைதானங்களஞ்சியமும்
வற்றிப்போகும், சொன்னகுருவருளால்சித்துவிதனை குருவழித்துக
ருவழிந்துவார்த்தாயாளுல், தேனென்றசென்மகுபிலத்துதையா திரு
வாகுந்திருவாகும்மிகாகும், விணென்றுபேசாமல்விண்ணைப்பார்த்து
சேவாத்தபதிவிலமைந்துத்திடாயே. ௪௰௯

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தாளியமதைசித்துசொன்னேன் அன்பானபிரமாதிசித்து கேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோமத்தினுடே வேரும் நலமான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயிலமிறக்கிக்கொண்டு தனதானபூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, காமப்பால்விட்டாட்டிரவியில்வைக்கக் கருணையுள்ள பிரமாதிமையுமாச்சே. ௪௭௦

ஆச்சப்பா மையெரித்துச்சிமிழில்வைத்து அடக்கமுடனவையடக் காண்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செய்யும்பயல்களுடமேனிதன்னில் வஞ்சகமாய்த்தடவிவிடமருட்டித்தானும், பேச்சப்பாபேசாமல்பிணம்போல்நிற்பான் பிரமாணவெறிபிடித்துப்பேய்போலாவான், மாச்சல்செய்துநீமனுஷன்னிடத்தில்சொன்னால் மார்க்கமுடன்தண்ணீரால்துடைத்துப்போடே. ()

துடைத்தவுடன்மருள்நீங்கிப்பேசுவான்கேள் சுகமாகப்பேசியவனிருப்பான்கேளு, மடத்தினமாய்க்கருவெளியில்சொன்னேனையா மகத்தானகுற்றம்வருமனைக்காரு, அடைத்துவைத்தபொருள்களெல்லாமிதனில் சொன்னேன் ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்தில்வெகுகருவறிந்து இடத்தில்பாரு இன்பமுள்ள தாய்க்கன்னிப்பதனம்பண்ணே. ()

அணுமாசித்தி.

பண்ணப்பா பிரமாதிசித்துசொன்னேன் பகரவொணு அணுமாசித்துகேளு, விண்ணிறைந்தபூரணமோபலத்தைவாங்கி விபரமுள்ளகாரோட்டில்வைத்துமைந்தா, திண்ணமுள்ளவிரேசங்கூடச்சேர்த்து செப்பத்திரோண்முன்னிலையாய்த்தயிலம்வாங்கி, நன்னயமாய்இக்கோலத்தயிலம்வாங்கி நல்லெருக்குப்பீங்கானில்பதனம்பண்ணே. ௪௭௩

பதனமுள்ளதயிலமதில்விராகனெடை பாங்கானசாரதனில்விட்டுமைந்தா, மதனமுள்ளபாஷாணசேகரியெடைபத்தானு மார்க்கமுடன்தானுரைத்துச்சிமிழிலவைத்து, வதனமுடன்வழிபாதைதனிலிருக்கும் வல்லதேவனாம்பிள்ளையார்நெற்றிதன்னில், சுகமாகத்திலதமிட்டுப்பார்த்தாயானால் சக்திபெறுங்கணபதிதான்பெரிதாம்பாரே. ௪௭௪

பார்த்தவொருவனுடைய இய்யப்பார்த்தேதொல்லாம் பண்பாகப்பெரிதாகஇருக்குந்தது, நெற்றிருந்தபிள்ளையாரல்லகாணும் நிச்சயமாயிதுவேறே யார்தான்வைத்தார், மாறுதற்குறிவிடத்தில்மனிதருண்டோ மகத்தானபெரிதாகஇருக்குதப்பா, வீற்றிருக்கும்பிள்ளையார்மகத்துவமுண்டு வேண்டுவாரினேவாருமேவேண்டுவாரே. ௪௭௫

[illegible]டிபிடப்பணிந்துபொங்கலிடும்போதையா வேதியனுக்குருக்கள்வந்து அபிஷேகம்பண்ணி, திண்டியவஸ்திரதால்துடைக்கும்போது சிவசிவாபணமுயபடி அப்பங்களுமாம், ஆண்டவனைச்செய்வித்துதான்பலரும்பாரும் அணுவாகுமதின்பிறகு மேருவாகும், தூண்டகொருமனிதர்கிளைவோமதிசுபிக்கு போக்குவரத்தாயிருப்பார்புத்திமதிதானே. ௪௭௬

விருத்தசித்தா.

ஊணைப்பார அனுமார் இசைந்துசொன்னேன் கல்லானை விருத்திவிந்திக்கச்சொல்வேன், பூணைப்பார வாச்சமரங்கல்லுப்போடு பொங்கிநின்றபூநீருக்காருவுங்கூட்டி, தேனைப்பார களத்திலிட்டுரூட்ட சிவந்துதிறமெழுகாகுஞ்சிமிழிலடைத்து, பேணைப்பார அதிர்வேபடதனப்பண்ணி பிடாரியெனுக்குர்க்கையுடகோவில்செல்லே. ௬௭

செல்லப்பாகோவிலுக்குத்துர்க்கைதானுக் திர்க்கமுளவடிவருவாய்பார்த்துநீயும், கல்லப்பாஒருசிலையின்கண்ணிலேதான் கனமானமையெடுத்துத்தடவிப்போடு, மல்லப்பாபிடித்ததுபோல்மையுங்கல்வில்பண்டிநின்றான்மெய்யதானொன்றாய்ச்சேர்த்து, புகைப்பபளிங்போல்விழும்பாருபோக்கரியாஜச்சனுங்கண்டேதுசொல்வார். ௬௮

வானவர்கள்போற்றுமயேஸ்பரிக்குந்தானும் வரிவிழியின்கண்ணுமேகேர்கேளாடி, மானமுளமார்புமடிகொள்ளாதோடிவடிந்தசலமென்செவல்லியெனவென்று, கோனனராஜனிடத்திசொல்லாணப்பா கோலமுள்ளஞானம்கேவருவான்பாரு, தேனைப்பாமுடன்மதுக்கண்வைத்துச் சிறப்புமித்தாடைத்திக்கொள்வான்பாரே. ௬௯

பாரதனேம்ராஜனுக்குதானிருக்கும்போது பக்குவமாய்ஜெகசாலப்பண்ணுவனனு, போகக்கருவிக்கையப்போது சித்திரத்தில்பெண்பயத்தின்மைமேவியும், கூறுகப்போட்டவுடன்னெருப்பாருக் குணமாகக்கண்டவர்களிசையாரப்பார்ப்பார், பாருகமையப்பவயத்தின்மேல்போடுமையாரப்போனவுடன்ராஜன்சொல்வான். ௭௰

சொல்லுவான்தேவியுடசித்துசென்னாள் கோணவேசிறப்புமிகடத்திலைப்பான், நல்லதொருசித்துசனிலனக்கமுண்டு நாடகத்திலாடுகிறபொருளுமாகும், விள்ளாதேபொருள்கொல்லாதிசானீனியா வேதாந்தப்பாத்திலமைந்திருந்தபாடு, புலவர்தொழுவிருத்திசித்துசொன்னேன் புகழ்பெரியசித்திரத்தின்சித்துதானே. ௭௰௧

சித்திசித்தா.

தேனப்பாசத்தனத்தின்மாத்திரம்பேசே சிழுமேலாய்வாழுறதேகாசிவாசைவல்வான், நானப்பாதினம்பார்த்துப்பிடித்தாலந்த நல்லதொருகருவிதூரபித்துவாங்கி, சூழப்பாவலண்டகத்தெண்ணைபோல்சேர்த்து கருக்காலவிலிலவைக்கமெழுகாய்நிற்கும், வாளப்பாமூணமுமெழுகுஞ்சோக்கமைமையுள்ளகருப்பாமையாய்ப்போடே. ௭௰௨

மைமானமையெடுத்துச்சிமிழில்வைத்து மடிமுண்டமணியைக்கொதமூதிலைறந்துசிவனைக்கமாக, கையாகைநிவில்லைடையெடுத்து கருணைபெருமபூரணத்தைக்கருத்திலைத்து, பொய்யாமையாவருடைநிலையில்நிற்றி மேனடையெனவுப்பரிக்கைமேலேநின்று, பேபாமேவகண்டவசியங்கள்தன்னைஅப்பாகச்சொல்லுமென்றுகேளுக்கினா. ௭௰௩

கேட்கையிலேஸ்ரீகடமத்திலவ்வாதுர்வாளர் கிருபையுடன்மயிக்கிமிலத்தர்வாறார், வாழ்க்கையுள்ளகொருடன்மேல்விடுனுவாறார் வரிசையு

ள்ளகணபதியும் வாருர் வாரார், பார்க்கமிசப்பயமானவெனக்கள் தானும் பக்தி பக்தியாய்வருகுதென்றுசொல்வான், பார்க்கமுடன்கண்கசக்கிப்பார்க்கப் பார்க்க மகத்தான அதிசயங்கள்சொல்லுவாரே. ௪௮௨

வாவென்றமூலப்பா வல்லண்டதடைத்து பார்க்கமுடன்பாருமென்றுசொல்லி, ஊவென்றுகண்டசுழுனைவரமயிலில் உக்தமேனகண்ணக்கமானதப்பா, தேவென்றுசித்திரக்கிஷ்சித்துசொன்னேன் தெளிவான மனதோர்க்குச்சித்தியாகும், மாவென்றுமனமுடையோர்க்கிருந்துபாரு மகத்தானசிவசிதியின்சித்துகேளே. ௪௮௩

சிவசிச்சித்து.

கேளப்பாகவரிமான்செவியிலேதான் கிருபையுடன்சரிபோதேயீரண்டிருக்குதங்க, காளப்பாநபமீலின்சார்பிலுண்டு கன்னையுடனந்தெடுத்தநாதஞ்சேர்த்து, கோளப்பாவாசமல்லாவியில்வைக்க கூர்மையுடனுருகொண்டுமையாயிற்கும், வாளப்பாலிங்கோலத்தலேந்சேர்த்து வரிசையுடன்மத்தித்துச்சிமிழில்வையே. ௪௮௪

வைத்தநொருரையெடுத்துதியானஞ்செய்து வளமையுடன்நல்லவரன்கோவில்வாசல், வைத்தநொருபடியாகவேவெண்குந்தெய்த்து தயவாக அதனருகேயிருந்துகொள்ளு, வுற்றுஈஸ்வரனைச்சேவிக்கநல்ல வுலகிலுள்ளோர்படியிலித்துள்ளேசெல்வார், வைத்தநொருமைகாலிற்பட்டபோது கனவெழுப்பிக்கண்மயக்கமாகுந்தானே. ௪௮௫

தானென்றகண்மயக்கமாகியுள்ளே தான்சென்றுபார்த்தவிடமெங்குந்தானும், தேவென்றஎவ்வாண்போற்கண்ணில்தோற்றுஞ் சிவசிவாவென்றுசொல்லிசேவிப்பார்கள், ஊவென்றகுருக்கள்வந்துமிக்கேவாரும் உருவானதிலைபிருக்குதென்றுசொல்வான், வாவென்றவடிவானலிங்கந்தானும் வைத்ததின்கேயாரெனவேசொல்வான்பாரே. ௪௮௬

சொல்லனைவேயுங்களுக்குப்பாவித்தியபோலவென்பான் சுகனைசெட்டகுருக்களேநீசொல்வதுபவித்திரம், நில்லடாவென்றெனதேயிருக்குதங்கண்டை. நிமைக்குமுன்னேயடிமடியாய்வெளியில்வருவார், கல்லானபடிகனேநோல்துடைத்தாங்கடக்கப்போய்சென்றவர்கள்கோவில்வருவார்கள், உல்லாசகல்மயக்கந்தீர்த்துநின்ற வுருவானபில்லாவீசச்சேவிப்பாயே. ()

அருணசித்து.

பாரப்பாசிவசித்தியின்சித்துசொன்னேன் பண்புடனே அருணசித்துபகரக்கேளு, காரப்பாஅரவிறுடமுஞ்சுப்பித்துக் கருவாமக்கிருத்துவரமயில் வைத்து, நீரப்பாரெண்டெடுத்தநாளைக்குள்ளே சிவசிவாவென்னசொல் லேன்கருவாய்நிற்கும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்லிங்கோலத்தால் அழுந்திமிகமத்திக்கமையாய்ப்போமே. ௪௮௮

மையானஅமலையின்சித்துசொல்லையாசுத்திபெருவாருண்டோ மைந்தாகேளு, மெய்யானயானைபோர்க்குளியைநந்தனுடை போலேழுத்தி

யாமல்மயானஞ்செல்வர், கையாலேமையெடுத்தடக்கம்பண்ணி காத்திருக்குஞ்ஜனங்களோ அடக்கச்சொல்லி, மெய்யானமையெடுத்துக்கண்ணில்திற்றி விசையாசத்தலையிலொருகுட்டுபோடே. ௪௯௧

போட்டவுடன்விசைமிறங்கியெழுப்பிநிற்பான்புதுமைவெகுபுதுமையென்றுபோற்றுவார்கள், தேட்டமுடனுனதுபதங்காக்கவென்று திசையிலுள்ளமானிடர்கள்தேடிக்காண்பார், நாட்டமுடன்மாற்றமென்றமையைப்போட்டால் நற்குருவைக்காணமல்தேடுவார்கள், தாட்டிகமாய்மனிதனல்லசித்தனென்பார் சற்குருவேயென்றுசொல்லிதபங்குவாரே. ௪௯௨

பருதிவிம்பச்சித்து.

தங்காமலருணசித்துவிபரஞ்சொன்னேன் தயவானபரிதிவிம்பச்சித்துகேளு, மயங்காமல்நேர்வாளந்தயிலஞ்செய்து மைந்தனேயிங்காலில்பதனம்பண்ணி, தயங்காமலுளுந்துமாச்செய்துகொண்டு தன்மையுள்ளமாவதனில்தயிலஞ்சேர்த்து,மயங்காமலேங்கோலக்கருவுஞ்சேர்த்துமூர்க்கமுடன்பிசைந்துருட்டிபதனம்பண்ணே. ௪௯௩

பண்ணியதோர்மாவதனில்கடுகுபோல பார்மீதில்நோய்களுக்குப்பகர்தாயானால், உன்னியதோர்நோய்திரும்வகையைக்கேளு ஒடுங்காதகுன்மமொடுமகோதரங்கள், சென்னியிலேபற்றுகின்றசூலைரோகஞ் செவியடைப்பான்மூக்கடைப்பான்திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர்குணமெல்லாங்குடிகெட்டோடுங் குணமானபாவினிடபோக்குத்தானே. ௪௯௪

மதிருபச்சித்து.

தானென்றபருதிவிம்பச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதிருபச்சித்துகேளு, ஓமென்றலுமத்தசமூலமப்பா வருணையுடன்சொண்டுவந்துகண்டமாக்கி,நாமென்றபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நன்மையுடன்சவுக்காரங்கூடச்சேர்த்து,ஆமென்றுசெபித்துமேகுழித்தயிலம்வாங்கிஅன்பானமேருதனில்பதனம்பண்ணே. ௪௯௫

பண்ணியதோர்தயிலமதில்சேரும்வகைகேளு பாங்கானஅரிதாரங்கெந்தியோடு, உன்னியதோர்பாஷாணம்கெவுரிதானும் உரிமையுள்ளசாரக்கைகந்துந்தயிலத்தாலே,கன்னிகாமேஸ்வரிக்குப்பூசைபண்ணிகவனதிலொட்டிநன்றாய்வழித்துக்கொண்டு, புண்ணியனேமுன்செய்தயிலத்தோடே புதுமையுடனரைத்ததனைக்கூடச்சேரே. ௪௯௬

சேர்த்துநன்றாய்இங்கோலத்தயிலஞ்சேர்த்து இமானபிங்கான்தான்தாழியுள்ளே,போற்றிநன்றாய்சேர்த்துசவிழுகத்தில்வைக்க பூரணத்தின்திருவையிலுந்தயிலந்தொட்டு, பார்த்துமிகமுடியாதுபாரேசெளு பார்ததனிலேமனிதருக்குத்தொடுக்கும்போதே, காத்துமிகக்கண்ணைவிட்டுப்பாக்கும்போது கயிலாசமீதாவெனவேகருதுவானே. ௪௯௭

வாவென்றநாவிலிட்டுப்பார்க்கச்சொல்லு மதிபோதஅனேகன்கண்ணில்மகிழ்ந்துகாணும், தேனென்றலோடமதில்போட்டுப்பாரு சிலசில:லெ

ன்னசொல்வேன்மண்ணும்விண்ணுங், கோனென்றகுருவருளால்துலைதா
றேடுங் குருவானபாத்திரனுடவிடுங்கோனும்,ஏனென்றுபேசமடாபேய்
பூதங்கள் என்னசொல்வேன்மதியினுடஇயல்புதானே. ௪௯௮

சருவகுளச்சித்து.

தானவனுயின்னபொருசித்துகேளு சயவானமதிருபச்சித்துசொ
ன்னேன், கோனருளால்சருவகுளச்சித்துகேளு குருவானபுலத்தியனே
தேவர்கள், மானனுமத்துமருளாபொன்று வகையானகோரச்சர்மூலி
யொன்று, தேனுணஅண்டமொன்றுநிலவுப்பொன்று சிவசிவாசிவனார்த
ம்பேலைப்புகட்டே. ௪௯௯

கூட்டுவாயைக்குமோரிடையாய்த்தானுங்,கூர்மையுடன்சண்டமதா
ய்நறுக்கிக்கொண்டு,நாட்டுவாய்பாண்டமதிலிட்டுநன்றாய் நன்மையுடன்கு
ழித்தயிலைநன்றாய்வாங்கி,தேட்டமுடன்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி திடமான
துணைப்பூரக்கநானுங், காட்டியாய்ப்பொடித்துகல்லதயிலத்தாட்டி தமன்
காமலாவிழுகத்திலைவைத்துப்போற்றே. ௫௱

போற்றுவதுபீங்கானில்தானிதன்னில் புதுமையுடன்வைத்துநல்ல
குருவைப்போற்றி,சாற்றுவதுபூரணத்தைத்தியானம்பண்ணி தயவாசக்
குன்றிநிறையெடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய்தான்திறந்துபதியைப்போற்றி
பூரணத்தைநோக்கிநீகொண்டாயானால், மாற்றமுள்ளஉருப்பேதப்வகை
யாய்த்தோற்றும் மாநிலத்தில்வெகுபுதுமைமானிடர்காணே. ௫௱௧

மோகினிச்சித்து.

காணவேசருவகுலச்சித்துசொன்னேன் கருணைபெறமோகினியின்
சித்துகேளு, பேணவேஆவாரைசமூலங்கொண்டு பிரியமுடனுலர்த்திய
துகண்டமாக்கி, தோணவேபாண்டமதிலிட்டுநல்ல சருக்கானகாரமுடன்
சாரம்போட்டு,ஊணவேகல்லுப்புச்சத்தும்போடு வுடன்சேர்த்துக்குழித்
தயிலம்வாங்குவாங்கே. ௫௱௨

வங்கினகோர்இங்கோலைத்தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனேபீங்கான்தன்
பாணிதன்னில்,பாங்கானபுழுகுடனேசவ்வாதுசேர்த்து வதிவானதயிலமதி
ல்சேர்த்துக்கொண்டு,தீங்கில்லாக்குருபதத்தைத்தொழுதுபோற்றி சிவசி
வாயவிழுகத்தில்வைத்துப்பாரு,ஆங்கவனேதயில்மதுயிறுக்கிநல்ல அசவா
வாசமென்னசொல்லப்போமே. ௫௱௩

வாசமுள்ளமையெடுத்துத்தியானஞ்செய்து மைந்தனேலாடமதில்
திலதம்போட்டு,நேசமுள்ளாக்களத்தில்போனாயானால் நின்றவர்களெல்
லோருங்குருவேயென்று,பாதமுடன்வணங்கிநல்வணக்கஞ்செய்து பரு
வமுடன்புத்திகள்தான்கேட்பாராயா, தோஷமுள்ளபகைவருமேமோகஞ்
செய்வார் அடியாளைசத்துருவும்வசியமாமே. ௫௱௪

விரோதமயச்சித்து.

ஆமப்பாமோகினியாஞ்சித்துசொன்னேன் அன்பில்லாவிரோதமய
ச்சித்துகேளு, காமப்பாசொல்லுகிறேன்குறிப்புடனே நன்றாகவித்

செயரூபச்சித்து.

பாரப்பாவிசையபச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானசெயரூபச்சித்துதகேளு, ஆரப்பாஅறிவார்களண்டங்காக்கை அன்பாகஅதினுடையமுட்டைதானும், சேரப்பாஅமுதமுள்ளநிலத்திற்றூவும் நீமகமேனிலதயிட்டுப்பார்த்தாயானால், காரப்பாகருநிறம்போல்முட்டைதோன்றுங் கருவானமுட்டைதனைகருவாய்வாங்கே. ௫௨௰

வாங்கியேதார்முட்டைதனையுடைத்துப்பாரு மகத்தானதீப்பானவண்ணஞ்சொல்வேன், தாங்கியேதார்நீரெல்லாந்தயிலமப்பா தடிப்பானபிங்கானிற்பதனம்பண்ணி, ஓங்கியேதோசவிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு ஓகோகோதயிலமதானன்னசொல்வேன், தீங்கிலாத்தயிலமதில்கோடிவித்தை சித்திகளுமடிதார்செயலைக்கேளே. ௫௨௧

கேளப்பாபுலத்தியனேஐயாஐயா கெடியானதயிலமதில்வகையைக்கேளு, கோளப்பாஒன்றுயில்லைகண்ணாடி,தன்னில் குணமானரவிமதிபாங்காந்தியுண்டு, ஆளப்பாசந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனேகண்ணாடியுண்டுவண்டு,நாளப்பாராவறிந்துகண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளதயிலமதில்பூசிப்பாரே. ௫௨௨

பாரப்பாசூரியகாந்தத்தைப்பார் பலவாகநினைத்ததெல்லாங்கண்ணிற்றோன்று, நேரப்பாபார்த்தாவிடுசந்திரகாந்தத்தை நேர்மையுளசிவதலங்கள்கண்ணிற்காணும், காரப்பாவண்டுகண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங்கோடிவித்தையதனிற்காணும், கூரப்பாவித்தையென்னவென்றுகேட்டால் கூர்மையுளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௫௨௩

கேளப்பாகூடாரமொன்றுபோட்டு கெடியானரவிகாந்தமதனுள்ளவைத்து, கோளப்பாவராமல்திரையொன்றிட்டு கூடமதில்வைத்தாநின்றுகூடவென்று, ஆளப்பாஇருக்குள்ளேயீஸ்வரரைப்பாரு அன்பானதீபமுடன்ஷோடசமும்பாரு, நாலப்பாதிரைவாங்கியுள்ளேபாரு நொடிக்குமுன்னேசாம்பசிவன்தெரிசனையேகாணும். ௫௨௪

காணுமடாநினைத்தவண்ணமெல்லாங்காணுங் காத்துநின்றசெனங்களதிசயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடாவெகுகோடிசித்துதானுங் கோணுதேதோணுமடாவென்னசொல்வேன், பேணிவாய்திரைபோட்டுமைந்தாகேளு பிரியமுடன்ரவிகாந்தப்பால்வைத்து, ஊணுவாய்மதிகாந்தந்தன்னைவைத்து வுத்தமனேதிரைநீக்கிப்பார்க்கச்சொல்லே. ௫௨௫

சொன்னவுடனேவோரும்பார்ப்பாரப்பா கருதிமுனிபார்த்ததுவுங்கனைப்போலாகும், நன்னயமாய்நின்றவர்களெல்லோருமப்பா நகைத்திவோதிசெயத்தைக்கண்டுகண்டு, வுண்மையின்னஞ்சொல்லுகிறேனிந்திசாலம் உருமையுள்ளபுலத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தன்னையென்றபேரொடுந்தாலெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச்சீஷரைத்தள்ளுதள்ளே. ௫௨௬

மதனகேளிசித்து.

தள்ளாமல்செயரூபச்சித்துசொன்னேன் தயவானமதனகேளிசித்துகேளு, விள்ளாமல்முன்சொன்னஅண்டங்காக்கை விளவானமுட்டை

டதயிலந்தன்னில் நல்லரசமதனில்சேர்த்துப்பாரு நன்மையுள்ளதயிலரசமொன்றாய்ப்போகுஞ், சொல்லாமல்முன்சொன்னரவிகாந்தத்தில் சருக்குமுடன் கடவிநன்றாய்ப்பாருபாரே. ௫௨எ

நன்றாகப்பார்க்கையிலேயுருக்கள் பேதம் நனியமுள்ளடைபோலே தோற்றுமப்பா, குன்றாதஅணுக்களெல்லாமேருபோலே குறையாமல் தோணுமடா குறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழுஞ்சரக்குசேரத்தயிலந்தன்னை அறுவளவுநாவுதனிலேடக்கம்பண்ணி, பெண்டானபெண்களுடனணுபவித்தால் பிரியமுடனாயிரம்பெண்மருவலாமே. ௫௨அ

மருவினால்லிங்கதுவுந்தம்பனமேயாகும் மகத்தானதம்பனந்தானெழுவென்றால், குறியானபுளியிலணுவளவுகொண்டால் கொப்பனிக்குங் காமசலமென்னசொல்வேன், கருவானகருக்கோடியிக்கிட்டாலுந் தம்பனத்தின்புதுமையைச்சாற்றவேண்டாந், திருவானமதனைகேளிச்சித்துசொன்னேன் சிவசிவாதும்பிலனச்சித்துகேளே. ௫௨௯

தும்பிலனச்சித்து.

சித்தெனவகுவிடைபஞ்சொல்லப்போமோ செயரானரசஞ்சேர்ந்ததயிலத்துள்ளே, வித்தெனஅரிதாரம்லிங்கம்ரெண்டும் வேண்டியேதயிலத்தால்நன்றாயாட்டி, பத்தெனமைதிகாந்தந்தன்னில்தெய்த்து பக்குவமாய்கண்ணாடிபார்க்கும்போது, கொத்தானஜுவாலைபந்திபந்தியாக கோடானகோடியதுதோற்றுப்பாரே. ௫௩௰

பரிகுலச்சித்து.

பாரப்பாதும்பிலனச்சித்துசொன்னேன் பாங்கானபரிகுலச்சித்துகேளு, சேரப்பாசஞ்சேர்ந்ததயிலந்தன்னில் நினைவாகவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து, காரப்பாகலவத்திநன்றாயாட்டி கனகவேரவிகாந்தந்தன்னிற்பூசி, சேரப்பாமறுபுரத்தில்முலைப்பால்பூசி சிறப்பாகப்பார்க்கத்தோணுங்கேளே. ௫௩௧

கேளப்பாகண்ணாடிபார்க்கும்போது கெம்பீரமானஅரிஅனந்தங்கோடி, கோளப்பாவாராமல்கண்ணிற்காணுங் குறிப்பாகப்பார்க்கவெகுசித்துண்டாகும், நாளப்பாபூமிக்குள்ளனந்தஞ்சித்து நன்மையுடனுடனென்றுவின்னங்கேளு நீயப்பாதன்னிலொருசித்துகேளுநிச்சயமாய்சஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கே. ௫௩௨

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல்நரிபரியாஞ்சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன்வாங்கினதோர்தயிலந்தன்னில், திங்கலப்பூகொடிசெவ்வாதுசேர்த்து சிவசிவாமத்தித்துமக்கண்ணாடி, பாங்காகபரிநரியைப்பாருபாரு பறக்கிறதோர்குதிரையைப்போல்கண்ணிற்காணும், வங்காமலின்னமொருசித்துசொல்வேன் என்மகனேவசாமயச்சித்துதானே. ௫௩௩

வசாமயச்சித்து.

சித்தெனசஞ்சேர்ந்ததயிலம்வாங்கி செம்மையுள்ளலிங்கமதை யாட்டிக்கொண்டு, முந்தானமதிகாந்தந்தன்னில்தெய்த்து மூர்க்கமுள்ள

சமுத்திரத்தைப்பார்த்தாயானால், விக்காணமஞ்சங்கள்விதவிதமாய்த்தோற்றும் வெகுதூரம்சமுகதிரக்காண்விரிவாய்த்தோன்றும், பத்தாசையாகப்பார்த்தாயானால் பலகோடிசிவசெந்தைக்காணலாமே. ௫௨௪

காணலாங்கண்கொள்ளாக்காட்சியெல்லாங் கருவரியாமானிடர்க்குகருக்கங்கேது, தோணவேசற்குநைவயறிந்தாயானால் தொல்லுலகிலவன்சக்கயோகியாகும், பேணலாமிச்சடலம்பித்தப்போகும் பிலத்தபுத்தியறிவினல்பேணிப்பாரு.பூணலாஞ்செசசாவமின்னங்கேளு புத்தியுள்ளபுலத்தியனேபொறுமையோனே. ௫௨௫

சாத்துவிகச்சிதை.

பொறுமையுள்ளபுலத்தியனேயிநீகேளு புத்தியுள்ளகாரம்யச்சித்துசொன்னேன், வறுமையெல்லாக்காக்கற்றஞ்சாத்துவிதச்சித்து வகையறியச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு, கருமையுள்ளகரும்பூனைஉச்சிவெள்ளை கண்கள்ரெண்டும்பச்சையாமேபத்தவுண்டு, வரிசையுடன்கொண்டுவந்தடித்துவாங்கி உள்ளதெல்லாங்கபிலமதாய்வடித்துக்கொள்ளே. ( )

கொண்டதொருகபிலமதில்பித்துசேர்க்க கூர்மையுடனிவத்துமிகப்பச்சையாகும், விண்டதொருகபிலமதைப்பாணிதன்னில் வெகுதாகமோகமாய்பதனம்பண்ணி, அண்டதொழுமையநீரக்கையால்தொட்டு அனைவெழும்பத்தேய்த்தநல்லகைனிபூவாக்கி, ஆண்டுதண்டாய்க்கசக்கித்தேய்த்தாயானால் துலையாதசலமெல்லாம்ஒத்தமாமே. ௫௨௭

தாம்பரத்தின்சித்து.

அப்பாசாத்துவிதச்சித்துசொன்னேன் அருள்பெருகுந்தாம்பிரத்தின்சித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோமதியந்தாம் லடுவணியால்கபிலமக்கப்பிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பாவிரனைத்தான்கபிலத்தாலே தானைத்து கபிலமதைக்குழப்பிக்கொண்டு, போமப்பாவிபில்லைவைக்கவிரனுடன்வேலன் புதுமையதாய்கபிலமதுசிவந்துபோமே. ௫௨௮

சிவந்ததொருகபிலமதைப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாஅரிகிறத்தயிலூட்டி, சிவந்ததொருசிலையிலேதயிலமூட்டி நிறமதுதான்பொருந்திவிளக்கிப்போட்டு, சிவந்ததொருதாம்பிரத்தினதின்னைத்துள்ளே தீபம்வைத்தாற்கைத்தீபமேற்றி, பவந்தவிழ்ந்தகணனிரில்தூவைத்தப்பாரு பார்க்கையிலேதங்கநிறமதிகந்தானே. ௫௨௯

தானப்பாபுளித்தசலத்தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல்தாம்பிரம்போலிருக்குமப்பா, வீணப்பா அல்லவிதுஇக்கவித்தை வேந்தனொனும்பாசரிடம்விளையாட்டாகும், கோனப்பாகுருவருளால்விளங்கவித்தை குணமானபுலத்தியனேகூர்ந்துபாரு, பேணப்பாதவசுகளைவிட்டுடாதே பேணிப்பார்சித்துவித்தையனந்தமாமே. ௫௩௰

ஜலபேதிசித்து.

ஆமப்பாதாம்பிரத்தின்சித்துசொன்னேன் அன்பாஜலபேதிசித்துகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறேய்சாரத்துண்ணி நல்லகண்ணாந்தனில்விட்

டுப்பனியில்வைக்க, நாமப்பாசொல்லிகிருஞ்சலத்தாலுந் தன்மையு ளஜலமதனாலிக்கமாட்டி, காமப்பாஜலத்தனிலேகரைத்துக்கொண்டு கரு வெடுத்தாலூடுதற்குக்கருத்தைக்கேளே. ௫௪௧

கருத்தென்னசெம்புகளைச்சலத்திலுன்னே காசினியோர்தானறிய தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொருநெருப்பதனில்லொட்டுக்கால் பி லமானசெம்பதுவும்வெள்ளிபோலாம், உருத்துடனேபெருகனில்துவை த்துவாட்ட உள்ளசெம்புபொய்யாதுநிசந்தான்சொன்னேன், திருத்தமுடே ள்ளாசரிடமாடுவித்தை செப்பினேன்புலத்தியனேபுனைகாய்பாரே. ௫௪௨

பாரப்பாபன்னிரண்டுநாலுங்காணும் பன்னிரண்டுதுயிரத்துக்கருக் கமாகும், ஆரப்பா அறிவார்களிச்கருக்கத்கண்டோ அறிந்தவர்கள் வெளிவிடா தடக்கஞ்செய்வார், நேரப்பா இந்நூலிற்சிக்துபார்த்து நேர்ந்துமனதறிவி லேதிறத்தைக்கண்டு, சாரப்பா குருவிலுடபாதத்தன்னில் சாயிசோங்கி ச்சித்துபாரே. ௫௪௩

அசுவதியின்சித்து.

சித்தானசுவேதிசித்துசொன்னேன் சிவசிவா அசுவதியின்சித்து கேளு, பித்தானபித்தப்பாகுநிைப்பித்து பேணிவேதமெடுத்துவைத் துக்கொண்டு, முத்தானபேரண்டத்தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ளதுரித ாக்குருவுஞ்சேர்த்து, வித்தாரமாகவேரவியில்வைத்தால் விதமானவை போக்குஞ்சொன்னார்தானே. ௫௪௪

தானென்றமையெடுத்துதிலதம்போட்டு தப்பாமல்குருபரத்தில் சார்ந்துநின்றால், தேனென்றதன்முகந்தான்குதிரைமுகமாகுந் தெளிவா கப்பார்த்தோர்க்கப்படியேயாகும், விசெனச்றவின்பயல்களதிசயமாய்ப் பார்ப்பார் வித்தாரமாகவேதான்ரவியில்நின்று, கோனென்றஅமுதத்தால் திலகந்தேய்க்கக் குறிப்புடனேதன்முகமாய்க்காணுங்காணே. ௫௪௫

சிங்கமுகச்சித்து.

காணவேஅசுபதியின்சித்துசொன்னேன் கருவானசிங்கமுகச்சித்து கேளு, பேணவேகடுவாயின்பண்டைவாக்கி பிலமாகக்கருவெடுத்துத்தைலி யப்பண்ணி, தேகமுனதயிலமதில்கடுவாய்பண்டை கிலெடுத்துத்தாக்கு ரைத்துத்திலதம்போட்டால், நாணவேதன்முகந்தான்சிங்கமுகமாகும் சல மானசனங்களுக்குஅதிசயமாம்பாரே. ௫௪௬

ரிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பாசிங்கமுகச்சித்துசொன்னேன் பாக்கானரிஷபமுகச்சித்தை கேளு, காரப்பாகாட்டெருமைபார்தான்காண்பார் காளைகள்நையிலை சார்பிலுண்டு, தேரப்பா அம்பலியில்சென்றுகாணும் கிடாகட்டேரு மைபித்துவாங்கி, வீரப்பாசெய்யாமல்லிங்கோசைநீராத்து விருதுபியோ விமுகத்திலவைத்துப்போற்றே. ௫௪௭

பொற்றப்பாமையதனைத்திலதம்போட்டு புதுமையுடன்வெளியே நின்றாயானால்,மாற்றப்பாதன்முகந்தான்காளைமுகமாகும் மானிலத்தில் மானிடர்க்குஅதிசயமாய்த்தோற்றும்; காற்றப்பாரவியில்நின்றாதிலதமை யழித்து கஞ்சாணவெளியேறிநின்றாயானால்; தோற்றமுள்ளதன்மு கந்தான்சிமுகமாய்த்தோணும் சுருதிமுடிவானசித்தச்செதிதானே. ௫௪௮

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பாரிஷபமுகச்சித்துசொன்னேன் தப்பாமல்சித்துமிகச்சித் துகேளு,தேனப்பாமுகமாற்றமூன்றுசித்துந் தெளிவானகருவெடுத்து அ டக்கம்பண்ணி, வேணப்பாகூடாரந்தன்னில்நின்று விதவிதமாய்சித்துக ளாடியாடு,பூரப்பாராசன்வெகுசந்தோஷமாகி பூட்டுவான்கனவரிசைபூ ட்டுவானே. ௫௪௯

பரம்பரச்சித்து.

வானென்றசித்துமிகச்சித்துசொன்னேன் வரிசையுளபரம்பரச்சி த்துகேளு, கோனென்றகருப்பூனைபித்தெடுத்து குருவானபூனைத்தில்கு ழைத்துக்கொண்டு, வேனென்றகண்ணிமையிலிட்டுப்பார்த்தால் வெகு தூரம்பரவெளியாய்வெகுவாய்த்தோற்றும், தேனென்றமயேந்திரமாஞ் சாலவித்தை செப்புமொழிதவறாமல்பாருபாரே. ௫௫௰

பஞ்சிகரணச்சித்து.

பார்க்கவேபரம்பரச்சித்துசொன்னேன்பஞ்சிகரணச்சித்தைப்பகர க்கேளு, ஆர்க்கும்வெகுஅரிதானசாந்தமப்பா அதிஜாசிகாந்தம்வெகுஅரு மையாகு, பாரக்கமதாபூசியுடகாந்தம்வாங்கி மைந்தனேஅக்காந்தம்பதனை ம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய்விடொன்றுதிட்டம்பண்ணி தெரியாமல்முக ட்டினிலேசட்டித்தூக்கி. ௫௫௧

தூக்கியேகார்காந்தத்தின்எதிர்சிறாக துப்புரவாயிரும்பாலேபலகை செய்து, தாக்கியேயதின்மேலேயிருந்துகொண்டால் தப்பாமல்காந்தியதா இரும்பிற்பற்றி, ஈக்கியேதரைதனைவிட்டுயரத்தூக்கும் நினைவாகவிருந் துசாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்கண்டவர்கள்வாயுஸ்தம்பம் பலித்தசித்த னிவனெனச்சொல்வாரே. ௫௫௨

உத்திகருச்சித்து.

வாரானபஞ்சிகரணச்சித்துசொன்னேன் வன்மையுள்ளவுத்திகருச் சித்துகேளு, கோசகப்பட்சிபோல்மரத்தால்பண்ணி நினைவாகஅதிலிரும பைப்பாச்சிக்கொண்டு,சோகக்காந்தத்தின்கீழதாக சிறப்பாகப்பட்சியைநீ வைத்துப்பாரு, கருக்காந்தத்தின்காந்திசென்று குறிப்பானபட்சியை த்தான்தூக்கும்பாரே. ௫௫௩

உருமறைப்பு.

பாரப்பாவுத்திகருச்சித்துசொன்னேன் பண்பானவுருமறைப்புகரு வைக்கேளு, சேரப்பாசபையைப்போல்மரத்தால்செய்து நியாகஇருப்பா

ளிசிரகில்தாக்கி, சேரப்பாகாக்தக்கிழ்சணபதியைவைக்க சேர்சக்கார்த்தி யதனுக்குக்தாக்குக், பாரப்பாயின்னேபாக்கத்தில்சிற்க கண்டகர்பாதி சயமாய்ப்பார்ப்பார்தானே. ௬௭

வெற்றிமணச்சித்து.

தாமென்றவருமறைப்படிசித்துசொன்னேன் தயவானவெற்றிமண ச்சித்துகேளு, காமென்றஇருப்பிலேதூசிபன்னி காவானதுதிதுக்கிக் கில்போட்டு, வாமென்றவட்டிகனிலிதனைக்தூ வட்டித்தூர்கனிற்காக் தஞ்சுற்றிஞைக்கால், ஊமென்றசிகதுவுக்கூடச்சற்றும் உதுதிபுடன்பார் ப்போர்க்குக்கதைபோலாமே. ௬௮

கதைபோலாயிந்திரமாஞ்சாலவித்தை கருவாசரிப்பவர்க்குஞ்சிம்மா டும்,விதையாதேசாலவித்தையார்க்குதேதாளும் விளைப்பதுதாறுற்கு ப்புத்தியோர்க்கு, புதையாகப்பூட்டிவிடேப்பாசொன்னேன் பொருளிது தென்றிருப்பார்க்குப்புத்தியாரு, பதையாமல்மனதடக்கிதூறிவித்தே தால் பலிக்குமடா ஆயிரத்திருநூறுமே, ௬௯

ஆயிரத்திஇருநூறுமன்பிறேவேசைவற்துகின்றதுவையதிலிறுகே, பாயிரத்திலேதேடேதான்பார்த்தால்மைந்தா பலிக்குமடாசாலவித்தையின் னங்கேளு, போயொருத்தர்மொழிகேட்கவேனுமோசொல் பத்திப்பிற ன்றுகப்புகலக்கேளு,தாயொருத்திக்கிருபையுண்டேவெல்லாஞ்சித்திதா னவனுரியிருக்கத்தனதாம்பாரே. ௭௦

மதுராக்கேளிச்சித்து.

தனதாகவெற்றிமணச்சித்துசொன்னேன் சக்கோலமதுராகேளிச்சி த்துகேளு, மனதானபூரணமுமபின்கஞ்சாவு மதனப்பூசாதிக்காய்சக்குக் கூட்டி,கனமானஇக்கோலத்தன்றலாட்டி கசிருபோதுருட்டியதுபதனம் பண்ணி, சினமானபுல்லருக்குசாத்தால்மைந்தா சிவசிவாஅவனுடையகத் தைப்பாரே. ௭௧

கூத்தென்னஅவன்தேகமுள்ளமட்டும் கொண்டாடித்தான்திரிவா னப்பாகேளு, மாற்றமென்றுசெயர்களைக்கொண்டால்மைந்தா மடக்கமதி ருதன்காணையப்பால்காணும், எற்றமென்றமதுராகேளிச்சித்துசொன்னே ன் என்மகனேமனதடக்கியாடுபோடு, சாற்றுமெனயாமோகச்சித்துகேளு தன்னமையுள்ளபுலத்தியனேஅறிவுள்ளோனே. ௭௨

யாமோகச்சித்து.

அறிவுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு அன்பாகப்பானைதனில்த ண்ணீர்விட்டு, குறியானஅமுதமதனைடுத்துக்கொண்டு கொட்டிவாய்ப்பா னைதனிலிரும்புபோட்டு, விரிவாகத்திமூட்டியமுதுசெய்து வெந்தியக்கீர ந்லிட்டில்பதியவைத்து, தரியாதகாந்திமுகட்டில்சட்டு தயவானதே விதனைப்போற்றுவாயே. ௭௩

போற்றியதோர்பானைதனைசாந்துக்கும் பசுமாசின்றவர்கா யிப்பார, தேற்றியதோரதேவிதான்பானைதூக்க செப்பவிடுமென்சொல்

வேண்டிறங்காணப்பா, நாற்றிசையுங்கண்டனடா இந்தவித்தை நாதாந்தம
கிமைதன்னைசொல்லப்போமோ,பூட்டியதோர்பூட்டெல்லாஞ்சாலவித்தை பு
கலாதேஒருவருக்கும்புதுமைதானே. ௫௬௧

அதிமோகச்சித்து.

புதுமையென்றமமோகச்சித்துசொன்னேன் பொருந்திநின்றஅதி
மோகச்சித்துகேளு, மெதுவாகக்கவுதும்பைசாபந்திர்த்து மென்னிரவித
னைத்தொழுதுவேவைவாங்கி, மதுவாவைபால்தனிலேதிலதம்போடு மைந்
தனைகண்டவர்கள்மோகஞ்செய்வார், சதுவானசமாதினத்தில்சென்றியா
னல் தாகமுடனதிமோகமாவார்பாரே. ௫௬௨

விதனம்வரும்சித்து.

யாரப்பாஅதிமோகச்சித்துசொன்னேன் பாதவிக்கவிதனம்வருஞ்
சித்துகேளு,ஆரப்பாஅறிவார்களகிரிப்பூண்டு அன்பாகத்தன்னைப்பறித்து
மைந்தாகேளு, வீப்பாசெய்துவுடன்கட்டையேற விரும்பிமணவிருப்
பாகிவயிராக்கியஞ்செய்வாள், சேரப்பாதன்னைப்பிடிக்கிதேய்த்தாயானல்
சேர்ந்துமிகஅழுதிடுவாள்பாருபாரே. ௫௬௩

சாலசித்து.

பார்க்கவேவிதனம்வருஞ்சித்துசொன்னேன் பண்பானசாலசித்து
மகிமைகேளு,வர்க்கவே வெள்ளம்பிசின்பொடியதாக்கி என்னசொல்வேன்
குழியில்லாப்பலகைவைத்து, சேர்க்கையுடன்பலகையின்மேல்பொடியை
த்தூவி திறமாகக்கால்நனைத்துஅதுமேல்வைத்து, மார்க்கமுடனடக்கவெ
ன்றால்சொல்லக்கேளு மைந்தனேவுலருமட்டும்நின்றுகொள்ளே. ௫௬௪

நின்றுஅஷ்டகாசம்பண்ணிப்பசப்பிமைந்தா நிற்கையிலேகாலோட
பலகையொட்டி,மன்றுதனில்நடனமதாய்நிற்கும்போது மைந்தனேபார்
த்தவர்கள்புதுமையென்பார்,நன்றுநன்றுகுழியில்லாப்பலகைமேலே நட
க்கிறதுஅதிசயந்தானையாவென்பார், விண்டிடாய்விளாப்பிசினிஅதிசயந்
தான் விரிவாகஜலம்பட்டால்கழன்றுபோமே. ௫௬௫

சலஸ்தம்பனசித்து.

போமப்பாசாலமென்றசித்துசொன்னேன் பூட்டுகிறேன்சலஸ்தம்
பசித்துதானும்,நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வெண்புலித்தோலையா நன்மை
யுள்ளநம்மலையிலெமெத்தவுண்டு,ஆமப்பாசொல்லுகிறோம்புலிதானென்பா
ன் அருமையுள்ளபுலியதுவுமானைக்கண்டால், ஓமப்பா ஆங்காரமுள்ளடங்
கி உறுமிக்கமாட்டாதுகுலத்தினிவாறே. ௫௬௬

வாறனஅப்புலியைமலைவேடரப்பா மாங்கிஷத்தினிச்சையதாயடிப்
பாரப்பா, வீறுகமாங்கிஷத்தினுரிசைசொல்ல வேண்டிநேனதுக்குநிகரி
ல்லையில்லை, காறுதுபுழுக்கதுஎங்காளுந்தான் நல்லதொருநெய்க்கட்டியா
குமப்பா, பாரமல்மலைவேடர்தோல்சனைலைவைத்து பக்குவமாய்சித்தருக்
குளவார்பாரே. ௫௬௭

பாரப்பா அத்தோலைப்பதனம்பண்ணி பக்குவமாய்சாலவித்தைபகரக்கேளு, நேரப்பாநிலையாதநீர்மேற்போட்டு நீயிருக்கஅமிழாதுஆசனத்தின்வண்மை, தேரப்பா அதிலிருந்து அட்டகாசஞ்செய்ய செப்பியபேவிளையாடாவிளையாட்டெல்லாம், ஆரப்பா அறிவார்களிந்தவித்தை அதிசமாஞ்சலஸ்தம்பமதிகந்தானே. ருகஅ

அக்கினிஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றசலஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் தயவானஅக்கினியின்சித்துகேளு, பானென்றபானைதனில்சலத்தைக்காச்சி பார்க்கவொணுச்குடுகொண்டுவெந்நீர்தன்னில், தேனென்றவெண்புலியின்சதைரசத்தைதேகமுழுதுந்தடவிவெந்நீர்விட்டால், வாவென்றஅமுதத்தின்குளிர்ச்சியாகும் வையகத்தோரதிசயிக்குமார்க்கமன்றே. ருககூ

மாரணத்தின்சித்து.

மார்க்கமென்றஅக்கினியின்சித்துசொன்னேன் மாரணத்தின்சித்துநீமகிழ்ந்துகேளு, வர்க்கமுள்ளதேகமதில்குட்டநோவு இடிந்துகரைந்தேங்குமேபுண்ணதாகும், பார்க்கரசந்தொட்டுநீதடவிப்பார்த்தால் பழுப்படைந்தபுண்களெலாம்பார்க்கப்பார்க்கச், சேர்க்கையுடன்புகைகளெலாமாறிநல்ல தேகவச்சிரகாயமாயாகும்பாரே. ருஎய

பேதனத்தின்சித்து.

பாரப்பாமாரணத்தின்சித்துசொன்னேன் பண்பானபேதனத்தின்சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள்வெண்புலியினெய்யை அன்பானமவுனமுள்ளோரறிந்துசெய்வார், காரப்பாயாவுமொருவட்டகையில்வைத்து கசப்பானபச்சிலைச்சார்வட்டகையில்வைத்து, சேரப்பாமஞ்சள்பால்வட்டகையில்வைத்து செய்யப்பாசாலவித்தைசொல்லக்கேளே. ருஎக

கேளப்பாவெண்புலிநெய்விரலில்தொட்டு கெற்சிதமாய்நைதேய்த்துப்பாருபாரு, சேலப்பாபாலையள்ளிப்பார்க்கநல்ல சிவந்தசலம்போலாகும்பச்சிலைச்சார்தொட்டால், சாலப்பாபச்சிலைச்சார்பால்போலாகும் சருவாங்கமஞ்சள்பால்நீலமாகும், கோளப்பாவாராதுஎந்தவகைச்சாறுங் குணமாகப்பேதிக்கும்நெய்யின்வளம்பாரே. ருஎஉ

வாடைசித்து.

வளமானபேதனத்தின்சித்துசொன்னேன் மகத்தானவாடையுடசித்துகேளு, நலமானநெய்யுடனேஆவிநெய்யும் கற்பூரகுசவ்வாதுடனேசத்தைசேர்த்து, குருவானகுருவிட்டுமத்தித்தேதான் காவையுடன்ஈவியில்வைத்தால்வாடைவேகும், பிலமாகஅவனவனிலைத்தபடிவாசம் பிசகாதுவாசிக்குமின்னங்கேளே. ருஎங

நலையாதசித்து.

இன்னமுநான்சொல்லுகிறேன்சித்துவித்தை இதமாகவாடையுடசித்துசொன்னேன், மன்னவனேநலையாதசித்துதன்னை வழுத்தமெப்ப

லத்தியனேவளமாய்க்கேளு, நன்னயமாய்வெண்புலிநெய்தன்னோடொக் க நல்லதொருஜிங்கோலங்கூடச்சேர்க்க, நன்னயமாய்மேனியெலாந்தட வியப்பா தயவாகவினையாடும்சார்புகேளே. ௫௱௪

கேளப்பாதண்ணீரில்முழுகிநல்ல செற்சிதமாய்கரையேறிநின்றுபா ரு, நீளப்பாமேனிதனிலொட்டாதப்பா நிச்சயமாம்நனையாதாங்கேபோலே காணும்,சேலப்பாஇன்னமொருசேதிகேளு திறமாகமழையிலேநடக்கா யானால்,தூளப்பாபோல்நீர்சிதறிஅப்பால் தோயாதுமேனிதனில்தண் ணீர்தானே. ௫௱௫

வாயுவுஸ்தம்பனசித்து.

தானென்றஇத்தொழிலேஉலகத்தோர்கள் தயவாகக்கண்டுஅதிசயி ப்பார்பாரு, கோவென்றபுலத்தியனேநயாச்சித்து கூர்மையுடன்சொ ன்னேனின்னங்கேளு, வாவென்றவாய்வுஸ்தம்பசித்துகேளு மார்க்க முடன்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா, வீணென்றுவெளியாக்கம்பண் ணுதையா வேதமயமானதொருசித்துதானே. ௫௱௬

தானென்றவாயுருவிவித்துதன்னை தன்மையினால்முலைப்பாலிலுரை த்துமைந்தா, பாவென்றபசும்பாலில்கரைத்துக்கொண்டு பாங்கானசெட்டி விரையுரைத்துக்கொண்டு, தேனென்றேதியானித்துக்கொண்டாயாகில் செவ்வையாய்வயிறுபசிஎடுப்பதில்லை,நாவென்றுஎத்தனைநாளிருந்தாலுந் தாளிலுமுடன்பசியாதுமைந்தாபாரே. ௫௱௭

பாரப்பாபசியெழும்பவேணுமென்றால்பண்பாகச்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு,வீரப்பாஎழும்பியதோர்மஞ்சளிஞ்சி விரும்பியேதின்றிட வேவேகங்கொண்டு,காரப்பாமூலஅக்கினியேநீதான் கடும்பசிதானெடுக்கு மடாகருவாய்பாரு, "தேரப்பாமனந்தேறிகருவாய்ப்பார்த்தால் சித்துவித் தையனேகமுண்டுதெளிந்துகாணே. ௫௱௮

விநோதவித்தைசித்து.

காணப்பாவாயுவுஸ்தம்பசித்துசொன்னேன் கருவானவிநோதவித் தைசித்துகேளு, பூணப்பாபொரிக்காரக்கட்டிவாங்கி பொங்காமல்தான் பொரித்துஎடுத்துக்கொண்டு,ஊணப்பாசூரியனைகண்டம்போற்சீவி உண் மையுடன்தானெடுத்துசெற்சிதமேபண்ணி, தானப்பாமோடிதான்முட் டையைத்தான்வைக்க தயங்காமலெடுத்துப்பாரொன்றுசொல்லே. ௫௱௯

சொல்லியதோர்மணல்குவித்ததின்மேல்முட்டைதோணவேவைத் துப்பூவைச்சாத்தி, அள்ளியேதண்ணீரைஅதின்மேலூற்றி அடங்கியேக ணாங்கிடந்தான்முட்டையப்பா, சொல்லிஎதிராளியைப்போ யெடுக்கச் சொல்லு துடிதுடித்துஓடியவன்பார்த்துஏங்கி,புல்லியேகாணமுற்றும்புன் பின்பார்த்து பேசக்கறியான்மனந்தளர்ந்துஏங்குவானே. ௫௱௰

ஏங்கிமிகநிற்கையிலேநீதான்சென்று இயல்பானமுட்டையையடக் கம்பண்ணி,ஆங்கிகொண்டேயெழும்பிஅந்தஸ்தான மன்பாய்நீபோய்நின்

றுஅடக்கஞ்செய்ய, இங்கிலாமுட்டையைத்தானெடுத்துக்காட்டி திரமாக
நின்றுஅஃடகாசம்பண்ணி, பாங்காகராஜனிடஞ்சென்றால்மைந்தா பாரி
லுள்ளோரதிசயிப்பார்பரிந்துகாரே. ௫௮௧

இக்கோலச்சித்து.

காரப்பாவிஞ்ஞேதமயச்சித்துசொன்னேன் கலங்காமல்இக்கோலச்சி
த்துகேளு, பாரப்பாகூடுகட்டிதூங்குஞ்சிட்டு பண்பாகப்பெண்சிட்டுப்பி
டித்துவந்து, சீரப்பாமஞ்சள்நிறச்சிட்டைதானுஞ் செம்மையுளஅடக்க
மாய்செய்துக்கொண்டு, கூரப்பாஎலுமிச்சம்பழத்தைக்கட்டி கூடையினி
ல்வைக்கிறேனெடுத்துப்பாரே. ௫௮௨

பாவொன்றுகூடையைநீகவிழ்த்துமுன்னே பழத்தைமுன்னேயடக்
கம்பண்ணிசிட்டைவைத்து,காவொன்றுதேவியைநீதொழுதுபோற்றிக் க
டக்கப்போய்நின்றவனையெடுக்கச்சொல்லி, யேவொன்றுபழம்ஓடிப்போ
வென்றேதான் எல்லோருமேயறியச்சொல்லுமுன்னே, நேவொன்றுவோ
டியவன்பெட்டியைத்தான்திறப்பான் நின்றசிட்டுபறந்தோடிமயங்குவா
னே. ௫௮௩

ஊவென்றபழம்பறந்துபோகுமுன்னே மக்களேஅழைக்கிறேன்பா
ரொன்றுசொல்லி, தாவென்றசபைசுற்றியோடிவந்து தப்பாமல்பாரொன்
வேபழத்தைக்கட்டி,தேவென்றபயகளதிசயமாய்ப்பார்ப்பார் சிவசிவாபி
ரட்டாணவிதைதயப்பா, மாவென்றஇக்கோலசித்துச்சொன்னேன் மகத்
தானஅரவினுடசித்துகேளே. ௫௮௪

அரவின்சித்து.

கேளடாஇறியுடபித்துவாங்கி கிருபையுள்ளஐங்கோலக்கூடச்சேர்த்
து,மாணடாமத்தித்துச்சிமிழில்வைத்து மக்களேபுற்றருகேநின்றுகொண்
டு,வேளடாவிரித்தமையைப்புற்றில்தேய்த்து விசையாகநீயிருக்கஅறவஞ்
சிறி, வாளடாபோலவுமேஅரவம்நின்று மதிமயங்கியலகுகட்டியாடுந்தா
னே. ௫௮௫

தாவென்றஅரவுதன்னைக்கையால்பற்றி தான்பிடித்துராஜரிடஞ்ச
கிராயோடி,தேவென்றமுத்தமிட்டுஅமுதமீந்து சிறப்பாகஆட்டிவைத்தா
லாசனப்போ, கோவென்றசித்தனிவனாகுமென்று குணமாகவெகுவரி
சைகொடுப்பானப்போ,வூவென்றமறப்புமையைத்திலதம்போட்டு வுண்
மையுடன்மறைந்துவிடுமைந்தாபாரே. ௫௮௬

மனத்தியக்கச்சித்து.

பாரப்பாமறைந்தவுடன்சபையெல்லோரும் பாங்கானஅதிசயந்தா
னென்றுசொல்வார்,ஆறப்பாஅறிவார்கள்சித்துமார்க்கம் அதிசயித்துஎவ
ராலேஅறியப்போமோ,சீரப்பாஅரவினுடசித்துசொன்னேன் செகசால
மனத்தியக்கச்சித்துகேளே,வாரப்பாமுற்றினதோர்தேங்காயைவாங்கி வ
யணமதாய்தானுடைத்துமைந்தாகேளே. ௫௮௭

கேளப்பாஒருமுடியைத்திருகிக்கொண்டு கெட்டியாயெலிபிடித்து சொல்லக்கேளு நாளப்பாதினம்பார்த்துமுடிக்குள்ளொலியை நன்றாகவைத்து மருமுடிநன்றாய்ப்பொருந்தி, சேலப்பாவுடைத்தவாய்தெரியாமல்தான் திரமாகவச்சிரத்தின்பசையையூட்டி, சாலப்பாமஞ்சள்தனையதின்மேல் பூசி சமர்த்தாகக்காயவைத்துஜாலம்பண்ணே. ௫௮௮

சாலமென்னசபைகூடிநடுவேநின்று தயவாகத்தேங்காயைக்கையிலேந்தி, கோலமென்னகூகூதேங்காயைப்பாரு கூப்பிட்டாலோடிவெகுகூத்ருல்கற்றும், ஓலமென்றேதான்கூவிதேங்காயைவைத்து வோடிவிளையாடெனவேயுகந்துசொல்லே, தாலமென்றுநிற்கையிலேதேங்காய்க்குள்ளே தானிருக்குமெலிபிரண்டதாபத்தாலே. ௫௮௯

தாபமென்றதேங்காய்தானுருண்டதாலே சபையில்நின்றமூடரெல்லாமதிசயமாய்ப்பார்த்து, ஆபமென்றேதேங்காய்தான் மந்திரத்தின்விசையால் நொடிக்குமுன்னேவெகுசுற்றாய்ச்சுற்றுதப்பா, கோபமென்றகொடுமையிலாப்புலத்தியனேஐயா கூறுகெட்டஎலியிருந்தகூறுகாணார், லாபமென்றுலாபம்வெகுநிதிகள்சேரும் ஆச்சியத்தோரதிசயிப்பார்நன்றாம்பாரே. ௫௯௰

மூத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பாமனத்தியக்கச்சித்துசொன்னேன் பண்பானமுத்துதிருஞ்சித்துகேளு, காரப்பாகுண்டுமணிபாப்பிநேறு கருவானவெட்டியுடனித்துசேர்த்து, சாரப்பாமதனைப்பூஅபின்கெஞ்சாவுஞ் சமனாகஅந்தசாறுமொன்றாய்ச்சேர்த்து, வீரப்பாசெய்யாமல்ஐங்கோலத்தால்வீடங்கமைபோலே ஆட்டிவாங்கே. ௫௯௧

வாங்கப்பாகருப்பிடித்துநாலுக்கொன்று மைந்தனேகரைத்ததையும்பாகுசெய்து, சாங்கமாய்க்கரைத்ததொருமருந்தைத்தப்பாகில் சமரசமாய்க்கைத்ததையுமப்பில்வைத்து, பாங்காகக்கிண்டிவரில்மெழுகுபோல பக்குவமாய்த்தானெடுத்துபதனம்பண்ணி, திங்கில்லாமெழுகுதனில்பணவிடைதான்கொண்டால் சிறப்பாகச்சிறித்தவனுமகிழுவானே. ௫௯௨

வாணப்பாகெற்சிதங்களிட்டாப்போலே வலுவாகச்சிரிக்கையிலே வாய்நீரோடும், தேனப்பாவெண்ணிலுங்வாயைச்சப்பி திகையாமல்சிரித்திடுவானப்பாசொன்னேன், தானப்பாமுத்துதிருஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன்தீயெரியுஞ்சித்துகேளு, தோணப்பாசொல்லுகிறேன்புலத்தியனேஐயா தொடுமுன்னேதீயெரியவகையைக்கேளே. ௫௯௩

தீயெரியுஞ்சித்து,

வகையானகெந்தகமுஞ்சூடன்கூட்டி மகத்தானநீமுறுகப்பாஷாணஞ்சேர்த்து, தகையாமல்மூன்றுமொன்றாய்ப்பொடித்துக்கொண்டு சமர்த்தாகப்பீங்கானில்பதனம்பண்ணி, பகையானபஞ்சுகனைக்குவித்துக்கொ

ண்டு பஞ்சுகனிலப்பொடியைப்பணம்போற்றாவி, புகையானபுகையெழு
ம்பிஅப்பாசொன்னேன் புகழிலவம்பஞ்சில்பொறியெறியுந்தானே. ௫௱௪

இயழியுஞ்சித்து.

தானென்றதியெறியுஞ்சித்துசொன்னேன் தன்மையுடன்இயழிய
ஞ்சித்துகேளு, கோனென்றதியெரியும்புதுமைமைந்தா குதிப்பாசப்பூர
ணத்தைக்குவித்துப்பார்த்து, தானென்றஅசம்போக்கிநீகமென்று தன்
ன்மையுடன்தொழுதுசலம்வாவென்றேதா, மோனென்றமோனமுடன்செ
பிக்கும்போதில் மூர்க்கமதாய்மேகசலம்பொழியுந்தானே. ௫௱௫

தானவனுய்நின்றுநியெறியும்போது தகையடங்கமேகசலமதியிற்
சென்று,காணவலுவானதியெங்கேயென்று கனகசடையனேவாரும்போ
ற்றுவார்கள், தோணவலுவானதொருஇந்தவித்தை சிததருக்குமெய்தும
டாரூபஞ்சித்து, பூணவரிதானதொருசித்துசொன்னேன் புதுமையுடன்
வழிநடக்குஞ்சித்துகேளே. ௫௱௬

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்னசந்தணமும்பூரங்கூட்டி சிக்கிரத்திலமுதம்விட்டுபுழுகு
ஞ்சேர்த்து, முத்தானசேதனிற்கரைத்துக்கொண்டு மூர்க்கமுள்ளகல்லுப்
பைஅரைத்துமைந்தா, விஸ்தாரமாகவேகாலிற்பூசி விசையாகநடக்குத
ற்குத்தகையோஇல்லை,மத்தானவிரையுரைத்துராவில்திற்றி மார்க்கமுடன
முதங்கொள்வகையைக்கேளே. ௫௱௭

அடக்குமதிச்சித்து.

வகையென்னநொடிக்குமுன்னேஅண்டஞ்சுற்றி மார்க்கமுடனிருப்
பிடத்திற்காணலாகும், தகையில்லாவழிநடக்குஞ்சித்துசொன்னேன் தன்
மையுடநடக்குமதிச்சித்துகேளு நகையாமல்வலியையநீயடக்கப்பண்ணி ந
ல்லோரைத்தான்பணிந்துநன்மையாக, பகையிலாப்பூரணத்தைச்செய்த்
துக்கொண்டு பருதிமதிச்சுடரொளியைப்பற்றுபற்றே. ௫௱௮

பற்றுவதுபூரணத்தைபத்தினுக்கால் பார்க்கின்றசித்துவித்தைகளெல்
லாந்தன்னுள், முற்றுமதையடக்கும்பூரணந்தானையா மூடருடன்பேசவா
யெடுக்காதப்பா,சித்துவித்தைசகலமுநீயாடும்போதில் சிவசிவாபூரணமே
யென்றுபோற்று,சுத்தமுள்ளமனதாலெல்லாஞ்சித்தி தொடுகுறியிலா
த்மாவைத்தொண்டுபண்ணே. ௫௱௯

பண்ணப்பா அடக்குமதிசித்துசொன்னேன் பருத்தறிவாய்பனனி
ரண்டுநூறுக்குள்ளே,விண்ணப்பாமன்னுமுதல்மன்னும் விண்ணில் வே
ந்தருணக்கெதிருண்டோவிளம்பக்கேளு, கன்னப்பாதிக்குநால்சாலவித்
தைகருவானஇந்திரமயேந்திரசாலம்,மன்னப்பாபொன்னுருமுப்பூச்சுண்
ணம் மணிமந்திர அவுஷதமும்வகைசொன்னேனே. ௫௱௰

சொன்னேனேஆயிரத்திருநூறுக்குள் தொகுத்திபோல்குருமுடிக்
கவகையுஞ்சொன்னேன்,முன்னேகாவியத்திலேசகலசித்தும் மூர்க்கமுடனே

பாடினநூலார்தான்காண்பார்,கண்ணானபரிபாஷைஎல்லாந்தோற்றுங்கரு
வானகருக்களெல்லாங்காணுங்காணும்,என்னாணையிந்தநூல்கடினமாக இ
ருக்குதென்றுசொல்லாதேயிருத்திப்பாரே. ௬௱௧

இருத்திமெள்ளப்பார்க்கையிலேஒளிதான்வீசும் என்னசொல்வே
ன்ஒளிமேலேவெளிதான்காணும், கருக்களென்றகருக்களெல்லாமிதிலே
காணுஞ் சதாசிவனுமனோன்மணியுமிதிலேகாணும். குருக்களென்றபரா
பரத்தின்குறியுந்தோன்றுங் குணமானகுண்டலியுமெதிரேகாணுங், கரு
க்களென்றகருக்களெல்லாமிதனிற்றோன்றுங் கற்பூரதீபமதைக்காணுகா
ணே. ௬௱௨

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக்கருவானஞானமார்க்கம் கருத்துறவேசொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச்சொல்லவிலைகளுவாம்பாரு பொன்கோடியி
ந்தாலும்நூலியாதே,பூணுதற்குக்கருத்தாகக்கற்பங்கொண்டு வுற்பனமா
யடிவின்முடிவைப்பார்த்து, தோணுதற்குத்தோணுமடாஞானமார்க்கஞ்
சுருதிமுடிவானபொருள்சொல்லுறேனே. ௬௱௩

சொல்லுகிறேன்அஞ்செழுத்து அஞ்சுமுகமானால்சுருக்கான ஆறுமு
கமென்றுகேட்டால், வெல்லுவேன்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு வேதா
ந்தசுருதிமுடிவாறுதலமாகும், நல்லுறவாம்ரேசகபூரகமும்நின்று நன்மை
யுடன்வீற்றிருக்குங்கும்பகமேயாகும், புல்லுறவாய்நின்றபனிமணிபோ
லாகும் புகழூசவமணிபோலாம்நாதகுருவாமே. ௬௱௪

நாதமென்றஅஞ்செழுத்துக்காதாரமான நடுவானபூரணந்தானாறெ
ழுத்துமாகும், பேதமென்றேபேதமெல்லாமெழுத்தேயாகும் பிசகாது
அஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்துமாகும், கோதமென்றகுற்றமில்லாகுரும
ணியுமாகுங் குருவானமூலமணிகிரீடமாகும், வேதமென்றமலர்க்கொழு
ந்தின்வாசமதுவாகும் வாசமுண்டுவாசமில்லாநேசமாமே. ௬௱௫

நேசமுடனிருப்பவர்தான்மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்றஆறுமுகம
வரேகாண்பார், பாசமற்றபெரியோரும்பணிந்துநின்று பரமகுருவான
தொருஆறுமுகமாகும், வாசமுற்றநவக்கிரகத்தாதியான வலுவானஅனுக்
கிரகமாறுமுகமப்பா, தேசியென்றசிவதலமுமாறுமுகமாமாகும தெவிட்
டாதமதியமுதமாறுமுகமாமே. ௬௱௬

ஆமப்பாபூரணத்தினருளைப்பற்றி அப்பதியைக்கால்நிறுத்திஅதின்
மேல்நின்று, நாமப்பாமூலமென்றநாடிதன்னால் நளியாமல்சுழினையென்ற
காடிதன்னால்,தாமப்பாஅதில்பூட்டிரேசகமேபண்ணி தன்மையுடன்பூரக
மாய்நின்றுகொண்டு,சோமப்பாபூரணத்தைக்கொண்டாயானால் சிவசுவா
ஆறுமுகச்செயல்காண்பாயே, ௬௱௭

காணப்பாஆதியந்தம்பொருளைத்தானுங் கருவாகத்தானறிந்துநடு
வைப்பற்றி, பூணப்பாஒருமனதாய்பூணுபூணு புத்தியுடனுண்டானால்
பொறிகள்தோணுந், தாமப்பாதன்மயமாய்நின்றபோதன்னில் சக்கரமு

மட்சாமுக்காலே தோற்றுந், தெளப்பா அமுதமென்ற அமுதந்தோன்றுந் தெளிவான அமுதமுண்டு தெளிந்துபாரே. ௬௱௮

தெளிவானமனத்தோர்க்கு இந்நூல்வேணும் சிவயோகமாவதற்கு இந்நூல்வேணும், அழியாதவாசித்துயிந்நூல்வேணும் ஆதாரமவனத் தாக்கிந்நூல்வேணும், வழியானவழிதுறைக்குமிந்நூல்வேணும் வாசிப்பம்நோக்குதற்கு இந்நூல்வேணும், தெளிதான நூல்களுக்கு இந்நூல்வேணும் பேராளபணிந்துநூறைப்பாரே. ௬௱௯

பாரப்பாபதியறிய இந்நூல்வேணும் பரயோகமென்பதற்குமவனம்வேணும், காரப்பா சிவம்வேணுஞ்சித்துவேணுங் கனஞ்சமறசற்சுருவைக் காணவேணுஞ், சாரப்பா சமாதிகற்பஞ்சமாதிவேணுஞ் சதிராசநந்தியுடநாட்டம்வேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானமார்க்கம் அப்பனே பூரணத்தையழுத்திப்பாரே. ௬௱௰

பார்க்கையிலே அண்டபகிரண்டமெல்லாம் பண்பாகப்பூரணத்தி லுதித்தவாறும், கார்க்கையிலே பூரணத்தினருவிபாய்ந்து கற்பூரிகாபரங்கள் பதிக்கப்போமே, சேர்க்கையிலேமதிதானுநதெளிவாய்மைந்தா சேருமடா சூரியனிலாறியப்போறா, ஏற்றையுடன் அகாரமதிலுகாரந்தோன்றி இன்பமுள்ளமகாரமொடுவிந்துநாலே. ௬௧௧

நாலானவிந்துவிலே அனந்தன்சோமன் நாடிப்பார் திரோதியொடுநாதாந்தந்தான், மேலானவுகாரமதிற்சத்தியோடு வியானியுஞ்சமனைமுதலுன்மனைதானப்பா, சேலானகருணைதருஞமரூபி சேர்க்கையுள்ளஅனந்தை முதருந்தையோடு, காளானஅறுதிசிறுதைதுநாலுந்தான் கண்டுபார்சிவகலையைக்காட்டிடுமே. ௬௧௨

ஆமப்பா சோடசத்தின்கலையுள்ளாகி அருள்தீபம்நோக்குதற்குத்திறவுகோல்தான், ஓமப்பாவுகாரந்தான்மின்போல்மின்ன மூலமென்றநாடியிலேமுழங்கிநிற்கும், நாமப்பா அகாரந்தானிருதயத்துள்ளே நாடியேஅக்கினிபோற்பிரபைவீசும், தாமப்பாமகாரந்தான்கண்டத்துள்ளே தயவானபதிகோடிகாந்தியாமே. ௬௧௩

காந்தியாம்விந்துவப்பாமின்போல்வீசி கண்டமேல்அங்குலம்நால்கடந்துகாணுஞ், சாந்தியாம்புருவநடுசார்ந்தசாலஞ் சந்திரன்போல்விளக்குசம்புங்காணும், பாந்தியமாய்தினந்தோறும்பழக்கமாகில் பரமகனகப்பூரத்தேகமாகுஞ், சேர்ந்துபார்இதற்குமேல்அங்குலமூன்றுறைல் செப்புகிறேன்சோடசத்தின்கலைதானுமே. ௬௧௪

ஆமப்பாபூசைபோலேதூபமேபோல் அதிதேடசேர்ந்தாக்காலுந் தன்தேகம், போமப்பாகத்திகடுஅதற்குமேலே புகழாசமுன்றுவிரற்கடந்தாயானால், ஓமப்பாநாதகலைமாணிக்கம்போல் ஒளிவீசுக்கால்மாறிமணிப் பாரு, நாமப்பாநாதாந்தஉச்சிமீதில் நடுவாய்மின்கோடியொளிபோலாமே.

ஒளியாகுமாத்திரைதானவாக்கால்வைத்து ஊணிப்பாரடித்தவிடம் பொய்யாய்ப்போகும், அழியாதபேரின்பமோட்சவீடு அதுகடந்துஅங்

குலகாலப்பால்செல்ல, அழியாதசத்திகலைவிபோல்மின்னி காணுமடாமா காணிமாத்திரைதான்வைக்க, தளிர்பாய்ந்தசுடர்போலேயுந்தன்தேகந் தானுகுஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. ௬௧௬

மருவியே அங்குலம்நால்கடந்துபார்க்கால் மைந்தனேவியாபியிலியு ங்கலைதானின்று, அருவியேயுதித்தவெளிபோல்வீசும் அரைக்காணிமா த்திரைதானங்கேசீயும், பாவியேபூசிக்காலுந்தன்தேகம் பானுவைப்போ ல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும், மருவியேதொத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம கத்தானசித்திமுத்திவருகுந்தானே. ௬௧௭

தானனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனைகலைதளதளவென்றுரவிபோல் மின்னும், மானனமாத்திரைதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணால்தன்கண் ணால்மருவிப்பாரு, தேனனதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்ம னியைமேவிப்பாரு, கோனனவிகோடிஒளிபோல்வீசுங் குணமாகஅரை க்காணிமாத்திரைதானே. ௬௧௮

ஓதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றாயில்லைப்பிடித்தஇடம்பொ ய்யாய்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா மனேகஞ்சித்தி, நீதப்பா ஆதாரமாயில்நின்றால் நிலைத்துதப்பாதேகமதாக ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வளைந்தாக்கால்சமா திக்குள்வழியுமாச்சே. ௬௧௯

ஆச்சப்பாஇதிலொன்றுதப்பிவிட்டால் அரகாரவெத்தசித்துபொய் யாய்ப்போகும், மாச்சப்பாபோகாதேகமைந்தா சொன்னேன் மந்திரத்தாலா சறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநீக்காரயகதுவள்வித்து மூட்டிஞால்திரி கோணமூலையுங்காணுங், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமுட்டியாடுங் ககடற வேயாண்டொன்றிலதுவுஞ்சித்தே. ௬௨௰

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே சவ்வுங்கூட்டி முத்திக்குப்பாதைபிதுமைந்தாசொன்னேன் முனைநடுவா ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாசி சதாசி வமாயவ்வுஞ்சேமைத்தப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும் பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. ௬௨௧

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானஎ ட்டெழுத்தும்வாலையாச்சு, கணிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு கருவானசுயம்புலிங்கம்கண்ணில்காணும், துணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப் பிடித்துவாங்கி தாயானவோரெழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட் டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாவோரெழுத்தையார்காண் பாரோ. ௬௨௨

காணரிதனவராலுமூலருட்சங்கானம்பவரோசிவயோகியென்முத்தர், பூணரிதுவுலகத்தில்மாண்பாக்கையா போக்கேடேயுதம்குப்பொரு ள்க்காணர், தோணரிதுளவாலுங்காணப்போமே அழிந்திருந்துமேலாது

ஞ்சுடர்விட்டாப்போல்,பேணிநானென்மகனேமனம்பேயாகும் பின்னறி
ந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காரே. ௬௨௩

காப்பாகளங்கமன்றிசுழினைக்குள்ளே கற்பூரதீபமதில்கருத்தோ
டொக்க, ஏமப்பாவாசிகொண்டுகனலைத்தூண்டி என்மக்காள்நிராதாரங்க
டந்தப்பாலே,சேப்பாசுழினைபற்றிவிட்டநாலைச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்
டுபோகாக்குள்ளாய், நேசப்பாமனந்தனும்பேரொட்டாது நிலைத்தவ
னேசிவயோகிதான்பாரே. ௬௨௪

பாரப்பாவசியென்றும்பவசியென்றும் பஞ்சாக்கசிவயவென்று
மூன்றுதிரமாறு,நேரப்பாபிரணவமென்றதாக்க நேர்ந்தேதான்கொண்டு
திரந்திர்ந்தாயானால், ஆரப்பாவுன்தேகம்பொன்னிறம்போல்காணும் அா
கராஅமுதமதுசித்திப்பாயுந், கூரப்பாபிராணயம்நேமையேமம் கூடியே
யோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. ௬௨௫

நாட்டமேயோகததிற்குறிகண்ணாட்டு நவமாகக்கும்பமென்றநாதத்
துள்ளே,கூட்டவேஓமென்றேது குறிப்பாகஉம்அம்ஓமென்றே
த்து, ஆட்டமேஅஷ்டாக்கிஎழுத்திதாக்க அஞ்செழுத்தாயிதிநாடேஅ
ப்பாமாறு, நீட்டமேஎட்டெட்டுநதொழிலுமாமேம் நீநினைத்துகேட்டதெ
ல்லாம்தருருங்காணே. ௬௨௬

தருகுமப்பாசிவாலைஎழுத்துக்கூட்டி தாக்கிஞலஷ்டகர்மந்தானே
யாமேம்,வருகுமப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்திஞானமெ
ய்தும், உருகுமப்பாறிங்காரமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயொளி
த்தார்பாரு, பருகுமப்பாசிவாலைஎழுத்தைமாறி பாடிஞர்சாத்திரங்கள்
பார்த்துக்கேளே. ௬௨௭

தேசவேசத்திசிவயிந்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலேயிந்நூல்போல்செ
ப்பாதைய்யா,நேசவே ஆயிரத்தெண்மருக்குள்ளே நிற்குதடா அமுதமந்
கேகீதான்கொள்ளு, கூறமென்றுள்ளநாலேவதுபாவந்தேத்து கூடிஞல்வாசிசெ
ன்றுவெளிபோற்காணும், ஆமேசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்து அரு
ளானபூரணமும்பூஜைவிதிகாணே. ௬௨௮

ஆமென்றதிட்டைவிதிசாக்குவைப்பு தயவானமெழுகுசீர்கார மெல
லாம், ஓமென்றதுயிலிபாலிரசகற்பம் உப்பானபறபமொடுசெந்தூர
ங்கள்,கோமென்ற இந்திரமெயந்திரசாலம் கோகாணங்கசகரணமப்பாகே
ளு, நாமென்ற ஆணவத்தாலிந்நூலை நாட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்கா
ண்பிராதே. ௬௨௯

கோகரணம்.

காணப்பாஇந்தநூல்விட்டுவேறுமருமை கருவானிகண்டக்காலுயிர்
போல்காண்பான், வீணப்பாவென்றுமேறதியாலே வெகுளிவிட்டுஇந்நா
லைப்பேசவேண்டாம்,ஊணப்பாஆதியென்றகயபங்கொண்டு வுணர்த்தயி
க்கசேத்திஉன்னிப்பார்த்து, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொ
ண்டு திரமானமவுனமதைதக்காருகாமே. ௬௩௰

காப்பாகுருபதத்திலருளைநோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்து
கொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேநின்றுவிசையாசபூரகத்தால்

ருலகாலப்பால்செல்ல, சுழியாதசத்திகலைவிபோல்மின்னி காணுமடாமா
காணிமாத்திரைதான்வைச்ச, தளிர்பாய்ந்தசுடர்போலேயுந்தன்தேகந் தா
னுருஞ்சத்தியடிமருவிக்காணே. ௬௧௬

மருவியேஅங்குலம்நால்கடந்துபார்த்தால் மைந்தனேவியாபினியு
ங்கலைதானின்று, அருவியேஆதித்தரெனிபோல்வீசும் அரைக்காணிமா
த்திரைதானங்கேகீயும், பாவியேபூசித்தாலுந்தன்தேகம் பானுவைப்போ
ல்காந்தியதாய்பத்திப்பாயும்,மாநவியேதோத்திரஞ்செய்மவுனத்தாலே ம
கத்தானசித்திமுத்திவருகுத்தானே. ௬௧௭

தானனவுச்சிவெளிகடந்தப்பாலே சமனைகலைதளதலங்குமவிபோல்
மின்னும், மானனமாத்திரைதான்கால்மாகாணி மனக்கண்ணால்தன்கண்
ணால்மருவிப்பாரு, தேனனதேகமப்பாஒளிபோல்காணுந் திரமாகவுன்ம
னையைமேவிப்பாரு,கோனனவிகோடிஒளிபோல்வீசுங் குணமாகஅரை
க்காணிமாத்திரைதானேதே. ௬௧௮

ஓதப்பாஒளிபோலேயுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப்பிடித்தஇடம்பொ
ய்யாப்போகும், நாடப்பாஅண்டபிரண்டமெல்லாம் நாடலாமோடலா
மனைகஞ்சித்தி, நீநப்பாஆதாரமாயில்நின்றால் நிலைத்ததப்பாதேகமதாக
ற்போல்காணும், வாதமப்பாபாக்கியமாம்வாசிமூலம் வளர்ந்தாக்கால்சமா
திக்குள்வழியுமாச்சே. ௬௧௯

ஆச்சப்பாஇதிலொன்றுதப்பினிட்டால் அரகாளெத்தசித்துபொய்
யாய்ப்போகும்,மாச்சப்பாபோகாதேமைந்தாசொன்னேன் மந்திரத்தா
றறிவார்மைந்தாகேளு, மூச்சப்பாநீஞ்சாயதளுள்விட்டு மூட்டினால்திரி
கோணமூலையுங்காணுங், காச்சப்பாமணிக்குளிகைமூட்டியாநீங் கசடற
வேயாண்டோன்றிலநுவுஞ்சித்தே. ௬௨௦

குருமுறை.

சித்திக்குங்குருமுறையைச்சொல்லக்கேளு சிவாயநமஅவ்வோடே
சவ்வுங்கூட்டி முத்திக்குப்பாதையிதுமைந்தாசொன்னேன் முனைநடுவா
ஞ்சுழிமுனையில்முத்திகண்டேன், சத்திக்குச்சவ்வுண்டுசித்தியாசி சதாசி
வமாயவ்வுஞ்சைமத்தப்பா, பத்திக்குமொழிபோலேஒன்றாய்காணும்
பாங்குபெறஅஞ்செழுத்தால்பணிந்திடாயே. ௬௨௧

பணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தால்மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கானஎ
ட்டெழுத்தும்வாலையாச்சு, கணிந்திட்டஎட்டெழுத்தால்மனத்தைப்பாரு
கருவாசையம்புலிங்கம்கண்ணில்காணுந், துணிந்திட்டஅஞ்செழுத்தைப்
பிடித்துவாங்கி ஓரயானமேவாசுழுத்தைத்தாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்தி
ட்டஅஞ்செழுத்துக்குயிரேதோன்றும் அரகாமேவாயெழுத்தையார்காண
பாரே. ௬௨௨

காணரிதுஎவராலுமூலக்கூட்சங்காலன்பவரோசிவயோகிசிவன்முக்தர்,
பூணரிதுவுலகத்தில்மாண்பாக்கையா போக்கேடேயேறுதுங்குப்பொரு
ளைக்காணார், தோணரிதுஎவராலுங்காணப்போமே சுழிநிறந்துமேலாறு

ஞ்சுடர்விட்டாப்போல், பேணிநானென்மகனேமனைப்பேயாகும் பின்னறிந்துமுன்னறிந்துகுருவைக்காணே. ௯௨௩

காப்பாகளங்கமன்றிசுழினைக்குள்ளே கற்பூரதீபமதில்கருத்தோடொக்க, எறப்பாவாசிலெண்டுகனலைத்தூண்டி என்மக்காள்நிராதாரங்கடந்தப்பாலே, சேப்பாசுழினைபற்றிவிட்டகாலைச் சேர்ந்தேதானிசம்விட்டுபோகத்துக்குள்ளாய், சேப்பாமனந்தனும்பூதேவொட்டாது நிலைத்தவனேசிவயோகிதான்பாரே. ௯௨௪

பாரப்பாவசியவென்றும்பவசியென்றும் பண்பாகச்சிவயவென்று மூன்றுமொமாறு, நேரப்பாபிராணாயமென்றதாக்க நேர்ந்தேதான்கொண்டு இரந்திரந்தாயானால், ஆரப்பாவுன்தேகம்பொன்னிறம்போல்காணும் அரகராஅமுதமதுசித்திப்பாயுங், கூரப்பாபிராணாயம்நேமயேமம் கூடியேயோகத்திற்குறிகண்ணாட்டே. ௯௨௫

நாட்டமேவேயோகத்தில்குறிகண்ணாட்டு நவமாகக்கும்மென்றநாதத்துள்ளே, கூட்டமேவேலும்ஆமென்றோது குறிப்பாகஉம்ஆமென்றேறத்து, ஆட்டமேவேஅஷ்டசக்திஎழுத்திதாக்க அஞ்செழுத்தாமிதிநாட்டேஅப்பாமாறு, நீட்டமேவாட்டெட்டுதொழிலுமாகும் நீநினைத்துகேட்டதெல்லாம்தருகுங்காணே. ௯௨௬

தருகுமப்பாசிவவாலைஎழுத்துக்கூட்டி தாக்கினலஷ்டகர்மந்தானேயாகும், வருகுமப்பாவாதசித்திகாயசித்தி மகத்தானயோகசித்திஞானமெய்தும், உருகுமப்பாறீங்காரமதனிற்பூட்டி ஒருகோடிநூல்களிலேயொளித்தார்பாரு, பருகுமப்பாசிவவாலையெழுத்தைமாறி பாடினார்சாத்திரங்கள்பார்த்துக்கேளே. ௯௨௭

தேசவேசத்திசிவயிந்நூல்காட்டிந்து செகத்திலேயிந்நூல்போல்செப்பாதையா, நேசமேவேஆயிரத்திதன்மைக்குள்ளே நிற்குதடா அமுதமங்கேதீதான்கொள்ளு, கூறவென்றுநான்வேதுபாவக்கேத்து கூடிஜல்லாசிசென்றுவொளிபோற்காணும், ஆமவேசொல்லிவைத்தேன்மஷ்டசித்து அருளானபூரணமாம்பூசைவிதிகாணே. ௯௨௮

ஆமென்றநீட்டைவிநிசக்கும்பு நயவானமெழுகுரீகாரமெலலாம், ஓமென்றதுபிலபொலிப்பருகற்கம் உரப்பானபறபமொடுசெந்தூரங்கள், கோமென்றஇந்திரமியந்திரங்கள் கோகரணங்கசகமைப்பாலேத்து நாமென்றஆனைத்தாவிக்குறாலே காட்டினேன்செகத்தோர்க்குக்காண்பிலாதே. ௯௨௯

கோகரணம்.

காணப்பாஇந்தநூல்விட்டுவெறுமருமை சருவாணிகண்டக்காலுயிர்போல்காண்பான், வீணப்பாவென்றுநீமறதியாலே வெகுளிவிட்டுஇந்நூலைப்பேசவேண்டாம், வைணப்பாஆதியென்றகருப்பக்கொண்டு வுணர்த்தும்கக்கேசத்திலுன்னிப்பார்க்கா, தேனப்பாவென்றதொருஅமுதங்கொண்டு திரமானமவுனமதைக்கருணாயே. ௯௩௰

காப்பாகுருபதத்திலருவிநோக்கி கமலமென்றமூலமதிலிருந்துகொண்டு, வீரப்பாசெய்யாமல்கும்பகத்தேதின்றுவிசையாகபூரகத்தால்

ரேசகத்தைப்பண்ணு, நேரப்பாநின்றுகொண்டுதொட்டவிடமதைக்க நே
ரானரேசகத்தாலதையும்பாரு, ஆரப்பாஅறிவார்கள்கோகரணயித்தை அ
ப்பனேதொட்டவிடஞ்சுழிக்கும்பாரே. ௯௩௧

கேசகரணம்.

பாரப்பாகேசகரணஞ்சொல்லக்கேளு பாங்கானபூரணத்தைப்பற்றி
க்கொண்டு, நேரப்பாமூலமென்றசுழியைநாட்டி நேர்சரியாய்ரேசகத்தால்
பூரகத்தைப்பற்றி, தேரப்பாகும்பகத்திலநின்றுகொண்டு திறமாகவிசை
நாடியைச்சேர்க்கும்போது, சேரப்பாசெவிரெண்டுமதையும்பாரு செப்பக்கே
ள்கேசகரணமாகுந்தானே. ௯௩௨

தானென்றமந்திரமாஞ்சாலவித்தை தயவானகோகரணங்கேசகரண
மப்பா, மானென்றசாத்திரத்திலனேகஞ்சொன்னேன் மகத்தானசித்துவித்
தையனேகஞ்சொன்னேன், ஊனென்றகருவித்தையனேகஞ்சொன்னேன்
உண்மையுள்ளசுன்னமதுஒடுக்கிச்சொன்னேன், தேனென்றசெயநீருந்தி
ராவகமுஞ்சொன்னேன் செயமானபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே. ௯௩௩

பன்னிரண்டிங்காரசமதையார்தானும் பாவமென்றவஞ்சகமேசெ
ய்வார்செய்வார், புண்ணியமோதானிவையார்போதமில்லார் போதமில்லாப்
பாவிகள்தான்குடிலஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள்ளிருந்துமென்றுகருத்தா
ய்க்காணார் கடைகெட்டபாவிகள்தான்வஞ்சகமீதென்று, புண்ணியமோர்
பாவமென்றுங்கொடுமைசெய்வார் குடிகெட்டசண்டாளர் தனக்குங்கே
டே. ௯௩௪

சத்துருமாரணம்.

கேளப்பாசத்துருமாரணத்தைச்சொல்வேன் செடியானநாய்ப்பயிரி
னுடைவாங்கி, நாளப்பாபதினையமடிப்பதாக நன்மையுடன்காய்மடித்து
வதில்மேற்கேளு, தேளப்பாலிங்கோலமையால்மைந்தா சிவசிவாசத்து
ருவின்பேரைநாட்டி, கோளப்பாலிங்காயமதின்மேற்பூசி கொண்டைபோ
ல்சுற்றியதைப்பற்றுபண்ணே. ௯௩௫

பண்ணியமேதார்பக்குசனமாருத்திரன் பதியிருக்குமிடந்தனி
லேகுண்டஞ்செய்து, வன்னிமேலிஷிவேதிதன்னிற்சென்று ஓமம்வளர்கு
ண்டமதில்பதியவைத்து, சென்னிபிக்தாவஜீயஸ்நாமம்பண்ணி செக்கி
ரத்தில்திருவாணக்குடனேமைந்தா, கன்னிமையாமேலாடிவந்துசாம்பல்த
ன்னில் காண்பிரண்டைமூக்கிருந்துதம்பனமேசெய்யே. ௯௩௬

செய்யப்பாகுண்டமதின்கிட்டவந்து சிவயவென்றுதெற்குமுகமாகி
நின்று, பையப்பாயவசியென்றிருந்துமைந்தா பக்குவமாய்வசியவென்று
அனலைவைத்து, மையப்பாரெண்டுவகைருவால்மைந்தா மகத்தானஅவ
ல்மூட்டிமைந்தாநீயும், மெய்யப்பாநெய்யென்றகேசரிபினெய்யால் மேன்
பாடாகியவென்றுஓமம்பண்ணே. ௯௩௭

பண்ணப்பா ஓமமது கடிகைக்குள்ளே பாங்கான சாராயந்தன்னைவாங்கி, விண்ணப்பா தானேருக்கி அதனிலிட்டால் வெகுசுருக்காய்ப்பிடிக்குமபோமைந்தா, கண்ணப்பா தான்மூடிமண்ணைவாரி கருகுவாயென்றுசீக்கணக்கப்போட்டு, வெண்ணப்பா நதிக்கரையில்ஸ்நானம்பண்ணி உம்மெனவே தானிருக்குமிடத்திற்செல்லே. ௬௧௮

செல்லவே நாளுக்குநாளாய்மைந்தா செடக்கலாக்குஅனல்மீறிதேகத்துள்ளே, சொல்லவே பழிபிறக்குமிடமாய்மைந்தா தொல்லுலகினைப்போலேசுழன்றுமாண்பர், துள்ளவே செயலற்றுகிடப்பார்மைந்தா சுருக்கானகருவித்தைசொல்லொணாதய்யா, கொல்லவேநினைத்தகொருபசுவைமைந்தா கொட்டினால்தோஷமில்லையெனச்சொன்னாரே. ௬௧௯

சொன்னாரே என்குருவும்புலத்தியனேஐயா தொடுகுறிபோல்முப்பொருளுந்துலக்கமாக, கண்ணாரக்காண்பித்தோனவனையாசான் களங்கமற்றசற்குருவைக்காருகாரு, எங்கோம்சற்குருவைமனதிற்காண இயல்பொன்றுசொல்லுகிற இன்பங்கேளு, பொன்னான பொருள்போலேயவரைக்காரு புத்தியுடன்வாமனத்தைக்கனியப்பாரே. ௬௨௦

கனியானபலருசியும்புசிக்கும்போது கால்கிட்டமீந்திடுவாய்குருவுக்கப்பா, தனியாகநின்றுதயவுதைவதனையையா தாய்தந்தைபோலவுமேதயவுமாவார், ஜனியாதமோட்சகதியருளுஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக்கஅமுதரசம்செலுத்திவைப்பார், மணியானசிரோமணியின்மணியையிவர் மகாமந்திரசொரூபியெனவசனிப்பாரே. ௬௨௧

வசியம்.

பாரப்பா சத்துருமாரணத்தைச்சொன்னேன் பண்பானவசியமொன்றுபகரக்கேளு, நேரப்பா பந்திரத்தால்வசியமொன்று நிலைத்ததொருகுருவுமையால்வசியமொன்று, ஆரப்பா அறிவார்கள்ரெண்டுவிதங்காணும் அப்பனேமந்திரத்தால்வசியங்கேளு, மாரப்பா சத்திசிவமிரண்டுக்கூட்டிமார்க்கமுடன்மாறுவதால்வசிசைகேளே. ௬௨௨

தேளப்பா இடதுகையில்விபூதிவைத்து தெளிதமுடன்பாப்பியதிற்சுழியும்நாட்டி, ஆளப்பா சாலியம்பார்த்துக்கொண்டு அன்பாகச்சிவசிவமென்றுறிந்துயாறில், கோளப்பா ஒன்றுமில்லைபகைதான்வெல்லுங் கூர்மையுடன்விபூதியைநீகுறிப்பாய்பூசி, வாளப்பாமிதமுள்ளவிபூதிதன்னை மைந்தனேஉள்ளுக்குப்பொசிக்கிடாயே. ௬௨௩

பொசித்திடுநீமைந்தாகேள்தினமுமையாபுத்தியுடனிருக்கப்பகையெல்லாம், பசித்திடுவார்தாகமதுபோலேமைந்தா பாராளுமரசன்முதல்தேவதைகள்முழுதுங், கசித்திடும்ஸ்திரீவசியம்வசியமெல்லாங் கன்காணத்தோணுமடா கருவாயப்பாரு, நசித்திடுவிரோதமயமானதெல்லா நன்மையுடனிரண்டெழுத்தைநயமாய்ப்பாரே. ௬௨௪

பாரப்பாரெண்டெழுத்துமோக்ஷணமாகும் பாங்காகரெண்டையுமேசுழினைத்தேற்றி, காரப்பாரேசகபூரகந்தான்ரெண்டுங் கருத்துறவேகும்பக

த்திலகாக்கப்பண்ணி, வீரப்பாசெய்யாமல்மைந்தாகேளு வேண்டினதோர் நேரமெலாங்கணம்போலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சிவயோகவாழ்க்கை அப்பனேபுலத்தியனேபின்னங்கேளே. ௬௨௫

இன்னங்கேள்சிவயோகவாழ்க்கைதன்னை இயல்பானநயனமதைநமேருக்கேற்றி, சொன்னதொருகயிலாசமேருதன்னில் சுடர்கோடிகாந்தியாய்ச் சவிதான்வீசு, மன்னவனேகாந்திக்கப்புறத்தைதனின்று மகிழ்ந்தமணியின் கருணைதனைப்பன்னசொல்வேன், பின்னை ஒளியிலொருமின்தான்றோன்று மின்னொளியிலுன்மனதைமேவிப்பாரே. ௬௨௬

சீனவைப்பு.

பாரப்பாசரக்கினுடவைப்புகேளு பாருப்புதன்னுடனேகல்லுப்புங் கூட்டி, ஊரப்பாபழச்சாறுதனிற்கூட்டி உடன்சேர்த்துபாண்டத்தில்விட்டுமூடி, காரப்பாகுழிவெட்டிஎருவைப்போட்டு கருவானபாண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, சேரப்பாஎருபோட்டுச்சமாதிவைத்தால் தியாக மண்டலத்திலசீனமாச்சே. ௬௨௭

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பாபூரத்தின்வைப்புகேளு அரகராசீனமொருநாதங்கூட்டி, நீச்சப்பாகுந்திரிக்கஇடைதான்சேர்த்து நீணவாசுதகாண்பொடித்துசெயநீர்விட்டு, மூச்சப்பாபோகாமல்காய்தான்கூட்டி முன்னவினைத்தான்பளிங்குகுப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பாநெல்லவிக்கும்பானைதன்னில் பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப்பூரமாச்சே. ௬௨௮

ஆச்சப்பாபூரமதுகாரமென்பார் அய்யானசவுக்காரவழலையென்பார், காச்சப்பாவிபீசமென்பார்சித்தர் கருவானஅக்கினியின்கோத்திரமென் பார், பாச்சப்பாவாதத்துக்கில்லாவிட்டால் பாபாதுசாக்கொன்றும்பழுக் காதையா, நீச்சப்பாகடுஞ்சுரவியில்மைந்தா தெரியாணாவியறிவார்கிலைத் திடாரே. ௬௨௯

கிலைபாதுசன்னத்துக்கில்லாவிட்டால் கொரானகுளிகைக்குமாகு மாகும், கிலையானகற்பத்துக்காகிபீடம் சோங்குநின்றமெழுகுக்குமாகிபீ டத்துக்கலையானசெயநீர்க்குமாகிபீடம் சுருக்கானபூரத்துக்காகிகேளு, கிலை யானவெண்காரவைப்புகேளு மேதினியிலாரறிவார்லவணப்போக்கே. ( )

வெண்காரவைப்பு.

போக்கானகிலவுப்புகல்லுப்போடு புகழானபடிகத்தூளண்டவித்து, தாக்கானமணிஉளுந்துமாவோடொக்க தனிக்கள்ளிப்பால்வார்த்துக்கிண் டிமைந்தா, ஆக்கானபானைதனில்விட்டுமூடி அருமையுள்ளசிறுநீறுங்கூடவி ட்டு, நீங்காமல்மண்டலந்தான்சமாதிவைத்தால் நிலைத்ததொருவெண்கார ப்பலகையாச்சே. ௬௩௧

ஆச்சப்பாவெண்காரந்தன்றுள்மைந்தா அப்பனேயுண்டாச்சுசத் கோகேடி, காச்சப்பாவுருக்கினதுக்காதியாகும் கருவானவேதைக்குமா தியாகும், வாச்சப்பாசத்துகளுக்குமீயாகும் பாங்கானநீருக்குங்கன்ன

த்துக்கும்,பேச்சானவெடியுப்புசினம்வொண்டில் மிலமானவுருத்திறுடமா வைச்சேசோ. கூ௫௨

சேரப்பாகள்ளிப்பால்விட்டுநன்றாய் திரமாகக்கிண்டிநன்றாய்பாண்ட த்திலிட்டு, சீரப்பாவிட்டுநன்றாய்சமாதிவைத்தால் நிசமாகத்துய்யநிறவெ ண்காரமாச்சு,காரப்பாவெண்காரம்பொரிக்காரம்வொண்டுங் கருவாளிதான றிவார்மற்றோர்காணார், பேரப்பாசொல்லவென்றால்நாவேயில்லை பிசகாத சாரத்தைச்சொல்லக்கேளே. கூ௫௩

சாரவைப்பு

கேளப்பாகரிமாவும்சிறுமாவோடு கெடியானஅமுரியொடுஆவின்நீ ரும், மீளப்பா அஞ்சுவகைநீருங்கூட்டி நிலைத்தவெடியுப்புடனேகல்லுச்சு ண்ணம், வேளப்பாவெரித்தோனைத்தியானம்செய்து விசையானநீர்நின்றப டியேதாக்கி, கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்தூட்டி கோடினன்றஇடமதி லேசமாதிவையே. கூ௫௪

வையப்பாமண்டலத்துக்கப்பால்நீயு மைந்தனேசார்வாகஎடுத்துப் பாரு, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்காரசாரம் மெய்யானசாரமதையார்தா ன்காண்பார், கையப்பாவுதவுவதுபோலேமக்காள் கைப்பானவுப்புக்குவு றுதியாச்சு, எய்யாதசாரைகடிபட்டுதானால் எழும்பாமல்நிறடக்கும்சாரந் தானே. கூ௫௫

சாரமென்றால்வழலைகடிக்கொண்டுதானால் சரக்கனைத்துமாண்டுகடா தப்பேயில்லை, காரமென்றகருவழலைக்கடிதானப்பா கடுஞ்சருக்குச்சாரத் துக்கதிசமாகும், பாரமென்றசாரமதைப்பணியவேணும் பணிந்தவொரு சாரத்தால்நிறுத்தவேணும்,ஆரமென்றஅதிசாரகாரமப்பா அனைத்துயிரு க்குடனுயிரோயநிற்குமபாரே. கூ௫௬

பாரப்பாவாதத்துக்காதியாகும் படியேறகெவுனத்துக்காதியாகும், காரப்பாகற்பத்துக்குயிரேயாகும் கருவானசெயநீர்க்குமாதியாகும்,நேரப் பாபூரணத்துக்குயிர்தானாகி நினைவானஅறிவுக்குமூதமாகி,தேரப்பாகா ரசாரத்தைக்கண்டு தேர்ந்துமனதொன்றானசெயலைப்பாரே. கூ௫௭

துரிசுவைப்பு.

பாரப்பாதுரிசினுடவைப்புகேளு பாங்கானகல்லுப்புசினங்கூட்டி, காரப்பாபழச்சாறுந்தயிருங்கூட்டி தன்மையுள்ளஅமுரியதுங்கூடச்சேர த்து,சேரப்பாதாம்பிரப்பாத்திரத்தில்மைந்தா செம்மையுடன்குழிவெட் டிமைந்தாநீயும், காரப்பாகேசரியினொருவைக்கொட்டி கருவானபாத்திர த்தையதின்மேல்வையே. கூ௫௮

வையப்பாவாய்மூடிமேலுங்கொட்டி வளமாகத்தான்மூடிமைந்தா கேளு,மெய்யப்பாசதாசிவத்தைப்போற்றிநீயு மேன்மையுடன்மண்டல த்துக்கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பாஆறவிட்டுத்திறந்துபாரு சிவசிவாஎன் சொல்லேன்துருசுநேர்மை, கையப்பாபுளிப்புடனேயுளப்புசேர்த்து கழி வானகறுப்புடனேசேர்த்துபோச்சே. கூ௫௯

பேச்சப்பாகளிம்புடனேயுப்புசேர்த்து பொருமிகத்தானுறைந்து
துருசியாச்சு, ஆச்சப்பாவெகுதுருசுதுருசியாட்டு அடங்காதசுன்னத்துக்
காதியாகும், மூச்சப்பாவெகுதுருசுகெவுனம்பாயும் மூதண்டகுருவுக்கு
இதுவேயாதி, நீச்சப்பாவெகுநீச்சுதுருசார்காண்பார் நெறிபெற்றசற்கு ௬௬௰
ருவுந்துடியாம்பாரே.

துடியென்பார்கண்டவென்பார்விஷயியென்பார் துலங்குபச்சைஅ
க்கினியின்யீசமென்பார், மடிகொண்டஅடியென்பாராதியென்பார் அரக
ராஆனைக்குஅந்தமென்பார், கடிகானசத்தியென்பார்நீலமென்பார் காமனு
க்குச்சத்துருவாங்கண்ணேயென்பார், மூடிகொண்டஆகாசமுகவேலையெ ௬௬௧
ன்பார் முத்திவெகுதுருசாகுமுதலைப்பாரே.

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாசீனமொன்றுவெடியுப்பொன்று பரமானவிந்துடனேமூ
ன்றுங்கூட்டி, சேரப்பாதாம்பிரக்கிண்ணத்துள்ளே சேர்க்கையிலேகேசரி
யின்நெய்யைவார்த்து, நேரப்பாமேற்கிண்ணத்தாலேமூடி நிலைத்ததொரு
பாண்டத்தில்மண்ணும்விண்ணும், சாரப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்ல கரு ௬௬௨
வாகவட்டகையையதின்மேல்வையே.

வைத்ததின்மேல்முன்போலேநிறையக்கொட்டி வாகாகமேல்மூடிம
ண்ணும்செய்து, விஸ்தாரமாகவேசீயடுப்பில்வைத்து விறடங்கவொருசா
மமெரிப்பாய்மைந்தா, முத்தானநிறம்போலேநாலும்சேர்த்து மெழுகு
போலுருகியதுவொன்றாய்சேரும்; பத்தானபூரணத்தைத்தியானம்பண் ௬௬௩
ணி பதமாகஆறவிட்டெடுத்துப்பாரே.

பாரப்பாவட்டகைக்குள்ளிருக்கில்ல பளிங்கதுபோல்பாஷாணம்ப
ண்பாய்காணும், ஆரப்பா அறிவார்கள்பாஷாணத்தை அறிந்தவர்கள்ளிவர்
களம்பரத்தை, மேரப்பாஎன்பார்கள்வெண்கண்டவென்பார் விசையானம
தியென்பார்நிலவுப்பென்பார், சாரப்பாசாலாக்குநாகமென்பார் சகலசாக் ௬௬௪
காணதற்கும்சத்துருதான்பாரே.

பார்க்கவென்றுலெந்தனுடகாவியத்தில் பக்குவமாய்சாக்குவைப்பு
முறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுடனைந்நூற்றில்கட்டுமுறையோடு மக
த்தானநானூற்றில்மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடனெண்ணூ
ற்றில்திராவகத்திநேறி செப்பமுள்ளமுந்நூற்றில்செந்தூரம்சொன்னே
ன், காக்கவேகற்பமுறைஐந்நூற்றில்சொன்னேன் கருணையுள்ளபுலத்தியா ௬௬௫
னேயின்னங்கேளே.

கேளப்பாகற்பவகைநூற்றில்சொன்னேன் கெர்வமெல்லாந்தானடங்
கஏழுநூறும்பாரு, ஆளப்பாலோகமாரணத்தைநன்றாய் அப்பனேஎண்ப
துக்குள்ளடக்கிப்பாடி, தேளப்பாகொட்டுதல்போல்வழியும்சொன்னேன்
திரும்பவொருநூறறிலேதான்திறமாய்மைந்தா, கோளப்பாவாராமல்சத்
துருமித்துருகுணமாகச்சொன்னதையும்கொடுப்பார்பாரே. ௬௬௬

பார்த்தவர்கள்மனங்கனியடைந்தாயானால் பண்பாகமுறைகள்தவி ராமலையா, கார்த்தவர்களீந்திடுவாரப்பாசொன்னேன் கனகப்பெருக்கா லுமுறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையுமறியவேதாணிந்தநூலில் நலமாகக் கைமுறைகள்நன்றாய்த்தோணும், பூக்தமலர்வாசனைதான்மிகவேதோன் றும் பூவறியார்க்கென்னவருமபுகலக்கேளே. ௬௬௭

கேளப்பாவுலகத்தில்முன்னோர்தாமுங்கி ருமையுடனன்மைதுன் மைமொண்டும்பாடி, நாளப்பா தினம்பார்த்து அறியவென்று நன்மையுடன் ஜோசியமுப்பதிலேபாடி,கோளப்பாவாராமலுலகமீதில் கொட்டினாசாத் திரந்தானென்னசொல்வேன்,மாளப்பாவன்றசொல்லாகாதென்று மாணி டர்களுரல்முறையைப்பார்த்தார்பாரே. ௬௬௮

பார்த்தவர்கள்குருமொழியைப்பாராமல்தான் பதரோடேநெல்வாரி த்தூற்றுவார்போல்,கூத்தாடிகூத்தாடிசிலம்பங்காட்டி கொடிதான நூல்க ளைத்தான்பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந்தான்தேடிகுருவைக்கண்டு நன் மையுடன்வணங்கியவர்பாதம்போற்றி. கார்த்ததினால்பலனுனக்குச்சொ ல்வேன்கேளு கனகம்போல்நன்மைதுன்மைகாட்டுவாரே. ௬௬௯

காட்டினால்நன்மையிலேநின்றுமைந்தா கசடறவேதன்னைநீகண்டு தேறி, மாட்டினால்ஜோசியத்தைமனதிற்காணும் மார்க்கமென்றஅமுதத் தைப்பானம்பண்ணு,பூட்டினால்தாள்திறந்துவுலகத்துள்ளே புதுமைவெ குபுதுமைகளைக்கண்டுதேறி, ஆட்டினாலம்பலத்திலேறலாகும் அப்பதியி லேறிமெள்ள அமுதங்கொள்ளே. ௬௭௰

கொள்ளப்பாபூரணத்தைக்கொண்டுதேறி குணமாகமனதறிவால்கு ருவைக்கண்டு,விள்ளப்பாவுனதுடையபாட்டையெல்லாம் விண்டதினால் மனமகிழ்ந்துஅருட்பாலீவார், செல்லப்பாஅதின்பிறகுசாத்திரத்தைத் தேடி. சிவசிவாகண்டதெல்லாமெழுதிப்போட்டு, சொல்லப்பாமனக்கண் ணினருள்கண்ணாலே சொன்னதினால்பொருளடக்கந்தோணும்பாரே. ()

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பாகெந்திபாஷாணந்தன்னை பகருகிறேன்புலத்தியனேபண்பா ய்க்கேளு,ஆரப்பாஅறிவார்கள்கெந்திரசந்தன்னை அணைத்திடுவாயதின்பி றகுசெயநீர்வாங்கி, காரப்பாபூமியுடனாதந்தன்னை கருவாகத்திசைதப்வா ங்கிமைந்தா, சேரப்பாமுன்சொன்னநீரில்மைந்தா சேர்த்துமிகக்காக்க வேயனலாம்பாரே. ௬௭௨

பாரப்பாஅனல்மீறிசுடும்போதன்னில் பக்குவமாய்முப்பூவங்காலு ங்கூட்டி,சேரப்பாஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து திரமாகக்கிண்டியதைமேல் வாய்மூடி,மாரப்பாமண்சீலைவலியச்செய்து மைந்தனேஅடுப்பேற்றிஅலை வில்லாமல்,காரப்பாஅலைவில்லாப்பாண்டந்தன்னில் கருக்கவேதணல்மூட டியெரித்திடாயே, ௬௭௩

எரிக்கவேமருந்தெல்லாம்பாண்டத்துள்ளே யிளகிமெள்ளவுருகியது கல்லைபோற்சேரு, தறுக்கவேஅனலாறும்போதுமைந்தா தப்பாமலுடைத்துமிகத்தயவால்வாங்கி,பெருக்கவேநீகாணில்பதனம்பண்ணி பெருமையுளமவுனமதாய்குருவைப்போற்றி,உருக்குவெண்ணையிதுவாகுமென்றுமைந்தா உண்மையுடன்குன்றிநிறையெடுத்துக்கொள்ளே. ௯௭௪

எடுத்ததொருசெந்தியுடமகிமைகேளு என்னசொல்வேன்புலத்தியனே அடக்கமாக,தொடுத்தவெள்ளிநூறுக்குமாந்தால்மைந்தா சுகமாகவயனு சொல்லமுடியாதையா, அடுத்தொருவர்செந்திமுறைகேட்டாலுந்தான் ஆறிவாரென்றுநீயகலதில்லு, முடிக்கதொருபூவாசமறிவோர்செய்து மூர்க்கமுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணே. ௯௭௫

கெவுரிரசம்.

பண்ணப்பாசெவுரியுடமுறையைக்கேளு பண்பானபுலத்தியனேஅறிவுள்ளானே, விண்ணப்பாலவணமொடுகாரசாரம் விசையானபடிகமொடுபூரணமுங்கூட்டி,கண்ணப்பாமஞ்சளென்றகருவுங்கூட்டி கருக்கூட்டிகலவத்திலாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பாசட்டிதனில்வைத்துமைந்தா மைந்தனேஅடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. ௯௭௬

எரித்திடவேசட்டிக்குள்மருந்துதானு மிளகிமெள்ளவுருகியதுமஞ்சள்போலே,பொருந்தகல்லுப்போலுறைந்துமஞ்சளாக பெருமையுளகெவுரியென்றபேரேயாகும்,குறித்தபொருள்காதியென்றகெவுரியாகும் குணமானகெவுரிசமுறைதானப்பா,பரித்தகடுஇதற்குநிகரோவ்வாதையா பாலகனேயிதினுடையபரிசுகேளே. ௯௭௭

சேளப்பாஅஷ்டமாயோகமெல்லாங் கெம்பீரமாய்ப்பழுக்குமிதினுடையநேர்மை, நாளப்பாநாளிலொருநாளிற்றானும் நன்மையுள்ளஅட்சயனும்வருவாரப்பா,வேளப்பாஎரித்தசிவன்அட்சயன்தனக்குவேண்டியேஒருவார்த்தைநீந்தாரப்பா, ஆளப்பாஅவ்வார்த்தைகேளுகேளு அன்பாயொன்றட்சயமாயிருவென்றாரே. ௯௭௮

வென்றதொருஅட்சயத்துக்குயிரோதன்னில் வேதாந்தசத்திசிவமிரண்டுங்கூட்டி,கொண்டதொருஅட்சரத்தைக்குறியில்நாட்டி குருவாயொன்றட்சயமென்றுருவைநாட்டு, ஆண்டர்தொழவுருவேற்றிநின்றபூதி அன்பாகநீயெடுத்துமைந்தாகேளு, கண்டதொருபதார்த்தமதிலணுவாய்ப்போட்டு கைநீட்டியெடுக்கஅதுதுலையாதெண்ணே. ௯௭௯

துலையாதஅட்சரத்தையார்தான்காண்பார் துடியானகெவுனதிமார்க்கமார்க்கம்,மலையாமலட்சரத்தைமவுனமாக மார்க்கமுடனேநிதியேமனதுட்கொண்டால்,அலையாமல்பூரணத்தைநோக்கலாகும் அப்போதுமதியமுதங்கொள்ளலாகும்,நிலையானதேகமதுஅழியாதப்பா சிவசிவாபூரணத்தின்செயல்தான்பாரே. ௯௮௦

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பாசவ்வீரவைப்புசேரு பரமானவெடியுப்புபத்தாங்காச்சல், காரப்பாகல்லுப்புசீனக்காரங் கட்டியதோர்சவாச்சாரஞ்சவுக்காரந்தான்,வீ ரப்பாதானடங்கும்பொரிக்காரந்தான் வெள்ளியென்றதுருசுடனேபேதி கெந்தி, சேரப்பாமூப்பூவுங்கூடக்கூட்டி சேர்த்துமிகத்துகைபார்க்கப்பத் துமாச்சே. ௯௮௧

ஆச்சப்பாபத்துவகைசரக்கொன்றாக அனைத்துமேஅந்நிடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து,பாச்சப்பாகலவத்தில்பொடியைத்தாக்கி பார்க்கையிலேர சமாண்டுமொன்றாய்ப்போகும், நீச்சப்பாசெயநீரால்பிசரிக்கொண்டு நேர் மையுடன்காசியென்றகுப்பிக்கேற்றி,காச்சப்பாமண்சீலைஏழுஞ்செய்து க ருவானகுப்பிதனைப்பதனம்பண்ணே. ௯௮௨

பண்ணியதோர்குப்பிதனைபாண்டத்துள்ளே பக்குவமாயுப்போடு பதிவாய்ப்போட்டு,உண்ணியேகுப்பிதனைநடுவேவைத்துவுத்தமனேமே லுமந்தப்பொடியைப்போட்டு,கண்ணுறவேபாண்டமதின்வாயைமூடிநல மாகமண்சீலைநன்றாய்ச்செய்து, தண்ணுறவாய்குருபாதத்தொழுதுபோ ற்றி தயவானஅனல்மூட்டிஅடுப்பிலேற்றே. ௯௮௩

ஏற்றியேசருகுகம்புவிறகினாலே இதமாசப்பதினாறுசாமமாட்டி, ஆ ற்றியேபாண்டமதினுடைத்துமைந்தா அதிலிருக்குங்குப்பியைநீயன்பா ய்வாங்கி, போற்றியேயுடைத்துப்பார்மதிபோல்காணும் புதுமையுடன்கி ள்ளிப்பார்கல்போற்காணு,நேத்தியென்னவயிரம்போல்ஒளியேவீச நேர் மையுளவீரனுடவளமைகேளே. ௯௮௪

கேளப்பாமுன்போலேகலவத்திட்டு கெணிதமுடன்பொடித்ததொன் றாய்மாவதாக்கி, தேளப்பாகொட்டுதல்போலசெயநீர்விட்டு திறமாகக்கெ சரியைக்குப்பிக்கேற்றி,கோளப்பாவாராமல்பாண்டத்துள்ளே குணமாக முன்போலேகுப்பிவைத்து,தாளப்பாமேல்மூடிமண்ணுஞ்செய்து தப்பா மலடுப்பேற்றியெரித்திடாயே. ௯௮௫

எரியப்பாஈராறுசாமமாட்டி எரித்தபின்சட்டியின்மேல்நெல்லைப் போட்டால்,பொரியப்பாஎழும்பியதுவிழுந்ததானால் புத்தியுள்ளபுலத்தி யனேபதந்தானென்று,குறியப்பாமறவாமற்பூசைபண்ணி குளிசமட்டும் நீயிறுத்துஎடுத்துப்பாரு, வரியப்பாதானோடிவீரந்தானும் வாகாகஇனிம டக்குச்சரக்குமாச்சே. ௯௮௬

ஆச்சப்பாஇன்னமொருமடக்குச்சொல்வேன் அரகரமுன்போலே கலவத்திட்டு, தேச்சப்பாபொடித்திடுவாய்மாவதாக செப்பமுள்ளசெயநீ ரால்மாவைக்கிண்டி,பாச்சப்பாகுப்பிதனில்பதனமாக பக்குவமாய்த்தான டைத்துமண்ணுஞ்செய்து, மூச்சப்பாதானடங்கசலாகைபோட்டு மூடி யமாய்ப்பாண்டமதிற்பதியவையே. ௯௮௭

வையப்பாஅடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி வரிசையாய்முன்போலே [illegible] டுத்துமைந்தா,பையப்பாஅறுசாமமெரித்தபின்பு பக்குவமாட [illegible]

னைத்திருப்பும்போது, கையப்பாசாயாமல்நிதானமாக கைமுறையாய்திரு
கியபின்சலாவைவாங்கி,செய்யப்பாமேல்மூடிசீலைசெய்து திறமாகத்தீயெ
ரித்துஇறக்குவாயே. ௯௮௮

இறக்கையபின்னாறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு இறுகிவெகுவலுவாகஇருக்
கும்வீரம், உருக்கமுள்ளவீரமென்னவீரமென்றால் உத்தமமேசைவ்வீரமி
துவேயாச்சு, கருக்கமென்றகருக்கமெல்லாம்வீரம்வீரங் கருவாகஇன்ன
மொருமடக்குக்கேளு, பெருக்கவேசவ்வீரக்கட்டிவாங்கி பெருமையுள்ள
செயநீரில்தோய்த்துப்போடே, ௯௮௯

போடப்பாவிமுகத்தில்பத்துமுறை தானும்புகழானவீரமதுஎன்ன
சொல்வேன்,நாடப்பாசெயநீரின்வலுவினாலே நாவடங்காவீரவலுவென்
னசொல்வேன், தேடப்பாவீரமென்னசிரமேதென்றால் சிவந்தமஞ்சள்நி
றமாகுமைந்தாபாரு, கூடப்பாமஞ்சள்நிறவீரனைத்தான் கொடுமையுள்ள
கன்னமதில்சிகப்புமாச்சே. ௯௯௰

ஆச்சப்பா இவ்வீரங்கொச்சிவீரம் ஆரறிவார்கொச்சியுடஆழந்தன்
னை,நீச்சப்பாவெகுநீச்சுகளையேகாணோன் நினைத்தகுன்னமகாரமதுக்கா
யாகும், பாச்சடாகெவுனரசமணிக்குநல்ல பாங்கானசாரணைக்குமிதுவே
மூலம், வாச்சப்பாவேதையுடவீரம்வேணும் வலுவானநீர்மெழுக்குக்கா
கிதானே. ௯௯௧

தானென்றபன்னிரண்டுநூறுக்குள்ளே சகலகலைக்ஞானமெலாமட
க்கம்பண்ணி, கோனென்றகுருமுறையுமடக்கண்ணி கோடானகோடிவி
த்தைதகுறியுஞ்சொல்லி, தேனென்றருசிபோலேஞானஞ்சொல்லி தெவி
ட்டாதபூரணத்தின்வகையுஞ்சொல்லி, மானென்றமவுனமென்றகுறியுஞ்
சொல்லி மனமடங்கவறிவுமிகவசனித்தேனே. ௯௯௨

வசனித்தஇந்நூல்தான்பெருநூற்கப்பா வண்மையுளசுருக்கமிதுப
ன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்தகருக்கமிதுகோடாகோடி நீள்திசையில்மெ
த்தவுண்டுகண்டுபாரு, பசனித்துப்பாராமல்குருவாய்ப்பாரு பார்க்கையி
லேயிந்தநூல்பருவப்பாரு,நிசனித்துகருவாகஇந்தநூலை செகத்தோர்க்கு
ச்சொல்லாதேமனதாய்ப்பாரே. ௯௯௩

தொட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாரப்பாதொட்டிபாஷாணந்தன்னை பண்பாகவைக்குமுறைபகரக்
கேளு,காரப்பாசீனமுடன்பூரங்கூட்டி கருவாகவெடியுப்புகூடச்சேர்த்து,
சாரப்பாகுதமொடுரோகஞ்சேர்த்து தயவாகஅந்நிடைக்குக்காந்தங்கூட்டி,
வீரப்பாதனடங்கவெண்கருவாலாட்டி மேன்மையுடனிருப்பகலில்வை
த்துமூடே. ௯௯௪

மூடப்பாசட்டியிற்குளிருப்புகலைவைத்து மூர்க்கமுடனுப்பிட்டுமே
லுமூடி, வீடப்பாபிலப்பதற்குஅடுப்பிலேற்றி விசையாகமுச்சாமமெரித்
துவாங்கி, யாடப்பாஒன்றுமில்லையாறவிட்டு பக்குவமாயுடைத்தெடுக்க

மைந்தாகேளு,தேடப்பாதொட்டிபாஷாணமென்பார் செகத்தோர்க்குஇ
ந்தமுறைதெரியாதன்றே. ௬௯௫

தெரியாதுதொட்டியுட்முறையைக்கேளு சிவசிவாநாதமதுதிரமாய்
க்கட்டும்,பரியானதங்கத்தால்குருவதாச்சு பழுப்பாகும்வெள்ளிசெம்பில்
பதமாய்ப்பாரு,குறியானகுறியறிந்துகுருவைக்காத்து குணமானபூரண
த்தைக்குறிப்பாய்க்கொண்டு,அரிதானஇந்நூலைப்போற்றுவோர்க்கு ஆச்
சரியம்வெகுவித்தையறிவார்பாரே. ௬௯௬

பாரப்பாபங்கயத்தையறிவாயல்பாரு பதுமமலர்பூரணத்தைப்பதமா
ய்க்கொள்ளு,தேரப்பாசெயலறிந்துதேறத்தேறி தேகவச்சிரகாயமதாயி
ருக்கவேணும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கற்பக்கூறு அரகராகாயாதிகற்பமெ
ன்று, வேரப்பாவிலையறிந்துகொள்ளமாட்டார் வினையறிந்துமனதறிந்துதி
தானம்பாரே. ௬௯௭

பாவொன்றுஞ்சிவமென்றுமழல்தானென்றும் பார்தனையேகாக்கி
றோர்வாயுவென்றுங்,காவொன்றுமாகாசசென்னியென்றுங் கருத்தாகத்தா
னிருந்துகருவைக்கண்டு, நேரொன்றுதானறிந்து அஞ்சுமொன்றாய் நினை
வாகப்பூசிக்கமைந்தாகேளு ஆவொன்றுவுனக்குநிகர்சொல்வாரையா அரக
ராஅடிமுடியைமறந்திடாதே. ௬௯௮

சிங்கிமுறை.

மறவாமல்சிங்கியுடமுறையைக்கேளு மகத்தானவெடியுப்புசீனங்கூ
ட்டி, உறவானகாரமதுமூன்றுமொன்றாய் உத்தமனேயிதுக்குநிகர்நாகங்
கூட்டி, திறமானவடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுளதுருசதுவுங்கா
லுங்கூட்டி,அறமானபூக்குகையில்வைத்துஊத அப்பனேயுருகியதுகுழம்
பாய்சாரே. ௬௯௯

குழம்பானபதங்கண்டுபதமுஞ்சேர்த்து குறிப்பாகக்குகையெடுத்
துமைந்தாநீயுந், தளமானதளந்தனிலேதளம்போக்கி தன்மையுடனதி
ல்வார்க்கஇறுகும்போதில்,நலமாகவுடைத்தெடுப்பாய்தண்டுதண்டாய் ந
ன்மையுடமிருதாருசிங்கியாச்சு, வளமானசிங்கிதனையாறியப்போதுர் ம
கத்தானவேதைக்குசிங்கியாச்சே. ௭௱

சிங்கியென்றசிங்கியுடமுறையைக்கேளு சிவசிவாசெம்புவெள்ளிப்
பொன்தான்மூன்றும், அங்கமதாய்குகைதனிலேயுருகும்போது ஆதியக்
தமென்றசிங்கியதிலேபோடு,பங்கமில்லாச்சிங்கமதுஆட்டைக்கண்ட பரி
சாகமூன்றையுந்தான்கவ்வுமப்பா, சங்கையுடன்குகைதனிலேநாலுமொ
ன்றாய் தன்மையுடனுருகியது ஒன்றாம்பாரே. ௭௱௧

ஒன்றாகிஉருகின்றகளங்குதன்னை உடைத்துப்பார்மாப்போலேயு
திருமப்பா, நன்றாகஅப்பொடியைப்பதனம்பண்ணு நாட்டுவாய்செம்புத
னில்நூற்றுக்கொன்று,குன்றாதவயதென்னசொல்லப்போறேன் குருவா
னதங்கமடாமயங்காதையா, சென்றுடஅம்பலத்திலருள்க்காட்டுஞ் சிவ
சிவாசிங்கிமுறைநன்றாம்பாரே. ௭௱௨

சிங்கிமெழுகு.

பாரப்பாகட்டுமுறைசிங்கிவாங்கி பண்பாகக்கலவத்திற்பொடித்துக்கொண்டு, நேரப்பாஐங்கோலத்தயிலத்தாலே நினைவாகத்தானரைக்கும்போதில்நீதான், வாரப்பாசூதமொடுநாகம்லிங்கம் வரிசையுள்ளகாந்தமுடனையுமுன்கூட்டி, சாரப்பாஅரைத்தெடுப்பாய்நாலுசாமம் சமர்த்தாகஅரைத்தெடுக்கமெழுகுமாச்சே. ௭௱௩

ஆச்சப்பாமெழுகிலொருகாணிதூக்கி அப்பனேவெள்ளியொருகாணிநூறில், பாச்சப்பா இம்மெழுகையென்னசொல்வேன் பகாறிதாய்துலங்குகின்றதந்தரத்தாய்தான், வீச்சப்பாவெகுநீச்சுசொல்லும்போமோ நிலையில்லாக்காயமதைநிறுத்தவேண்டி, காச்சப்பாமூலமென்றகனலிற்றூனுங் கனகமென்னதேகம்வச்சிரகாயமாமே. ௭௱௪

காயாதிகற்பம்வல்லாரை.

காயமெனுங்காயாதிகற்பந்தன்னைகருணைபெறச்சொல்லுகிறேனன்மைந்தாகேளு, நேயமுடன்வல்லாரையருமாதம் நிலைத்தொருஆறையடாஆறுந்தின்கள், காசகமாய்க்கொண்டுவந்துலர்த்திமைந்தா சமரசமாய்த்தூளாக்கிலவத்திட்டு, மாழமென்றதூள்தனிலேகழிஞ்சிகொள்ள மாயாதுகாயமதுவலுவாய்ப்போச்சே. ௭௱௫

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்றுவிடாமலேதினமுங்கொண்டால் போகுமடாநரைதிரைகள்சாவேயில்லை, ஆச்சென்றுகடுக்காய்தான்வருஷமொன்று அப்பனேஅதின்முறையைச்சொல்லக்கேளு, வாச்சென்றுகடுக்காயைத்தகர்த்துக்கொண்டு வாமாகஅமுரியிலேஊறப்போட்டு, காச்சென்றுமூனாள்தான் காயப்போட்டு கணக்காகப்பத்துமுறைசுத்திசெய்யே. ௭௱௬

சுத்திசெய்தகடுக்காய்தான்செங்கடுக்காயாச்சு சுகமானகடுக்காய்தன்முறையைக்கேளு, பத்தியுடனிடித்துவடிக்கட்டிமைந்தா பாங்கானகரகமதில்பதனஞ்செய்து, புத்தியுடன்பூரணத்தைப்பணிந்துபோற்றி புனிதமுடன்ரேசகபூரகமுபண்ணி, வெற்றிபெறக்குருபதத்தினின்றுகொண்டு வேதாந்தகற்பமதைவிரும்பிக்கொள்ளே. ௭௱௭

பத்தியம்.

கொள்ளடாகாலையிலேவல்லாரைகொள்ளி கொண்டபின்புமதியமதிலமுதுகொள்ளு, தள்ளடாகடுக்காயைமாலைதன்னில் நாளில்வொருகடியளவாய்த்துணிந்துகொள்ளு, உள்ளடாமதியமதிலமுதுகொள்ளு நானென்றுசொல்லுகிறேனையக்கேளு, பல்லுடனேகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி பாலகனேவிபூதியுந்தளமாய்ப்பூசே. ௭௱௮

பூசியேசொல்லெழுத்தைஒன்றாய்க்கூட்டி பூரணமாய்செய்தபின்பு அசனங்கொள்ளு, நேசமுடனமுதுகொள்ளுசிறுபயறுகொள்ளு நேர்மையுளசற்கரையும்பழமுங்கொள்ளு, வாசமுளபதார்த்தமெல்லாமகிழ்ந்துகொ

ள்ளு மகத்தானகடுக்காய்தான்வலுவாய்ப்பாரு,பாசடனுமுரைத்தபடியே நின்றால் பலிக்குமடாகாயசித்தியோகந்தானே. ௭௱௮

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ளபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு வுண்மையுளலிங்கமுறை யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்றகருநாகம்வங்கமொன்று நலமானசூதமொன்றுகுருத்தானென்று,பாகமென்றசீனமொன்றுஆதியங்கம் பக்குவமொரங்கூட்டிக்கலவத்திட்டு,ஆகமென்றசெயநீரால்பொடித்துக்கொண்டு அப்பனேகுப்பியிட்டெரித்திடாயே. ௭௱௰

எரித்திடவேவிந்துநின்றதாரையோடி வகமென்றகம்பியதாயிறுகிநிற்கும், குறித்திடவேகுளிர்ந்தபின்புவுடைத்துப்பாரு கூர்மையுளக்குப்பிவைப்பின்கம்பியாகும், தரிதநிசமேபோய்விடுமேலிங்கஞ்சண்டால் தன்மையுள்ளவிந்துவுடநாதமாகும், வருத்திமிசப்பேர்த்திடுவாய்லிங்கந்தன்னை மகத்தானலிங்கமதின்வரிசைகேளே. ௭௧௧

கேளப்பாலிங்கமதைத்தங்கத்தூட்டி கெணிதமுடன்தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு,தேளப்பாகொட்டுதல்போல்வெள்ளிநூற்றில் தெவிட்டாதலிங்கந்தங்கமொன்றுதாக்கி, கோளப்பாஅத்தங்கமென்னசொல்வேன் குறையற்றதங்கமடாகூர்ந்துபாரு,வேளப்பாஎரித்தசிவனெனக்குச்சொன்னார் வேதாந்தப்பணிரண்டுநூற்றில்தானே. ௭௧௨

தானென்றபணிரண்டுநூற்றைமைந்தா தாணிதனில்விள்ளாதேநாவாடாதே, கோனென்றகுருபாதமடுத்துக்காரு குருவானபெரியோரைவணங்கிமைந்தா,தேனென்றஅமுதமதுகொண்டால்மைந்தா தேகவச்சிரகாயமடாதிரஞ்சொன்னேனன், வீணென்றவீணருடன்வீண்பேசாதேவிண்ணொளிக்குள்கண்ணொளியைமேவிப்பாரே. ௭௧௩

பாரப்பாமதியிருந்ததிரையைப்பாரு பக்குவமாய்த்தானறிந்தபருவந்தன்னில், நேரப்பாகதிரிருந்ததிரையைப்பாரு நின்னிடத்தில்மாறினதைநினைவாய்கண்டு,தேரப்பாநின்மனதைஅறிவால்தேரு தேர்ந்ததினால் காயசித்திகிரமதாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்சத்திசிவந்தன்னை அறிவானபெரியோர்களறிவார்பாரே. ௭௧௪

நாகமுறை.

பாரப்பாநாகமென்றமுறையைக்கேளு பக்குவமாய்ச்சொல்லுகிறேன்மைந்தாமைந்தா, தேரப்பாதேகமென்றவெண்ணாகந்தான் சேர்ந்துநின்றகருநாகமுமிருமாச்சு, வேரப்பாஇருவகையுமொன்றேயாகும் வெடியுப்புநாலிலொன்றுசூதம்ரெண்டுங்,காரப்பாகருவுப்புநாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக்குண்டுமணிபருப்புங்கூட்டே. ௭௧௫

கூட்டியேயிடைசமனுக்கல்வத்திட்டு குருவானகருவாலேயாட்டிக்கொண்டு,மாட்டியேகுகைபிடித்துக்குகைக்குள்வைத்து மைந்தனேஇருசிட்டுவுலையில்வைத்து, நாட்டியேயுலையில்வைத்தூதும்போது நன்மை

யுடனுருகியல்லோதெளியும்பாரு, வாட்டியேபதங்கண்டுதெளிந்துதானு ௭௧௬
ல் வயிரம்போல்கண்விழுந்தநாகமாச்சே.

நாகமென்றநாகமதையார்தான்காண்பார் நல்லோர்களறிவார்கள்மற்
றோர்காணார், தேகமென்றதேகமதிலுயிர்தானின்ற திறமானவுடலாவிகா
ணார்காணார், பாதமென்றவுடலாவிதனக்குமைந்தா பண்பானபொருளது
வுங்காணமாட்டார், ஆகமென்றபொருளதனைக்கண்டாயானால் அப்பவல் ௭௧௭
லோவாதசித்திநாகமாச்சே.

ஆச்சப்பாநாகமதிலஞ்சவுண்டு அஞ்சானநாகமதில்செண்டைக்கே
ளு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லாகுகேது பிசகாமல்செண்டுமல்லோவொன்
று, மூச்சப்பாபிடித்தல்லோகொன்றுபோடும் முனையானசுழிமு
னையிலுயிருமாச்சு,காச்சப்பாகுகைதனிலேநாகமிட்டுகருவானசத்துருமி ௭௧௮
த்துருவைமாட்டே.

மாட்டினதோர்நாகமதுகட்டிப்போச்சு மகத்தானகுருவாச்சுமைந்
தாகேளு, காட்டிகமாய்க்கட்டினதைத்தானெடுத்து தன்மையுளமேருவி
லேநாற்றுக்கொண்டு,நாட்டினதால்சேதியென்னசொல்லப்போறேன்நா
காதனமறியதுவுமொவ்வாதையா, தேட்டினதால்நாகமதைத்தேடவே ௭௧௯
ணுஞ் சிவசிவாவாசனைகயின்றிருந்தான்பாரே.

பாரப்பாவுலகத்தில்வாதிசொல்லும்பார்த்தேனுன்காதாரக்கேட்டே
னென்றும், வீரப்பாதானடைந்துசொல்லுஞ்சேதி விள்ளுகிறேன்புலத்தி
யனேமனதாய்க்கேளு,சாரப்பாபச்சிலையால்தங்கமாச்சு சாரமென்றவுமிழ்நீ
ரால்தங்கமாச்சு, சாரப்பாகூதனிக்காத்தாற்பஸ்பம்பண்ணி கண்மூடிமுழி ௭௨௰
க்குமுன்னேதங்கமாச்சே.

தங்கமென்றதங்கமதுருத்தான்பண்ணி சனுதியிலேபத்துணாதா
ன்மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுடனிமிஷத்தில்வேதைபோட்டார் அரக
ரமென்னதுவும்பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன்கண்டனென்றுசொ
ல்வான்மட்டை தங்கமென்றஅங்கமதையறியாப்பாவி, பங்கமென்றவாய ௭௨௧
க்கதைபேசும்பாவி பார்தனிலேலெத்தவுண்டுகண்டுதேறே.

பெரியோர்மகிமை.

கண்டுதேர்மனமுகந்துபேசவேண்டாம் கடக்கநின்றுஅகற்றிவிட்டு
கருணைவக்கேளு,பண்டுடையபரமவொளிகண்டபேர்கள் பதறாமல்வறுமை
யொத்திருப்பாரையா, தொண்டனெத்தொண்டனைப்போலுலகத்துள்
ளே சுத்தமுள்ளமானிடனைத்துலங்கிப்பார்த்து,அண்டர்பிரான்பரமருளை ௭௨௨
யவருக்கீந்து ஆதியந்தம்நடுமூன்றுமருள்செய்வாரே.

அருளானமுப்பொருளுமவருக்கீந்து அவர்தேசபிடையெல்லாமக
ற்றிக்கொண்டுஇருளானமாயைகையெல்லாமகற்றிநல்லவகாந்தசதிட்டை
யவருக்கீந்து, பொருளானஅனுக்கிரகப்போதமீந்து புத்திமதிஇரண்டை
யுமேபோதித்தப்பா, மருளானமலவிடையே[illegible]செய்வார் மார்க்கமுள்ள ௭௨௩
தன்முடையா[illegible]ரே.

பாரப்பாகுருமுறையைக்காணவென்றால் பாடுமெத்தப்பாடுமெத்த மைந்தாமைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்கள்குருமுறைதானப்பா அதற்குமொருஇடம்பொருள்தானேவல்லேணும், ஏனப்பா பொருளதுவந்திட்டக்காலால் நேர்மையுடன்கிட்டுவதாகப்படியோவென்றால், தேரப்பாவுலகமதில் சென்றுதேறிசெகத்திலுள்ளோர்வகையிற்சாதியாரே. ௭௨௪

சாதியிலேனச்சாதியானாலென்ன தன்மையுள்ளாரவிடத்திற்சோடிக் கொன்று, ஆதியிலேவிட்டகுறைக்காரனன்றி அவர்களுடனைசந்தித்து சேர்ந்தாயானால், சோதியென்றபொருளிவர்வெகுசாய்ப்பா சொன்னபடியாட்டிவிக்குஞ்சோதிசோதி, வீதியென்றஇடப்பதினாறுமுழக்குள்ளே வீடுகட்டும்வகையதனைவிளம்பக்கேளே. ௭௨௫

சமாதியிடம்.

சேளப்பாநாலுக்குச்சதிரமாகக் கெணிதமுடன்வெட்டிநன்றாய்க்கல்லினாலே, வாளப்பா பூமியின்கீழறைமூன்றாகும் மாத்தானபூமியின்மேலறைமூன்றாகும், கோளப்பாவாராமற்கட்டிக்கிர்த்த கூர்மையுடன்மூடுதிறக்குமறைகையைச்சேரு, காலப்பாமிலப்பதற்குள்ளறையில்மைந்தா கருஞ்சாந்தால்மெழுகிநல்லாய்க்கடிந்திடாயே. ௭௨௬

கடுத்துவலுத்தானதின்பின்மேல்போக்கெல்லாங் காக்கையுள்ளவெண்சாங்காற்பூசிமைந்தா, அடுத்தடுத்துநாலுதிரப்பூசிமைந்தா அடிவலுக்கநன்றாகத்திர்த்துத்திர்த்து, நடுத்திரமாய்க்காய்ந்தபின்புஅறைகட்குள்ளே நல்லதொருசந்தனத்தின்கட்டைசீவி, வடுத்தவிராசாப்பிராணிப்பொடித்துச்சேர்த்து மைந்தனேஅக்கினியிற்போடுபோடே. ௭௨௭

போட்டவுடனக்கைபெழும்பும்வாசத்தன்னை பொருந்தவேஅறைத்தாநன்றாய்ப்பூட்டுபூட்டு நாட்டமுடன்மண்டலந்தான்சென்றபின்பு நடுவாசல்தனில்நிறுத்திக்கிட்டிதன்னைப் பூட்டைநன்றாய்த்திறந்துமிகஅறப்போட்டு புண்ணியனேதானமன்னதானஞ்செய்து, தேட்டமுடன்விட்டங்கேயிருந்துக்கொண்டு சிவசிவாபூரணத்தைநோக்குநோக்கே. ௭௨௮

நோக்குவதுபூரணத்தைபணிந்துகொண்டு நன்மையுளமுப்பூவைமுடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவதுஅமுர்தரசவர்க்கத்தோடே அப்பனேஅமுதுகொண்டுகற்பங்கொண்டால், நாக்குநுனிஅமுர்தரசமென்னசொல்வேன் நாவடக்கப்பூசைபண்ணிநாட்டப்பார்த்து, வாக்குமனதொன்றுசமுப்பூச்செய்ய வழிமுறைதனைவழுத்துய்வழியைக்கேளே. ௭௨௯

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பா அயமானவுருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ளஅயக்காந்தச்சட்டியொன்று, வேளப்பாகாந்தமென்றசட்டியொன்று விடுடங்குநாகமதாற்சட்டியொன்று, தேளப்பாகருநாகச்சட்டியொன்று தெவிட்டாதவெள்ளீரச்சட்டியொன்று, வாளப்பா அயச்செம்பால்சட்டியொன்று மார்க்கமுளவெள்ளிதன்னாற்சட்டியொன்றே. ௭௩௰

ஒன்றான தங்கத்தால் சட்டியொன்று வுத்தமமேனபத்திரமும் ஒன்று தாச்சு, அன்றான வெக்கிரசபானபக்கம் அப்பனே வழிமுறையாயடக்கி கொண்டு, நன்றாக அமுதரசவர்க்கங்கொள்ளு நன்மையுடன் கற்பமது அப்படியே கொள்ளு, குன்றாத முப்பூவின் செய்கைமார்க்கம் கூறுகிறேன் வழு முறையாய்க் கூர்ந்து கேளே. ௭௧

ஆதியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்காரத்தைத் தெளிதமுடன் கொண்டுவந்து விர்த்தகீரால், காளப்பா தெகசகள்தான் தோய்த்துத் தோய்த்து நன்றாக முகத்தில் சாய்த்துதானால், நீளப்பா சாமதினுப்புசென்று நோனவழலை யதுகல்லுப்பாச்சு, ஆளப்பா ஆதியென்றவுப்புமாச்சு அப்பனே நாதவிந்து வுப்பு கேளே. ௭௨

நாதவிந்துப்பு.

உப்பான சத்திசிவமிரண்டுகூட்டி உடன்சேருபூரமுடன் காந்தங்கூட்டி, செப்பான அயம்உருக்குச்சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுடனே வினமுங்களைத்துவைத்தால், அப்பானே தெளிவிறுத்து பாத்திரமேட்டில் அரைபளவு விட்டுவவிமுகத்தில் வைத்தால், கைப்பானவுப்பதுவுமெட்டா நாளில் கடுங்காரவுப்பது காலவிலையுந்தானே. ௭௩

விளைந்தவொருவுப்பதுக்குநாமங்கேளு விசையான சத்திசிவவுப்பதாச்சு, வளைந்தசிவ சத்தியுப்பின் மார்க்கங்கேளு மகத்தான சிவத்தினுடைய சத்திகூட்டி, உளைந்தவுருவுப்புடனே பிந்துகூட்டி உடன்சேர்த்து அயக்காந்தச்சட்டிதன்னில், குழைத்து நன்றாய்க்கரைத்திருத்து தெளிவைவைமைந்தா கூர்மையுடன் பாத்திரத்திற்குணமாய்வாரே. ௭௪

வார்த்துநன்றாய் அவிமுகத்தில் காயக்காய வளமையுள்ளவுப்பாகும்பத்தாநாளில், கார்த்துயிகவும் பெடுத்துவைத்துக்கொண்டு கலங்காமல் கிழமுறையில் பதனம்பண்ணி, சேர்த்துயிக முப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்டி செயமான அயமூறுக்குச்சட்டிதன்னில், நாற்றி நன்றாய்ச் செயநீரில் கரைத்துமைந்தா துயவாகஅவிமுகத்தில் காயப்போடே. ௭௫

போட்டவுடனுப்பாகுமைந்தா கேளு புசமான அயக்காந்தச்சட்டிதன்னில், கெட்டமுடன் போட்டு நன்றாய்ச் செயநீர்வார்த்து இளவேகமைத் துரவிமுகத்திற்போட்டு, நாட்டமுடனெடுநாள்தானுப்பேயாகு நன்மையுடவுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாட்டமில்லாக்காந்தமதின்சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய் செயநீரை மைந்தபாரே. ௭௬

பாரானவுப்பெடுத்துக்கரைத்து மைந்தா பதிவாகவவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்த்து, சோரகட்டாகாருப்போயாகும் நிசமாகவுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு வீரானநாகமதின்சட்டிதன்னில் விசையாகவுப்பிட்டுச் செயநீர் வார்த்து கூறாகவவிமுகத்தில் வைத்தாயானால் குறையாதவுப்பாகும் குருவாம்பாரே. ௭௭

பாரப்பா கருநாகச்சட்டிதன்னில் பக்குவமாயுப்பிட்டுச் செயநீர்வார்த்து, சாரப்பா கனைத்திருவாய் நன்றாய் மைந்தா தன்மையுடனவிமுகத்தில்

வைத்துப்பார்க்க, தோப்பாஎழாநாளுப்போகும் தெவிட்டாதவுப்பதனை எடுத்துமைந்தா, வேறப்பா வொன்றுகச்சட்டிக்குள்ளே வேதையென்றவுப்பெடுத்துசெயநீர்பாச்சே. ௭௩௮

பாச்சிநன்றாய்க்கரைத்துயிரசவியில்வைத்தால் பரமாணவுப்பாகுமாறுநாளில், காச்சியதோருப்பெடுத்துமைந்தாமைந்தா கருவின்னுஞ்சொல்லுகிறேன்கருதிக்கேளே, தாட்சியிலாதாப்பிரப்பாத்திரந்தன்னில் தயவாகவுப்பிட்டுச்செயநீர்வார்த்து, வாச்சுதென்றுகரைத்திவாய்நன்றாய்மைத்தா யகத்தானவிமூசத்தில்வைத்துப்பாரே. ௭௩௯

பார்க்கவேஅஞ்சாநாள்காரமேறி பசைமையென்றவுப்பாகுமைந்தா மைந்தா, ஏற்கவேயுப்பெடுத்துமைந்தாவே ஏகாந்தவெள்ளியென்றசட்டிதன்னில், மார்க்கமுடனுப்பிட்டுசெயநீர்வார்த்து மகாமடேங்காவிமூசத்தில்வைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுடனாலாநாளுப்போகுஞ் சிவசிவா இதின்பெருமைசெப்பக்கேளே. ௭௪௰

கேளப்பாசத்திவழுப்போய்ச் சென்மகனேயுப்பெடுத்துசொல்லக்கேளு, காளப்பாதங்கமென்றசட்டிக்குள்ளே வரிசையுடனுப்பிட்டுசெயநீர்குத்தி, ஆளப்பாவிரவினன்றாயசவியில்காய்ந்தால் அப்பனேமறுபடியுஞ்செயநீர்குத்தி, நாளப்பாமூன்றுநாள்காய்ந்துதானால் நாதமென்றவுப்பாகும்நாதமாமே. ௭௪௧

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்றவுப்பதற்குநாமங்கேளு நாதாந்தவழலைசவுக்காரமென்பார், போதமென்றபூரணத்திறுப்பென்பார்கள் புகழ்காரசாரமென்றவணமென்பார், நீதமென்றருளானமுப்பூவென்பார் நிலைத்தகுருபூமென்பாடியமென்பார், பாதமென்றஅடியென்பார்முடியமென்பார் பராபரத்தினருள்காட்டும்பசைமைதானே. ௭௪௨

தானென்றபூரணத்திறுப்பால்மைந்தா சதாசோதித்தமிசஆடலைரும், வினைஎன்றமானிடர்களுப்பைக்காணார் வினையென்றுமாசைப்பூவிலொன்றும், தேனென்றமதுவென்றுங்காணுமல்தான் நிலைகுலைந்தவர்கள் தாவுப்பையறியவென்று, நானென்றஆணவத்தால்பெண்ணோர்கூடிகயத்தசகட்டியவனிடத்தில்தானே. ௭௪௩

தானப்பாமாதவிடாய்தன்னைவாங்கி தவிராமலுப்பெடுப்பேனென்பார்மாண்பர், விளைப்பாகல்லுப்பைநாதமென்பார் விறுவசவுட்டுப்பைநாதமென்பார், காணப்பாவெடியுப்பைநாதமென்பார்களைக்கறிப்பைநாதமென்பார், தோணப்பாவெருவாசப்பார்ப்பார்பாவம்பர் கத்தமன்போல்நாதமுறையறிவார்தானே. ௭௪௪

தானென்றநாதமுறையறியவென்றால் தப்பாதுவெகுபாடுபட்டிமேத்த, கோவென்றசற்குருவால்காட்டவேணுங் குறிப்பாகச்சைமுறையாயறியவேணுங், தேவென்றஇடம்வேணும்பொருள்தான்வேணுஞ் சிந்தைமனந்தொன்றுசிதைந்துவேணு, மானென்றமனதுதிடமுக்கதத்தால் மகத்தானநாதமதையறியலாமே. ௭௪௫

ஆரப்பாநாதவிந்துசெயல்தான்காணார் அரகராகுருவிடத்திற்காணலாகுந், தாமப்பாவிந்துநிலைநாதமென்றுந் தயவானநாதநிலைப்போகமென்றும், நாமப்பாவென்றசொல்நாதம்நாதம் நாட்டினேனிந்நூலில்நாதவாழ்வு, ஓமப்பாசொல்வதுபோலொருநூல்சொல்லா தொடக்கமென்றஇந்நூல்தான்குருநூலாமே. ௭௪௬

நூலானஇந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுடனிந்நூலைப்பதனம்பண்ணி, காரணபன்னிரண்டுகலையின்மார்க்கங் கடக்காமலிந்நூலாற்கண்டலாகும், ஆளானஆண்பிள்ளைகள்நூலைக்காப்பார் அமர்ந்தநிலைசித்தனென்றுபன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளானதினம்பார்த்துவாசிபார்த்து நாதவிந்துநிலைபார்த்துநாட்டம்பாரே. ௭௪௭

நாட்டமுடனேதவப்பைநாதநீரால் நன்றாகத்தானட்டிப்பில்லைசெய்து, தேட்டமுடன்ரவிமுகத்திற்காயப்போட்டு செம்மையாயோட்டில்வைத்தேமூடி, கட்டியாய்மண்சீலைவலுவாச்செய்து தாழவெட்டிஎருபாட்பிட்புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலாநாதவுப்புச்சுண்ணமாகு மகத்தானமுப்பூவின்மார்க்கங்கேளே. ௭௪௮

முப்பூச்செயநீர்.

சேளப்பாமுப்பூவில்சாரஞ்சேர்த்து கிண்ணமென்றபீங்கானில்பனியில்வைத்தால், நீளப்பாசலமகிமைஎன்னசொல்வேன் நீயானசலந்தனிலேமைந்தாகேளு, வாளப்பாவீரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து மகத்தானநீர்தனிலேவூறிப்பாரு, கூழப்பாபோலவுமேசிவந்துகாணுங் கூர்மையுள்ளவுப்பதுவுங்கட்டிப்போச்சே. ௭௪௯

கட்டிநின்றசலமதிலேமுறையைக்கேளு கருவானதுருசியொடுவீங்கம்வீரந், திட்டமுள்ளகெந்திசிலைகாரம்பூரந் திறப்பானகெளரியுடபாஷாணங்கள், சட்டமுள்ளநவாச்சாரஞ்சீனிக்காரஞ் சாந்தமுள்ளபொரிக்காரம்வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச்சருக்கனைசரக்கெல்லாந்தான் அப்பனேசுருக்கிடவேகட்டிப்போச்சே. ௭௫௰

போச்சென்றுவிடுகாதேசெயநீர்தன்னில் பொல்லாதநாகமுடன்றநாகந்தா, வீச்சென்றுவெண்ணைகந்தியினைவகையெல்லா கோரகத்தாலுருக்கிச்சாய்த்தாயானால், வீச்சென்றவேகமெலாமடங்கிக்கட்டி வீறடங்கக்கட்டுமடாமைந்தாமைந்தா, பாச்சென்றகாந்தமதைத்தோய்த்துத்தேய்த்து பதிவாகப்புடம்போடாஞ்சாமே. ௭௫௧

ஈரஞ்சாமப்பிரேகந்தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வேனுளிமடக்கிக்கட்டுங்கட்டுந், காரஞ்சாஞ்சாரஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் கருவானவுபரசங்கள்சத்தேயாகும், வீரஞ்சாம்பூரஞ்சாமெல்லாஞ்சாகும் வீறடங்காச்சரக்கெல்லாம்விளைந்துபோகுந், தாரஞ்சாஞ்சகலசரக்கெல்லாஞ்சாகுந் தன்மையுள்ளகட்டுவகைசெயநீராச்சே. ௭௫௨

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பாகட்டுவகைசெயநீர்சொல்லி அதிலடங்குஞ்சரக்குவகையெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பாமெழுகுவகைசெயநீர்கேளு கருவானகட்

வேதைசெயநீர்தன்னில், பாச்சப்பாகட்டிநின்றசாரங்காரம் பாங்காணவீர
முடன்பூரம்நாலுங்,தேச்சப்பாபொடித்ததன்றாய்த்தூவிப்பாரு சிவசிவா
மஞ்சள்நிறம்செயநீராச்சே. ௭௰௩

நீரானசெயநீரில்முன்னேசொன்ன நிசமானகட்டுவகைசரக்கையெ
ல்லாம், ஆரானநீர்தனிலேஅமுக்கிவைத்து அப்பனேவிளக்கொளியில்வா
ட்டிணுக்கால், கூரானசாரமெல்லாஞ்சுரக்கிற்சென்று கொளுகொளெனவெ
தாப்பியதுமெழுகுமாமே, வாரானமஞ்சள்நிறமெழுகுதன்னை வகைவகை
யாய்ப்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. ௭௰௪

போற்றியேமெழுகுவகைசெயநீர்சொல்லி புதுமையுள்ளகைப்பா
கம்பூணச்சொல்லி, தேற்றியேசெயவகையுந்தேறச்சொல்லி தேகவச்சிர
காயமதாயிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியேஆதியந்தவழியுஞ்சொன்னேன் வரி
சையுள்ளபூரணமும்வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியேஅறிவுருவநீபாய்நி
ன்றால் அப்பவல்லோதசநாதமறியலாமே. ௭௰௫

செந்தூரவகை.

ஆமப்பாகட்டுவகைநீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகுமெழுகுவகைசெய
நீர்சொன்னேன், காமப்பாசெந்தூரஞ்செயநீர்சொல்வேன் நன்மையுள்ளபு
லத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தாமப்பாமெழுகுவகைசெயநீரோடே தவிர
மல்கட்டுவகைசெயநீர்கூட்டி, வாமப்பாயிங்காளிக்கிட்டுநல்ல மதியானா
விதனிலேவைத்துப்பாரே. ௭௰௬

பார்க்கவேரெண்டுவகைநீருங்கூட்ட பகைமையுள்ளசெந்நீராய்க்கிவத்
துபோகும், ஏற்கவேயிந்நீரில்வகைவகையைக்கேளு இன்பமுடன்கூட்டிவைத்
தசாத்தில்மைக்கா, காக்கவேயெச்சாக்குங்கலைத்திட்டு கட்டிநின்றசமத்
தைவிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன்கட்டிநின்றகெந்திதன்னில் செம்மை
யுடனேயொன்றதனிற்சேரே. ௭௰௭

சேர்த்ததன்றாசப்பொடித்துச்செந்நீர்விட்டு திறமாகஅரைத்ததன்
றாய்வில்லைபண்ணி, போற்றியேரவிதனில்காயப்போட்டுப்புதுமையுடனே
ட்டில்வைத்துஓட்டுமூடி, தேற்றியேமண்சீலைதுவாய்ச்செய்து செம்மை
யுடனேதானமாய்புடத்தைப்போடு, சாற்றுவயிரவற்குவடையாலே சாற்றி த
ன்மையுடன்பூசைபண்ணியெடுத்துப்பாரே. ௭௰௮

பாரப்பாசெந்தூரங்கண்டுகொள்ளாத பதனமாய்சிமிழதனில்வைத்
துக்கொண்டு, சேரப்பாசகர்க்குகளைபிப்படியேசெய்தால் செந்தூரம்போ
ய்யாதுசெம்மையாகும், ஆரப்பாஅறிவார்செந்தூரப்போக்கு ஆதியந்தம
றிந்தவரோஅறிவாரப்பா, காரப்பாதானிருக்குமொடுக்கந்தன்னில் கருவா
னசெந்தூரமதைத்துப்போற்றே. ௭௰௯

போற்றப்பாபணிவிடைதானுட்கொண்டேதான் பூரணத்தைப்பற்
றிமனதறிவால்நின்று, பார்த்தப்பாரேசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்ப
கத்திலிநின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பாவகைவகையாய்செய்திருட்டு கனகம

துளங்கச்சொல்லேவன்மைந்தா, ஆர்த்தப்பாசிவயோகிகளுக்குநல்ல அன்பானஞானியோர்க்குமீந்துபோடே. ௭௱௰

போடப்பாசிவயோகிஞானியோர்க்குந்தான் புத்திமனதொன்றாகச் சால்மைந்தா, நாடப்பாசிவபூசைபித்தாரானாலும் நன்மையிலாமாந்தருக்கு ஈந்தாயானால், கோடப்பாதெளிந்திடுங்காணப்பாசொன்னேன் கோடாநித் துதானமதானமாய்ச்செய்து, தேடப்பாசிவயோகவாழ்வுதன்னை தேடி வதுபூரணத்திறநேடுதேடே. ௭௱௧

தேட்டமென்னபூரணமேசெய்வர்தெய்வத் தெவிட்டாதபூரணத் தைக்கொண்டாயானால், வாட்டமென்னதேகமப்பாவச்சிரகாயம் வடிவா னபூரணத்தைமறந்தாயானால், ஆட்டமென்றவாட்டமெல்லாமடங்கிப்போ கும் அதின்பிறகென்னசெய்வாயையாவையா, நாட்டமென்றபூரணத்தை ப்பூசைபண்ணி நன்மையுள்ளபற்பலவைநாட்டங்கேளே. ௭௱௨

பஸ்பவகை.

கேளப்பாசெந்நீருங்கட்டுவங்கநீரும் கிண்ணமென்றபின்காணிச்சரி யாய்வார்த்து, வாளப்பாவிசனிலேவைத்துப்பாரு மகத்தானநீரதுவும் வெண்ணியாகும், ஆளப்பாவிந்துவென்றசாக்கையாட்டி அதில்விடுவாய வீரமென்றாசத்தைத்தானும், மாளப்பாஅரைத்திடுவாய்வெந்நீர்விட்டு ம ணமடங்கஅரைத்துநல்லவட்டுபண்ணே. ௭௱௩

பண்ணியதோர்வட்டதனையோட்டில்வைத்து பதிவாகமேலோடுப தியமூடி, உண்ணியதுபோகாமல்மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழத்திற்குழி வெட்டிபுடந்தனைப்போடு, அண்ணிமையாய்புடமாறியெடுத்துப்பாரு தன் மையுடனீறியதுதவளநிறமாகும், வண்ணியெனநின்றதொருதவப்பால் மகத்தானசாக்கெல்லாம்பஸ்பமாச்சே. ௭௱௪

ஆச்சப்பாபஸ்பமென்றுமகிழ்ந்திடாம லையானகுகைதனிலேவை த்துப்போற்றி, பாச்சப்பாபணவிடைதானகத்துக்குள்ளேதான் பத்தியுடன் கொண்டிருப்பாயதேகன், காச்சப்பாமனக்கல்லுறுக்கலைத்தாண்டி க ற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, மூச்சப்பாதானிறுத்திமுழுதுக்காப்பார்த் து முக்காலுந்தேசகபூரமும்பண்ணே. ௭௱௫

பண்ணியதோர்பஸ்பத்தின்பலனைக்கேளு பக்குவமாய்செம்பதிலே நாற்றுக்கொண்டு, தன்னிமையாய்ப்பணிக்குபஸ்பம்பணவிடைதானெடு த்து தாயானசெப்பதிலேயூட்டிப்பாரு, விண்ணிறையுந்தவிலாசங்கொள் ளோர்க்க வெள்ளியென்றவெள்ளிவிதனைதயங்குமானால், புண்ணியமாய்சி வயோகியெனியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன்தானதர்மம்புகழ்ந்துசெய்யே.

செப்பப்பாமனதுகனிகூர்ந்துநன்றாய் சிவயோகிதங்களுக்குஅன்ன மீவாய், மெய்யப்பாஅவர்கள்மனதின்படிசெய்தால் வெகுகோடிதவம இமையிருந்துசேரும், ஐயப்பாவுதவுவதுசிவத்தின்கூறு கருணையுடன் சிவமதுவேசெய்தாயானால், ஐயப்பாதவமதுதான்கைக்குள்ளாகுந் தன் மையுடனன்மையதாயிருந்துவாழே. ௭௱௭

தரிவிளையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்னமொருவளமைசேரு மார்க்கமுடனேயான அமுதங்கொண்டால், காலனுக்குக்கண்ணடைக்குங்காற்றைப்போக்குங் கருத்தூயிகத்தான்வளருங்கருணைசேரு,மேல்வனுக்குடிமைகாய்ப்பிலமுண்டாகு மெய்யிலுளநோய்களெல்லாம்விலகிப்போகும், ஆள்வதற்குக்குருதவியதிகமுண்டாம் ஆகாரமேவான அமுதங்கொள்ளே. ௭௬௮

பூரணமகிமை.

கொள்ளப்பா அண்டொன்றில்சித்தியாகுங் குணமாக இன்னமொருகுறியைக்கேளு,விள்ளப்பாசொல்வதற்குநாவுண்டோசொல விசையானசத்திபடிமூலம்வாங்கி,நாளப்பா தினம்பார்த்து அமுதத்தோடே நல்மனைதாயுட்கொண்டுவிட்டால்மைந்தா, காலப்பாபிலத்துநடாமூலவன்னியாலே கலைக்காலுவாசினன்றாய்க்கட்டிப்போமே. ௭௬௯

கட்டிப்போம்வாசியது நடக்காதப்பா காலனைமூலாதிக்கலந்து அடுங், குட்டிப்பார்தேகமதுகுளமூர்த்துகாணுங் குருவானதேகமது கற்பூரம்வீசும்,வெட்டிப்பார்தேகமது அசையாதையா வெகுகோடிபகைக்குமொருமெய்யாய்நிற்கும், தட்டாத அவமிருத்துதட்டிப்போகும் தயவானபூரணத்தின்தன்மைதானே. ௭௭௦

தானென்றும்நானென்றும்வேறுண்டோசொல் தானவனுய்நின்றதடாமூலவன்னி,கோனென்றகுருவானவன்னிதன்னை கூர்மையுடன்கண்டுமனதொன்றாய்நின்றால்,தேனென்றஅமுதமது அருவியாயுந் தெவிட்டாத அமுதம்தெய்வந்தெய்வம்,வீணென்றுதெய்வமதைசொன்னானாகில் விண்ணெறிக்கும்விண்ணெறிக்குமெய்சொன்னேனே. ௭௭௧

சொன்னதோ ரிந்தநூல்மைந்தாகேளு தாருவுமுள்ள ஆயிரத்திநிருநூறுகும், முன்னோர்கள்மொழிந்தவொருநூல்சட்கெல்லா முகமானகுருநூலாயிந்நூல்மைந்தா, சண்ணுணகண்மணிபோலிந்நூல்தன்னை காட்டாதேமாணிடர்க்குக்காட்டினுக்கால்,விண்ணோர்கள்சபமதுவைவார்விவேகமுள புலத்தியனே நூல்காட்டாதே. ௭௭௨

நூல்காட்டவேணுமெனச்சித்தர்கூடி நானுக்குமினாநானுக்குமது செய்தாராகில், நாள்காட்டியவர்களுக்குநன்மைகூறி நாட்டமிலாப்பேர்களோமாரணமேசெய்வாய், கால்காட்டிகேசரயாயித்தைப்பாரு காவியமாயித்தைக்கருத்தாய்ப்பாரு,சேல்காட்டுசமாதிகதம்பதிட்சைபாரு சிவசிவாஎன்னுடையஞானப்பாரே, ௭௭௩

பாரப்பா அண்டபிரண்டமெல்லாம் பண்பாகப்பூரணத்திலொடுக்குமையா,ஆரப்பா அறிவார்கள்பூரணத்தினேர்மை அகாரதகாரமாந்தான்காண்பார்,காரப்பாமூலயதிற்கருத்தைத்தலைவைத்து சயலென்ற ஆயிரத்தென்னிதழைப்போற்றி, தேரப்பாதேர்ந்துநீஅமுதங்கொள்ளு சிவசிவாகயிலாசத்தேகமாமே. ௭௭௪

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்றவுகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணாதிருட்டுச் சித்தர், ஆதமென்றநூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்களவாய்புலம்பி அருளைக்காணார், பாகமென்றசுவையறிவார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியாப்பாலருந்தும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டிரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. ௭௭௫

தானென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றசொல்லறியார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான் பழிக்கும்கலையிலாதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானுங் கூசாமல் சாராயவெறியால்மைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான் அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. ௭௭௬

அடுத்துமெள்ளமுப்பூவின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதைமுகமென்னவென்பான், நடுத்தாயாய்சரக்குவகைபலங்கேட்பான் நலமானசெந்தூரமுறையைக்கேட்பான், கடுத்ததொருமெழுகுவகையென்னவென்பான் கருவானசரக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான், விடுத்துயிதச்சொல்லாட்டால்போய்போமென்பான் விதியுண்டானால்வருமென்றெண்ணான் பாவி. ௭௭௭

எண்ணமல்லாலெண்ணிமனதுநொந்து இடைந்துமிகக்கலந்தஐருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, பண்ணுமோசகபூசகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தில்பதியமாட்டார், தண்ணானதன்பெருமைதனையேயெண்ணி தானவனுமென்றதுறைதனைக்காணாரே. ௭௭௮

காணாமல்வருத்தழிக்கமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகழுதைமான்பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென்னவென்பான், கோணானதுபசத்தைக்காணமாந்தர் குவலயத்தில்மெத்துவுண்டுகண்டுதேறு, தேனானமதியமுதம்பானம்பண்ணு நிரமாணசிந்தையதாய்ஞானம்பாரே. ௭௭௯

ஞானமென்னபூருவமையமழுத்திப்பாரு சக்தியொளிப்பிரகாசஞ்சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத முக்காலுமாதயதில்விந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துரெண்டுங்கூடிப் பாஞ்சவிடம்பாயானபூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில்நாதவோசை மகத்தானஓசையடாநாதமாமே. ௭௮௰

தாளகக்கட்டு.

நாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுச்சொல்வேன் நலமாகவிந்துவுடனுதஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுடனேகாரஞ்சேர்த்து, நேதமென்றபழச்சாற்றால்கலைத்தாட்டி நிசமானதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியாலசிலைசெய்து வனுவாகவிழுகத்திதுவைத்திடாயே. ௭௮௧

உலர்ந்தபொருகவசமதானன்றாய்க்காய்ந்தால் உக்கமுடனேருவடக்கி
ப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு அப்பனேகா
ளகந்தான்ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிகவாடாதேகொல்லச்சேரு தன்
மையுடனேதநீர்விட்டுஆட்டி, மலர்ந்தபொருபரியதாட்டுநபூசி மைந்த
னேபோட்டில்வைத்துசீலைசெய்யே. ௭௮௨

செய்யப்பாஏருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செப்பமையுளதகடதாகும்
தீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பல்பத்தன்னை மேகமொன்ற
ரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாம்பறந்துபோகும் பல்ப
மதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதனைச்சுத்திசெய்து வா
கானகலவத்திலூற்றிடாயே. ௭௮௩

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்துக்கொன்று வீக்கமுடையபல்பமதனை
துபோடு, தேற்றியேவாய்சீலைவிட்டுஆட்ட சிவசிவாசமதவுடன்வாலையாக
, போற்றியேவாலைசம்பதனைப்பண்ணி புகழ்க்கியனைக்குழைந்தயப்பு
கலக்கேளு, வாத்தியேபரித்தகட்டில்தடவிநின்றாய் வரிசையுடன்புடம்
போடவளமைகேளே. ௭௮௪

கேளப்பாவட்டமதாய்பொட்டியொட்டி கெணிதமுடன்செய்சவென்றபொ
டியாப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபரப்பி தன்மையுடன்மேலோசிவ
வாய்மூடி, மூளப்பாஏருவடக்கிஅணலைமூட்டி மூக்காலுஞ்சுத்திவர்து
க்கனின்று, ஆளப்பாஅன்பாகப்பொடித்துநின்று அனலாறியெடுத்து
ப்பார்குருவாய்ப்போமே. ௭௮௫

குருவானபரித்தகட்டைஎடுத்துப்பார்க்கில் குருபரமாய்வித்துவெண
த்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேநொறுக்கிப்போகும் பரமா
னகுருவப்பாபதனைப்பண்ணு, திருவானசெம்பதிலேநூற்றுக்கொன்று
செம்மையுடன்கொடுத்திடவேசன்மையாகும், கருவானவெள்ளியிலேநூ
ற்றுக்கொன்று சுணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே. ௭௮௬

வணக்கமுடன்குருவிலேருபனாந்தான்தூக்கி மகத்தானவெள்ளி
செம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றுபத்
தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனேயிணங்கிப்பாரு, தனக்குமேதுகிடைத்த
பொருளென்றேநீயுந்தானிருந்தும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணிமணக்கு
மிதுபொருளதனைசிவயோகிக்கு மனமகிழக்குருபூசைசெய்குவாயே. ()

செய்வதுதான்மனதாறுமையாகவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெ
ய்யவேணுஞ், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சிறந்தமனதோ
ன்றிகடக்கவேணும், சைவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுஞ் சகதற்
பனிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வலுவாய்மனமொழுகொடுக்கவேணு
ம் மேல்வரம்புகிழ்வாய்புமெய்யியிற்காணே. ௭௮௮

காணப்பாவுலகத்தோரொத்துவாழ்ந்து கமலமென்றகுருசிரந்தனிலே
மனதுருக்குமேளா தேனப்பாபோலவுமேஅமுதநிறைந்து சிவசிவா [illegible]
[illegible] காமாலெவன்றால், ஊனப்பா [illegible]

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்றஅகமறியார்சித்தர்கோடி சிவவேடங்காணுதிருட்டுச் சித்தர், ஆகமென்றநூல்முறையைப்பற்றிநின்று அலைவார்கள்வாய்புலம்பி அருளைக்காணார், பாகமென்றசுவையறிவார்பாதகர்கள்மெத்த பாலறியாப்பாலருந்தும்பாவிமார்கள், ஏகபரவஸ்துவென்பான்யோகமென்பான் எட்டிரண்டுமறியாதகுருடன்தானே. ௭௫

தானென்றதத்துவத்தையறியாமூடர் தன்மையென்றசொல்லறியார்தருகுறும்பர், நானென்றமதமேதான்பேசிப்பேசி நல்லோரைத்தான் பழிக்கும்கலதிதான், கோனென்றசற்குருவையறியாதானுங் கூசாமல் சாராயவெறியால்மைந்தா, ஆணென்றும்பெண்ணென்றுமறியாமல்தான் அகப்பிடித்தபட்டிகளையடுத்திடாதே. ௭௬

அடுத்துமெள்ளமூப்பூவின்விபரங்கேட்பான் அதின்பிறகுவேதை முகமென்னவென்பான், நடுத்தாயாய்சாக்குவகைபஸ்பங்கேட்பான் நலமானசெந்தூரமுறையைக்கேட்பான், கடுத்தொருமெழுகுவகைஎன்னவென்பான் கருவானசாக்குவைப்புமுறைதான்கேட்பான்; விடுத்துமிகச்சொல்லாட்டால்போய்போம்என்பான் விதியுண்டானால்வருமென்றெண்ணான் பாவி. ௭௭

எண்ணாமல்எண்ணிஎண்ணிமனதுநொந்து இளைத்துமிகக்கலைந்தகுருபாவிமார்கள், கண்ணானகண்பார்த்துகனலைத்தூண்டி கற்பூரதீபமதிற்கருத்தைவைத்து, பண்ணானரேசகபூரகமும்பண்ணி பதிவானகும்பகத்தில்பதியமாட்டார், தண்ணானதன்பெருமைதனையேஎண்ணி தானவனுமென்றதுறைதனைக்காணார். ௭௮

காணாமல்கருத்தழிந்தமடையர்மெத்தகர்மவினைதீராதகழுதைமாண்பர், வீணானவாய்மொழிகள்மெத்தப்பேசி வேதமென்னசித்தாந்தமென்னவென்பான், கோணானகுருபதத்தைக்காணமாந்தர் குவலயத்தில்மெத்தவுண்டுகண்டுதேறு, தேனானமதியமுதம்பானம்பண்ணு திரமானசிந்தையதாய்ஞானம்பாரே. ௭௯

ஞானமென்னபுருவமையமழுத்திப்பாரு நந்தியொளிப்பிரகாசஞ் சோதிசோதி, மோனமென்னபிரணவமேநாதம்நாத மூக்காலுநாதயதில்விந்துவிந்து, பானமென்னநாதவிந்துகொண்டுகூடிப் பாஞ்சவிடம்பரமானபூரணமேயாகும், வானமென்னஅந்தரத்தில்காதவோசை மகத்தானஓசையடாநாதமாமே. ௮௰

தாளகக்கட்டு.

நாதமென்னதாளகத்தின்கட்டுசொல்வேன் நலமாகவிந்துவுடனாதஞ்சேர்த்து, பாதமென்றஅடிமுடியுங்கூடச்சேர்த்து பாங்கானவெடியுடனேகாரஞ்சேர்த்து, தீதமென்றபழச்சாற்றால்கலந்தாட்டி நிசமானதாளகத்துக்கங்கிபூட்டி, வாதமென்றபிரிதிவியாலசீலைசெய்து வனுவாகவேமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௮௧

உலர்ந்தவொருகவசமதுநன்றாய்க்காய்ந்தால் உத்தமனேயுருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு அப்பனேவாளநற்தான்ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிகவாடாதேசொல்லக்கேளுதன்மையுடனுதிர்விட்டுஊட்டி, மலர்ந்தவொருபாரியத்தாட்டுத்தூளிவைத்தேபோட்டில்வைத்துசீலைசெய்யே. ௭௮௨

செய்யப்பாஎருவடக்கிப்புடத்தைப்போடு செய்மையுடனதகடதவம்சீறிப்போகும், மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்பஸ்பத்தன்னை மேகமென்றரோகத்துக்கிதுதானிய, பையப்பாமேகமெல்லாம்பறந்துபோகும் பஸ்பமதின்செயல்தன்னைப்பகரக்கேளு, வையப்பாசமதனைச்சுத்திசெய்துவாகாணகலவத்திலூற்றிடாயே. ௭௮௩

ஊற்றியதோரசமதனில்பத்துக்கொன்று வுத்தமனேபஸ்பமதுனொன்றுபோடு, தேற்றியேவாய்தனைவிட்டுஊட்ட சிவசிவாரசமதுவும்வாலையாச்சு, போற்றியேவாலைசம்பதனம்பண்ணி புலத்தியனேசைமுறையைப்புகலக்கேளு, வாத்தியேயரித்தசட்டில்தடவிநன்றாய் வரிசையுடன்புடம்போடவளமைகேளே. ௭௮௪

கேளப்பாவட்டமதாயோட்டில்தட்டி செவ்வளிதமுடன்செய்சவெந்தபொடிபரப்பி, தாளப்பாதகடுவைத்தபொடிபரப்பி தன்மையுடன்மேலோடுதயவாய்மூடி, மூளப்பாஎருவடக்கிஅனலைமூட்டி மூக்காலுஞ்சற்றிவத்துமுக்கினின்று, ஆளப்பாஅன்பாசப்பொடித்தநின்று அனலாறியெடுத்துப்பார்குருவாய்ப்போமே. ௭௮௫

குருவானபரித்தகட்டையெடுத்துப்பார்க்கில் குருபரமாய்விந்துவெனத்தோற்றமாகும், பருவமுடனுடைத்திடவேநொறுக்கிப்போகும் பரமனைகுருவப்பாபதனம்பண்ணு, திருவானசெம்பதிலேநூற்றுக்கொன்று செம்மையுடன்கொடுத்திடவேநன்மையாகும், கருவானவெள்ளியிலேநூற்றுக்கொன்று கணக்காகக்கொடுத்திடவேவணக்கமாமே. ௭௮௬

வணக்கமுடன்குருவிலேரூபணந்தான்தூக்கி மகத்தானவெள்ளிசெம்புகணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன்கொடுத்திடவேமாற்றுயத்தாய் இருக்குமடாபுலத்தியனேயிணங்கிப்பாரு, தனக்குமித்துகிடைத்தபொருளென்றேநீயுந்தானிருக்கும்ஒடுக்கமதில்பதனம்பண்ணி, மணக்குமித்துபொருள்தனைசிவயோகிக்கு மனமகிழக்குருபூசைசெய்குவாயே. ()

செய்வதுதான்மனதாருமையாகவேணுஞ் சிவபூசைகுருபூசைசெய்யவேணுந், தெய்வமென்றசிவயோகிதனக்குமைந்தா சின்மயமனதோன்றநடக்கவேணும், வைசவமென்றநெறிதனிலேநிற்கவேணுஞ் சக்கற்பவிகற்பமெலாந்தள்ளவேணு, மெய்வலுவாய்மனதொத்திடக்கவேணும் மேல்வாம்புகிழ்ச்சைப்புமெய்யிற்காணே. ௭௮௮

காணப்பாவுலகத்தேதொத்துவாழ்ந்து கமலமென்றஆயிரத்திதன்மலருக்குளனே, தேனப்பாபோலவுமேஅமுதிறங்கும் சிவசிவாஅமிர்தத்தைக்கொள்ளவென்றால், ஊணப்பாமூலமதில்மனதைவைத்து உறுதியு

டு

டன்சேசகபூரகமும்பண்ணி, தாணப்பாகும்பகத்திற்றனதாய்நின்று தன்
பதிதானுமட்டுப்பூரித்துக்கொள்ளே. ௭௮௯

கொள்ளப்பா அமுர்தமனைதக்கைதனில்வாங்கி குணமாகவசியமென்று
குறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணத்தில்மனதைநாட்டி மேலாதா
ரத்திலந்தச்சடையைப்போற்றி, செல்லப்பா போதகத்திலின்றுகொண்டு தே
கத்திலுள்ளமாணிடர்தன்றேனையப்பார்த்து, விள்ளப்பா இவ்வசியமென்று
சொன்னால் மெய்யிலுள்ளவினைகளெல்லாம்விலகிப்போமே. ௭௯௰

சத்துருவசியம்.

போமப்பா பூரணத்தில்மனதைசலைக்கா பொறுமையுடன்சேசகத்
தாற்பூரகத்தைப்பார்த்து, ஊமப்பாகும்பகத்திலின்றுகொண்டு நயமய
வென்றுநீசொன்னாயானால், சாமப்பாசத்துருவும்வசியமாகுஞ் சகலகலைக்
ஞானமெலாந்தானேதோற்றும், காமப்பாகலவியிலேதம்பனத்தைத்தக்கே
கு கட்டாகவித்தைபோனதாருத்தில்லையே. ௭௯௧

வையப்பா வாசிதனைமூலத்தூட்டி மகத்தானமுறைமைசால்சேசகத்தை
ப்போற்றி, செய்யப்பாபூரகத்தாற்கும்பகத்திலின்று செயித்திடுவாய்வசி
யமென்றுமாறி, வையப்பாபன்னவர்மேலாசைகொண்டால் பதறுவா
ள்த்துவந்துசெயமாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்மொழியையுலகத்தோர்க்கு
விள்ளாதேகுற்றமுண்டுசெயமாய்நில்லே. (இது—விந்தஸ்தம்பனம்)

சத்துருமாரணம்.

செயமாகச்சத்துருமாரணத்தைக்கேளு செப்புகிறேன்மவசியமெ
ன்றுமாறு, பயமாகிச்சத்துருவுமயங்கிப்போவான் பஞ்சுதனிலக்கினிபோ
ற்பற்றும்பற்றும், நயமாகமாமதிற்பகாரையென்றால் நல்லோரைத்தூஷ
ணிப்போர்நன்மையில்லோர், மயமானசிவசெங்கைஅழித்தோர்தன்னைமா
ரணிப்பாய்புலத்தியனேமனதிற்காணே. ௭௯௩

காணப்பா பூரணத்தைக்கண்டுபூரி கைமுறையாய்க்கொண்டதிறற்
கானுஞ்சித்து, விணப்பா வென்றுசொல்லிதினைத்தாயானால் வேதாந்தஞ்
சித்தாந்தமிரண்டுங்கிட்டும், காணப்பாதாமலேயத்தனதாயந்த தன்மையு
ம்பூரணத்திலன்மையாலே, ஊணப்பாகுருப்பாகுத்துருப்புதானுஞ்சொ
ல்லாதஇந்நூல்தான்குருநூலாமே. ௭௯௪

குருநூலாயாயிரத்திருநூறுந்தான் குறிப்பாகவாதியந்தம்தன்றாய்ப்
பார்த்தால், கருநூலாருக்கலைத்தாயிந்திசாலங் கன்மையுள்ளமந்திரமுந்
திந்திரமும், வருநூலாயவேதமதுஅனைத்துஞ்சொல்லும் வாருதிபோல்
செயநீறுமதுவாய்ச்சொல்லும், கருநூலாய்பன்னிரண்டுநூறுங்காத்து
கட்டாகவிட்டேனோபுலச்சியரே. ௭௯௫

பூரணபூசை.

காணவே பூரணத்திற்றின்றாயானால் கலங்காதநாட்டிமண்டுமொன்று
ம்போகும், காணவேயாசியதாட்டிக்கட்டின் கட்டாகுந்தேகமதுவச்சிர

ணாய்ம், மேலானதேகமப்பாவிர்மமாக்க மெய்யில்நின்றவைசிபதுபரமாய்ப் போச்சு, தானான இகழ்ப்பூவுமறியலாகுந் தயங்காமற்பூரணத்தைத்தப்பூசை பண்ணே. ௭௯௬

பூசையென்னதேகமதாயிருந்துகொண்டு பூரணமேபோராபரமாய்ப்புத் தியாலே, ஆசையுடன்மனதினையன்பாய்க்கண்டு அக்கினியின்கோத்திர மாயருளைப்போற்றி, நேசமுடன்சிவதினையபாதிமாறி நிறைந்ததொருஅ க்கினியில்நிலைந்தாயானால், பாசமென்றதேகமதுவாறுந்துப்போச்சு பர மானதேகமதாய்நிலைக்கலாச்சே. ௭௯௭

கற்பக்குருப்பத்தியம்.

நிலைக்கவேகாயசித்தியன்றும்போது நேரானவொருபோதுபோச னந்தான், மலைக்காமல்பச்சரிசிபயறுங்கூட்டி மாசறவேயமுதாய்ச்செய்து சக்கரைதேனுடனே, குலைக்காமலொருபோதுஅமுதுகொண்டு குணமா கருப்பழமும்பாலுங்கூட்டி, சலிக்காமல்கற்பமதைக்கொண்டால்மைந்தா காயசித்திபுறுதியாகருதிப்பாயே. ௭௯௮

பாரப்பாஇன்னமொருபாகங்கேளு பாலதனிலேபச்சரிசியாகப்பண் ணி, நேரப்பாசக்கரையுந்தேங்காய்ப்பூவும் நேரப்போட்டுக்கொண்டுப்பத மாய்க்கிண்டி, தேரப்பாகனிவகையுங்கூடச்சேர்த்து திரயகமொருபோ து அமுதுகொண்டு, காரப்பாகற்பமதுகொண்டாயானால் காயமதிலெட்ட மாசித்துமாமே. ௭௯௯

சித்தென்னதேகமதுசித்திக்க சிவசிவாசேமதுபரமானந்தம், ப த்தென்னஞானியாய்க்கேளும் பருகிமைத்தேடினுக்காப்பதனாலே அ ன்று, சத்தென்னருபானந்தருவாய்ப்பத்தா சருத்தோடேஅனுபவித்தா ல்நாறுந்தித்தே, செத்தென்னஅதின்பிறகுஞான்னானுஞ் சிவசிவாதே கமல்லோசிவன்குருமே. ௮௱

கூறுகஇன்னமொருபாகங்கேளு குணமானஅமுதுபடிவாக்கியேபச் சா, நேசத்துவரையுடபருப்புங்கூட்டி சீக்கனிலேயமுதாய்ச்செய்துதனை வாய்க்கேற்றசொறுகுப்பருவமதில்தேங்காய்ப்பூவுஞ் சக்கரைச்சக்கரையு ம்நெய்யுங்கூட்டி, சேறுகப்பின்புதான்றுபநைவேத்தியம் சித்தேசிவசிவா செல்லபதமாம்பாரே. ௮௱௧

பதமானஅமுதைத்தின்றொருபோதுண்டு பக்குவமாயதின்பிறகு கற்பங்கொள்ளு, மதமானமருந்தைலொல்லாமடங்கிநில்லா மகத்தானதேகம் வச்சிரகாயமாகும், விதமானஅட்டசித்தாடுமப்பா விவேசமதுஞானவ னாகும்சித்தமாகும், அதமானமனசிருத்தியகன்றுபோகும் அப்பாஅம்ப ரத்தின்றருள்காண்பாயே. ௮௱௨

காணப்பாஅமுதுபடிசமைத்துக்கொண்டு கருத்தறிந்தேகற்பமுண்டு தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பாவொருபோதுஅமுதுகொண்டு பெலமாகக் கற்பமதுகொண்டால்மைந்தா, தோணப்பாஅமுதமதுசெய்தானால் தேகம் கெட்டாமஅமுதமதைப்பாணம்பண்ணு, பூணப்பாகுருபதத்தைத்தொழுது வி ளங்கு பொல்லாதமாயையெல்லாம்போக்குவீரே. ௮௱௩

போக்கான அமுதபடி அவித்தெடுக்க புதுசானவெளிக்கொடித்து ப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்துவெல்லத்தோடு வள்ளப்பொருதேயது கொண்டாலப்பா, தாக்கானசடலமது வலுத்துப்போகும் தன்மையுடன்க ற்பமதுசாச்சுதுகொண்டால், நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு நரைதி ரைகள்தான் தெளிந்துமலாம்பாரே. ௮௱௪

நலமாகஇன்னமொருபாகஞ்சொல்லக்கேளு, நல்லதொருஅமுதபடிவாங்கிமை ந்தா, பலமாகச்சீரகமுஞ்சுக்கியமண்ணி பெருமையுடனிவமடிமாகன்றாய அமுதுசெய்து குலமானவெல்லமதை தொட்டுக்கொண்டு கூர்மையுடனொ ருபோது அமுதுகொண்டால், குலமானபித்தமெல்லாம்பிண்டுபோகும் தர ணிதனில்மன்மதன்போலாவாய்பாரே. ௮௱௫

பாரப்பா அமுதுபடிகொழிப்பாக பக்குவமாய்த்தானெருத்துவைத் துக்கொண்டு, வாரப்பாசிரம்புதனைக்கூட்டியம்பண்ணி வகையாகக்கையா மதிலமுதுசெய்து, சேரப்பாசக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திடமாகஅ முதுகொண்டால்தேகவச்சிரம், காரப்பாமுலமென்றதெல்லாம்போகும் க ட்டாகக்கற்பமுறையுண்டுதேதே. ௮௱௬

தேர்க்கவின்புஇன்னமோர்பாகஞ்சொல்லக்கேளு திறமாகப்பருத்திவிதைப் பாலுவாங்கி, சேர்க்குசம்பாஅமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கரைதேனு ட்டிநன்றாய்ப்பாகஞ்செய்து, கூர்க்குமிகவுதயமதிற்கொண்டால்மைந்தா கொண்டதொருமேகமெல்லாமற்றுதல்லை, ஆக்குமிகவீரியந்தானதிகமாகு ம் உண்மையுள்ளதாதுவெல்லாம்பிலக்கும்பாரே. ௮௱௭

பாரப்பாகப்புடனேதினையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனிலேபாக ஞ்செய்து, காப்பாஇனிப்புடனே அமுதுகொள்ளுகலங்கமேயொருபோ துகொண்டால்மைந்தா, தேப்பாதைதயிலுள்ளபித்தநீர்கள் நீங்கிநீங்கிதே கமதுகுளிர்ச்சியாகும், விப்பாசெய்யாமல்கற்பங்கொள்ளு மிடக்கிதே கப்வச்சிரகாயமாமே. ௮௱௮

சாயவக்கை.

காயமென்றகாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகுமுங் கூட்டி, செயுடன்வறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து தினைவாகச்சட்டி யொன்றுகாயவைத்து நாயகமாய்க்கருப்பட்டியதனிற்போட்ட நப்பாமலு ருகியதுகுழம்பாயிருக்கும், நேயமுடன்பொடிதனைவிக்கிண்டிப்போது நல மாகமெழுகுபதங்கண்டும்பாரே. ௮௱௯

ஆமப்பாமெழுகெடுத்துவைத்துதன்னில் அன்பாகக்கொண்டவுட னேயாகேளு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம்உதாந்தன்னில் வளருமேகமேக வெட்டைஅற்றுப்போகும், தாமப்பாகற்பமதுக்குறுதியாகும் தனதானபி த்தநீர்தானேபோகும், காமப்பால்கொண்டவுடனுறுதியாகும் கற்பூரவாச மதாய்க்காந்தியாமே. ௮௱௰

அரிதாரபஸ்பம்.

சாத்தியாமரிதாரங்கலைத்திட்டு கருவானஆதியந்தங்கூடச்சேர்த்து, பார்த்தியமாய்செயநீரலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுடத்தைப்போடு, சாந்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோகமெல்லாமடித்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுக்குமந்திரு மகத்தானசெந்தூரமற்றுப்போமே. அ௧௧

துரிசுசெந்தூரம்.

போமென்றுவிடாமல்துருசுத்தம் புனிதமுடனாதியந்தங்கூடச் சேர்த்து, ஆமென்றுகல்வமதிலரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கங்கிகூட்டி, சரியென்றுமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சுக்கிறிந்துபுடம்போட்டுத்தாரங்கட்டி, ஓமென்றசெந்தூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பதனம்பண்ணே. அ௧௨

பண்ணியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிகடுகூரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்தூரமணைத்துக்கொண்டால்உள்ளெலக்கைகாந்தாரகாசநீங்கும், புண்ணியனேகற்பமதுகொள்ளவென்றால் போக்கறிந்துதேகமதின்ரோகைத்தீர்த்து, கன்னியையாய்கற்பமதுகொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதைவலுத்துப்போமே. அ௧௩

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரபஸ்பஞ்சொல்லுவேன் மகத்தானதுருசுடனேயதுத்தங்கூட்டி, நலுவாமல்சிலைபார்த்தாலபஸ்பம் கலங்காமல்பூலைப்பாலரைத்துமைந்தா, நழுவாமல்துட்டகற்றுக்கவசம்பண்ணி சிக்கெனவேஓட்டில்வைத்துசீலைசெய்து, அழுகாமல்புடம்போடெடுத்துப்பாரு அப்பனேதாம்பிரமுந்நீறிப்போமே. அ௧௪

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு செடிதாகத்தாம்பிரந்தகடாய்த்தட்டி, தெறிப்பாறிதாரக்கட்டைநன்றாய் தென்விட்டுஅரைத்து அந்தத்தகட்டில்பூசி, பாப்பாயோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமாயொருமுழுக்கிடங்கில்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதில்கொழுந்திருந்து மப்பனேபழச்சாற்றிலரைத்திடாயே. அ௧௫

அரைத்துநன்றாய்வழித்தெடுத்துவட்டுபண்ணி அலாகன்றாய்க்காய்ந்தபின்புஓட்டில்வைத்து, வனைத்துடன்கல்கெரியமண்ணுஞ்செய்து வலுவாகநிறையாதிந்துபுடத்தைப்போடு, நிறைத்து அனைாறியேஎடுத்துப்பாரு நிறையோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, களைத்தபழச்சாறதனில்பின்னுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. அ௧௬

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலேநீறிப்போகும், தேட்டமுடனெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பமதின்செயலைக்கேளு, நாட்டமுடவெள்ளிதனில்தாக்குக்கொண்டு நன்றா

போக்கான அமுதுபடி அவிழ்த்தெடுக்க புதுசாவெள்ளிசிப்பொடித்துப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடே வளமாய் ஒருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கான சடலமது வலுத்துப்போகும் தன்மையுடன் கற்பமது சாத்தியங்கண்டால், நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு நரைதிரைகள் தானொழிந்து நலமாம்பாரே. அ௱௪

நலமாக இன்னமொருபாகங்கேளு நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கிமைந்தா, பலமாகச்சீரகமுந்தக்கியண்ணி பெருமையுடனேயண்டுமொன்றுய முதுசெய்து குலமானவெல்லமதைத் தொட்டுக்கொண்டு கூர்மையுடனொருபோது அமுதுகொண்டால், தீவமானபித்தமெலாம் பிண்டுபோகும் தனிதனில்மன்மதன்போலவாய்பாரே. அ௱௫

பாரப்பா அமுதுபடி கொழிப்பிலாக பக்குவமாய்த்தானெடுத்துவைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா இரம்புதனைக்கூட்டியம்பண்ணி வகையாகக்கூட்டியமதிலமுதுசெய்து, சேரப்பா சக்கரையைத்தொட்டுக்கொண்டு திடமாக அமுதுகொண்டால்தேகவச்சிரம், காரப்பா முகமென்றதெல்லாம்போகும் கட்டாகக்கற்பமுறையுண்டுதேறே. அ௱௬

தேர்ந்தபின்பு இன்னமோர்பாகங்கேளு சிறப்பாகப்பருத்திவிதைப்பாலும் வாங்கி, சேர்த்துசம்பா அமுதுபடி சமைக்கும்போது சக்கரைதேனும் ஈட்டிதன்னுப்பாகஞ்செய்து, கூர்த்தமிகவுதயமதிற்கொண்டால்மைந்தா கொண்டதொருமேகமெல்லாமறுமல்ல, ஆர்த்தமிகவீரியந்தானதிகமாகும் உண்மையுள்ளதாதுவெல்லாம்பிலக்கும்பாரே. அ௱௭

பாரப்பா கப்புடனே திரிவையுங்கூட்டி பக்குவமாய்ப்பால்தனில்போட்டுகஞ்செய்து, காப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு கலங்காமலொருபோது கொண்டால்மைந்தா, தேப்பா தேகமதிலுள்ளபித்தவீக்கம் தீர்ந்துவிடுமேசமத்துக்கரிச்சலாகும், சிப்பா செய்யாமல்கற்பங்கொள்ளு சிறுகக்கிடேகவச்சிரகாயமாமே. அ௱௮

காயவக்கை.

காயமென்றகாயமொன்று சொல்லக்கேளு கனமானதிரிகடுகுடனே கூட்டி, சேவுடனே வறுத்திடித்துப்பொடியேசெய்து தினவாகச்சட்டியொன்றுகாயமைத்து தாயமாய்க்கருப்புட்டிதனிற்போட்டு நயமாய் உருகியதும் அப்பாயிருக்கும், நாயுடன்பொடிதூவிக்கிண்டிப்போது நலமாகமெழுகுபதங்கண்ணும்பாரே. அ௱௯

மெழுகேப்ப மெழுகெடுத்துவைத்துத்தன்னில் அன்பாகக்கொண்டுவிடேனயா சேறு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் உதகந்தன்னில் எழுடமேமேக வெட்டையற்றுப்போகும், நாமப்பா கற்பமதுக்குறுதியாகும் கனதாதுபித்தங்கீர்தானேபோகும், காமப்பால் கொண்டவுடனுறுதியாகும் கற்பூரவாசமதாய்க்காந்தியாமே. அ௱௰

அரிதாரபஸ்பம்.

சாத்திரமாமரிதாரங்கலைத்திட்டு கருவானஆதியந்தங்கூடச்சேர்த்து,
பாத்திரமாய்ச்செயநீரலரைத்துமைந்தா பக்குவமாயோட்டில்வைத்துபுட
த்தைப்போடு,சாத்தமாய்நீறியதுபற்பமாகுஞ் சயமானரோகமெல்லாமடி
த்துப்போடு, மாந்தமென்றவாய்வுகளுக்குன்மந்திரு மகத்தானசேதகசாமற்
றுப்போமே. ௮௧௧

தாளகசெந்தூரம்.

போமென்றுவிசேமல்தாளகத்தம் புனிதமுடனாதியந்தங்கூடச்
சேர்த்து, ஆமென்றுகல்வாழையிலரைத்துமைந்தா அழகானதாரமதுக்கக்கிபூ
ட்டி,ஈமென்றுமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து சுக்கறிந்துபுடம்போடத்தா
ரங்கட்டி,ஓமென்றசெந்தூரங்காந்தியாக வுண்மையுடனிருக்குமதைப்பத
னம்பண்ணே. ௮௧௨

பண்ணியதோர்செந்தூரம்பணவிடைதானெடுத்து பாங்கானதிரிக
டுகுசூரணமேசெய்து உண்ணியதோர்செந்தூரமணைத்துக்கொண்டால்உ
ள்ளெக்கைமந்தாரகாசஞ்சீக்கிரம்,புண்ணியனேகற்பமதுகொள்ளவென்று
ல் போக்கறிந்துதேகமதில்நோயைத்தீர்த்து, கன்னிமையாய்கற்பமது
கொண்டால்மைந்தா தனதாகதேகமதுவலுத்துப்போமே. ௮௧௩

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவானதாம்பிரப்பஸ்பஞ்சொல்லேன் மகத்தானதாருகடனேது
த்தங்கூட்டி, நலுவாமல்சின்னபின்னதாரபஸ்பம் கலங்காமல்புல்லைப்பாலல
ரைத்துமைந்தா, சிறுமாமல்தட்டத்துக்கவசம்பண்ணி சிக்கெனவேஓ
ட்டில்வைத்துச்சீலைசெய்து, அழகாகப்புடம்போட்டெடுத்துப்பாரு அப்ப
னேதாம்பிரமுந்நீறிப்போமே. ௮௧௪

நீறிப்போமின்னமொருநெறியைக்கேளு செடிதாகத்தாம்பிரத்தக
டாய்த்தட்டி, தெறிப்பாறிதாரக்கட்டைநன்றாய் தேன்விட்டுஅரைத்து
அந்தத்தகட்டில்பூசி, பாப்பாவோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து பக்குவமா
யொருமுழக்குழிப்புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார்கவசமதில்நொறுங்கிநிற்கு
மப்பனேபழச்சாற்றுலரைத்திடாயே. ௮௧௫

அரைத்துநன்றாய்வழித்தெடுத்துவட்டுபண்ணி அலாகன்றாய்க்காய
ந்தபின்புவோட்டில்வைத்து,வனாத்தடக்கல்கெரிபாமண்மண்ணுஞ்செய்
து வலுவாகநிறையதிந்துபுடத்தைப்போடு,நிறைத்து அரைநாறியெடுத்
துப்பாரு நிறையோடேபழுத்தவெள்ளையாகுமைந்தா, கனாத்தபழச்சா
றுதனைவிட்டுமாட்டி கருவாகமுன்போலேபுடத்தைப்போடே. ௮௧௬

போட்டபுடமாறவிட்டெடுத்துப்பாரு புதுமையுடன்பூப்போலேநீ
றிப்போகும்,தேட்டமுடனீறெடுத்துப்பதனம்பண்ணி சிவசிவாபஸ்பம
தின்செயலைக்கேளு,நாட்டமுடவெள்ளிதனில்தாக்குக்கொண்டு நன்றாக

க்கொடுத்திடலாற்றீருஞ்சாரூர், வாட்டமுளபிணிகளுக்குத்தேவிமேய்நால் வாங்காதருண்மதியைபோலமண்டுபோமே. ௮௧௭

போமென்றவிடிகாமவின்னமொன்று புத்தியுடன்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, ஆமென்றதாம்பிரம்பொடியாய்ச்செய்து அப்பனேபழச் சாற்றாலரைத்திட்டண்ணி, நாமென்றசொல்லுகிறேனதியந்தம் நயமாகவிடைக்கிடைதாஞ்சேர்த்துக்கொண்டு, தாமென்றபழச்சாற்றாலரைத்துமைத்தா தன்மையுடன்புடம்போடேற்றிப்போமே. ௮௧௮

கெந்தகபஸ்பம்.

போமப்பாகெந்தகத்தைக்கத்திடண்ணி போக்கோடேதியந்தங் கூடச்சேர்த்தரைப்பாய்பழச்சாற்றால்கலைத்தாட்டி தனமெழும்ப ஆட்டினதால்மெழுகாயிருந்தால், ஆப்பாவழித்துசன்றாய்வட்டுபண்ணி ஆறவிட்டுவோட்டில்வைத்துசீலைசெய்து, நாமப்பாசாக்கிரதையுடனதனைக்கண்டுதன்மையுடன்புடம்போடேற்றிப்போமே. ௮௧௯

போமப்பாபற்பமதுசயனமிடைதான்கேளு புதுமையுடன்தேனை இலேகொண்டாலும், நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மேகமெல்லாம் நாடாமலேபோம்நிசமையாக, தாமப்பாதானவிர்த்தியதிசமுண்டாம் நயவானகெந்தகத்தின்பற்பத்தாலே, ஆமப்பாநாகசெபற்பமாகும் ஆதியந்தமமர்ந்ததிருவெல்லாம்போச்சே. ௮௨௰

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்றவிடிகாமவின்னமொன்று புதுமையுள்ளசாதிலிங்கக் கட்டுசொல்வேன், போச்சென்றவினையாகேளாதியந்தம் பெருமையுள்ள சாக்கெடுத்துப்பாலாலாட்ட, நீச்சென்றமெழுகாகுமைந்தாகேளு நிசமாயடங்கிப்பமெழுகிற்சேர்த்து, ஆச்சென்றகலைத்திரட்டிமைந்தா அச்சாலிக்கமதிற்கவைப்போடே. ௮௨௧

போடப்பாகவசமையழுத்திமைந்தா போட்டபின்புபுடத்திற் போடுபோடு, நாடப்பாஇப்படியேமூன்றுபுடம்போடு நயமானசாதிலிங்கமிறுகிக்கட்டும், ஆமப்பாமதிதனிலேவின்னமாகி அதின்பிறகுசனிதனிலே அழுந்திப்பாரு, செயப்பாசிவயோகப்புதுமைதன்னில் சேர்த்தனதால்சேக சித்தித்திடுந்தானே. ௮௨௨

பூரணதிலேகியம்.

தாமாகமிருக்கவென்றுப்பூரணதி செப்புகிறேன்புலத்தியனேதிறமாய்க்கேளு, வாமானதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து வற்றநாருமெலிகையின்காம்புநீக்கி, சமானசட்டிதனைக்காயவைத்து கருகாமல்மூலிகையைக்கிளர்த்துமைந்தா, திரிகடுகுசூரணமேசெய்து தோசகத்தான் சுடைத்துவைத்துக்கொள்ளே. ௮௨௩

சொன்னப்பாபழச்சாறுவாக்கினெல்ல குணமாசவதிப்பேற்றியாகாய்ச்சிண்டி, சொன்னப்பாபாகுவருத்தமயக்கன்னிலே போலகதிருக்கொடியுமென்னாற்கொட்டி, மக்கப்பாபிடித்துபோறதின்டிகண்டி மார்க்கமுளபாகுட

னைபொடியுஞ்சேர்த்து, தெள்ளப்பா போலவே திரளுநன்றாய் திறமாக ப்பிசைந்துருட்டி பதனம்பண்ணே. ௮௨௪

பண்ணியதோர் லேகியந்தான் பூரணி பாத்தனிலேயிந்தமுறைதரு வர்காணூர், உண்ணப்பா சுண்டைக்காயளவுதான் உண்டபின்புமூலமதில்ம னத்தைத்தைத்து, விண்ணப்பாதானேசக்ரிபெண்ணாகி விதமாகவேதினைதா ல்பூசமேசெய்து, கண்ணப்பாகும்பகத்தேநின்றல்லமைக்கா நல்லமானஞா னத்துக்குருதியாமே. ௮௨௫

கோறடலேகியம்.

உறுதியுள்ளகோமியத்தாலின்னையொன்று உன்னையுடன்சொல்லு இதேநன்மைத்தாசேகரு, பருதிவெளுஞ்சாதிக்காய்சாதிபத்திரி பதமானதி ராப்புடனேலவங்கட்டி, கருதினுட்லிங்கட்டியைத்துவொன்றாய் சமமா கவேண்ணையிலுன்லெழுகாயாட்டி, சுருதிமணதொன்றாய்பூ விலைகதான்வா ங்கி சாம்புவிதைதன்னி தக்கிருக்கேடாகே. ௮௨௬

கருக்குவதுபொன்னிறம்போல்கருக்கிச்கொண்டு கடைந்திடேவப்ப பொடியாகமைத்தாவைத்து, வருத்துவதுசெல்லமதில்பிசைத்துகொண்டு வுடன்சேருமுன்னைத்தமருத்திகன்னே, நெருக்கின்றாய்ப்பிசைந்துருட் டிபீங்கான்றன்னில் விருத்திமிகபதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு, அரி க்குமுகலையுந்தாவைப்பணிந்துபோற்றி அப்பனேயுடனிந்துகொ ண்டிடாயே. ௮௨௭

கொண்டவுடன்பூரணத்தின்போதைகன்னே கூறுதற்குநாவுமுண் டோபாவுமுண்டோ, விண்டதொருமொழிதவிரஅறிவுநன்று விள்ளுகி றநாவுரைமேனிவாடா, அண்டர்பிரானருள்மிகவுஞ்சொலிக்குமப்பா ஆர காயன்னிரண்டுமடங்கும்வீட்டில், குன்றுதபூரணமாய்போதையாகி கு ணமாகச்சுதாபோதைபாகும்பாரே. ௮௨௮

சாராயதோஷம்.

பாரப்பாபோதமயமாகவென்று பரிசுகெட்ட சாராயந்தனைக்குடித் தால், வீரப்பாதான்மீறிமித்தங்கொண்டு மெய்மறந்துபிக்கதீர்மேலேசெ ன்று, ஊப்பாதேகமெல்லாமரிப்புமீறி உண்டதொருசுறபமெலாம்விழலா ய்ப்போகும், நேரப்பாவுதாமதுகுடித்துநல்ல நங்காதலைதிராயால்சாவா ன்பாரே. ௮௨௯

கள்ளின்தோஷம்.

பார்க்கவேகள்ளினுடைசேர்மைகேளு பாங்காணபித்தகிரசிபசித்கொ ண்டு, ஏற்கவேகண்ணெளிவுமயங்கிப்போகும் எழுந்திருக்கவொட்டாது மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுடனைல்மீறிப்புலப் புலிக்குஞ் செடந்தனக் குவாசியதுசிமுஞ்சிறு,மூர்க்கமுடனைவிதெய்வதுமதியகின்று மோனமில்ல தான்மறந்துபோவான்காணே. ௮௩௰

புத்திகூறல்.

காணப்பாகள்ளுசாராயத்தாலே கண்மறந்துசெத்தவர்களனைத்தும் கோடி, வீணப்பாதிருடிரண்டுந்தன்றதன்று, வினைறுடன்பேசாதேமெய

றிருப்பாகே,ஞானப்பாவென்றமதங்களைக்கொள்ளாதே தனையறிந்தமதி
யமூதந்தானே கொண்டால்,ஞானப்பா நருப்பாருந்துருப்புகுறைந் சொ
ல்லவொணுஅஷ்டசித்துகைக்குள்ளாமே. ௮௩௧

துஷ்டரைத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பாபுலத்தியனேயின்னமொன்று அடைவானவுண்மையையன்
றுசொல்லக்கேளு,காமப்பா பெரியோரைத்தவசியோரை நாமென்றமொ
ழிமறந்தயோகியோரை, காமப்பால்கொண்டசிவஞானியோரை காலநிந்
துபோகமதைத்தருகிறேனே, நாமப்பாவனியோரைவடியோர்தன்னை நன்
றுனதாய்தகப்பன்நல்லோர்தானே. ௮௩௨

தானென்றசற்குருவுக்காணிதன்னில் தயானகெதய்வமுதல்சொன்
னதெல்லாம், வீணென்றுதானினைத்து அழும்புபேசி வினைசெய்யுஞ்சண்
டாளருலகத்துள்ளே,நானென்றமதம்பேசித்திரிவாரப்பா நமயிலாப்பாத
கரைக்கண்டாயானால், ஆதியென்றம்பெண்ணென்றுபெண்ணவேண்டா
மனியாயப்பாவிகட்குச்சொல்லத்தேகேளே. ௮௩௩

கேளப்பாநாம்சொன்னேமனதுகொண்டால் கெடிகலங்கிஅண்டமுந
டுங்குமப்பா, ஆளப்பா அவர்கள்மனம்நோகப்பண்ணு மகடருக்குமார
ணத்தைச்சொல்லேனையா,மாளப்பாதுரோகியுடபேரைச்சொல்லி மனதா
கமாரணிக்கமாண்டுபோவான்,நாளப்பா அதினாலேகுற்றமில்லை நன்மையி
லாத்துஷ்டரைச்சங்காரம்பண்ணே. ௮௩௪

பண்ணப்பாஅதிந்தநீசொல்லாவிட்டால் பலகோடிசித்தருடசாபம்
நல்கும், விண்ணப்பாதானிடியுமப்பால்சொன்னேன் வினைசெய்தோர்த
லைக்குவினைசெய்தால்நன்மை, பண்ணப்பாஉனக்குமருந்திட்டுஅந்த புண்
ணற்றுமஙிமையடாபுத்திசொன்னேன்,சன்னைப்பாவாதியில்பேய்ச்சுரு
ளை தன்மையுடன்கொடுவுந்துதயிலம்வாங்கே. ௮௩௫

பேய்ச்சுரைத்தயிலம்.

வாங்கியந்தத்தயிலமதிலிங்குசேர்த்து மந்திரத்தைச்சிமிழதனில்பத
னம்பண்ணி, தீங்கிழைத்திங்குசெய்யும்பாவி திருட்டர்களைத்தானழைத்
துவைத்துக்கொண்டு,ஓங்கிரத்தயிலமதில்பணவிடைதானெடுத்துவுண்
மையுடன்வந்தகமாயவைக்கிலாய், தாங்கியேதயிலமதுசென்றபோதே
தான்மயங்கிஅறிவிழந்துபோவான்பாரே. ௮௩௬

பார்த்திலேதிரிந்து அலறுவானமைந்தா பஞ்சரிப்பாநலகோணக்கண்
டால்மைந்தா,பேரான்பெரியோரைக்கண்டால்மைந்தா வெகுதாகத்தியுமி
ழுந்துபணிவான்பாரீர்,மைரீதில்சுறுசைய அதியமாபோல் உட்கொண்டு
பற்றவுமேறைப்பேனைக்கண்டாற்றிலுழப்புரளும்பேசமாட்டான் அருட்டி
ருமேனாடிமொழிந்தானே. ௮௩௭

[illegible]ல்லாத்தயிலம்.

அறிந்து[illegible]வந்தகதைச்சொல்லே வைகராயிப்படியே
வல்லாலல்[illegible]பதுமைப்புகையிலேயி
கொடக்கொ[illegible]யில்லேயிலய[illegible]து இயாரணைத்தி

னைமைந்தா மைந்தா, பொருந்திரண்டுமொன்றாகப் பொருந்தும்பாரு புவி
யோர்கள் காணில் புகையிலையென்பாரே. ௮௨௮

பாரப்பா இப்புகையைப்பாவியோர்க்குப் பரிவாகக்கொடுத்திடவேண்டாமை
ந்தா கேளு, நேரப்பா நிலைதப்பி அறிவுகுன்றி நெஞ்சாரப்பித்தமதுமேலே
நோக்கி, வாரப்பா திரிவான் காண் பித்தன்போலே புலையோனைக்கண்டவுட
ன்பயந்து நிற்பான், சீரப்பா கண்டவுடன் லாந்தின்பான் பாவி நிலைகெட்டுத்தி
கலங்கிப்போவான்பாரே ௮௨௯

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கி மைந்தா பண்பாகப்பொடித்ததனைப்ப
தனப்பண்ணி, ஏற்கவே விபூதியுடன் கலந்துகொண்டு எள்ளளவுதானெடு
த்துக் கையில் வைத்து, மூர்க்கமுள மூடர்முன்னே யூதவும் மோசமுள அ
ப்பிரகமதுதான் சென்று, சேர்க்கையுடன் கண்ணதிலே பறந்துவிழும் சூது
னாத்திலே கண்ணை மெள்ளக் கசக்குவாரே. ௮௩௰

கசக்கையிலே அதுதானும் விழியில்பற்றி கறைகொண்ட கண்ணிராய்க்
கரைந்துபோகு, மசக்கமதாய்க் கண்ணொளியு மயங்கிப்போகும் வையகத்
தில் நடப்பதற்குக் காலங்கேது, பிசக்குமில்லை கண்போனதற்காலங்கேது பி
ணம்போல மதிகெட்டு அலைவானப்பா, வசக்கமிலாமணிடையே சற்றுவே
ணும் வாதவினை தீர்வதற்கு மருந்தாம்பாரே. ௮௩௧

மருந்தறிந்து பிணிவிலக்கும் வாறுபோலே வஞ்சகர்க்கு மருந்திதுதா
ன் மக்காள் மக்காள், வருந்தியித்தமருந்துவகைசெய்துக்கொண்டு வஞ்சக
ரைசங்காரம்பண்ணவேணும், அருந்தமிழாலுரைத்தபன்னிரண்டு நூற்றி
ல் அலையடக்கம் பொருளடக்கம் அனந்தஞ்சொன்னேன், தெரிந்துகொ
ண்டு பன்னிரண்டு நூறை மைந்தா சிவசிவா அடக்கமதாய்த் தெரிந்துகொள்
ளே. ௮௩௨

கொள்வதற்குப் பன்னிரண்டு சுவாசந்தன்னைக் குறிப்புடனே தானட
க்கிக் குருவைப்போற்றி, செல்வதற்கு மூலமதில் மனத்தையோட்டி தீர்க்க
மாய் நல்மனதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்கு மேல்மூலநிலையுணி
லேதாக்கு யோகத்தால் பூரணத்தைப் பற்றி, சொல்வதற்கு உவமையில்லா கு
ப்பாயத்தில் நின்று சோராமல் மதியமுதம் பூரணமாய்க் கொள்ளே. ௮௩௩

அறிவுகூறல்.

மதியமுதமென்று சொல்லுவகையை மைந்தா பார்க்கமுடன் சொல்லில்
ஒருவன் காண்பான், விதியறிந்தால் மதியுமதிதான் தெய்ந்து விசைமா
லவியதனிலமுதங்காணும், பதிமறிந்து அமுதமதைச் சொல்வதற்கு பக்
குவமாய் மூலமதில் மனதையோட்டி, கதிமோட்சமென்பதுதன் மேல்மூலம்
பாரு கருணைமதி யுண்டாகு மறிவைப்பற்றே. ௮௩௪

பற்றுவது மேல்மூலமாறு தாமம் பங்கயத்தின் தரிசனத்தைப்பற்றி
னுக்கால், புத்தமுதங்கசிந்து பெருகுமப்பா புத்தியுடனதையறிந்து
கொள்வாயானால், புத்தியுள்ளமோட்ச மெய்ஞ்ஞானம் அடைவதுண்டாம் புத்தி

யின்

றிவுதோற்றுமடாகற்பங்கொள்ளு, அற்றுதடா தேகமதில்நின்றநோய்கள் அரகரா அமுதரசதேசமாச்சே. ௮௪௫

தேகமென்றமூலத்திற்குடிகொண்டால் சிவசிவா அப்புனைதான்மேலேசென்று, ஆகமுடன்சிரசிலேஅனல்தான்மீறி அப்பானைநீர்ப்பனைத்துவசியுண்டாச்சு,பாகமுடனந்நீர்தான்தசையிற்சேர்ந்து பக்குவமாய்குடிகொண்டால்சுரங்களாச்சு, தாகமுடன்சுரமிரிவாதபித்தந் தணிந்ததனால் சேத்துமத்துக்குயிரானச்சே. ௮௪௬

ஆச்சப்பாசேத்துமந்தான்மீறிற்றானால் அப்பமேதோஷத்துக்குறுதியாச்சு,நீச்சப்பாதோஷத்துக்கடிதானென்ன நிலையானவாதமதிற்பித்தமீறி, போச்சப்பாபாதாதிகேசந்தொட்டுப் பொங்கியந்தப்பித்தநீர்பரந்துமீறி,காச்சப்பாதேய்வுடனேவாய்வுகூடி[கடினமுடனுகாசம்புக்கும்பாரே

பாரப்பாமூன்றுமொன்றாய்க்கூடிப்போச்சு பகையானபிரிதியுமப்பும்நின்று,சேரப்பாகனைந்தகண்ணீர்மண்ணாய்ப்போச்சு சிவசிவாபஞ்சகர்த்தாள்கூத்திராச்சு;ஆப்பா அறிவார்கள்சடலவாழ்க்கை அரகராநீர்க்குமிழிமாய்கைமாய்கை, தேசப்பாகனைப்போலஞ்சடலவாழ்க்கை சிவசிவா இதையறிந்துருவைக்காரே. ௮௪௭

திரிகடுகுலேகியம்.

காரப்பாநீரிழிவுமுதலாயுள்ள காமம்வினையனந்தமடாலக்கோவில்லை,பாரப்பாபிணியறிந்துமருந்துசெய்ய பக்குவங்கள்சொல்லுகிறேனன்றாய்க்கேளு, தேரப்பாதிரிகடுகுசூரணமேசெய்து திரமாணமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து,வாரப்பாதேனதிலேயிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன்கொண்டுவிட்டால்சுரங்கள்போச்சே. ௮௪௮

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு புகழாகஅரத்தையுடன்திரிகடுகுகூட்டி, காச்சப்பாதட்டிநன்றாய்க்கஷாயம்வைத்து கணக்காகவடித்திறத்துமுப்பூச்சேர்த்து,பாச்சப்பாதேனதிலேசொஞ்சம்விட்டுபக்குவமாய்க்கொடுத்திடவேசுரங்கள்போகும், ஆச்சப்பாசுரமென்றதெல்லாம்போகும் அரகராகுளிர்சுரமுமகன்றுபோமே. ௮௪௯

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புத்தியுடன்சிரகமும்ஓமங்கூட்டி, காமப்பாசிறுநீராலரைத்துக்கொண்டு கணக்காகஒருபடிநல்லெண்ணெய்வாங்கி,ஆமப்பாபசுவின்பால்கூடச்சேர்த்து அரைமருந்துஅதுவுடனேகனத்துக்கொண்டு,தாமப்பாமெழுகுபதமாய்வடித்து தன்மையுடன்முழுகிவரச்சுரங்கள்போமே. ௮௫௰

சுரமானபித்தத்தால்வெட்டைமீறிச் சூடுகொண்டமேகநீரிழிவுகாணுஞ், சிரமானநீரிழிவுபிலத்துதானால் திரமாகாசனையுடனிறங்கும்பாரு, வுரமானாசனையதுமீறிற்றானால் உடன்காணும்சேர்ப்பிளவையுண்மை யுண்

மை, திறமாகத்தேகமதாலகண்டரோகஞ் சேர்ந்ததொருநீரிழிவுபோகக்
ளே. ௮௫௨

நீரிழிவுக்குகஷாயம்.

கேளப்பாகஷாயமொன்றுசொல்லக்கேளு கிருபையுளமஞ்சணத்தி
ல்ஆவாரைவேர்பட்டை,வேலப்பாசடலாஞ்சிபட்டைகூட்டி விபரமுடன்
மூன்றுமொன்றாயிடித்துநல்ல,நாளப்பாபாண்டமதிலிட்டுமைந்தா நல்லத
ண்ணீர்நாலுபடிஎட்டொன்றாக்கி,வாளப்பா அதிலரைக்காற்படியிடித்து ம
கனேநீகுருப்போட்டுக்குடித்திடாயே. ௮௫௩

நீரிழிவுக்குலேகியம்.

குடித்திடுவாய்நாலுமுறைமைந்தாகேள் குணமாகும்நீரிழிவுகுடி
லம்பிற்குந், குடித்ததொருநீரிழிவுபணைப்புப்போக தன்மையுடன்லேகிய
ந்தானொன்றுகேளு, அடுத்ததொருதிரிகடுகுதிரிபலாதி அரகாரவகைக்கு
ஒருபலமாய்வாங்கு,விடுத்ததொருஆவாரைசெங்கிளுவைக்கொன்றைவித
மாணமஞ்சணத்திசெல்லியாமே. ௮௫௪

ஆமப்பாஅஞ்சுவேர்பட்டைவாங்கி அப்பனேயிடித்திடுவாய்வெவ்
வேறாக,தாமப்பாபொடிவகையோர்பலமாய்க்கூட்டி சங்கையுடன்மூன்ம
ருந்துபொடித்துச்சேர்த்து,நாமப்பாசொன்னஜாபத்திரிசாதிக்காய் நல்மா
ணகுங்குமப்பூகிராம்புகூட்டி,காமப்பாவகைக்குஅரைபலமாய்வாங்கி கடுக
நீபொடித்துமுன்பொடியிற்சேரே. ௮௫௫

சேர்த்ததொருபொடிகளெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி செம்மையுடன்
வைத்ததின்மேல்முறையைக்கேளு, சாற்றிடுவாய்பசுவின்பால்தேங்காய்
ப்பாலுந் தன்மையுடனேட்டிப்பாலிளநீர்பாலும்,சேத்தியாய்வகைக்குவொ
ருபடியாய்வாங்கி நினைவாகப்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு, கார்த்திடுவாய
டுப்பேற்றியனலைமூட்டி காணவேகொதிகிளம்பும்போதுதானே. ௮௫௬

தானேதான்கொதிகிளம்பும்பருவந்தன்னில் தப்பாமல்நல்லெண்ணெ
படியேவார்த்து, பானேசேர்பொடிவகையைக்கொட்டிக்கிண்டி மக்கமே
மெழுகுபதமாகும்போதில், வீணேதான்திரியாமல்சீனிவாங்கி மெய்யா
னசீனியடாபலமோரெண்டு,பூணேதான்மூன்றுருவில்வாரகன்பத்தி பதா
மையுடனிரண்டையுமேபொடித்துப்போடே. ௮௫௭

போட்டவுடனிறக்கிநன்றாயாறவிட்டு புதுசாணபீங்கான்தன்பாணி
தன்னில், நாட்டமுடன்வழித்துவைத்துபதனப்பண்ணி நலமானகண்ட
க்காயளவுகொண்டு,தாட்டிகமாயிருபதுநாட்கொள்ளும்போது தப்பாமல்
நீரிழிவுதானேபோகுந், தேட்டமுள்ளசீர்பேதம்நாவட்சி திராதபிளவை
யொடுமேகம்போமே. ௮௫௮

நீரிழிவுக்குதயிலம்.

போமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு பொல்லாதமேகநீரிழிவு
போக, ஆமப்ப கஸ்தூரிதயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலத்தியனேகேள்

றாய்க்கேளு, தாமப்பாகல்லெண்ணெயாவின்நெய்யுந் தன்மையுள்ளபான் லெண்ணெய்வகையுமொன்றாக்கும், நாமப்பாவகைக்குறுபடியாய்வாங்கி நயமான பாண்டத்திலிட்டுக்கொள்ளே. ௮௱௯

கொள்வதற்குச்சந்தனமேபோர்பலந்தான்பத்து கூர்மையுடனெண்ணெ தனித்தரைத்துமைந்தா, விள்வதற்குநாய்க்கொள்ளிக்கிழங்குசாறும் விச மானபழச்சாறும்படி தானாறு, சொல்லுமிளநீர்படியொன்றுவாறு சுத்தமு ளசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, செல்வதொருசீரகமும்பழச்சாற்றுலே திரளவு ரைத்துக்கப்பாருடனேசேரே. ௮௱௰

சேர்க்கவேதைலத்தையடுப்பேற்றித்தீயைமூட்டி செய்மையுடன்மெழுகுப தமாகும்போதில், பார்த்துமிகக்கஸ்தூரிப்பலமொன்றுவாங்கி பக்குவமா ய்க்கலந்திட்டுமைந்தா, வார்த்திடுவாய்தயிலமதுகரகதந்துள்ளே மக த்தானதயிலமதைப்பதனப்பண்ணி, போற்றியிகமுழுகிவரவேதெங்கான் கை பொல்லாததீவிழிவுசுதயங்கள்போச்சே. ௮௱௰௧

க்ஷயத்துக்கு கஷாயம்.

போச்சப்பாசிலேத்துமத்தால்சயங்கள்மீறி பொல்லாதஇருமலாய் மிகத்திமிறி, காச்சப்பாஅனமீறிதேகம்வற்றி கானகைகொடுஇருமலிலேக சமாய்ப்போவான், பாச்சப்பாசயமானரோகத்தைப் பக்குவதான்சொல்லு கிறேன்பண்பாய்க்கேளு, ஆச்சப்பா அரத்தைதன்றயிடித்துக்கொண்டு அ ரிசிவிட்டுக்கஷாயமீயலாய்க்காச்சே. ௮௱௰௨

க்ஷயத்துக்கு லேகியம்.

காச்சினதோர்கஷாயமதைவிருத்துக்கொண்டு கனமானமுப்பூவில் வரகன்சேர்த்து, பாச்சவாய்தேகமதிற்கஷாயங்கள்ளே பக்குவமாய்மூன் றுநாள்கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்றஇருமலேதகனுமைந்தா மனதாக லேகியந்தானென்றுகேளு, தாட்சியிலாத்தாதுதேகண்டங்கத்திரி சமூல மேயிடித்துகன்றாய்வடித்துக்கொள்ளே. ௮௱௰௩

கொள்ளப்பாஇருவகையுமொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவானஅழுரிவி ட்டெரிவிற்காய்ச்ச, அள்ளப்பாஇப்படியேபத்துமுறைகாய்ச்ச அதின்பிறகு கட்டிலொன்றுசர்க்கரையைச்சேர்த்து, வில்லப்பாமுப்பூவைத்தேசேர்த்துக் கொண்டு விசையானபசுவின்பால்நெய்யுங்கூட்டி, நல்லப்பா அடுப்பேற்றி ப்பொடியைக்கொட்டி நலமாகமெழுகுபதமாகவாங்கே. ௮௱௰௪

க்ஷயத்துக்குதயிலம்.

வாங்கியேகெல்விக்காயளவுகொண்டால் மாறுதசயங்களெல்லாமறி ப்போச்சு, ஏங்கியேஒடிவிடுஞ்சயமாய்ப்போய்த்தான் என்சொல்வேன்மண்ட லத்தில்தேகசித்தி, தூங்கியேவடாதேதயிலமொன்று சொல்லுவேன்பு லத்தியனேநன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின்பால்நாழிதயிருநாழி செவ்வமிள ற்பசுவின்கோமியமும்வாங்கே. ௮௱௰௫

வாங்கிநன்றாய்பாண்டமதிலிட்டுக்கொண்டு மைந்தனேபழச்சாறு கொடிப்பைமுசுமுசுக்கை, பாங்குடனேவகைக்குவொருபடிதான்வார்த்து

பக்குவமாய்மிளகுவொருபலந்தான்வாங்கி; ஆக்கிகொண்டஅமுரியினாலை
ரைத்துவாங்கி அப்பனேபாண்டமதில்சுரைத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய்கல்
லெண்ணைபடிநாலுயார்த்து சமர்த்தாகஅடுப்பேற்றிக்காச்சுகாச்சே.

காச்சிகன்றாய்மெழுகுபதமானபின்பு காகமதில்தான்வடிக்கும்போ
தாமைந்தா, ஆச்சிமேசுமகமதிலண்டச்சுன்னம் அன்பானதாரபஸ்பங்கஸ்
தூரியோடு, தாட்சியில்லாவனைக்கு அரைபலந்தான்போடு சமர்த்தாகத்த
யிலமதைவடித்தாமைந்தா; தேச்சுமேமுழுகிவாசயங்கள்போச்சு சிவசிவா
தேகமதுவலுத்துப்போச்சே. ௮௬௭

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பாகுன்மமென்றதெல்லாம்போக புதுமையுள்ளலேகியக்
காரிறொன்றுகேளு, காச்சியதோர்கருப்புட்டிப்பலம்பத்துவாங்கி கநவச
ன அமுரியினால்கரைத்துக்கொண்டு, பாச்சுவாயடுப்பதனிலனலைமூட்டிப்
பக்குவமாய்காச்சுவாய்பாகுபோல, தாட்சியில்லாப்பாகுதனில்சேர்மருந்
தைக்கேளு தப்பாமல்காரமுடன்சாரம்வாங்கே. ௮௬௮

வாங்குவாய்வெடியுப்புசவுக்காரந்தான் வளமானவிளையலுப்புஇந்து
ப்போடே, பாங்குடனேபொரிக்காரஞ்சூடனுப்பு பக்குவமாய்யெட்டுவ
கையுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்பொடித்துப்பாகுதனிற்சேர்த்து சமரசமாய்க்
கிண்டிவாமெழுகுமாகும், ஆங்கவேமெழுகுதனைப்பிங்கானுள்ளே அ
டைத்துமேபதனமாய்வைத்துப்போற்றே. ௮௬௯

போற்றியேமெழுகுதனைமைந்தாகேளு புத்தியுடன்பத்துநாள்கொ
ள்ளச்சொல்லு, தேற்றியேகொண்டதிறனேசந்திகுன்மந் திரளானவாயுவி
னலைமிருக்கங்கள், சாற்றுகிறசெஞ்சடைப்புசகதிகுன்மஞ் சலஞ்செய்
யும்வாதிகுன்மம்குத்திவாய்வு, ஆற்றியதோர்குக்கத்தின்வலிபோமெடாக்க
அரசபாகுதுக்குவலியனைத்தும்போமே. ௮௭௦

போமப்பாவாய்வுமேல்வந்தநோய்கள் பொல்லாததிரட்சியோடூர்
ச்சைசெல்லாஞ்சாமப்பாலேகியத்தைக்கண்டபோதே சாங்கமாயகுன்ம
மென்றதெல்லாம்போகும், ஆமப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு ஆனை
நெருக்கல்லெண்ணைநாலுபடிவாங்கி, தாமப்பாபாண்டமதிலிட்டுக்கொண்
டு தப்பாமல்மிளகுநூறுபடியோங்கே. ௮௭௧

மிளகுதயிலம்.

வாங்கப்பாவலமைபடிதான்வாங்கி வலமாகஇரண்டையுமேயுடைத்
துக்கொண்டு, திங்கிலாமுறகுருவில்சீரகம்பத்து சேர்த்துநன்றாய்ப்பொ
ட்டணமாய்க்கட்டிமைந்தா, தாங்கியேபொட்டணந்தனையெண்ணைக்குள்
வைத்து தப்பாமல்விமுகத்தில்வைத்துநன்றாய், பாங்குடனேதலைமுழு
கவேண்டினக்கால் பண்பொன்றுசொல்லுகிறேன்கேளுகேளே. ௮௭௨

கேளப்பாபொட்டணத்தைப்பிழிந்துக்கொண்டு கெணிதமுடன்மு
ழுகிவாச்சீயக்காயால், வாளப்பாசட்டுக்கொளொருதண்டகம் வரிசையுடன்

முழுகிவரவளமைகேளு, சோலப்பாகொண்டதொருவாய்வுபோச்சு மெய்
திறந்தலுங்கணக்கெல்லாம்போச்சு, காலப்பா அசதிமேலசதிபோச்சு கா ௮௯௩
பசீர்த்தநீர்மேகம்போச்சே.

மேகத்திறவிலழுந்தசோஷம்போச்சு விருணபித்தமொடுவாதம்
போச்சு, கரக்கால்காவட்டி அருன்றுபோச்சு சலமானபிணிகளெல்லாந்தனே
போச்சு, தேகத்திலகதிரொளிபோல்காந்தியாச்சு திரமாகத்தந்தெனவெழுவி
ப்போச்சு, மோகத்தில்மன்மதன்போல்களையுண்டாச்சு மோசமில்லையிளகி ௮௯௪
ஞடதயிலந்தானே.

மூலத்துக்குமூலிகை.

காமென்றமூலத்துக்குறுதிசொல்வேன் கயங்காதமூலமென்றதே
ல்லாம்போகும், தேனென்றபுல்லறுகுதுளசிவைத்து செழுமையுள்ளத
ண்ணீரில்குடித்தாயாகில், வேனென்றமூலமெல்லாந்திருந்திரும் உத்தம
னேயிருஞ்சுகமில்லைமைந்தா, மீனென்றமூலமெல்லாமொழிந்துபோகுமிவி ௮௯௫
ளையாகஇன்னமொருபாகங்கேளே.

மூலத்துக்குலேகியம்.

கேளப்பாகருணையென்றகிழங்குவாங்கி கெட்டியாயமுரிபிறவைத்
துமைந்தா, காளப்பாதிரிபலையைப்பொடியாய்செய்து நலமானகிழங்குட
னேபிசைந்துகொண்டு, வேளப்பாமுப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து விசையாகஅ
டுப்பேற்றிக்கிண்டும்போதில், ஆளப்பாநல்லெண்ணெஅளவாய்விட்டு அர ௮௯௬
காமெழுகுபதமாகவாங்கே.

வாங்கியதோர்லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்நெல்லிக்காயள
வுசொன்னா, ஏங்கியேபறந்தோடும்மூலமெல்லா மென்னசொல்வேனிருஞ்சுகா
வில்லைமைந்தா, பாங்குடனேயுள்மூலம்வெளிமூலந்தான் பற்றிநின்றசீமூல
ம்ரெத்தமூலம், தாங்கிநின்றசுக்கிலமூலம்வாய்வுமூலந் தப்பாமல்மூலமொன் ௮௯௭
பதுவும்போமே.

மூலத்துக்குத்தயிலம்.

போடப்பாதயிலமொன்றுசொல்லக்கேளு புதுமையென்றநல்லெ
ண்ணெய்படிக்கூட்டி, ஆப்பாபழச்சாறுந்தயிருஞ்சேர்த்து அன்பாகவரு
ளிச்சாறுங்கூட்டி, காயப்பாஅடுப்பேற்றிக்காய்ச்சும்போதில் தன்மையுட
னேகோலக்கொஞ்சம்விட்டு, வாமப்பாமெழுகுபதமானபோதில் கற்கா ௮௯௮
கமதிற்பூரம்புழுகும்போடே.

போட்டதொருகாகமதில்வடித்துமைந்தா புகழாகத்தலைக்கிட்டுமு
ழுகச்சொல்லு, கேட்டமுடன்முழுகிவரமூலவாய்வு கெட்டுவோடி
விடுமப்பாசொன்னேன், நாட்டமுடனேயகன்றுதேகம்பொன்போல் நன்
மையுள்ளதேகமதாய்கனிமையாகும், வாட்டமில்லாலட்சுமிதன்கடாட்சமு
ண்டாம் மன்மதன்போல்காந்தியுண்டாமைந்தாபாரே. ௮௯௯

பாரப்பாபன்னிரண்டுநாழுக்குள்ளே பாடிவைத்தபொருள்களெல்
லாமடக்கமாகும், கோரப்பாபன்னிரண்டாயிரச்சுருக்கம் நினைவாகஇந்நூலை

ப்பதனம்பண்ணு,காரப்பாகுருபதத்தைக்குணமாய்ப்போற்றி கற்பூரதீப மதிற்கருத்தைக்கவைத்து,சாரப்பாமதியமுதப்பானம்பண்ணு சதாபோதை சிவயோகமாகுந்தானே. ௮௮௰

கெற்பவியாதிபோக.

நாமென்றகெற்பநோய்தீர்வதற்குத் தயவானகருவொன்றுசொல்லக்கேளு, ஆமென்றசருகெடுத்துக்கருக்கிமைந்தா வுண்மையுடன்சிறுநீரிற்பிசைந்துருட்டி,வாமென்றாலிகனிமேலகாயப்போடு மார்க்கமுடனிப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, கோமென்றஅமுரியிலேகரைத்துமைந்தா குருமையுடன்றெளிவிறுத்துசவியின்வையே. ௮௮௧

வைக்கவேயுப்பதுவுப்படாருப்பாரு வரிசையுடன்பனைதாமெடுத்துமைந்தா, கைக்கவேபிங்காணிற்பதனப்பண்ணி தாமணியிற்பெண்களுக்குக்கெற்பநோய்தான், மயக்கவேவந்துசென்னவென்றால்மைந்தா தன்மையுடன்றுவாகுட்நாளிற்றானே, மயக்கவேமாப்பண்டப்பால்பழத்தினுமேல வந்துகடாருகைத்தின்வாய்வுதானே. ௮௮௨

தாமென்றகருக்குழியில்வாய்வுதங்கி தளர்ந்தகொருசோணையினால்தசைதான்மூடி, ஊமென்றதேகமெல்லாமகர்த்துநல்ல வுண்மையுள்ளஅடிவயிற்றில்வலியுண்டாச்சு, பாமென்றகருக்குழிதான்விளக்கமன்றி பசுமானவிருதுவங்கேஅறுகாதையா, ஏமென்றாலதியிலேவாய்வுகொண்டு இருந்ததினால்கெற்பமது இல்லைதானே. ௮௮௩

கெற்பவாய்வுக்குஉப்பு.

தானப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோக தயவாசமூன்சொன்னவுப்பைமைந்தா, தேனப்பாஅதில்நூறுக்கிக்குழப்பியுண்ண சேடத்திலுள்ளமலசலங்கள்சேரப்போகும்,காணப்பாகெற்பமதில்வாய்வுபோகும் சருவானகருக்குழியும்விளக்கமாகும், கோணப்பாகுருவருளால்கெற்பமுண்டாம் கூறுகிறேனின்னமொருபாகங்கேளே. ௮௮௪

கெற்பமுண்டாகஎண்ணெய்.

சேளப்பாதேங்காய்பால்பஞ்சள்பாலுங் கெடியானநதவேளைவிழிச்சாறும், நாளப்பாவிலவாரைச்சாறுங்கூட்டி நன்மையுடன்வகைக்குஒருபடியாய்வாங்கி,ஆளப்பாபாண்டத்திலிட்டுநல்லஅன்பானவிளக்கெண்ணெப்படியேவார்த்து,மேலப்பாஇடுமருந்தைவகையாய்க்கேளு மேன்மைதிரிகடுகுதிரிபலையிந்துப்பே. ௮௮௫

உப்பதுவுங்கால்பலந்தான்வாங்கிநல்ல வுடன்சேர்த்தமருந்துஅரைபலமாய்வாங்கி,செப்பவேபெருங்காயம்விராசன்பத்து சேரவேபொடித்தந்தஎண்ணெய்தனில்கலக்கி,தப்பாமலடுப்பேற்றிமெழுகுபதந்தனில் தயவானகுருப்போட்டுவடித்துமைந்தா, அப்பாகேள்பதனமதாய்வைத்துக்கொண்டு அதின்விபரஞ்சொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு. ௮௮௬

கேளப்பாவிலக்கமுள்ளமூனுநாளுந் தெளிதமுடன்படியளாக்கால்வீதங்கொள்ளு, நாளப்பாமூன்றுநாள்கொண்டபோது நலமில்லாசித்த

மொடுமேல்கட்டெல்லாந், தாளப்பாசமூன்றுவிடும்வாய்வுபோகுந் தருகாத
வயிற்றுவலியுடனேநிற்கும், ஆளப்பாமறுகுநகமில்லையில்லை அரகராகெ
ற்பமதுவுண்டாம்பாரே. ௮௮௭

பாரப்பாவுலகத்தில்மலைபோயில்லை பக்குவமாய்செய்தோர்க்குஎல்லா
ஞ்சித்தி, காரப்பாகுருபதத்தைத்தொண்டுபண்ணு காயாகிகற்பமதைமற
ந்திடாதே, ஆரப்பாவுனக்கீடுஆகிகற்பம் அனுதினமும்நேசமுடன்பூசை
பண்ணு, வீசப்பாசெய்யாமல்மனநடக்கிநில்லு விண்ணுணகண்ணொளி
யைமேவிப்பாரே. ௮௮௮

பாரப்பாபதிதலத்தில்மதியொடுங்கி பாகைனேசவிபெருக்கிலமுதஞ்
சிந்தும், ஆரப்பாவுனக்கீடுஅமுதங்கொண்டு அன்பானபூரணத்தைஅறி
வார்பாரு, தேரப்பாஇந்நூலைப்பதனம்பண்ணு செகத்தோர்க்குஇந்நூலை
ச்செப்பவேண்டாம், காரப்பாயன்னிரண்டுநூறைமைந்தா கண்ணிமைக்
குள்வைத்ததனைப்பதனம்பண்ணே. ௮௮௯

குஷ்டத்துக்குத்தயிலம்.

புண்ணப்பாகுஷ்டமொடுகெறப்பான்போக பண்பொன்றுசொல்லு
கிறேன்மைந்தாகேளு, நண்ணப்பாபரங்கியுடபட்டைவாங்கி நலமானபழ
ச்சாற்றிலூறப்போட்டு விண்ணப்பாவிடவேயுலரப்போட்டு விசையா
கஇப்படியேபத்துமுறைபண்ணு, தண்ணப்பாநன்றாகவுலர்ந்தபின்பு தாக்
கிநன்றாயிடித்துவடிக்கட்டுவாயே. ௮௯௦

கட்டாகச்சிவனார்தன்வேம்பைவாங்கி கண்டமதாய்நறுக்கிகுழித்தை
யிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்தயிலமதில்பட்டைத்தூளுஞ் சேர்த்துநன்றாய்
ப்பிசைந்துருட்டிவைத்துக்கொண்டு, மட்டாகநெல்லிக்காயளவுகொண்டா
ல் மாறாதசிரங்கியொடுகுலைப்புண்கள், தொட்டவுடனோடுகின்றகுஷ்ட
ரோகஞ் சொறிசிரங்குபெருஞ்சிரங்குஇன்னங்கேளே. ௮௯௧

கேளப்பாமேல்புற்றுவெடிப்புவெடிவெள்ளை கோதசெவிப்படை
ப்புழுக்கடைப்பு, தாளப்பாதேகத்தால்வந்தரோகந் தருநாமலோடிருப
துநாட்கொண்டால், சேளப்பாஒன்றிலைமுப்பூவுஞ்சேர்த்து குணமாகக்
கொண்டவுடன்குடிலதீங்கும், நாளப்பாநாளுக்குநாளேதேகம் நன்றாகக்
காணுமடாநமனோடானே. ௮௯௨

சொறிசிரங்குதயிலம்.

நாடாமலின்னமொருதயிலம்சொல்வேன் னைமானமேதங்காய்ப்பால்ப
டிதான்வங்கி, வாடாமல்தூரிசிஅரிதாரங்கெந்தி வகைபொன்றுக்குருகுழி
ஞ்சிவாங்கிமைந்தா, தேடாமலுனைத்தப்பால்சனிற்சலக்கி செம்மையுடன்
காய்ச்சியன்னைநதிரமாய்வாங்கி, ஆடாமலென்னைதனைவைத்துக்கொண்டு
அப்பனேமுற்குருவில்சமூஞ்சிகேளோ. ௮௯௩

சேர்த்ததொருஎண்ணைதனைவைத்துக்கொண்டு தேகமதிலுறுங்கட
விசாயுங்காலப், பார்த்தல்லோ அரைப்பிட்டுகுளித்தாயானால் பறக்குமடா
சொறிசிரங்குபுங்கிகுஷ்டம், மாற்றுமேல்புற்றுவெள்ளையண்டு மாறு

படாது கனிலொருவயனைங்கேளு, சாத்தல்லோமோ தந்தோறுங்கிமை ந்தா காசிடைதானுண்டிடவேகம்போமே. ௮௰௪

பேதிக்குழம்பு.

போமப்பாசலசன்சள்போவதற்கு புகலுகிறேன்புலத்தியனேநன் றாய்க்கேளு, நாமப்பாவளமைதப்பழத்திற்சாற்றுல் நன்றாகமூன்றுநா ளூறப்போட்டு, தாமப்பாமறுநாள்தானெடுத்துப்போடு சண்டாளைநற்ச துவமாய்ப்போகும், ஆமப்பாபருப்பெடுத்துக்காயப்போட்டு அப்பனே நன்றாகவுலரவையே. ௮௰௫

மையப்பாவிக்கவொருவராகன்வாங்கு வாங்கடா அதுக்கிரட்டிப்பொ ரிக்காரத்தான், மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டிவாளந்தேசரு விபரமுடனதுக்கிர ட்டிவிள்ளக்கேளு; செய்யப்பா ஆமணக்கம்பருப்புங்கூட்டி இராசகத்தா னைக்கும்போதில்மைந்தா, மையப்பா இறத்துடனே அரைக்கும்போதில் கருவாளைப்பூவில்விராகன்சேரே. ௮௰௬

சேர்த்தல்லோ ஆட்டிநன்றாய்வழிதளைமைந்தா இராசகத்திலிழ்தனி லேபதனம்பண்ணி, பார்த்தல்லோ குன்றியிடையிக்கால்மைந்தா பக்குவ மாய்மலசலங்களகன்றுபோகும், சார்த்தல்லோ பேதியதிகரித்தால் தயி கிலேமோருஞ்சோறுண்ணீறுக்கு, மாற்றுமீனோபோட்டவாறுபோல அ டைக்குமடாயோகிநுடயுண்மைதானே. ௮௰௭

நவாச்சாரபேதி.

தானென்றஇன்னொருபேதிசொல்வேன் தயவானநவாச்சாரப்ப லமொன்றுவாங்கி, நானென்றகொடிக்கள்ளிப்பாலிநாட்டி நன்றாகக்கலவை த்திலமைபோலாட்டி, தானென்றகுழிதனிற்பதனப்பண்ணி தப்பாமல் குன்றியிடைதயவாய்க்கொண்டா, ஊனென்றமலக்கட்டுஜலக்கட்டெல் லாம் ஓடுமடா அதின்பிறகுபொருக்காதன்றே. ௮௰௮

பொருக்காதேதயக்கினதால்மைந்தா மைந்தா பொக்கெனவேசிப்ப தற்குப்புதுமைகேளு, மறுக்காதேதனலுமிச்சம்பழச்சாறுதன்றால் மறிக்கு மடாபேதிதனைவளமாய்பாரு, தருக்காதபெருவயிறுவாய்வுகட்டி தப்பா தமகோதரம்சீராம்பலோடு, வருக்காதேவருகிமலஜலக்கட்டோடே உள் வினைகள்தீருமடாவுண்மைதானே. ௮௰௯

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய்நம்முடையகுழம்பைக்கேளு வறுதியுள்ளபெருக்கா ய்மிந்துப்போடு, தன்மையுள்ளசெருகோசணியுங்கூட்டி தயவானசமூட் டுணைகாயங்கூட்டி, நன்மையுள்ளதிருவிசமுத்திலையுந்தாரப் கல்வைருந்சோ க்கிப்பிலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன்துகைபார்த்துப்பத்துமாச்ச வரிசை யுடன்சரியிடையாய்வாங்கிக்கொள்ளே. ௯௰

வங்கியதோர்மருந்துக்குஇடைதான்வாளம் வளமாகஅதுக்கைதா ன்பச்சைசேர்த்துப், பாங்குடனேகலைத்திலிட்டுக்கொல்லி பக்குவமாயி ரமுதாயமாட்டி, இஞ்சிமுப்பூவும்பாக்குக்கொண்டு சேர்த்துவிடியாக்

சாமமாட்டு, சாங்கமாய்மருந்தரைக்கும்போதில்மைந்தா தயிருடனேசோறுண்டுசெயவராயாட்டே. ௯௱௧

ஆட்டிநன்றாய்வழித்தெடுத்துமேதிக்கோர்ப்பு அடைவானசிமிழதனில்பதனம்பண்ணி, நாட்டிமேமானிடர்க்குவருநோய்க்கெல்லா நலமான அநுபானமறிந்துசெய்தால், வாட்டமுடனேடிவிதிமைந்தாசேரு மகத்தானவித்தைதயாகுழம்பின்மார்க்கந், தேட்டிலேயிக்குழம்பைத்தேடிக் கொண்டு சிவசிவாநம்முடையபேர்வைத்தாரே. ௯௱௨

பேர்வைத்ததாரென்றால்மைந்தாகேளு பெருமையுள்ளசித்தர்தபோதனர்கள்கூடி, நேர்வைத்தமருந்தானதிகுறிப்பைக்கண்டு நேர்மையுள்ள அகத்தியர்குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்த அகத்தீசர்பண்பறிந்தால்மைந்தா பசறினதோர்குழம்புறதிபறிவானப்பா, கூர்வைத்தகுழம்புறதியென்னவென்றால் குணமானபரிச்சையடாவுமிருமாச்சே. ௯௱௩

உயிரானபரிச்சையறிந்துகொண்டு வுண்மையாய்நம்முடையகுருதம்புபண்ணி, பயிரானமானிடர்க்குவருநோய்க்கண்டி பார்க்கிறவிதமுனைக்கேட்பதருவேனென்றேன், அயானமேலாகருக்கக்கரங்கள்கண்டால் சுகமாகஇஞ்சியைக்கீரசப்பண்ணி, வயிரானகுழம்பில்காற்பணவிடைதான்கரைத்து வரிசையாய்க்கொடுத்தவுடன்பேதியாமே. ௯௱௪

ஆரப்பாபேதித்தபோதில்மைந்தா அணுகின்றசுயமனைத்துமகன்றுபோகும், தாயப்பாசோறுபொங்கிவெந்நீர்விட்டு தாகமதுதானடங்கக் குடிக்கச்சொல்லு, நாயப்பாசொல்லுகிறேனும்பத்தியமில்லை நன்மையில்லா தோஷாதகாடிற்றானல், போமப்பாகடுகளவுகண்ணிற்போட்டு புரிசமுடனேவிணிகெதிறுவாயே. ௯௱௫

நீற்றிநன்றாய்க்கண்ணிலிட்டால்முழித்துப்பார்ப்பான் நிரயானசரட்சிவிட்டுப்போகும், பார்த்துநன்றாய்ப்பரிசுடனேபிணியறிந்து பருவமுடன்செய்துவந்தால்பலனாமைந்தா, கார்த்துமிகக்கருவறிந்துகுணத்தைக்கண்டு காலறிந்துமேலறிந்துகர்மம்போக்கி, போற்றிநன்றாய்மருந்துமதிக்கச்செய்தாயானால் பூலோகராஜரிஷியாவாய்பாரே. ௯௱௬

பிள்ளைமுதலானதுகளுக்கு.

பாரப்பாபிள்ளைமுதலேழுநோய்க்குப் பண்பாகவுமிரோக்குழைத்தப்பூக, கோப்பாயிமெல்லாந்தீருந்தீரும் நேர்மையுடன்புளாமுதலாய்புண்சன்றிருக், காரப்பாவிஷமனைத்தும்போகவென்றால் கடுகளவுகண்ணிலிடக்காணுநோக்கு, சாரப்பாவிரியனுக்குச்சிறுபாஷைச்சாற்றில் தன்மையுடனேயிழைத்துக்கண்ணிலிற்றே. ௯௱௭

தீற்றியேகடிவாயில்பூசிப்பாரு செய்மையுடன்விஷத்திருக்கிரந்தானப்பா, போற்றிபேசிலவிஷங்களனைத்தும்போக புதுமையுடன்சிறுநீரைசிறுகவாங்கி, பார்த்துமேசுசிகளவுகரைத்துக்கொண்டால் பறக்குமடாசிலவிஷங்களனைத்[illegible], காத்துமேவயித்தியமாயிரத்தில்மைந்தா சருகாசவயித்தியத்[illegible]குகினேனே. ௯௱௮

கருதினேன்சவுபியசாகரத்தில்மைந்தா கருவானவழலைமுதல்சரக்குக்கெல்லாம், உருதியாய்ப்பேர்வகையுமாரணமுஞ்சொன்னேன் உண்மையுள்ளசத்துருமித்துருவுஞ்சொன்னேன், பருதினலும்பலதிரட்டிச்சரிதையொடுகிரிகை பாங்கானஞானமுடன்யோகஞ்சொன்னேன், அறுதியாய்சகலசாத்திரங்களுக்கு மானதுருசூத்திரமாயடக்கினேனே. ௯௧

அடக்கினேனவைபடக்கமித்தநூலில் அடக்கமென்றபொருள்களெல்லாமிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுதக்காய்ப்போலேயப்பிண்பேசிமேதினியிலுனதாசிரய்வெடித்துப்போகு, முடக்கமில்லாஞானியாளிட்டசாபம் மொழிதவறியாறுனைவிவெளியிலேபோட்டால், நடக்குமிநுவாசியதுகாணுதோடும் நடப்பதிந்துவாசியைபேகட்கேட்டே. ௯௨

கட்டாகவயித்தியபூரணத்தானப்பா கருதினேனாறாயிரத்தியந்தம், திட்டமாய்பற்பவகைசெந்தூரக்கள் திரமானலேகியங்கள்குளிகைகள், சட்டமாய்கற்பவகைரசாயனங்கள்சார்ந்தபாய்கஷாயவகைகுழித்தீபோக்கு, மட்டாகத்தயிலமுதல்மாத்திரைகளெல்லா மாரக்குமுடன்சொற்பமாய்வசனித்தேனே. ௯௩

வசனித்தவயித்தியபூரணத்தைக்கண்டால் வாய்பொக்கும்ரோகங்களெல்லாமைந்தா, நிசனித்தஇந்நூலைசித்தர்கள்டிமோரக்குகைதோறுமொளித்தாரையா, திசனிக்குவாதமாநூலைவாங்கி செகத்திலெல்லோர்க்குந்தேனப்பா, அசனித்தமனக்குவிந்தவாறுபோல அன்பாகவயித்தியத்தையமுந்திப்பாரே. ௯௪

வயித்தியனைத்தர்க்கித்தல்.

பார்க்கையிலேவயித்தியத்திலதிருத்தாலும் பரிகடினைமுப்பாவன்மியாங்கேளு, சேர்க்கையுடன்குருமுறையைச்சொன்னாக்கொல் செம்மையுடனவர்களிடம்பேசப்பேச, மார்க்கமுள்ளகலையாதோன்றிலையென்றால் மார்பிலேஅறைந்தவனைஅகலத்தள்ளு, தீர்க்கமுடன்கைதியர்த்தவைதித்தாலும் திறமாய்ச்சாக்குவகைகேட்டிடேனே. ௯௫

கேளப்பாகட்டுவகைக்கருவைச்சொன்னால் கிருபையுடனவர்களிடங்கேள்விப்பேச, ஆளப்பாஆதியந்தமறியோமென்றால் அகட்டிப்பையனோசிறுக்குட்டிப்போடு, கோளப்பாகுறியறிபாரிடத்திலுறைந்துங் கூட்டிக்கூடினதால்தோஷமுண்டு, காளப்பாஞானிவர்க்கடைதித்தாலும் நன்றுவதுமனந்தானேயெங்கேயென்னே. ௯௬

எங்கென்றுகேட்டவுடனுன்னிப்பாய்த்தால் இன்பமுடனவர்களிடமிருந்துபேசு, மங்கியவன்மதிகெட்டுப்போனானென்றால் மார்புகளிலேயறைந்துகண்ணிற்குத்து, வக்கியென்றபயல்களிடம்பேசவேண்டாம் வனைந்தமிகவந்தானுமகலத்தள்ளு, சிங்கமென்றயோகியர்தனதித்தாலும் சிவாமூலத்திற்குறுதிகேளே. ௯௭

கேட்கையிலேகைமுறையாய்சொன்னானென்றால் கிருபையுடனவனிடத்திற்கேள்விகேளு, வாழ்க்கையுடனாதியென்றுசொல்லானாகில் ...

வாய்நாவிலேஅமைந்துநன்று, ஆட்கையுள்ளாகவெளிவந்தானதிக்கானதில் அடைவாணசாரணைக்குவகையைக்கேளு, வேட்கையுள்ளசாரணைக்குவி சையைச்சொன்னால் வேண்டியேயவனிடத்திலெதாண்டுபெண்ணே. ()

பண்ணப்பாசாரணைதான்முறைகிள்ளாட்டால் பாதாட்கைதன்னை பேடைத்துந்தன்று, கண்ணப்பாகண்ணறிபாப்புண்ணார்மெத்த கடைமுளவேடமதுசருத்தாய்ப்பூண்டு, விண்ணப்பா அறியாதுதிதகர்கோடி வினைகூடன்பேசாமலிருந்துகொண்டு, தண்ணப்பாதன்னிலையைத்தாகேகண்டு சமர்த்தாகபூரணத்தின்நிறைவாயிருந்ததில்லே. ௯௧௭

பஞ்சகன்னக்குகை.

திறமாகஅஞ்சுகன்னக்குகையைக்கேளு நீக்கமுள்ளகடல்நுரைதாண்பலமேமொங்கி, உரமானகருவாலேஅரைத்துஊது வெதமனமாண்டபின்கல்லுப்புக்கூட்டி, மறவாமற்கருவாலேயரைத்துஊது மார்க்கமுள்ளவெடியுப்புகூடச்சேர்த்து, நிணயாகக்கருவாலேயரைத்துஊதி நிச்சயமாய்த்தானெடுத்துசொல்லக்கேளே. ௯௧௮

கேளப்பாசீனமுடன்சூடன்கூட்டி கெளிதமுள்ளகருவாலேயரைத்துக்கொண்டு, மாளப்பாமிகவனத்துவட்டிபண்ணி மார்க்கமுடன்காயவைத்தேதோடுமூடி, தாளப்பாமண்சீலைவலுவாய்ச்செய்து தன்மையுடன்புடப்போடச்சுண்ணமாகும், ஆளப்பாஅஞ்சினமும்ஒன்றாய்க்கூட்டி அசகாசன்னமதாய்நீறிப்போச்சே. ௯௧௯

போச்சப்பாநீறினசுண்ணமதைமைந்தா புராமாகக்கருவாலேகுகைதான்பண்ணு, நீச்சப்பாஇக்குகைதான்பஞ்சபூதம் நிறையானஅஞ்சுகன்னக்குகையுமாச்சு, வாச்சப்பாவசமஞ்சுக்குகையைக்கண்டால் மைந்தானாரக்கொல்லாமல்மின்னிச்சாதும், காச்சப்பாசரக்கிட்டுக்குகையைமைந்தாகுகிட்டாரச்சுண்ணமாய்நீறிப்போச்சே. ௯௨௰

நீறிப்போயிதைவிட்டால்சுண்ணப்போக்கு நிலையாதுஅஞ்சுகன்னக்குகையைவிட்டால், தேறிப்போம்சத்தமதுதிறமாய்நீறும் திறமானபொன்னீறும்வெள்ளிநீறும், கூறப்போமுபாசங்களெல்லாம்நீறும் குணமானநாகவித்துருதியாய்நீறும், ஆறிப்போம்சாமுதற்றுருசுநீறும் அப்பனேயுப்போடுமெள்ளைப்நீற்றே. ௯௨௧

நீற்யவனைத்தேதவிட்டார்சுண்ணம்பில்லை நிறையாகஇந்தமுறைப்படிபோபண்ணு, மற்றுவகைக்கிதைவிட்டால்சுண்ணமாகா மக்களேகிட்டபொரேவேண்டாம், தேற்றியேமனதடக்கிஅறிவில்நின்று திறமாகப்பதறுமல்லாதாம்பார்த்தால், தேற்றியுள்ளபூரணமாய்காணலாகும் தியைபாநிலைனைவிடமெந்தாண்கேளே. ௯௨௨

ஔஷதமுடிக்குமாதங்கள்.

கேளப்பாபங்குனியின்சித்திரையிலுள்ளே கெளிதமுள்ளமுப்பூவந்துஆகியாகும், வாளப்பாவைகாசிரெண்டுக்குள்ளே மைந்தாகேளயீ

ருக்குழ்தியப்பா,நாளப்பாஐப்பசிகார்த்திகையினுள்ளே நலமானவுருக்கி னத்தைநாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடிஆவணியினுள்ளே தவிராமல்திராவகத் தைத்தயவாய்ப்பாரே. ௨௨௩

பாரப்பாவையாசிஆனிரெண்டில் பதருமல்சாரணையைத்திருதிரு,நே ரப்பாபுரட்டாசிமார்கழியிரண்டில் நிறையாகச்செந்தூரம் நினைவாய்பண் ணு, காணப்பாபன்னிரண்டிஞ்சரியாய்ச்சொன்னேன் கட்டாசப்பனிர ண்டுனூறைப்பார்த்து,சேரப்பாதொழில்முறையைத்தேர்ந்துபாரு திரமா கத்தொழில்முறையைச்செப்பக்கேளே. ௨௨௪

தொழில்முறை.

கேளப்பாசவுக்காரம்வங்கம்ரெண்டுந் கெதிதப்பில்தாநுகக்குக்கெ ணிதமில்லை,மாளப்பாகெந்தகமுஞ்சூதம்போனால் மகத்தானசெந்தூரமார் க்கம்போச்சு,தேளப்பாவெடியுப்புசீனம்போனால் திராவகத்தின்நேர்மை யெல்லாஞ்சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பாஅமுரியுடகூர்மைபோனால் அடங்கா தசெயநீருமசறிபோச்சே. ௨௨௫

ஆச்சப்பாவுருக்கினத்தான்காரஞ்சாரம் அப்பனேவீரம்விட்டால்நீ றும்போச்சு, போச்சப்பாபடம்விட்டால்சாரணையும்போச்சு போதமாயி லந்துட்பில்வர்ணம்போச்சுகாச்சப்பாகக்கம்விட்டால்களிகாணாது கருவா னரசம்போனுவெல்லாம்போச்சு,பாச்சப்பாஇனியென்னபருவபாரு பண் பாகத்தொழில்முறைக்கப்பருவம்பாரே. ௨௨௬

பாரப்பாஅன்னம்விட்டால்செயநீர்போச்சு பாங்கானசாரம்விட்டா ல்கட்டேபோச்சு,வீரப்பாசிங்கிவிட்டால்சூதம்போச்சு சேகரிக்கவேதுக ற்குக்கிலியாச்சு,-காரப்பாகிராவணத்தைவிட்டாலுனில் கசிந்துருகும்வெ ண்காரஞ்சாருக்கும்போச்சு, தேரப்பாஅறிந்தவர்களிதைத்தான்சொன்னே ன் தெரியாதப்படியவர்க்குஅடிதான்தானே. ௨௨௭

ஔஷதபரிட்சை.

தாமென்றதாரிசுவுடநீற்றுனல் தன்மையுடன்பஞ்சணிலேவை க்கவேணும், தேமென்றகாரமதுஉருகும்போது திரமாகவயிரகணிலேபு கையவேணும், நாமென்றவெங்காரம்உருகும்போது நலியாதேபொங்கி நின்றுஆடவேணும்,கோமென்றவெடியுப்புகட்டிச்சானுல் குணமாகத்த ந்தம்போல்கட்டிக்கட்டே. ௨௨௮

கட்டப்பாகல்லுப்புகட்டிற்றானல் கன்மாகக்கரியில்நின்றவுருகவே ணு, மட்டாரசினைமதுகட்டிற்றானல் மார்க்கமுடன்பணிபோலாடவே ணும், திட்டமுடன்சூதமதுகட்டிற்றானல் திரிகொளுந்தெரியாமல்நிற்க வேணும், மட்டானஅரிதமதுகட்டிற்றானல் மார்க்கமுடன்இளகாமல்நிற் கும்பாரே. ௨௨௯

பாரப்பாஇத்தப்புவெடிக்காணுது பாரதனில்வெருக்கொடிவிதையை ப்பா,ஆரப்பாஅறிவார்களிந்தவிதத்தை அறிந்தவர்கள்செய்வார்களதிதெ ட்டு, காரப்பாகாரியத்திலொன்றுய்ச்சொல்வேனே கபடாயிட்டுவெயித்திய

பூரணமுஞ்சொன்னேன், சேப்பாசௌமியசாகரத்தில்நன்றாய் நிறைந்த பொருள்வெளியாகப்பாடினேனே. ௯௩௰

பாடினதோர்சாத்திரங்களையெல்லாம்பார்த்து பக்குவமாய்ப்பன்னிரண்டுநூறாய்ப்பாடி, நாடினதோர்சாலவித்தைநன்றாய்ச்சொன்னேன் நலமானகருக்களெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னேன், தேடினதோர்மந்திரங்கள்திறமாய்ச்சொன்னேன் திறமாகவசியமுதல்மார்க்கஞ்சொன்னேன், ஆடினதோரஞ்சனமும் வாடைசொன்னேன் அஷ்டமாசித்துமிகஅறிவித்தேனே. ௯௩௧

அறிவித்தேன்சகலசித்துமாடவேணும் அன்பானபுலத்தியனேயுனக்குச்சொன்னேன், நிறுவிக்கசமாதிகற்பாவகையாய்ச்சொன்னேன் நிச்சயமாய்வாதமதுநிலைக்கவேணப்பா, கருவித்தநிந்நூலைப்பதனம்பண்ணிசதாகாலம்பூரணத்தில்சார்ந்திலது, கருவித்துகருவறிந்துசெய்யவேணுங் காலறிந்தியோகமதில்கருத்தாயூணே. ௯௩௨

சிவவேடம்.

ஊணடாசிவவேடமார்க்கந்தன்னை உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேனுனக்காய்மைந்தா, காணடாஜெபமாலை அன்பத்தொன்று கணக்காகருத்திராட்சங்கைபிணைந்து, தானடாயோகதெண்டு அளவைநேரு நனகாக அணிவிநல்புப்பத்திரண்டு, பேணடா அளவாகச்செய்துகொண்டு பேணியேகைதனிலேயெடுத்துக்கொள்ளே. ௯௩௩

கொள்ளடாவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி கொண்டபின்புவேட்டியுடனவைத்தேகேளு, நல்லடா அகலமதுமூன்றுமுழமாகும் நலமானநீளமது ஆறுமுழமாகும், உள்ளடாபீனஞ்சணைகலங்கூட்டி உத்தமனேநீளமதுநாலசாணாகும், அள்ளடாகாவியிலேநீர்க்காவியாகும் அகாசிவவேடமகிமைதானே. ௯௩௪

தானென்றவேடமதையறியாமாண்பர் சந்நியாசிகாவியைத்துவைத்துப்போர்த்து, விளைக்குறட்டதனைக்காலிற்போட்டு மெய்நிறையவிபூதியைத்தானணியக்கப்பூசி, நானென்றஆணவத்தால்மதமேபேசி நல்மானைப்பூரணக்கதைத்துப்பேசித்தான், கோனென்றகுருவறியாகுருட்டுமட்டை குவலயத்தில்வேடமிட்டுஏங்கிறேனே. ௯௩௫

எங்கேயுலகரிடம்வாய்வீண்பேசி வயிறுபசிபொறுக்காமற்றான், தாங்கியேபொய்பேசித்திரிவார்மெத்த தயவானவாலையென்றுசாராயத்தை, வாங்கியேகுடித்துமதிகெட்டுப்போவான் மார்க்கமுடன்கள்ளுண்பான் சஞ்சாரிப்பான், ஏங்கியேவாய்புலம்பித்திரிவானையா சுகமானபூரணத்தையறியான்காணே. ௯௩௬

தானென்றதத்துவத்தின்செயலைக்கண்டு சர்வாகமூலமதில்மனதைவைத்து, கோனென்றகுருபதத்தில்சேர்ந்துக்கொண்டு குணமானநேசகபூசையும்பண்ணி, மானென்றகும்பகத்தில்நின்றுமைந்தா மருவியேபூரணத்தைமனதாய்க்கண்டு, தேனென்றஅமுதரசங்கொண்டால்மைந்தா சிவசிவாகைலாசத்தேகமாமே. ௯௩௭

வாசியடக்க.

ஆமப்பாமேல்நிலையாறு தாரம் அண்டமெல்லாங் கொட்டுகிற் சூலா தாரந், தானப்பா மேலுமூலமூலாதாரந் தன்மையாமுள்ளமுதலாறு தாரம், காமப்பாலக்ஷரமெழுதுமேலே தாரங் கமலமென்ற ஆயிரமிதழ் கட்டி சுழிலக்கி னறு, நாமப்பா ரேசகபூரகமும் பண்ணி கலையாகும் கும்பகத்தை நாடிப்பாரே.

பார்க்கையிலே பரமகுருகெசரிசனை தானுங் கொள்ளும் பரவெளியில் சபை யதனில் சத்தங்களுங், காக்கையிலே நடனமொலி நடனங்களுங் கற்பூர தீபமது கருத்தாய்க் கேளுமர், மார்க்கமுள்ள தீபமதில் மனத்தைவைத்து மந்திரபஞ்சாட்சரத்தைநாவிலுற்றுப் போற்றி, சீர்க்கமுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி சிவசிவா கும்பகத்தின் திறத்தைப்பாரே. ௯௯

செந்தூரமுறை காந்தம்.

பாரப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்வேன் பண்பான காந்தமதும் பலந்தான் பத்து, தோப்பா வெண்ணையது பலந்தானென்று திறமான காரமது பலந்தானென்று, வேப்பா தாளகந்தான் பலந்தானென்று வேகமுறுகாரமேதுபலந்தானென்று, சாரப்பா பூரமுபலங்கால் கூட்டி நயமானபழச்சாற்றுலரைத்துவாங்கே. ௧௦௦

வாங்கியேபில்லை செய்துகாயப்போட்டு மார்க்கமுடன் குகையிலிட்டுக்குகைவாய்மூடி, தாக்கியே மண்சீலை ஐந்தாச்செய்து சமர்த்தாக வுலையிலிட்டு நன்றாயூதி, பார்க்கடனே குகையுருகக்கன்றாயூத பதமாக வுருகியதுபணி போல்நிற்குந், சாங்கமாய்க் குகையாறியெடுத்துப்பாரு நயமான காந்தமது மணிபோலாமே. ௧௦௧

ஆமப்பா மணியெடுத்து உடைத்துக்கொண்டு அன்பாகமுன்போலேயுருந்து சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் குகையில்வைத்து நன்றாக மண்சீலை ஐந்தாச்செய்து, தாமப்பா குகையமூசவுலையிலூது தப்பான சாந்தமது ஆயமாகுஞ், சாமப்பா காமதேயங்கள் விட்டால் நயமாகச் செயமதைப் தனம்பண்ணே. ௧௦௨

பண்ணியே சோரியத்துக்கிடை தானுங்கப் பாக்காவலி மொட்டுகாரஞ் சாரம், உண்ணியேபழச்சாற்றிலரைத்துக்கொண்டு உத்தமனேபில்லைசெய்துகாயப்போட்டு, நண்ணியே ஓட்டில்வைத்து சீலைசெய்து நவமாசப்புடமபோடநீறிப்போச்சு, புண்ணியனே சிந்தூரமதைப் பண்ணி புகமூசகஅயத்திலுடவிபாங்கேளே. ௧௦௩

அயத்தின் காயம்.

கேளப்பா அயப்பொடிதான் பலந்தான்பத்து செடியாக வெண்ணையது பலந்தானென்று, வாளப்பா தாளகமும் பலந்தானென்று வரிசையுள்ள குதமதுபலந்தானென்று, நீளப்பா சாரமது பலந்தானென்று நிலைவாகச் சாரமதுபலந்தானென்று ஆளப்பா சீருமதுபலந்தான்கூட்டிப் புட்டமேனகலவத்திலாட்டு ஆட்டே. ௧௦௪

ஆட்டிவைப்பழச்சாறுவிட்டுமைமத்தா அன்பாகசாறுசாமமாட்டி, காட்டிகமாய்நன்றாகஅரைத்துமைத்த சார்த்தாகவழித்தெடுத்துவில்லைசெய்து, நாட்டியேவிமாக்கிற்காயப்போடு நன்றாகவலாலைவைத்துக்குகைவில்வைத்து, பூட்டியேமண்சீலைதுவாச்செய்து புரிசமுடனுலையிலிட்டுவூதிப்பாயே. ௯௫

பாரப்பாகுகையமழகவூதிக்கொண்டு பண்பாகஆறியபின்றனைடுத்துப்பாரு, நேரப்பாவெண்கலமாயுருகியிருக்கும் நிலைவாகப்பின்பொருக்காதிப்பார்த்தால், சீரப்பா கானடங்கியேயாகும் விரையான அயத்திலுடனமாங்காணுர், ஆரப்பா அறிவார்கள் அயத்தினியம் ஆதியத்தங் காயமதின்றேதானறிவான்தானே. ௯௬

காணப்பா அயக்காந்தமியாந்தன்னைக்கண்டவர்கள்கோடாகோடிமுனைதோர், வீணப்பா வென்றுசொல்லிவிருத்தமாகவிட்டதுவுஞ் சிலக்காலமென்னிகாணுது, நானப்பா இன்றுசிலவெளியாய்ச்சொன்னேன் நன்மையுடனயக்காந்தமியந்தொய்து, கோணப்பாதருவருளாற்செந்தூரப்பண்ணகுறியுனக்குச்சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. ௯௭

காந்தசுத்திசெந்தூரம்.

கேளப்பாகாந்தசுத்துபலந்தானொன்று கெந்தகமேஅயச்சுத்துபலந்தானொன்று, வெளப்பாகந்தமொருபலந்தானாக்கி விரையாகவுமொன்றுமொன்றாயுநக்கிக்கொண்டு, வாளப்பாகலவமதில்பொடித்துக்கொண்டு வரிசையுடன்கூறுகிறமருந்தைச்சேரு, ஆளப்பாகண்டைக்குவிரைவாங்கி அப்பனேஇடைக்குநிகர்ருசங்கச்சேரே. ௯௮

சேர்த்தபொருதிடைக்குநிகர்கெந்திசேர்த்துதிராமகமேலைப்பாலாலாட்டிக்கொண்டு, காத்தமேலெண்டுநாளாட்டிப்பின்பு கருவானபழச்சாற்றாலாட்டிநன்றாய், பார்த்துமேபுரைவைத்துப்பொடியதாக்கி பண்பாகக்குப்பியிலேஅரைமட்டிட்டு, கோத்துமேபாண்டமதையுப்பைக்கொட்டி குணமாகஅதின்மேலேகுப்பிவையே. ௯௯

வைத்தபின்புகுப்பியுடகழுத்துமட்டு மறைப்பாகவுப்புடனேமண்ணுங்கொட்டி, மெய்த்தலிதொருமேல்மூடிசீலைசெய்து விரையாகவாலுனையிலெரிப்பாயப்பா, நைத்ததொருமூன்றுநாள்முத்தியிட்டுநலமாகஆறவிட்டுஎடுத்துப்பாரு, வைத்ததொருசெந்தூரமுருக்கம்பூப்போல் காணுமடாசெந்தூரம்பதனம்பண்ணே. ௱

பண்ணப்பாசாணம்பூசைசெய்து பரமகுருசெந்தூரம்பணவிடைதான்கொள்ளு, நண்ணப்பாமண்டலமேகொண்டாயானால் நரைதிரையுமற்றுமடாசட்டைபோகும், விண்ணப்பாருபதமுமடுக்கக்காணும் விரையானசிவயோகவிருப்புஞ்செய்யும், பொன்னப்பாவண்டாகுஞ்செந்தூரத்தில் பூட்டுகிறவிதமுனக்குப்புகலுவேனே. ௱௧

செந்தூரத்திற்கனுபானம்.

புகலுகிறவிதமேதுவென்றாற்கைமத்தா பூட்டுகிறேனென்றுதண்டமேலேவிதத்தின், பகருகின்றேன்கேளாந்திமசூடுமிவாங்கி பணவிடைசெந்தூரம

இல்பதியவைத்து, நெகிழாமல்மனதுறுதியாகக்கொண்டு தேசமுடனிருந் திருப்பீர்மைந்தகேளு, அகளாதருண்பமுதல்குஷ்டரோகம் வசடானதீ ழிவுகாசம்போமே. ௧௩௨

காசமொடுபவுத்திரங்கள்தசைரோகமெல்லாஞ் சதிகெட்டுதுபோடர்இ ன்னங்கேளு, ஆதேசமுடன்செந்தூரப்பணவிடைதானெடுத்து தேனிலாக வெல்லமதிற்கொண்டாயாகில்,பாசமுடன்சுயமிளைத்துபோடிப்போகும் ப ண்பானமுறைகாச்சலோடிப்போகும்,வாசமுள்ளதேனதிலேகொண்டால் மைந்தா மயக்கமென்றநெஞ்சடைப்புவாங்கிப்போமே. ௧௩௩

போமப்பாமூலப்பாவில்பணவிடைசெந்தூரம் புகட்டியேகொண் டிருமென்மைந்தாகேளு, ஆமப்பாதோஷமொடுசுவாசந்தீரும் அடங்காத நாவரட்சிவிட்டுப்போகும்,காமப்பாபறங்கிமுதல்கறுப்பான்தீரும் கடிப்பா னவெளுப்புடனேபறங்கிதீரும், நாமப்பாசெந்தூரத்திக்கெய்த்த கலமான புண்ணியங்களில்லைதானே. ௧௩௪

தானென்றசெந்தூரந்தினமுங்கொண்டால் சடமென்றகூடுதா ன்பிலைக்குதப்பா, நானென்றஅவமிருத்தோடிப்போகு நரைதிரையுமற்று நடாங்கவுறுவிரில்லை,தேனென்றஅனுபானமறிந்துகொண்டால சிவசிவாசயி லாசதேகமாகும், ஊனென்றவுடம்பெடுத்தாலுறுதிவேணும் உழன்றும லந்திரிக்கதகுற்றளர்ந்துபோமே. ௧௩௫

தளராமலிருப்பதற்கின்னமொன்று சாற்றுகிறேன்புலத்தியனேதய வுள்ளானே,யுளராமற்செந்தூரப்பணவிடைதானெடுத்து வுண்மையென் றமுப்பூவில்விடைதான்கொண்டு, தளராமல்மனதுறுதியாகிக்கொண்டா ல் கழனுமடாசட்டையொன்றுகறுப்பாய்த்தானே, வளருமடாதேகமது வெளிபோற்காணு மகத்தானதேகமதுபிர்மமாமே. ௧௩௬

ஆமப்பாசித்தாந்தம்ஞானமார்க்கம் அப்பனேவேதாந்தம்யோகமார் க்கம்,தாமப்பாஞானவரையோகத்துக்கு தயவானமூலமடாநந்திநந்தி, காம ப்பாநந்தியடிமூலங்கண்டால்நடலாயாறுவகையதின்மேலப்பா;காமப்பா காணப்பாவிரண்டுங்கூடி கனகாசைப்பூரணமாய்நிற்குந்தானே. ௧௩௭

சுவாசத்துவஸ்பம்.

தானென்றசுவாசத்துபலந்தானொன்று தயவானபொரிக்காரப்பலந் தானொன்று,ஆனென்றபழச்சாற்றால்கலவத்தாட்டி உறுதியுடனேட்டிநன் றாய்வழித்துக்கொண்டு,பானென்றவிழுகதிலுலர்த்திமைந்தா பக்குவ மாய்புடம்போடபற்பமாகும்,தேனென்றபற்பமதுபதனம்பண்ணிதேனை திலேபணவிடைதான்கொள்ளச்சொல்லே. ௧௩௮

சொல்லப்பாநீரடைப்புபிறமேகந்தான் குழந்தைகோதமுடனே வெட்டைபோகும், கல்லப்பாகல்லடைப்புதசையடைப்பு நன்மையில்லா மேகத்தாலெழுந்தநோய்கள்,அல்லப்பாவோடிவிடும்பின்னுங்கேளு ஆயரா நீர்க்கடுப்புநீர்ச்செரிப்பு, சொல்லாபவோடிவிடும்பின்னுங்கேளு சிவசிவாயு [illegible]ரியங்களில்லைதானே. ௧௩௯

அப்பிரகச்சத்து.

காவென்றஅப்பிரகச்சத்துசொல்வேன் சதுவானஅப்பிரகம்பொடி
தான்செய்து, வாவென்றபலபொன்றாவிக்துக்கொண்டு மைந்தனேமே
ல்மருந்தின்வகையைக்கேளு,ஆவென்றவெடியுப்புகாரசாரம் உத்தமனே
காளகமும்செவுரிகுதம், மாவென்றசிங்கியுடபூநாகந்தான் மைந்தனேவ
கைவகைக்குக்கழஞ்சிவாங்கே. ௬௱

வாங்கடாமுப்பூவுங்கழஞ்சிகொண்டு வரிசையாய்மருந்தெல்லாங்க
லவத்திட்டு, தாங்கியேபழச்சாற்றாலாட்டி மைந்தா தயவாகஇருசாமம்நன்
றாயாட்டி, பாங்குபெறப்பில்லைசெய்துலியிற்போடு பக்குவமாய்வச்சிர
மங்குகையில்வைத்து,சாங்கமாய்சில்லிட்டுசீலைசெய்து தயவாகக்குகைய
மூசலூதுதே. ௬௱௧

ஊதியபின்குகையாறியெடுத்துப்பாரு உத்தமனேசயமதாயுருகியி
ற்கும், வாதியென்றவைகிகோகாணப்போருர் மகத்தானயோகியடாசத்
துகாண்பான், ஆதியென்றஅப்பிரகச்சத்தானவோரசாரவாதிகள்தானலை
ந்தேதெசைந்தார், சோதியென்றஅப்பிரகச்சத்தைமைந்தா சிதமாகச்செந்தூ
ரம்பண்ணுபண்ணே. ௬௱௨

பண்ணப்பா அப்பிரகச்சத்துவாங்கி பலமெடுத்துகுகைதனிலேயுரு
குப்போது,வண்ணப்பா தங்கமொருபலந்தான்சேர்த்து உருகிமெண்டுங்கு
ண்டாகிமணிபோலிருக்கும், கண்ணப்பாகல்வத்திற்பொடிக்கத்தூளாங் க
ண்டிடைக்குவீரமொருகத்தேறு, அண்ணப்பாகண்டிடைக்குகெந்திக
ட்டி அழகானபழச்சாற்றலாட்டிப்பாரே. ௬௱௩

பாரப்பாபழச்சாற்றலாட்டிப்பின்புபண்பானபொடுதலையின்சாற்று
லாட்டி, காரப்பாவெண்டுதளாத்தபின்புசநயமாகப்பொடிசெய்துகுப்பிக்
கேற்றி, சாரப்பாமண்சீலையேழுஞ்செய்து தன்மையுடன்காய்ந்தபின்பு
சொல்லக்கேளு,சீரப்பாமுன்போலெரித்துப்பாரு சிவசிவாசெந்தூரஞ்
சிவப்புத்தானே. ௬௱௪

தாவென்றசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி தன்மையுடன்பணவிடைதா
ன்தேனிற்கொண்டால், ஊவென்றகாயமதுபிலத்துநல்ல வுறுதியாய்ச்ச
ட்டையுண்டுதள்ளுந்தள்ளும், தேவென்றகற்பமடா செந்தூரந்தான் இர
மாணஅனுபானமறிந்துகொண்டால், மோவென்றமோகம்போங்குலைபோ
கு மக்களேமுந்நூற்றைமகிழ்ந்துகேளே. ௬௱௫

கேளப்பாமுந்நூற்றில்செந்தூரமார்க்கம் கிருபையுடனிருநூற்றின்
பற்பஞ்சொன்னேன்,தாளப்பா ஆயிரத்துநூற்றில்மைந்தா நன்மையுடன்
வயித்தியத்தில்நன்றாய்ச்சொன்னேன்,வேளப்பா அறுநூற்றின்விபரமெ
ல்லாம் விரித்துநன்றாய்சொல்லிவிட்டேன்விபரமாக, ஆளப்பா நூற்றில்வ
யித்தியபூரணந்தான் அன்பாகப்பாடினதைநன்றாய்ப்பாரே. ௬௱௬

பாரப்பா அப்பிரகச்செந்தூரத்தை பாச்சடாவெள்ளியிலேநூற்றுக்
கொன்று, சேரப்பாமாற்றதுவுமுன்னூறுகும் இரமானகுடவனிலேயிரு

றாகுஞ் சாரப்பா வெள்ளிசெம்பில் நூறுமாற்று தயவாகத்தனிச்செம்பிலைப்பதாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் செந்தூரப்போக்கு அன்பானபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௯௬௭

பொன்னிமிளைச்சத்து.

கேளப்பா பொன்னிமிளைச்சத்துசொல்வேன் செடியானநிமிளையது பலந்தான்வாங்கி. நாளப்பா சோமனது இடையேசுற்றி நன்றாகக்காரபற்ப நாகபற்பம், மேளப்பா நிமிளையின்மேல்பூசிக்கொண்டு மேலாகசோமத்தைச்சுற்றிமைந்தா, காளப்பா அதின்மேலேமுப்பூச்சுண்ணந்தயவாகப்பூசிநல்லருகைக்குள்வையே. ௯௬௮

வையப்பா குகைவாயைமூடிநன்றாய் மார்க்கமுடன்மூசையிலேவைத்தூது, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன்குகையுருகவூது மெய்யானசத்ததுவும் வெண்கலமாய்நிற்கும், பையப்பா அறவிட்டிச்சத்தைவாங்கி பாலகனே குகையிலிட்டுகாரமூட்டி, கையப்பா உருக்கிப்பார்கண்விட்டாசிம் நன்றாக அதில்சேரும்வகைகளையக்கேளே. ௯௬௯

கேளப்பா நாகமொடுதங்கம்ரெண்டும் செடியானசத்துருக்குச்சரியாய்த்தூக்கி, வாளப்பா சத்துநின்றுவருகும்போது வரிசையாய்நாகதங்கமிதிலேயூட்டி, தாளப்பா சத்துடனேரெண்டுஞ்சேர்த்து தயவாகமூன்றுமொன்றாயுருகுமப்பா, ஆளப்பா குகைமாறியெடுத்துப்பாரு அரகாரகளங்காருமைந்தா கேளே. ௯௭௦

கேளடா களங்கதனைக்கலைத்திட்டு செட்டியாபாடைத்திடவேதூளாம்பாரு, வாளடா விமதுபலந்தான்மூன்று மைந்தனே வாலைரசம்பலந்தான்மூன்று, தேளடா வெந்திபலம்நாலுங்கூட்டி தெளிட்டாகத்துத்தியங்கப்பலமூங்கூட்டி, ஆளடா மூலைப்பாலால்நன்றாயாட்டி அதின்பிறகு பொடிதனையின்சாற்றாலாட்டே. ௯௭௧

ஆட்டியே உருத்துருட்டிக்காயப்போட்டு அப்பனே பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி, நாட்டியே வாலுகையில்மூன்றுநாள்தான் நலமாகமுத்திபும் நன்றாய்மூட்டி, காட்டியே சலாகைகொண்டு சோதிச்சேபார் கதிர்முனையில் ஒறகுறக்குப்பதக்கானப்பா, தாட்டிகமாயாறவிட்டு உடைத்துப்பாரு சார்ந்ததானபொன்னிமிளைச்செந்தூரமாச்சே. ௯௭௨

ஆச்சப்பா செந்தூரம்பதனம்பண்ணி அப்பனேகுன்றியிடையிருபோதுண்ணு, காச்சப்பா பசுவின்பால்தன்னிற்கொள்ளு கதிரோனிட்டம்தேகமது காந்தியாகும், மீச்சப்பா மூலைப்பாலிற்குன்றிய கோணத்தாலும்போம் சுவாசம்போகும், பாச்சப்பா விக்கல்கள்குஷ்டரோகம் பாகையானமேகமென்றதெல்லாம்போமே. ௯௭௩

போமடா வாதத்தில்வழுந்ததோஷம் பொல்லாதபித்தத்தால்வழுந்ததோஷம், ஆமடா சிலேற்பனத்தால்வழுந்ததோஷம் அஞ்சாததோஷமெலாமகன்றுபோகும், சாமடா நிமிளைதன்னைக்கண்டோர்களுண்டோ தனத்திலே ஓடிவிடுமையாவையா, நாமடா உரைத்ததுக்குசொன்னேனையா நலமாகச்செந்தூரத்தொழிலைக்கேளே. ௯௭௪

தேனைப்பாபனைகிடைக்கெசத்தூசம்வாக்கி கெட்டியாய்வெள்ளியிலே றாற்றுங்கொண்டு, தானைப்பாகொடுக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டு சாத்தானைவெள்ளியிலேபழுத்துப்போகும், வானைப்பாவெள்ளியாதுபழுத்தகாறல் வயாதுசொல்லுமயாறுனைக்கானைமந்தா, கானைப்பாவெள்ளிசெப்பிலேத் தாயாறுல் நன்மையதாய்ப்பழுத்துப்பெருத்தக்கமே. ௧௬௩

ஆமைப்பாகுடைவனிலேறாற்றுக்கொண்டு அருள்பெருவருப்பாய் இகமாற்று, காமைப்பாசெந்தூரம்வனுவேமெருக்க நயமானசெந்தூரத்தை க்கண்டு, தாமைப்பாமதிப்பூதேமைநடக்கிலேறு நன்மையுடன்பூமை த்தையவாய்ப்போற்று, காமைப்பாலானற்பாலகண்டுகொண்டு காமை யைமுற்றுமதுவாய்க்கொள்ளே. ௧௬௪

காளகசத்து.

கொள்ளப்பா இன்னொருமுறைதனைக்கேளு குருவானகாளகத்தின் சத்துசொல்வேன், நல்லப்பாதாமதுபலத்தாறுடனுவனோனகனை த்திலசத்தியண்ணி, கல்லப்பாஅன்னமுடன்குருநாக்கன் கருவானசாமுடன்காரங்கட்டி, அல்லப்பாவிரமுடன்பூரஞ்சேர்த்து அரைத்துஅந்தத் தடைகத்துக்கட்டிமூட்டே ௧௬௫

மூட்டிபோகுகையிலைக்குச்ருகைவாய்முடி புகுமாகாமனிலேமு ந்தெய்து, காஷ்டிகமாய்க்குடைகனிலேவைந்தூது காத்தாகக்குவைய முகுகித்திருநாட்டியேகுவைகமாறிவெடித்தப்பாரு கல்லாசத்தாளகத்த னியமாகும், ஆட்டினதேரியமதுபதனம்பண்ணு அன்பாகக்காயவிட்டுவு ருக்கப்பாமே. ௧௬௬

உருக்கையிலேதாகமத்திடைபோசேரு வன்மையுள்ளதங்கம்படி யேசேரு, கருக்காகக்கட்டினதோசத்தைக்சேரு கருவானதாதுவெல்லாமு முருகுமப்பா, பெருக்கமுள்ளகாகுமப்பாசொன்னேன் போனியோக லைத்திலெடுக்கத்தானாம், குருக்கனெனமுனியத்திடையேசேரும் குணமாகவெந்திரெட்டிப்பாகச்சேரே. ௧௬௭

சேர்த்தானனுப்பொடிசெய் துதுப்பிக்கேற்றி திமாகமனிலேவை துவாய்ச்செய்து, போற்றியேபுஙபோலேசெவிந்தவாய்ந்து பூரணமாய மகிட்டிவெடுத்துப்பாரு, ஆற்றியேகுப்பிதனையுடைத்துப்பாரு அரசாசெ ந்தூரமுருனைநிறமப்பா, தேற்றியேசெந்தூரப்பதனம்பண்ணி இனியொரு ன்றியிடைதேனிற்கொள்ளே. ௧௬௮

கொள்ளவேசுவாசமொகோசக்திருள் குட்டமொடுபங்கிமுதல்குலே கைப்பிருக்கும், அல்லல்செய்யுங்குன்மமொடுகோநங்கள் அண்டத்தின் வாதமொடுஅஷ்டவாதம், வல்லல்செய்யுங்குஷ்டவாதகுருக்துவாதங் காலசந்திமேகைஇசைநக்காரகம்,கல்லெத்தாருசெந்தூரங்கண்டபோதே ஈடாம லோடிவிடுமின்னங்கேளே. ௧௬௯

கேளப்பாசெந்தூரக்கோபூரிக்கேளு கெணிதமுள்ளவெள்ளியிலேறாற்றுக்கொண்டு, வாளப்பாகொடுத்திடவேவயாதுசொல்ல வாபோதுனாவேதுபலத்தைக்கள், ஆளப்பாவெள்ளிசெப்பில்றாற்றுக்கொண்டு அ

னைத்திடவேயபிறுவையதாபின்னை, காலப்பாமாறியவன்கடனைச்செய்வா ன் கண்டின்னமிழாதேகருத்தாய்நில்லே. ௯௮௨

நில்லென்றகுடவழிமேலாற்றுக்கொன்று நீட்டிறுவல்பத்தனைதான் தப்பாதண்மை, சொல்லொன்றுதப்பாதுகருவசைப்பாரு சொல்மறந்து பார்த்திறுக்கோதிகாறாய், கல்லென்றகல்லெறிந்துபுல்லைத்தின்னு கால நிற்றுயோகமதிற்கருத்தாய்நில்லு, கொல்லென்றுவாய்பசப்புங்குறும்ப ரோடே கூடாதுவாசியிலேகூர்ந்துநில்லே. ௯௮௩

நில்லடாவாசியிலேநின்றுதேறி நினைவாகப்பூரணத்தைக்கண்டுபூசி, சொல்லாதமந்திரத்தையுருவேசெய்து சோராமற்கனியருந்திமணியைப் பூசி, கள்ளடாதனையறியார்தன்னைத்தானே சமையமதக்கொண்டாடுந்த வத்தோர்தன்னை, புல்லென்றமனுக்களுடன்பொருந்தவேண்டாம் பூரண த்தைத்தினநோக்கிப்பூண்டுநில்லே. ௯௮௪

நாகச்செந்தூரம்.

பூண்டுக்கொள்நாகச்செந்தூரந்தன்னை பூரணமாய்நாவிற்றுதெளிந் தகண்ணீர், ஆண்டுகொண்டுவுச்சலத்தில்நாகஞ்சாய்க்க அப்பனேசிறடங் கிடடத்தக்கட்டும், கண்டதொருதுளைதனிலேநாகம்போட்டு நினைவாகவு ருகையிலேமைந்தாகேளு, பண்டதொருநாகத்துக்கிடையேதங்கமகத்தா னதுங்கறித்தைகவாமே. ௯௮௫

வார்த்துமிகவுருக்கையிலேமூன்றுமொன்றாய் வளமாகவுருகியதும மணிபோல்விக்கும்பார்த்துமிகத்தாமெடுத்ததாக்கலைத்திட்டு பதறுபலத்தி னைடைக்குமியஞ்சேர்த்து, பொற்பிசன்றுமிடைக்கிரட்டிசெகஇகட்டி பொடி செய்தானைகுத்தலைதாக்கொண்டு, காற்றுமிகக்குப்பிதனிலேற்றிக் கொண்டு கனமாகவண்டியிலேவதுவாய்ச்செய்கே. ௯௮௬

செய்யப்பாவாலுகையில்முன்போல்வைத்து திடமாகஅறுசாமமெரி த்தானந்து, பையப்பாஆறவிட்டெடுத்துப்பாரு பவளசெந்தூரமென்ன சொல்லேன், மெய்யப்பாசெந்தூரம்பதனம்பண்ணி மெய்க்கவேதேனதி லேமனைவிடைதான்கொள்ள, ஐயப்பாசிரவாழியென்றசெல்லாம்போகு ம நயமாகும்கமென்றுதினத்துப்போமே. ௯௮௭

போமப்பாமேகமென்றசெல்லாம்போகும் பொல்லாதசீதழிவுசிரந் திருக்கடங், தாமப்பாமேகதாமும்விஷபாகங்கள் தருகாதபாண்டுமுதல்ச வாசகாசம், அப்பாநாகச்செந்தூரங்கண்டால் அடங்காதநோய்களெல்லா மடங்கிடும், நாமப்பாசொல்லுகிறோம்வச்சிரகாயம் நல்மனதாயிருந்த வர்க்குளெல்லாஞ்சித்தே. ௯௮௮

சித்தாகஇருக்கவென்றாக்மைந்தாகேளு சிவமானசெந்தூரப்பூரண த்தேறவிடாக்க, பத்தாசையாகப்பணவிடைதான்கொண்டால் பழுக்குமட டாதேகமதில்சட்டைபோகும், வற்றுதசெந்தூரந்திணமுங்கொண்டால்வ யதுசொல்லமுடியாதமைந்தாகேளு, முத்தானமுத்தமெல்லாமுத்தியாகு மோகயில்லைசெந்தூரமுறையைக்கேளே. ௯௮௯

கேளப்பா வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று கெடியான வெள்ளிசெம்
பில் நூற்றுக்கொன்று, காளப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று தன்மையி
ல்லாச் செம்புகளில் நூற்றுக்கொன்று, கோளப்பா வாராமல் பழுக்குந் தங்க
க் குறியான தங்கமதையார் தான் காண்பார், ஆளப்பா ஆதியென்ற தங்கந்த
ன்னை அறிந்துகொண்டு தவமதிலே மையறிந்து செய்யே. ௬௬௰

செப்படா தவமதிலே மனத்தை நாட்டு தீர்க்கமுடன் குருபதத்திற்
சேர்ந்து நில்லு, மெய்யடா கற்பமதை விரும்பியுண்ணு விரும்பிமிகவுண்ணை
யிலேறியம்பாரு, கொய்யடா கருவிகளைக் கொய்துப்போடு கூர்மையுடனே
மனதைக் கூர்ந்துபாரு, பையடா மூலமதிலாறுந் தாண்டி பராபரத்தினருள
தனைப் பற்றிப்பாரே. ௬௬௧

பற்றிமிகப் பாரமற் பொருளைக் கண்டு பதுமைபோல் பெருவெளியிலே
பற்றிநின்று, முத்தியில்லா மூடர்களாய்க் கூட்டங்கூடி மோசமென்ற பாச
மதையிழந்துக்கொண்டு, சத்தியென்ற பெண்ணை மிகநிறுத்திக்கொண்டு
சகலஆபரணமிகத் தானே சாற்றி, புத்தியில்லாக் கடத்தைகளைப் பார்த்தாயா
னால் பூரணத்தினது சிரம் வெடித்துப்போமே. ௬௬௨

வெடித்துமிகப் போவதுவு மெத்தநன்றே வேதாந்தப் பதியிற் கமிக
வுகன்றே, படித்துமிக வெல்லையுமே அறிந்துப்பார்த்து பக்குவத்தோடே
யிருந்து பதியில் தாக்கு, வடித்தமெழுகது போல இந்த நூலில் வசனித்தசு
ருக்கெல்லா மனதிற்காரு, விடுத்தபொருள் தனையறிந்து காராவிட்டால் விண்
ணடியுமண்ணாயு விணாய்ப்போமே. ௬௬௩

கருவங்கச் செந்தூரம்.

போகாமலின்னமொரு சேதிகேளு பொன்னான கருவங்கம் வாங்கி
மைந்தா, வாகாக ஆதியந்தக் கருவினாலே மகத்தான வங்கத்துக் கங்கிபூட்டி,
ஆகாமற் புடம்போடக் கட்டிப்போகும் துண்மையுடன் தானெடுத்துக்
கையில் வைத்து சாகாமற் காரமிட்டுருக்கிப்பாரு சக்கரம்போல் கண்விட்
டு ஆடுந்தானே. ௬௬௪

தானென்ற வங்கத்துக்கிடையே நாகந் தயவான தங்கமுடன் ரசமுங்
கூட்டி, கோனென்ற குருவருளாலுருக்கிப்பார்க்க குணமாகவாலு மொன்றா
ய் மணியாய் நிற்கும், மானென்ற கல்வத்தில் நொறுக்கிக்கொண்டு மாட்டமா
ய் சீரமொடு லிங்கங்காணும், தேனென்ற காரமொடு வொன்றாய்க் கூட்டி சிவசி
வா இதுக்கு கெட்டி கெந்திகூட்டே. ௬௬௫

கூட்டினதொன்றாய்ப் பொடித்துமிகக் குப்பிக்கேற்றி குணமான மண்சீலை வ
லுவாய்ப்பூசி, நாட்டியே முன்போல எரித்துவாங்கி நல்லபதமறிய வென்றால்
சலசைபோடு, மாட்டியதோர் சலாகைமுனை வெருத்தானால் மார்க்கமு
டன் தானெடுத்து ஆறவைத்து, காட்டிகமாய்க் குப்பிதனை யுடைத்துப்பார்
க்கத் தங்கநிறமான செந்தூரமாமே. ௬௬௬

பாரப்பா செந்தூரம் பதனை செல்லத்தில் பக்குவமாய்க் குன்றிடை
கொண்டால் மைந்தா, ஆரப்பா வுனக்கிது சொல்லப்போறேன் அரகரா தேக

ம்வச்சிரகாயமாகுந், தேப்பாயனைவிடை தான்றினிற்கொண்டால் சிவசி
வாமேகமென்றதெல்லாம் போகும். தேப்பாஜெவிதைக்கள்குவ் டரோசம்
நிலைநில்லா நீரிழிவுநீங்கிப்போமே. ௧௯௭

போமடாபவுத்திரமுங்கண்டமாலை பொல்லாதகுன்மமொடுபாண்டு
நீரும், நாமடாதோஷமொடுகாசம் போகும் கழுக்காணமூலமாசகண்டமா
லம், காமடாருதிவாசம் நசிக்குவாதந் சமர்த்தானவை தமதிறப்பச்சைவாத
ம், ஆமடாபித்தமென்றதெல்லாம்போகும் அசசாவருவாச்சமதிகத்தானே

காமென்றசெந்தூரத்தொழிலைச்சேர தப்பாமல்நூற்றுக்குவெ
ன்றுபோட்டால், மாவென்றவெள்ளிமேனாறுமாற்று மகத்தானசெம்
பதிலேஅன்பதாகும், தேனென்றவெள்ளிசெம்பிலிருநூறுகுந் தெவிட்
டாதகுடவனில்லன்பதாகும், கோவென்றகுருவருளால் செந்தூரத்தை
குறிப்புடனேகொண்டவரேகுருவாப்பாரே. ௧௯௯

குருவானசற்குருவைக்காணவேணுங் குணமாசகந்திதனைப்பணிய
வேணும், உருவானவுருவறிந்துவுண்ணவேணும் உண்மையுள்ளசத்தி
வக்காணவேணும், திருவானமலசொளிமைப்பற்றவேணுந் தெவிட்டாத
மதியமுதங்கொள்ளவேணும், திருவானகற்பகத்தைப்பூசைபண்ணி சதா
சாலம்பூரணத்திற்சார்ந்துநில்லே. ௨௱

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நில்லென்றநிலைதனிலேநின்றுகொண்டு நினைவாககுருபதத்திற்பூண்
டுக்கொண்டு, சொல்லென்றதாம்பிரச்செந்தூரப்பண்ணி தருவமுடன்
கொள்வதற்குவிபரங்கேளு, கெல்லென்றதட்டதனை அராவிக்கொண்டுதி
றமாசப்பழச்சாறதிலூறப்போட்டு, கல்லென்றகன்னநீர்விட்டுகன்றாய்கவி
ப்பறவேகழுவிவிடுகசடுபோச்சே. ௨௧

போச்சென்றுதாம்பிரப்பொடிதானென்று, புதுமையுள்ளதங்கமொ
ன்றுசரசந்தானென்று, நீச்சென்றதாளகமும்வீரமொன்று நிலைத்தகெந்த
கம்லிங்கமொன்றுநாகமொன்று, பாச்சென்றகலவமதிலேழும்போட்டு பக்கு
வமாய்பழச்சாற்றாலாட்டிநன்றாய், ஆச்சென்றுசலவைத்திசைநன்றாயாட்டி அ
சகொவொட்டிப்புகெந்திகூட்டே. ௨௨

கூட்டியேபழச்சாறுபொடிகலைவின்சாறுங் குணமாகவிட்டுநன்று
ய்மைபோலாட்டி, ஆட்டியேவழித்தெடுத்துச்காயப்போட்டு அப்பனே
பொடிபண்ணிக்குப்பிக்கேற்றி, தாட்டிசமைய்மண்சீலைனுவாய்ச்செய்து
சமர்த்தாகமுன்போலேயெரித்துவாங்கு, நாட்டியேஆறவிட்டுஎடுத்துப்
பாரு நன்மையுள்ளசெந்தூரமதிகந்தானே. ௨௩

தாமென்றசெந்தூரப்பதனைப்பண்ணி தன்மையுடனிசாமப்பூசை
செய்து, தேனென்றதேனதிலேபணவிடைதான்கொண்டால் தீராதகுன்
மமுதல்குஷ்டந்தீரும், வாமென்றமேகமொடுகிரந்தி தீரும் வகையுமைபிணி
கையுமகோரமுந்தீரும், ஊமென்றவுலுதக்கல்டையா புண்புமைபி
றவுல்லொழிந்துபோமே. ௨௪

மாத்திரை. ௧

ஒழியாமலிருப்பதற்குமாத்திரைதானொன்று உத்தமனேசொல்லு கிறேனென்றாய்க்கேளு, வழியானஅயக்காந்தச்செந்தூரமொன்று மார்க்கமு ளாகச்செந்தூரமொன்று, தெளியாததாளகச்செந்தூரமொன்று நோ னதாம்பிரச்செந்தூரமொன்று, அழியாதவங்கச்செந்தூரமொன்று அப்ப னேஐந்துமோரிடையாய்வாங்கே. ௧௫

வாங்கியேகல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு மகத்தானருலைப்பாலும்பழத் தின்சாறும், பாங்குடனேயெண்டுநிறையொன்றாய்ச்சேர்த்து பக்குவமாய்கல வத்திலாட்டும்போது, தாங்கியேதிரிகடுகுமூன்றுமொன்றாய் சரியிடையா ய்ச்செந்தூரங்களிற்சேர்த்து, ஆங்கதுகொண்டேயரைப்பாயாறுநாள்தா ன் அதின்பிறகுமத்தஞ்சாறதனிலாரே. ௧௬

வார்த்தானன்றாயாறுநாளரைத்தபின்பு மார்க்கமுடன்வழித்துமாத்தி ரைகள்செய்து, பார்த்தானன்றாய்நிழலுலர்த்தியெடுத்துக்கொண்டு பக்குவ மாய்குணங்குறிகளறிந்துகொண்டு, சாத்துமிகஅனுபானமறிந்துசெய்தா ல் காணுமேலோடிவிடுஞ்சுவாசநோய்தான், சாறுகிறேன்கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு தன்மனைத்தானறிந்துனைதாயில்லை. ௧௭

கலிக்கம்.

தனதானகிராம்புடனேதிரிகடுகுகூட்டி தன்மையுள்ளகிராம்பதுவு ங்கூடச்சேர்த்து, மனதானவாளமொன்றுமெட்டுக்கொன்று மாட்டுவாய்கல வத்திற்பழச்சாறிட்டு, வுளதானஅதின்கூட்டிநன்றாயாட்டி ஊமத்தஞ்சா றதனிலொருநாளாட்டி, சுனதானகையாறுபோலுருட்டிமைந்தா காற்றில்லா விடம்பார்த்துக்காயவைவே. ௧௮

வைத்தானன்றாய்க்காய்ந்தபின்புஎடுத்துக்கொண்டு வரிசையுடன்சொ ல்லுகிறேனென்றாய்க்கேளு, கைத்ததொருமுலைப்பாலாலுரைத்துநாவில் க ண்ணிலிடச்சகலசன்னிகாணுதோடும், மெய்த்தசிவருத்திரகனமாத்திரை வைத்து வேணபடிவயித்தியத்தைநிருப்பிச்செய்தால், சைத்தவொருசா த்தியமசாத்தியம்ரெண்டும் நன்றாகத்திருமடாநலமாப்பாரே. ௧௯

வேறு—கலிக்கம்.

பாரப்பாகலிக்கமொன்றுசொல்லக்கேளு பக்குவமாய்திரிகடுகுதுரி சிசுத்தம், நேரப்பாஅரிதாரமிந்துப்பேரடு நிலைவாசலோசனியுஞ்சரியாய் த்தூக்கி, காரப்பாபவளமேதுநாலுக்கொன்று கருவாகப்பூக்காற்றுக்கைத் துமைந்தா, நேரப்பாசயறுபோல்திரட்டிக்கொண்டு இவையெல்லாம்நிழலுலர்த்தி பதனம்பண்ணே. ௨௰

பண்ணியதோர்கலிக்கமாத்திரையைமைந்தா பக்குவமாய்மெய்ம்ஞ ளிலேபதனம்பண்ணி, உண்ணிலேமுலைப்பாலாற்கண்ணிலீற்றி உறுதியு ள்ளஜன்னிமுதல்விஷங்கள்போகும், நன்னிமேதோர்குளிக்கமுமாடா

ரோடும் நலமில்லா நெஞ்சடைப்புமூர்ச்சைபோகும், பண்ணியவெழு வாஸகலிக்கப்பா புனிதமுடன்பதனமதாய்வைத்துப்போற்றே. ௩௱௧௧

போற்றப்பாநீர்தோஷங்கபாலகுலை புகைச்சலென்றகண்புகைச்சல் காதுமாந்தம், பார்த்தப்பாமூக்கடைப்பன்கண்டமாலை பவுத்திரமோதர முங்குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பாபோவதற்குமருந்துசொல்வேன் அன்பா னசாதிக்காய்சாதிபத்திரி, மாற்றப்பாமதுரமதிவிடையம்மேயம் மாத்தா னதிரிகடுகுசினங்கூட்டே. ௩௱௧௨

கூட்டியேசரியிடையாய்வாங்கிக்கொண்டு குணமாகச்சூரணித்தமு ப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியேதேனதிலேகொண்டால்மைந்தா நலமாகநான் சொன்னவியாதிதீரும், தேட்டிலேயிந்நூலைத்தேடவேணுந் திறமாசப்ப னிவன்றிங்காக்கவேணுந், தாட்டிகமாய்க்கற்பமதைக்கொள்ளவேணுந் த னதானபூரணத்தைமருவிப்பாரே. ௩௱௧௩

பாரப்பாபூரணமாம்பக்ஷைபக்ஷைபகாசதபக்ஷைதனைப்பதிவாய்ப்பார் க்க, ஆரப்பாஅறிவார்கள்காரசாரம் அப்பாக்கின்ற ரசமதையார்தான்கா ண்பார், தேரப்பாமனதறிவால்தேறிக்கொண்டு தெளிவிட்டாதபூரணத்தை ப்பணிந்தால்மைந்தா, நேரப்பாமதுரரசஞ்சொலிக்கும்பாரு நினைவாகஅ முர்தமதைப்பானம்பண்ணே. ௩௱௧௪

காயாதிகற்பமூன்றுப்பக்குவம்.

பண்ணப்பாகாயாதிகற்பங்கொள்ள பக்குவத்தைச்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பாஆதியர்தநடுமூன்றாக விளங்குகின்றபொ ருளதனைவிரும்பிக்கேளு, நண்ணப்பாஅமுதகற்பம்அகாரபீட சிவான போதமடாஆர்தான்காண்பார், உண்ணப்பாஅகாரமென்றபொருளைக்கே ளு வுறுதியுள்ளபுலத்தியனேயுண்மைதானே. ௩௱௧௫

தானென்றஅகாரமடாவிந்துவிந்து தன்மையுள்ளவிந்துநீர்தன்னி ராச்சு, கோனென்றவிந்துநீர்தன்னைவாங்கி குணமாகஅந்திரத்திக்கொண்டு மைந்தா, கோனென்றகுருபதத்தில்மனதைவைத்து குணமாகவேசபூரக மும்பண்ணி, நானென்றஅகம்போக்கிரும்பசத்தேதின்றால் நலமில்லாதே கம்வெகுவுறுதியாமே. ௩௱௧௬

ஆமப்பாவுறுதிமனதுறுதியாக அப்பனேகொண்டிடுவீரானால் சக்கா ன், நாமப்பாஸ்தபித்தசேகதுமத்தினாலே நாடுவாருயியாதிவெல்லாம்நா டாதேதாமும், போமப்பாஜரையோடுதிரையும்போகும் பொல்லாததிரேக மையின்மாய்கைபோகும், தாமப்பாநந்திஒளிபிரகாசிக்குந் தயவாகப்போ கும்வெகுதண்மைதானே. ௩௱௧௭

தானென்னநீயென்னரெண்டுமொன்று தடையில்லாமனதாகஇருந் தாயானால், சோனென்னகுருவென்னநீயேயாகும் குணமானமனதுறுதி யானதாலே, ஆனென்னபெண்ணென்னரெண்டுமொன்று அகாரமனை திடமிடறிவிற்சேர்த்து, தேனென்னவக்ரதொருவிந்துசேர தெளிவட்டமாய் மற்கொண்டுபெறுமற்பநிக்கிடே. ௩௱௧௮

கேளப்பாநடுவான அகாரந்தொட்டு கிருபையுடனடியோனஉகாரத்தே
று, நாளப்பாஉகாரமென்றஅடிதான்மூல நலமானமூலமென்றுலார்தான்
காண்பார், கோளப்பாவொன்றுமில்லைநாசம்நாதன் குருவானமவுனமதை
க்கூறப்போமோ,வாளப்பாநாதமென்றசருநுவாங்கிலைக்கனேதிணக்கோ
றம்பூசிப்பாயே. ௲௪௯

பூசிப்பாய்நாதமென்றசருகுவாங்கி புசமூரகோசபூரகமும்பண்ணி,
நேசிப்பாய்கும்பகத்திலமனதைநாட்டி நினைவாகமனதூறுதியாகக்கொண்
டால், ஆசிப்பாவாசிப்பாமூகதிப்பாரு அழகத்திரேகபார்க்கைவிலேயரு
ளேதோன்றும், வாசிக்குமுயிரானவகாரந்தன்னை வரிசையுடன்பூசிக்கும்
வகையைக்கேளே, ௲௫௰

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பாவகையாதிசிவத்தைப்பூசி கெளரிசமரம்மதியமதில்போ
சனையேசெய்து, நாளப்பாமாலைதனில்உசாதிட்சை நன்மையுள்ளசத்தி
யைநீபூசைபண்ணு, காளப்பாமூலமுதலாறுகாரந் தான்கடந்துமேலான
சுழிமுனைக்குள்ளே ஆளப்பாஅண்டபகிரண்டமெல்லாம் அகாரஅகாரமு
டன்உகாரந்தானே. ௲௫௧

தானப்பாஅகாரமென்றசத்திதன்னை தன்மையுடன்மண்டலமேபூ
சித்தாக்கால், தேனப்பாஅமுர்தசசத்தனிற்றுசானும் சிவசிவாஅமுர்தாச
மந்தமாகும், பேணப்பாஉகாரமென்றஅமுர்தாசந்தன்னை பிலத்தபுத்திய
றிவதினாற்பேணிப்பார்த்து,வூணப்பாமூலமதில்ரேசகமேபண்ணி உம்மெ
னவேநடுவணையில்பூரகமேசெய்யே. ௲௫௨

செய்யப்பாநடுவணையில்பூரகமேசெய்து திடமாகமேல்மூலஞ்சேர்
த்துக்கொண்டு,பையப்பாகும்பகத்திற்பற்றிபாரு பருதிமதிசுடரொளியில்
பருந்தேகில்லு, கையப்பாதடவுவதுபோலேமக்காள் கருணாகசத்தியை
நீகருத்தில்வைத்தால்,மெய்யப்பாவுனதுசெடம்வலுத்துப்போச்சு மேதி
னியில்சித்தனென்றபேருமாச்சே. ௲௫௩

ஆச்சப்பாசித்தனிலேஅதிகசித்தன் ஆதியென்றமூலமதைப்புரிந்த
தாலே, போச்சப்பாநரைதிரையும்மரணமில்லை பொன்போலேபூரணமாந்
தேகமாச்சு, பாச்சப்பாவாசியைநீவாசிகண்டு பக்குவமாய்மதியைவெள்ள
ரவியிற்சேரு, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியினாலே கருத்துறவேசெடத்
தைமெள்ளக்காச்சுகாச்சே. ௲௫௪

காச்சுதற்குஅக்கினியில்கருணைச்சொன்னேன் கருத்துறவேசிவபூ
சைநன்றாய்ச்சொன்னேன், பாச்சுதற்குசத்தியுடபூசைசொன்னேன் பத்
தியுடன்பகுத்தறியாய்ப்புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்குமுன்னிலைதான்பீட
மாகும் முனையானசுழிமுனையேவகாரபீடம், பேச்சுதற்குபேசுதற்குநா
வேயில்லை பெருமையுடன்சத்திசிவபூசைகேளே, ௲௫௫

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பாசத்தியென்றஉகாரந்தன்னில் கிருபையுள்ளஅகாரமென்ற
சிவத்தைநாட்டி,நாளப்பாதினப்பார்த்துநமசியென்றே நன்றாகசிவசத

த்யொன்றும்பாரு, வாளப்பாவுகாரமுடன்அகாரஞ்சேர்த்து மார்க்கமுட ர்கமசியென்றுருவேசெய்து,கோளப்பாவாராதுமண்டலமேசெய்தால்கு லமென்றதேகவச்சிரகாயமாமே. ௩௨௬

காயமதுபிலத்துகடாகல்போல்மைக்காகாயாதிகர்பமென்றதேகமா சு,நேயமுடன்சத்திசிவபூசையாலே நிலைத்துசடாஜிக்குருவர்க்கமரு ர், மாயமென்றநரைதிரையுமாறிப்போச்சு மகத்தானதேசமதுவதுர்த்த ம்போச்சு,தேயுமதுமதிதானுக்தேய்ந்துதேய்ந்து திறமானரவிபதுவுமொ ரியுமாச்சே. ௩௨௭

ஆச்சப்பாபரமவெளிகண்கொள்ளாது அரகரசோதிநிலையதிக சோதி, மூச்சப்பாவோடாதுமுன்பின்றுை மூச்சியமுடன்பன்னிரண்டுமே டக்கும்விட்டில், பாச்சப்பாமூலமென்றஅனலைச்தாண்டி பக்குவமாய்ச கபூரகமும்பண்ணி, காச்சப்பாபஞ்சமுகாக்கினியில்நின்று கருத்தநவே நம்பகத்தில்திபமேறமே. ௩௨௮

ஏற்றப்பாதிபமதுஎன்னசொல்வேன் ஏகாந்தமானசொரூபதீபம், போற்றப்பாதூண்டாததீபந்தன்னை புத்திமனைதொன்றுசப்பொருத்தினி ன்று,சாற்றப்பாசத்திசிவபூசைபண்ணி கமலமலரமுதமதைக்குருத்தாய்க் கொண்டு, சாற்றப்பாவாடாதமலராக்கொண்டு தயவாமையுன்மனி யைப்பூசைபண்ணே. ௩௨௯

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பாமனோன்மணியைப்பூசைபண்ண பக்குவத்தைச்சொல் லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு,நண்ணப்பாஅகாரமுடன்உகாரங்கூட்டி நவ் காமல்நசிமசியென்றுருவேசெய்து,விண்ணப்பாதாரைதிருக்கியகாரகன்னை மேவினதால்பராபாத்திஜெளியேசாலும், கண்ணப்பாமனக்கண்ணாக்க சிந்துபாரு கமலமென்றஆபிரத்தெண்ணிதழ்காண்பாரே. ௩௩௰

காணப்பாஇதழறிதுபூசைபண்ணக் கனியுடையமுதமுதை சிந்து பாயும், பேணப்பாஅமுதமதைபூசைபண்ண பெரியசனோன்மணி ஞா ன்பிரகாசிப்பாள், ஊணப்பாமனோன்மணியின்பீசத்தைஞ்சுவ மெனவே சிங்கென்றுவுருவேசெய்தால், பேணப்பாமகாரமென்றதுவடக்கேதான்ஆ ம்பெரிதானஅண்டமதுபாமதாமே. ௩௩௧

பாத்தின்பூசை காயாதிகர்பம்.

ஆமப்பாசத்திசிவபூசைசொல்வேன் அரகராபாத்திருடபூசைசே ரு,நாமப்பாசொல்லுகிறேன்சத்தியொன்றுமையோசிவமொன்றுபார்த்தா ன்றுதொன்று, தாமப்பாமூன்றுக்கும்விபரக்கேளு சத்திசிவன்றஉகாரமதும காரமாச்சு,தாமப்பாசிவமென்றஅகாரந்தானும் கருவானவிந்துவென்றகா ரமாச்சே. ௩௩௨

ஆச்சப்பாமகாரமென்றமகாரந்தானும் அப்பனேபாமானஅண்டமா ச்சு, காச்சப்பாகாரமுடன்சாரம்ரெண்டும் கருவாகவிந்துவுடனாதமாச்சு, பாச்சப்பாநாதமதில்விந்துசேர்த்து பதிவாகத்தெளிவிருத்துபதனம்பன்

ளிய, போக்கப்பாலொன்றுமில்லை ஆண்டவன், நன்னை பேணிப்போகல்வாதில் தொழுதிக்கொள்ளே. ௩௰௩

கொள்ளப்பாநவிற்றுகெளிக்கநண்ணர் கூர்மையுள்ளபழச்சொற ன்றிகற்குடம், கல்லப்பாவென்றக்கல் ஆண்டக்கன்னைக் கைதமுறையாய் ன்று ஆட்டிப்பாரு, கல்லப்பா ஆட்டிபோர்க்குப் போகு கலையானமொழு காருணண்டக்காமந், செல்லப்பா ஆண்டவென்றமொழுகுநன்னைசிவிவா கா ஐந்துட்டிவட்டிப்பலண்ணே. ௩௰௪

பண்ணியதேவாட்டகலைக்காயப்போட்டு பக்குவமாக்காய்த்தி ன்புசையந்தாசேஞ்ஞ, வுன்னிபோகாசோட்டில்லையத்தானைக்தா ஞானமேன் வில்வையூவாய்ச்செய்து, புண்ணியேனையேசாளம்பூசைசெய்து புனிதமுடன் காணவென்றபடிதைத்தப்போடு, நன்னிமைபாய்நீதியத்துக்களம்போகை க்கு ஞானந்தியானமெருபுற்பக்கரேன. ௩௰௫

காலென்றபற்பமதுக்கிணைதானில்லை நன்மையுள்ளசற்பமிதுக் குமீடோ, ஒன்றகாந்தத்தின்செங்காலக்கான் ஊற்பப்பாதிதற்குதெரு ண்போடோ, கோவென்றபூபதியுமிதற்குமீடோ கொடிதானாத்திசை ளிதற்குமீடோ, தேவென்றபற்பமதுஜோதிமிக்க சிவயோகயாதிசற் பமாமே. ௩௰௬

ஆமப்பாபற்பமதில்பணவிடைதானெடுத்து அருகுகவென்றநீதனிதி லேஅழுத்திமைந்தா, நாமப்பாசொல்லுகிறேன்மெழுகுக்கானிகன்றுகவா கிலையிலிருந்தானமைந்தா, தாமப்பா தன்னிலையாய்நான் கண்டு சமாச மாய்போகத்தைப்பூரணமேசெய்து, காமப்பாஸ்திமாயகற்றிருப்பதற்கே நின்று கருணையுடன்பற்பமதைப்பூசைபண்ணே. ௩௰௭

பூசையென்னமதுவாகுஜியாகக்கொண்டு பூரணத்தைப்பற்றிமனவு றுதிவாசின்றால், தேசமுள்ளமனதுறுதியாருமும் சிந்தையிலேஅஷ் டாங்கயோகங்களும், பாஷையென்றபரிபாஷையங்களெல்லாம்பக்கு வமாய்கற்பூரத்திபங்களும், ஆசையென்றசதிட்டைசகாயங்கள்ளும் அநுதரஇன்னமொருகற்பங்கேளே. ௩௰௮

பூரணைகற்பம்.

கேளப்பா ஆதியென்றபூரணத்தைப்பற்றி கிருபையுடனேதனித்து மௌனமாய்வாங்கி, வாளப்பா பீங்கானில்பதனம்பண்ணி மகத்தானசெயநீ ரால்கரைத்துக்கொண்டு, கோளப்பாவாராமல்வெயிலில்வைக்க குழிகொன்று ய்வற்றியபின்மைந்தாமைந்தா, ஆளப்பாயிப்படியேபத்துமுறைகாச்சு அப் படிகாசடைற்றுநீறிப்போமே. ௩௰௯

நீறிப்போமதுபடியும்பத்துமுறைகாச்சநிச்சயமாய்நீறியதுபற்பமா கும், கூறியேநீறினதோர்பற்பந்தன்னை குணமாகக்குண்டலியைக்கண்டு போற்றி, வாரியேயிங்கான்கப்பரணிதன்னில் மார்க்கமுடன்பதனமதா ய்வைத்துப்போற்றி, தேறியேமனதுறிவால்பூரணத்தைப்பற்றி சிவயோ ரகசிதூரகமுஞ்செய்யே. ௪௰

செய்யப்பாகும்பகத்தில்மனதைவைத்துசெயயானபற்பமதில்பணவிடைதானெடுத்து, மெய்யப்பாசொல்லுகிறேன்சற்குருவைப்பற்றி மேரைபற்பமதுகொண்டால்மைந்தா, பையப்பாதேகமதுவலுத்துப்போகும் பாருதனில்வெகுகோடிகாலம்வாழும், ஐயப்பாவென்றசொல்லசன்னுமோரு மகராமனையென்றஅமுதமாமே. ௲௪௧

அமுர்தாசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுர்தாசகற்பமொன்று அன்பானபுலத்தியனேசொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியுமொன்றாய்ச்சேர்த்து சமர்த்தாகபாண்டத்திலிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழிக்குவிலங்கன்றாய்வாங்கி நன்றாகக்குப்பிதனிலபதனம்பண்ணி, காமப்பாவிபிசம்பொடித்துள்ளிட்டு கமலமென்றபீக்கானில்பதனம்பண்ணே. ௲௪௨

பண்ணியதோர்நாவிலமதப்பணவிடைதானெடுத்து பத்தியுடனிருபொழுதுமண்டலந்தான்கொள்ள, உண்ணியதோர்வியாதியெல்லாமோடிப்போகும் உத்தமனேயாக்கைதனில்சட்டைதள்ளும், நன்னையமாய்த்தேகமதிற்காந்திமீறி ரவிபோலவொளிவீசும்நாட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுர்தாசதேகமாகும் புத்திமிகவுண்டாகும்புனிதமாமே. ௲௪௩

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொருகற்பங்கேளு ஆண்டுமொருபூவாதகாரையவாங்கி, போமப்பாகல்லுரலிலிடிப்புக்கொல்ல புத்தியுடன்மைபோலஇடிக்கக்கொண்டு, தாமப்பாஇழுசிறிக்கரைத்துக்கொண்டு தப்பாமல்மறுதினத்திலிலுத்துப்போடு, காமப்பாபதமுறைப்படியேபண்ணி நன்றாகவிழுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௲௪௪

உலர்த்தியன்றாய்முன்போலவிடித்துத்தோண்டி உத்தமனேவிழுகத்திலாயப்போடு, கழுத்திமிகநன்றாகக்காய்ந்தபின்பு கருக்காகவுரலிலிட்டிடைபோலக்கி, இடித்திமிட்டுநன்றாகக்கரைத்துமியுந் தெளியவைத்துத்தெளிவிழுந்திஜலத்தையாறு, மேலத்துடனிப்படிபத்துமுறைபண்ணிப்பெளியேவிழுகத்திற்காயப்போடே. ௲௪௫

போட்டுநன்றாயுலர்த்தியுக்காய்ந்ததானால் புனிதமுடன்மைப்போலிடித்துக்கொண்டு, காட்டமுடன்வடிகட்டிமேருக்கேற்றி கடாசர்சக்கரத்தைநன்றாய்க்கிறி, நாட்டிகமாயதின்மேலேமேருவைத்து சமர்த்தாக ஞானம்பூசைபண்ணி, வாட்டமில்லாமலொருதிரியில்மனதைவைத்து மகத்தானமேருவைப்பதனம்பண்ணே. ௲௪௬

பதனமதாய்மேருவைவைத்துப்போற்றி பராபரமாங்கேசரத்தில் மனதைவைத்து, சதமாகப்ரேசகபூரகமும்பண்ணி தன்மையுடன்கும்பகத்திற்சார்ந்துநின்று, மிதமாகப்பணவிடைதானெடுத்துமைந்தா மிகுசாபலதுள்ளியிட்டுக்கொண்டாயானால், அதமானதேகமதுவச்சிரம்போலாம அப்பனேமண்டலத்திற்சட்டைபோமே. ௲௪௭

போமப்பாநனைதிரையுமொழிந்துபோகும் பொன்போலதேகமுமா ய்புத்தியுண்டாக், தாமப்பாபோதையென்னசொல்லப்போறேன் தயவா கபோதைவெகுதன்மையாகும், தாமப்பாவாசியது அடங்கும்வீட்டில் தா னென்றபேர்போச்சுஅர்ந்தானுச்சு, ஆமப்பாஆறுவனையேறுதற்கு அரக னாவாசியதுஅடங்கும்பாரே. ௱௪௮

பாரப்பாவாசியன்னியங்கிநாளும் பக்குவமாயுள்ளடங்கிப்பணியு மப்பா, சேரப்பாசுழிமுனையுந்துலக்கமாகும் செறியுடனேகற்பூரதீபம்யி கந், தேரப்பாதீபமதில்நின்றுதேறி சிவசிவாபூரணத்தைத்தினமும்நோக் கி, ஊரப்பாஆபிரத்தினிதழைப்பற்றிக் கசிந்துவருமமுர்தமதைகசிந்துகொ ண்டே. ௱௪௯

கொள்ளப்பாபூரணத்தைத்தினமுங்கொண்டால் கொடிதானஅவமி ருத்தின்குடிலம்போகு, மல்லப்பாசொல்வேன்மண்டலமூன்றுறு லப்ப னேவபதுநாயிரமுமாகு, நல்லப்பாவருஷமதுகொண்டால்மைந்தா நலமா வவயதுபதினாறிரந்தான், சொல்லப்பாமனந்தேறிசதாகாலங்கொள்ள சிவ சிவாவபதுசொல்லமுடியாதென்னே. ௱௫௰

கண்ணவேபூரணத்தைத்தயிலத்தோடே யேகமாயொன்றாக்கிபத னம்பண்ணி, முன்னவினைத்தான்பணிந்துபணிவிடைதான்கொள்ள முது மையுள்ளதேகமதுவாலவயதாகும், உன்னையிலேசுழிமுனையில்மனத்தை வைத்து உம்மெனவேகும்பித்துசேசகமேபண்ணி, நன்னயமாய்ப்பூரண த்தைப்பூசகமேசெய்ய நளினமதாய்தேகவச்சிரக்காயமாமே. ௱௫௧

ஆமப்பாதேகவச்சிரக்காயமாகும் அப்பனேஆதியந்தமறைவிற்கா ட்டுங், தாமப்பாசிவஞானசமேகமாகுஞ் சதாசிவமாய்ப்பூரணத்தைச்சார்ந் தனிற்குங், போமப்பாஅண்டவரைஉசாத்தூக்கும் போக்கானஅஷ்டமாசி த்துமாகும், காமப்பாசொல்லுகிறேனின்னமொன்று நலமானவல்லாரைச் சூரணத்தைக்கேளே. ௱௫௨

வல்லாரைச்சூரணம்.

சேரப்பாவல்லாரைச்செடிபூண்டல்ல தெளிதமுளதிங்களிலேஆற நிற்கும், காளப்பாதினம்பார்த்துவல்லாரைவாங்க நாமொன்றுசொல்லுகி றேனன்றாகக்கேள், ஆளப்பாவெல்லமதில்ரவிபிசஞ்சேர்ந்து அப்பனேபி னைசேர்ந்து நட்டியன்பாயக்கொள்ளு, வாளப்பாவிதனமின்றிவல்லாரைவாங் கி மைந்தனேவிமுகத்திலுலர்த்திடாயே. ௱௫௩

உலர்த்திபின்நன்றாகவுரலிலிடாக்கி உத்தமனேதானிடித்துத்துளதா க்கி, கலத்திலிட்டுத்தான்போட்டுக்காடிவார்த்து கரைத்துநன்றாய்விமுகத் திற்காயப்போட்டு, ஜெலத்தில்யிகவூறினன்றாய்க்காய்ந்தபின்பு சிவசிவாம ரப்படியுங்காடிவார்த்து, பெலத்துடனேயிப்படியேபதுமுறைகாய்ந்தால்பி சகாசுவல்லாரைக்குயிர்தானுச்சே. ௱௫௪

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பாசுத்திசெய்தவல்லாரைவாங்கி அப்பனேயிடித்துவச்சிரகா யம்பண்ணி, பாச்சப்பாபிங்காணிலிட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப்பழச்சா

றுக்கேனுர்விட்டு, காச்சப்பாபிரைசக்தாவிமுகத்தில்வைக்கக் கருவான
மெழுகாகுமஞ்சாநாளில்,பேச்சப்பாபேசுதற்குநாவுமுண்டோபேணியே
பாணிதனில்பதனம்பண்ணே. ௯௯௫

பண்ணியதோர்மெழுகுதன்னில்பணவிடைதாமெடுத்து பரமான
குருபதத்தைப்பணிந்துபோற்றி, உண்ணியேமூலமதில்மனதைவைத்து
ஓடிமனமேவொருமனதாய்க்கொண்டால்மைந்தா, கண்ணிமைக்குள்மூலமெ
ன்றவன்னிமீறிக் காட்டுமடாகற்பூரதீபங்கன்னே, சென்னிவளர்தீபமதைக்
கண்டால்மைந்தா தேகசித்தியோகசித்திஞானமாமே. ௯௯௬

ஆமப்பாஞானமென்றால்மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனேமெய்ஞ்ஞா
னங்காணவென்றால், நாமப்பாசொல்லுகிறேன்நீவாய்கேளு நலமானசரி
தையிலேநின்றுதேறி, தாமப்பாகிரியையிலேசார்ந்துகொண்டு தயவான
மனதோடேயிருந்தாயாகில், காமப்பால்சானற்பால்கொண்டுகொண்டகயி
லாசசற்குருவும் வருவார்பாரே. ௯௯௭

வருவார்கள்வெகுவிதமாய்மானதுகாணவாந்தனைபெரியோனைக்கொ
ண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப்பணிந்துகொண்டு பக்குவமா
ய்மனதுருகநடந்தாயாகில், குருவானசற்குருவந்தாண்டுகொண்டு அவரம்
பார்க்கவுன்னிடத்திலிருப்பாரையா, கருவாகமனம்பதியநடந்துகொண்
டால் காட்டுவாராதியந்தக்கருவைத்தானே. ௯௯௮

அகஸ்தியர்தன்வரலாறுரைத்தல்.

தானெனநான்பெற்றபேறைக்கேளு சத்தியமாய்மேருவுச்சந்திதன்
புறத்தில், தேனெனாசமொழுகிஅருவிபாயுந் தெவிட்டாதஅருவிதனைக்க
ருவிலேதான், கோனெனபிரமகுலராஜயோகி குருவானசற்குருவாமாதிபர
ன,மானெனமவுனசமவுனமான மகத்தானபிரமகுலவேதியோனே. ௯௯௯

வேதியனைக்காக்குமுன்னேமனந்தான்தேறி விரும்பிமிகக்கர்ப்பம
தைமேவிக்கொண்டு, ஆதியிலேபிறந்தசடமழியாமல்தான் அகத்தியனுட
செயலறிந்துஅறிவார்கூடி, நீதியுடன்சஞ்சாரசமாதிசெய்து நோனகிலே
யறிந்துஇருக்குமப்போ,சோதியெனுஞ்சற்குருதான்வந்தாரப்போசொல
வறியவேணுமெனஅடுத்தேன்பாரே. ௲

பாரப்பாஅடுத்துமிகச்சென்றேனப்போ பரிவாகஎன்குருவும்வாவா
வென்றார், நேரப்பாநின்றகுருவாலேநாதம் நெஞ்சாரக்கேட்டவுடன்நேர்
மையாக, மாரப்பாமனமெழுந்தப்பணிந்தேனப்போ மனமகிழ்ந்துஅருவி
யிலேயிருந்துக்கொண்டு,தேரப்பாதசதீட்சைவைப்பதற்கு திடகத்திசெ
ய்ததொருதிரத்தைக்கேளே. ௲௧

கிரமாகப்பஞ்சகணதீட்சையாலே தீர்க்கமாயெக்கியக்கால்வளர்த்தா
ரையா, வரமாகஎக்கியம்வளர்குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன்கும்பமொன்
றுவைத்திருந்தையா, பரமானகும்பமதிலேயேன்தன்னை பாவென்றார்சொன்
னவுடன்பாய்ந்தேனப்போ, நிறமானகும்பமதுவாலேயாச்சுதேதியுள்ளவா
லேயடாகும்பப்பெண்ணே. ௲௨

பெண்ணாகும்பேஸ்பரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்றசெயக்கியவேதியர்க்கும்பிள்ளை, கண்ணானமணிபோலேயெனைவளர்த்துக் கருவானகருக்களெல்லாந்திரட்டிவைத்தா, தண்ணானவீடதனையீந்தாரையா தன்னையுடனேவாங்கிக்கொண்டேனப்பா பண்ணானவீடன்வெகுநன்மையென்று பாவித்தார்பரமானஆதிதானே. ௲௯௩

ஆதியிலேஆதிதனையறிந்தேனப்பா அகாராபிரமரிஷிக்கூட்டமாச்சு, சோதியெனுமாலயனுங்காணாதன் சுருதியுள்ளவிசுவனுக்குச்சொன்னார்சூட்சம், நீதியிலேபோதகிரிதன்னிற்சென்று நினைவுதவிறாமலானதுதியாகு, பாதிமதியணியுமான்தேவிபாதம் பதம்பிடித்துமனதறிவிலமர்த்தினேனே. ௲௯௪

அமர்த்தொருநக்ஷரினையறியமாட்டார் அப்பனேஆதியென்றபின்னடங்காணார், சுபந்தகொருகேசரிபோல்திரிவாரையா சொல்லுகிறேன்பிண்டவித்தையண்டஞ்சாக, நாந்தகளிச்சுன்னமடாகந்திரந்து நாதனார்வித்துமுறைறவில்லாரையா, சமைந்தகொருபெண்ணீரற்கொள்ளுங்கொள்ளுந்தன்மையுள்ளவித்துமடாசாமாச்சே. ௲௯௫

சாரமென்றுங்காரமென்றும்வழலையென்றுந் தன்மையுடன்சொல்லுவார்தன்மைகாணார், பூரமென்றும்வீரமென்றும்பூனிபேசார் புகழ்பெரியகல்லினைமதத்தைக்காணார், காரமென்றஅண்டமதைக்காணமாட்டார் கருவானசாரமென்றமூலங்காணார், வீரமென்றவிறமதுஅஞ்சாங்காச்சல் விசையானகம்பியுப்பாதிதானே. ௲௯௬

ஆதியென்றுமந்தமென்றுமடிமுடிதானப்பா அப்பனேஆதியதுஅடிமுடியிற்சேர்ந்து, ஆதியென்றஅடியெங்கும்பாச்சொன்னேன் கொள்வதற்குசெலமுண்டுமுடிதான்போச்சு, பதியென்றமுடிபோனலடிதானேது பார்மகனேஅடிமுடியுமாதியந்தம், மதியென்றபருதிமதியறியவேண்டி மக்களேசடாதாரஞ்சித்தியங்ஙே. ௲௯௭

சித்தித்தால்சிவன்வேறேயுண்டோவையா தேகசித்தியில்லாட்டால்சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்டவெதிரேலேகும்பமுனியென்று முக்கியமாவைக்கியத்தில்கும்பகத்திற்பாய்ந்து, பதிகொண்டுவந்திறைக்கும்பமுனியென்றும் பதிவானபொதிகைமுனிஅகத்தீசனென்றும், புத்தியுள்ளதெட்சணாமூர்த்திமுனியென்றும் போதமிகவுண்டாகும்பூரணமேயாமே.

பாரப்பாவல்லாரையார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்க்குருசொல்லக்காணவேணும், நேரப்பாகுருவுரைத்துக்கண்டாலுந்தான் நினைவாகமனதுறுதியாகவேணும், காரப்பாமனதுறுதியானாலுந்தான் கைபாகஞ்செய்பாகங்காணவேணும், ஆரப்பாவெனுங்குருவில்லாவித்தை அகத்தியர்தானசத்தியந்தானாகாதென்னே. ௲௯௮

நவநீதவெண்ணை.

என்னப்பாபுத்தியிலேநவநீதவெண்ணை இப்படியேன்சொல்லுகிறேனென்றுயக்கிக்கேளு, நன்னப்பாநவக்கிரகமுண்டானதுக்குகுருவாய் நாடு-

நின்ற அனுக்கிரகமார்தான்காண்பார், விண்ணப்பா ஆகாசமார்தான்காண்பார், விதமானமவுனமடா அண்டக்கூறு, தண்ணப்பா தன்னிலையைத்தானேகண்டு தயவானவிரமடா திண்ணந்தானே. ௩௩௰

தானென்ற அண்டமடா பூமிதாகத் தருவானபூரணமாம் சாதவிந்துநாதனென்ற ஆணவந்தானிரண்டுமொன்றாய் நன்மையுடன் கூடினதைத் தானறியப்போமோ, கோவென்ற குருவருளாற் கண்டுகொண்டு குணமானபதியிற் கூற்றுக்குருவைப்போற்றி, தேவென்றபூரணமாஞ்சோதிதன்னில் சிவசிவாவென்றுசொல்லி அண்டம்வாங்கே. ௩௩௧

அண்டமெழுகு.

வாங்கப்பா அண்டமது வாங்குதற்கு வளமையொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பாங்குபெறஜெனித்ததொரு பதினாறுநாள் பக்குவமுடன்கொண்டுவந்து பதனமாற்றி; தீங்கானதிண்கல்லாலுசுத்திபண்ணி திருவானமுப்பூவும்வீரம்பூரம், சாங்கமாய்வகைக்குவொருபலமாய்வாங்கி சமரசமாய்கலவமதில்சாத்திடாயே. ௩௩௨

சாத்தியே குருபானைத்தியானம்பண்ணி தருவானசெயநீர்விட்டுமைந்தா, போற்றியே மெழுகுபோலரைத்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள அண்டமதிற்கவசம்பண்ணி, தேற்றியே பானையுப்பைக்கொட்டி திருவான அண்டமதையதின்மேல்வைத்து, வாழ்த்தியே யுப்பைமிகநிரப்பக்கொட்டி வரிசையுடன்மேல்மூடிச்சீலைசெய்யே. ௩௩௩

செய்யப்பா சற்குருவைப்பணிந்துபோற்றி திடமாகச்சூழிவெட்டி சமாதிவைத்து, பையப்பா கேசரிபோலெருவைக்கொட்டி பாங்காகப்புடமொன்றுஞ்செய்து, மெய்யப்பா அதின்மேலேயிருந்து மேன்மையாய் செபதபங்கள்செய்துமைந்தா; கையப்பா தவிராமல்மண்டலமே சென்று கருத்துறவே ஈசானம்பூசைபண்ணே. ௩௩௪

பண்ணப்பா சிவபூசைகுருவின்பூசை பண்பாகச்செய்வதின் பூபதனமாக, விண்ணப்பா நிறைந்ததோரண்டந்தன்னை விரும்பியே வெளியேற்றப்பா சொன்னசொல்வேன், பொன்னப்பா மென்மெழுகுபோலமைந்தா பதனமாயுள அண்டமது மெழுகாகிற்கு, கண்ணப்பா மெழுகெடுத்துப்பதனமாகவே பாணிதனில்வைத்துக்கேளே. ௩௩௫

கேளப்பா தேகமதுசுத்திபண்ணி கிருபையுடனே சமாதிப்பூசைபண்ணி, மேலப்பா மவுனமந்திரமனதிற்கொண்டு மேன்மையுள்ள குருபதத்தை விரும்பிமைந்தா, ஆளப்பா மூலவன்னிகனலைச்சுழுனையூடு அக்காலேசபூரகமும்பண்ணி, காலப்பா கும்பகத்தில்தாழ்த்துக்கொண்டு தன்மையுடன்மேருசக்கரத்தைச்செய்யே. ௩௩௬

செய்தவொருசக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி திடமாகப்பணிந்ததைத்தன் மேல்வைத்து, மெய்யானசடத்திலேவலுவைக்கக்கண்டு மேலான அண்டத்தின்மெழுகிலப்பா, கையாரப்பணிவிடைதானெடுத்துக்கைகொண்டு சென்னியைக்கண்டு குருக்கருதிப்பார்த்து, ஓமென்மெழுகுமேலே பூசைபண்ணி அப்பமேதேகமதிற்கட்டிப்போச்சே. ௩௩௭

போச்சென்றவிநிகோதேகவின்னங்கொள்ளு பூரணத்தைப்பற்றிமண
தறிவில்நின்று, வச்சென்றநகைநிறைகளென்னசொல்வேன் இயல்பாகந
ரைகளெல்லாமுதிர்ந்துப்போச்சு, போச்சென்றதிரைகளாதுசட்டைபோ
லே பேணியேதிரைகளெல்லாங்கழன்றுபோச்சு, ஆச்சென்றதேகமதுவா
லையாச்சு அரசாரகயிலாசத்தேகமாச்சே. ௲௭௮

தேகமென்றஆதிசூளைப்பூரணசபண்ணை சிவசிவாவுண்டோகற்பதெ
ருணமாகும், பாகமுடன்கொண்டாண்டு லட்சசித்தும் பலிக்குமடாமூன்று
ண்டில்பரன்மைகேளு. ஆகமுடனண்டவரைஒளிதான்தோற்றும் அப்ப
னேகாலாண்டில்அதிசயங்கள்காணும், ஆகமுடன்றாதுலைசேதிசொல்ல
தரணிதனில்சற்குருவாய்த்தானுவாயே. ௲௭௯

தாலவனுப்பின்றமிலைதானேதோற்றும் தன்மையுள்ளபூரணமேசி
த்தியாகும், காணவாமுலைமுதலாறுதாரந் சயிலாசந்திருநடனங்கண்ணிற்
காட்டும், பேணவேவாசியதுபிசகாதையா பிசகாதவாசியதையுறுதியாகும்,
கோணவேஅஞ்சுமுதலிதமாறுஞ்சொல்லுமேறென்றுமுக்தநிலைத்தேசமா
ச்சே. ௲௮௰

தேகமென்றசெடமறியாமாந்தர்மெத்த செய்வினைகள்தீராதநிருடர்
மெத்த, யோகமென்றயோகநிலையறியார்மெத்த ஒண்டவிடங்கண்டறிந்து
வொண்டார்மெத்த, பாகமென்றகையறியாப்பழுதர்மெத்த பரமறியார்
குருவறியார்பாரில்மெத்த, ஆகமென்றபொருளறியாருலகத்துள்ளே அம்
பரத்தைதையறியாபலலறிஞரே. ௲௮௧

அலறிஞர்வேதமதைக்காணமல்தான் அப்பனேகவியாளர்மொழி
யைப்பார்த்து, குளறிஞர்குலநிந்தூகூறுமல்தான் குறும்பர்வெகுவேடம
தைக்குணமாய்ப்போட்டு, தளருவார்தயங்கிமிகத்தன்னைக்காணர் சத்திசி
வங்குருபதத்தின்தன்மைகாணர், மலைநிந்துமலரினுடவாசங்கண்டு மதி
யமுதங்கொள்ளாதாருடன்சேராதே. ௲௮௨

சேராதேதுஷ்டருடன்வாதாடாதே தெவிட்டாதமதியமுதப்பொ
ருள்சொல்லாதே, கூறுதமந்திரத்தின்குறிசொல்லாதே குறித்தவிடங்கா
ட்டாதேகுணஞ்சொல்லாதே, கோரணமனைதுயுதிசொல்லாதே நேர்மை
யுள்ளயோகநிலைக்கால்சொல்லாதே, மாறுதவாசியுடகருச்சொல்லாதே மகி
மையுள்ளபுலத்தியனேயின்னங்கேளே. ௲௮௩

கேளப்பாமுப்பூவின்கருச்சொல்லாதே கிருபையுளபூரணத்தின்வ
ழிசொல்லாதே, வாளப்பாவாழ்வதோர்வகைசொல்லாதே மகத்தானமெ
ய்யுடனேபொய்சொல்லாதே, தாளப்பாஅகங்கொண்டசண்டாளர்க்குத்
தாழ்ந்திறைக்குற்றமில்லைதன்மையாகும், காலப்பாகாலநிந்துயோகஞ்செ
ய்யும் கற்பமுள்ளதேகமதைக்காருகாரே. ௲௮௪

காப்பாஅவர்கள்மனங்கனியவேதான் கனிந்திறல்சகலசித்துங்
கைக்குள்ளாகும், பாரப்பாபன்னிரண்டுறாறைமைந்தா பக்குவமாய்த்தா
னெடுத்துப்பதனமாக, சேரப்பாபொருளனைத்துமனதிற்சேரு சேர்த்து

கொண்டுமனதடங்கிஅறிவில்நின்று, ஆரப்பாஉனக்கிடுசொல்லப்போறே
ன் அசகாஅடிமுடியிலமர்ந்திருந்திலே. ௧௮௫

அமர்ந்துயிரநின்றநிறைவருள்கைகூடும் மானந்தலகிரியுடஅருளே
வாய்க்கும்,சமர்துயிகப்போகாமல்நாளைக்காரு நாலாணபூரணமேதெய்வந்
தெய்வஞ்சிவந்தசடங்களாமல்கற்பங்கொள்ளு சிவசத்திரண்டையுமே
தினமுங்காரு, சமைந்தகருகற்பமதைத்தினமுங்கொண்டு சதாகாலப்பூர
ணத்திற்சார்ந்திருந்திலே. ௧௮௬

நில்லென்றசொல்லறிந்துநின்றுகொண்டு கோரணபூரணத்தில்மன
தைவைத்தால், சொல்லொண்ணாதப்பாதுல்லாஞ்சித்தி சொரூபமுள்ள
அமுர்தரசஞ்சொலிக்குமப்பா,கல்லென்றகல்லறிந்துகாரமேற்றிகடுங்கார
மானதொருஞானக்கல்லாம், தெல்லென்றஞானக்கல்மடிந்ததானால் சென்
றசாக்கத்தனையுங்கட்டிப்போச்சே. ௧௮௭

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாகஐங்கோலக்கயிலமொன்று சருக்தாகவுந்தனுக்குச்சொல்ல
க்கேளு, மட்டானஅழிஞ்சியடாமதனப்பூநி பைங்கனேபதிவானப்பதி
யைப்பார்த்து, திட்டமாய்ப்பதியறிந்துபதியிற்சேர்ந்து திடமாசமனது
றுநிபாகநின்று, சட்டமாயஷ்டபந்தமெட்டுஞ்செய்து சமூலமாய்வடவே
ருதன்னைவாங்கே. ௧௮௮

வாங்கியந்தவடவேலாமைந்தாகேளு வரிசையுடன்கண்டமதாய்நறு
க்கிக்கொண்டு,பாங்குபெறகிழுலர்த்திபாண்டத்திட்டு பக்குவமாய்முப்
பூவுங்கூடச்சேர்த்து, திங்கிள்ளாவிபிசங்கூடச்சேர்த்து செம்மையுடன்
வாய்மூடிசீலைசெய்து, சாங்கமாயீசானப்பூசைபண்ணி தன்மையுடன்கு
ழித்தயிலந்தயவாய்வாங்கே. ௧௮௯

வாங்கியந்தயிலமதைமேருக்கேற்றி வரிசையுடனீசானப்பூசைப
ண்ணி,தாங்கியந்தத்தயிலத்திற்பணவிடைதான்கொள்ளு சயரோகமுதர
ம்பிறுகிப்போகும்,ஆங்கியதோர்துரகமதுமோடிப்போகுஞ்சுக்தாப்போ
க்கெற்பூரத்தேகமாகும், பாங்குபெறநாதிரைகளுதிர்ந்துபோகும் பழுப்
பானசதைபெறும்புலனுந்துப்போமே. ௧௯௰

வழுக்குப்போம்தேகமதுபழுக்கொண்ணு நாவாசிவதுநின்றிலெங்கு
ந்நியம்போமே, அளந்தசடஞ்சூட்சமாய்நல்லநேமையா கூருக்காககெவு
னசித்திதைக்குள்ளாகும்,அமுர்தமுடன் அஷ்டசித்துகட்டிமாகும் அசக
ாதேகமதுகங்கம்போலாம்,பழுத்தந்தத்தேகமதுசொன்னசொல்லேன் ப
ரகையிலாசமென்றதேகமாச்சே. ௧௯௧

ஆச்சப்பாதயிலமதிற்புகுகுசேர்த்து அப்பணேமத்தித்துதினசம்
போடு,பேச்சப்பாயிறக்குமன்றுப்கேட்கும்பெருமையுள்ளசெடத்தை
பவர்காணமாட்டார், நீச்சப்பாவெகுநாலைகண்ணொட்டக்கோன்றும் கோர
ணப்பாதாளங்குலிதாமேறும், காச்சப்பாதயிலமதைச்சகையில்செய்து கரு
வாகசாக்கென்கட்டிப்போமே. ௧௯௨

போமப்பா பூரமொடுபுழுகுசேர்த்து புனிதமுள்ள தயிலமதாக்கல வத்தாட்டி, தாமப்பா திலகமிடவசியமாகுந் தன்மையுடன்பார்ப்போர்க் குத்தீபம்போலாம், நாமப்பா சொல்லுகிறோமுலகிலுள்ளோர் நாதாந்தகா கனவணக்குமையா, ஆமப்பா அழிஞ்சியுடனாண்மைமெத்த ஆற்றிய ப்பொருளாமழிஞ்சிதானே. ௲௬௩

வசழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்னவழிஞ்சியுலகத்துள்ளோர் தயவாகமெத்தவென்று அறிய மாட்டார், கோனென்ற குருவருளாற்காணவேணும் குருமுறையாயச்சை பாகஞ்செய்யவேணும், நானென்ற அகமதினால்முறைகள்தப்பி நசகாணகா கமதுளாய்த்தாம்பாரு, தேனென்றசற்குருவின்கடாட்சம்பெற்று செய்பாக ஞ்செய்வதினால்தீர்க்கமாமே. ௲௬௪

தீர்க்கமாயைக்கோலஞ்செய்துமைத்தா செம்மையுடன்தானிருந்து திரமாய்நின்றால், மார்க்கமுடனெட்டெட்டுசித்துமாடு மக்களோடேக்கம்வ ச்சிசகாயமாகுஞ், சேர்க்கையுடன்சிவயோகப்புதுமையாகுஞ் செகத்தி லொருபயமில்லைதீர்க்கவானாய், மூர்க்கமுள்ள முனியாவாய்சிஷியுமாவாய் மூதண்டமெரிஷியாவாய்பாரே. ௲௬௫

அமுர்தரசமெழுகு.

பாரப்பா அமுர்தரசகற்பஞ்சொல்வேன் பாமாண ஆதியடா அண்டம ண்டம், நேரப்பா ஆதிதனையன்பாய்க்கண்டு நினைவாகப்பூரணத்தைகப்பதி வாய்வாங்கி, வாரப்பா பீங்கானில்வைத்துக்கொண்டு வளமானரவிமதியும் கூடச்சேர்த்து, காரப்பா ரவியில்நன்றாய்க்காயவைத்து கசடாவேகாய்ந்த பின்புமெழுகாய்ப்போமே. ௲௬௬

மெழுகான பூரணந்தான் பூரணமேயானால் மேன்மையாதாயதின்வள மைவிள்ளக்கேளு, அழுகாதபிண்டமடா ஆதியாதி அன்பானபூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காதபொருள்களெல்லாம்பழுக்குமையா பாமா ணபூரணத்தின்பக்குவமையாலே, தழுக்காதுவாசியதுமுன்பின்னாக நாடியின் றாடிதனைநாடிக்கேளே. ௲௬௭

கேளப்பா சிதம்பரத்தைதியானம்பண்ணி கிருபையுள்ளமெழுகிருக் குமேதுதன்னை, நாளப்பா தினம்பார்த்துசக்கரத்தின்மேலே நல்வனமே ருதனையதின்மேல்வைத்து, கேளப்பா வாசமலர்ச்சனைகள்செய்து குருவா னமூலமதில்மனதைவைத்து, ஆளப்பா சேசகபூசமுப்பண்ணி ஆதியென் றதும்பகத்திருநீர்ப்போற்றே. ௲௬௮

போற்றியே பூரணத்தைப்பணிந்துகொண்டு பொருளானமெழுகுத னிற்பணவிடைதானெடுத்து, ஆத்தியே மனந்தேற்றிக்கொண்டால்மைந் தா அங்காளர்த்தசடமிருகிப்போகும், தேத்தியே மண்டலங்கொண்டா லையா தேகமென்னகயிலாசதேகமாகும், வாழ்த்தியே ஆண்டொன்றில் செவுனமாகும் வரிசையுடனிரண்டாண்டிலதிகசித்தே. ௲௬௯

சித்தியுடனஷ்டசித்துங்கைக்குள்ளாகுஞ் திறமாரும்வாசியநாசித்
துறையபா புத்தியுடன்மூன்றுண்டிற்புநவர்தன்னில் புதுமைபெருகு அதிச
யங்கள் காணவேதோற்றும், பத்தியுடனுண்டுகொண்டால்மைந்தா பாய்ந்த
அண்டம்போல்வரலாம்பதனமாக, முத்திபெறஆண்டுபனிரண்டுங்கொண்
டால் முத்தரென்றகமலரிஷிக்கொப்பாம்பாரே. ௲

மும்மண்டலம்.

பாரப்பாமூலமுதலாறுவரைதாண்டி பண்பானமேல்வரையில்மண்
டலந்தான்மூன்று, நேரப்பாமுதலானமண்டலந்தான்சந்திரன் நேராகஅ
தின்மேலேசூரியமண்டலந்தான், காரப்பாஅதின்மேலேஅக்கினிமண்டல
ந்தான் கருவாகஇதையறிந்துசந்திரனில்நின்று, சேரப்பாசூரியன்தன்ம
ண்டலத்திலேறி செம்மையுடனக்கினியின்மண்டலத்தைச்சேரே. ௲௧

சேரப்பாஅக்கினியின்மண்டலத்தில்மைந்தா சேர்ந்தபராபரத்தினு
டதெரிசனையைப்பாரு, காரப்பாகருத்துறவேதெரிசனையைக்கண்டால் க
யிலாசக்கொடிமுடியைக்காணலாகும், ஆரப்பாஅறிவார்கள்கொடிமுடியி
ன்போக்கு அம்பரமாய்நின்றதொருஆதியாதி, பாரப்பாபத்திகொண்டு
ஆதியென்றஅண்டம் பரமகுருதன்னருளாலண்டமதைச்சேரே. ௲௨

ஆதியண்டகற்பம்.

அண்டமென்றுலகறிவார்மூதண்டப்போக்கு அப்பனைபக்குவமா
யன்பாய்ப்போற்றி, பிண்டமதின்தோடகற்றிக்கநலைவாங்கி பிசகாமல்
சட்டியிற்குள்ளிட்டுமைந்தா, கண்டதொருஅமுரியினுற்கனத்துக்கொள்
ளு கருத்துறவேவாலிமுகத்தில்வைத்துப்பாரு, விண்டவேவாலிமுகத்தில்
நன்றாய்க்காய்ந்தால் விரும்பியேமுன்போலேகனத்துக்காய்ச்சே. ௲௩

காச்சப்பாதிட்சைமுப்பத்திரண்டு தைமுறையாய்செய்தபின்சுற
க்கேளு, ஆச்சப்பாஅமுதமென்றமுப்பால்விட்டு அன்பாகக்கரைத்துவாலி
முகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பாமுலைப்பாலில்மூன்றுதிட்சை பெலமாகச்
செய்தபின்புதிருநீறாச்சு, பாச்சப்பாதிருநீற்றைக்குப்பிக்குள்ளே பக்குவ
மாய்த்தானடைத்துபதனம்பண்ணே. ௲௪

பண்ணப்பாஏற்பத்துமூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த்தானெழுதி
டுக்கோணத்தில், நண்ணப்பாதிருநீற்றின்குப்பிவைத்து நலமானவாத
அர்ச்சனைகள்செய்து, கண்ணப்பாவிண்ணோக்கிக்கமலதீபக் கருத்துறவே
கண்டுதெரிசனத்தைப்போற்றி, வுண்ணப்பாதிருநீற்றில்பணவிடைதான
ப்பா உண்டபின்புகுருபாதமுணிப்பாரே. ௲௫

ஊணிமிகப்பார்க்கையில்ரேசகமேபண்ணு முத்தமமேபூரகத்தால்
கும்பகமேசெய்து, பேணியேகும்பகத்தில்மனதுமதியாலே பிராணது
வாசிசுழிமுனையில்நிற்கும், காணியாய்நின்றதலங்கைவசமேயானால் காயா
தியுமுதியடாதனைதினங்களில்லை, ஆணியாமெய்ஞ்ஞானந்தெரிந்தால் ஆ
ண்டிவெகுநாழிகையாயமருந்தகுனே. ௲௬

தாவென்றதிருநீற்றில்தயிலந்சேர்த்து தன்மையுடன்பிசைந்துரு
ட்டியணைவிடைதான்கொள்ள, ஆவென்றதேகமசையாதுகல்லா யுத்தம
னைவெயந்நாளுமசியுங்கோளு, ஏவென்றசுப்பாங்காயாதியாகுஞ் சிலைதம
ரைவெல்லாற்றுதினமுங்கொண்டால், கோவென்றதேகமறுதங்கதிறமாகுஞ்
குருவான அமுதசக்கரம்பாரே. ௯௱௭

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்றபிண்டமதுவாங்கி பக்குவமாயதிலிருக்குஞ்
சோரையதுநீக்கி, சேரப்பாகல்லுவாலிலிட்டுமிகவைந்து சேர்த்துமிகத்த
ளரிடித்துபாண்டமதில்வாங்கி, வாரப்பாசுத்தசலம்பாவையளவைமட்டும் வா
ங்கயதின்டியதைதநடுப்புதனிலேற்றி, சாரப்பாநீமுட்டிபக்குவமாய்க்காச்
சு கருகாமல்பதமாகக்காச்சிவருகம்பாரே. ௯௱௮

பாருநீபால்காச்சினன்றாய்பதமாம்போதில் பண்பாககிருபோல்தயி
லமிறங்கும், வாருடனேதயிலமதைவடித்துமைந்தா மகத்தானகுப்பிதனில்
வைத்துப்போற்றி, தாகமுடன்தகுதியும்பதனைப்பண்ணி தன்மையுடனி
இன்வியாஞ்சாற்றக்கேளு, ஆகமுடனீசனம்பூசைசெய்து அன்பாகச்சற்
றுதைவப்பணிந்துநில்லே. ௯௱௯

நில்லப்பாருநயதத்தில்நேர்ந்துகொண்டு நேசமுடன்பூசைபண்ணி
உகயத்தனில், கொள்ளப்பாகுருகிதிகைமூழ்ந்துகொண்டுகொண்டபின்புமா
லைவில்கூறக்கேளு, மெள்ளப்பாதயிலத்தைசிடைதான்கொண்டு மேன்மை
யுள்பூரணத்திலதிவாய்நில்லு, தள்ளப்பா ஆறுகலைவதள்ளிவைந்தா தயவா
யோர்பொழுதுபாலன்னங்கேளே. ௯௱௰

கொள்ளப்பாநம்சொன்னமுறைதப்பாமல் கொண்டதனால்மேனி
வச்சிரகாயமாகு, மெள்ளப்பாமண்டலம்கொண்டிதிர்தால் பேணியதுவா
டாதுவாலையுதாகுஞ், செல்லப்பாசெவ்வைமதாய்யண்டவளாகற்றுஞ் செ
ம்மையுடனிமைக்குமுன்னேயிருந்திடமுங்காணும், தில்லப்பாசுழிமுனை
யில்நின்றுகொன்று நிச்சயமாய்நின்றதிறலைநித்துவைகைகேளே. ௯௱௰௧

கேளப்பாசுழிமுனையில்நிபர்கேதாற்றுங் திருவையுடன்நீபவொளிசு
ண்டால்மைந்தா, வாளப்பாவிளக்கதில்நெய்யையூற்றி மைந்தனேதிரிபோ
ட்டுமனசுறுத்தி, ஆளப்பாமனக்கண்ணால்நிதிரையப்பார்க் அப்பனேநீதி
நாணப்பற்றப்பாரு, கேளப்பாஒன்றிலேபூரணத்தினன்மை கொண்டநி
றைல்நினைத்தபடிகூடும்பாரே. ௯௱௰௨

பாரப்பாநினைத்தபடியாடலாங்கேள் பக்குவமாயாதியத்தப்பதிவிறை
லே, சேரப்பாநின்றபொருள்கண்டதாலே நினைவாகமனதுறுதிக்கொண்
டதாலே, வீரப்பாகொண்டதொருகிரியாலே விள்ளாதேபூரணத்தின்
செயல்தன்றாலே, சாரப்பாமதியமுதங்கொண்டதாலே சகலசித்துவகை
வசமாய்ச்சார்ந்துபோச்சே. ௯௱௰௩

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்ந்துபார்எட்டுவகையோகத்துக்குஞ் சமாசமாவகையொன்று
சொல்லக்கேளு, கூர்ந்துபாருலகமதில்மதனைப்பூண்டு கோடானகோடியுஞ்

மெருவர்காணார், சேர்ந்துகொண்டுசற்குருவினருளைப் போற்றி திரமாசம தனைப்பூண்டதுவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டு ஐங்காயமதின்மேற்பூசி தினை வாகரவிமுசத்தில்காயப்போடே. தா௰௪

போட்டவுடனன்றாகக்காய்ந்ததானால் புகழுடனேபத்து புறைபூசி வாட்டு, நாட்டமுடனதிற்கசிவுகமழன்றுபோகும் நன்மையுள்ளபூடதுவுந் திரும்புபோலாம், காட்டாதேயிப்பூவையுலகத்தோர்க்கு காட்டினல்குற் றம்வருங்கருவாய்ப்பாரு தாட்டிகமாயிதற்குப்பேரொன்னவென்றால் தய வான அஷ்டகன்மச்சிலையுமாச்சே. தா௰௫

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச்சிலையைநாட்டி அதிலிருந்து அஷ்டகர்பமு றையைக்கேளு,நாமப்பாவகைதானையாய்ச்சொல்லேன்கேளு நலமான ட்டுவகைகன்மத்துக்கும், தாமப்பாநன்றாகவிரித்துச்சொல்லேன் தவமா னபுலத்தியனேதயவாய்க்கேளு, காமப்பாமதியசற்றிரவியிற்சேரு கருவா னாவியதிந்தாலெல்லாஞ்சித்தியே. தா௰௬

ஸ்தம்பனம்.

சித்திக்குந்தம்பனமாம்வகையைக்கேளு சிவசிவாதேககத்திபண் ணிக்கொண்டு, முத்திபெற இக்கிரண்திசையைநோக்கி மூர்க்கமுள ஆசன மாம்புலித்தோல்போட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்துநீறுபூசி பதிவானபூரண த்தைமனதிலெண்ணி, வெற்றிபெறுசெகபூரகமும்பண்ணி வேதாந்தரூம் பகத்தில்மேவிச்சேரே. தா௰௭

சேரப்பாமூலமதில்சேர்த்துக்கொண்டு சிங்கென்றுகமலமதின்மணி யைவாங்கி, காரப்பாநமசிவயவென்றுசொல்லி கருத்துறவேதூர்ந்தெட்டு செபித்தால்மைந்தா, கூறப்பாகண்டதெல்லாந்தம்பனமேயாகும் கொடிதா னமிருகமுடன் அஷ்டநாகம், நேரப்பாசொன்னபடிகேட்குநல்ல நேர்மை யுளதம்பனத்தின்நேர்மைதானே. தா௰௮

தாமென்றதாம்பிரத்தகடுதன்னில் தயவாநமசிவயவென் றேயெந் தா,தேமென்றகருப்பூசித்தகடுதன்னை செம்மையுடன்மானிடர்க்குக்கட் டினக்கால், ஊமென்றதேகமதில்நோய்களெல்லாம் ஒடுங்கியேதப்பித்து ஓடிப்போகும்,மாவென்றலோகத்திலவனைக்கண்டால் மனதடங்கிதம்பித் துவசமாவாரே. தா௰௯

மோகனம்.

வாரப்பாதம்பனத்தைச்சொன்னேன்மைந்தா வரிசையுள்ளமோக னத்தின்வளமைகேளு, சேரப்பாமனதடங்கிதேகசுத்தி செம்மையுடன் செய்துகொண்டுநீறுபூசி, சாரப்பாதலைத்தோலாசனத்தில்மைந்தா கம்மே னவே அக்கினியின்திசைநோக்கி,பாரப்பாமனம்பதியவிருத்திக்கொண்டு ப க்குவமாய்மிளகுமணிக்கையில்வாங்கே. தா௨௰

வாங்கியேமூலமதில்மனதைவைத்து வரிசையுடன்சேசபூரகமும் பண்ணி, தாங்கியேகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு தயவாகச்சிவயநமவென் றுவோது,பாங்குபெறநூற்றெட்டுவோதிருக்கால் பாரிலுள்ளமனிடர்க

ளதிமோகமாவார், பூங்கமலத்திருமாது அகலாதப்பா புண்ணியனேசகலசி த்துமோகமாமே. தா௨௧

ஆமப்பாஅரியதனைக்கடுசெய்து அப்பனேசிவாயநமவென்றுதாக்கே, நாமப்பாகருப்பூசிஉடைத்தோர்க்கு நன்மையுடன்கட்டினதால்நாட்டினோர்கள், தாமப்பாமோகனமாய்த்தன்மையாகுஞ் சதாசந்தியகலாதுசாந்தமாவாள், காமப்பாமோகமதாய்க்கன்னியர்கள்வந்தால் கால்பிடித்துமாதாவேயென்றுபோற்றே. தா௨௨

வசியம்.

போற்றியேமோகனத்தைச்சொன்னேனைந்தா புதுமையுள்ள வசியமதுபுகலக்கேளு, தேற்றியேமனதறிவால்தேகசுத்தி செம்மையுடன்செய்துநீறுத்தளமாய்ப்பூசி, வாழ்த்தியேபஞ்சயாசனத்தைப்போட்டு வடகிழக்குமுகமாகஇருந்துகொண்டு, சாற்றுவாய்பூரணதிவ்யனைநன்றாய் சாற்றியேரேசகபூரகமும்பண்ணே. தா௨௩

பண்ணப்பாகும்பகத்தில்நின்றுகொண்டு பக்குவமாய்ருத்திராட்சங்னைகையில்வாங்கி, விண்ணப்பாதானோக்கிநயமவசியென்று விரும்பியேநூற்றெட்டுசெபித்தால்மைந்தா, கண்ணப்பாவுன்னையேயவர்கண்டாலுந்தான் நாடியேவசியமதாய்வணங்கிற்பார், எண்ணப்பாவுலகதிற்சேர்ந்துவுண்டானவஸ்துவெல்லாம்வசியமாமே. தா௨௪

வசியமாய்க்காரியங்கடுசெய்து வளமாகநயமவசியென்றுமாறி, உசிதமதாய்க்கருத்தொட்டித்தடவிநன்றாய் உண்மையுள்ளமாந்தருக்குக்கட்டினக்கால், பசிதாகமானதுபோயுனைக்கண்டோர்கள் பணிவார்கள்வசியமதாய்ப்பண்பாய்மைந்தா, சிசுமுள்ளமிருகதாபரசங்கங்கள் நேர்மையுடன்வசியமதாய்வணங்கும்பாரே. தா௨௫

மாரணம்.

பாரப்பாவசியமொன்றுநன்றாய்ச்சொன்னேன் பக்குவமாய்மாரணத்தைப்பகரக்கேளு நேரப்பாதேகசுத்திநன்றாய்ச்செய்து நினைவாகவுத்தளமாய்நீறுபூசி, காரப்பாஅத்தியாசனத்தைப்போடு கருக்குறநேதென்முகமாயிருந்துமைந்தா, சேரப்பாகும்பகத்தில்மனத்தைநாட்டி செம்மையுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணே. தா௨௬

பண்ணியேகும்பகத்தால்பணிந்துகொண்டு பக்குவமாய்க்காசிமணிக் கையில்வாங்கி, நண்ணியேகழிமுனையில்காட்டமுற்று நசியயவநூற்றெட்டுவுருத்தானோது, எண்ணியேயுனக்குவினைசெய்தோரெல்லாம் முத்தமனேமாரணித்துஒழிந்திப்போவார், தன்னிமையாய்மாரணந்தானதிகமாகுந் தணிதனிலுனக்குவினைசெய்தால்பாரே. தா௨௭

பாரப்பாவெள்ளியினால்தகடுதட்டி பக்குவமாய்நசியயவென்றுமாறி, நேரப்பாகருத்தொட்டுதகட்டிற்பூசி கெடிதானநோயர்க்குக்கட்டினக்கால், மாரப்பாநோய்களெல்லாமாரணித்துப்போகும் வஞ்சகருஞ்சதுருவும்வகையுள்ளோரும், வேரப்பாஅற்றமாய்ப்போலேபோவார் மெய்யாமைமாரணத்தைவிரும்பிச்செய்யே. தா௨௮

உச்சாடனம்.

செய்யப்பாமாரணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன் திறமாகவுச்சாடன
ஞ்செப்பக்கேளு, மெய்யப்பாதேகசுத்திநன்றாய்ச்செய்து விரும்பிநீறத்
தளமாய்மெய்யிற்பூசி, கையப்பாமான்றோலிலாசனத்தைக் கருத்தறவே
நிருதிமுகங்காத்துமைந்தா, பையப்பாமூலமுதல்பணைதைலொட்டி பாங்கான
ரேசகபூரகமும்பண்ணே. ௲௮௯

பண்ணப்பாகும்பகத்திற்பதியநின்று பத்தியுடன்துளசிமணிக்கை
யில்வாங்கி, விண்ணப்பாதானேக்கிமசிவயநவென்று விரும்பியேநூற்றெ
ட்டுசெபித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பாநினைத்தவொருபொருள்சாடிக்கும் ந
லமில்லாமாந்தரையுமாரணமேசெய்யும், உண்ணப்பாநீறுதொட்டுத்தெறி
த்தாயாகில் உறுதியுள்ளவியாதியெல்லாமாரணித்துப்போமே. ௲௯௰

போமப்பாவெள்ளியந்தகடுசெய்து புத்தியுடன்பசிவயநவென்று
மாறி, ஆமப்பாகருத்தொட்டுஅழித்திப்பூசி அருந்தநோய்களுக்குஅளித்
தாயானால், தாமப்பாநோய்களெல்லாம் உச்சாடிக்குந் தன்மையுடன்சண்ட
தெல்லாம்உச்சாடிக்கும், நாமப்பாகருவித்தைஅதிதவித்தை நாட்டினேன்
பன்னிரண்டுநூற்றிற்றானே. ௲௯௧

ஆக்ருஷ்ணம்.

தானப்பாவுச்சாடனத்தைச்சொன்னேனையாதயவாகஆக்ருஷ்ண
த்தைக்கேளு, பேணப்பாதேகசுத்திசெய்துக்கொண்டு பிலத்தபுத்தியறிவ
தினால்நீறுபூசி, தாணப்பாமேற்குமுகமிருந்துக்கொண்டு தயவாகதெர்ப்பை
யாசனத்தில்மைந்தா, வாணப்பாதானேக்குந்தியைப்போற்றி பணவாகரே
சகபூரகமுஞ்செய்யே. ௲௯௨

செய்யப்பாகும்பகத்திலறிவாய்நின்று செயமானசங்குமணிகையி
ல்வாங்கி, பையப்பாநசிமயவவென்றுசொல்லி பதனூறுநூற்றெட்டுசெபித்
தால்மைந்தா, மெய்யப்பாநினைத்தவண்ணமாகருஷணமாகு மோனவித்
தையிலேயதிகவித்தை, கையப்பாவுதவுவதுபோலமைந்தா காட்டினேனா
க்ருஷ்ணத்தைக்கருத்தாய்ப்பாரே. ௲௯௩

பாரப்பாகுடவனிலேதகடுதட்டிப் பத்தியுடநசிமவயவென்றுமாறி
நேரப்பாகருத்தொட்டுநன்றாய்ப்பூசி நேர்மையுடன்மாணிடர்க்குக்கட்டி
னேக்கா, லாரப்பாஅறிவார்ஆக்ருஷ்ணத்தின்போக் கம்பரத்தையறிந்தவர்
களறிவாரையா, தேரப்பாமனத்தைநன்றாய்தேர்ந்துகொண்டு தேறின
பின் அகூடகன்மச்செயலைப்பாரே. ௲௯௪

வித்துவேஷணம்.

பாரப்பாஆக்ருஷ்ணத்தைச்சொன்னேன் பத்தியுடன்வித்துவேஷ
ணத்தைப்பகரக்கேளு, சாரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கடலேலணவே
தியாந்தமாய்ப்பூசி, ஆரப்பாஅறிவார்கள்ஆசனியிலபலகை அப்ப

னைவடமேற்குவாய்வைப்பற்றி, தேசப்பாமேல்மூலப்பதியில்னின்று செ
ய்மையுடனெட்டுமணிக்கையில்வாங்கே. ௲௱௧௫

வாக்கென்றுயிரைசடூசரூய்பன்னி வரிசையுடன்றுபகத்தில்ம
னத்தைவைத்து, பாக்குபெறவைக்கவென்மயாறிப் பக்தியுடனூற்றெ
ட்டுசெபித்தால்மைந்தா, தாக்கியேவிற்தெரித்துபூமியிலானி தன்மையு
டனீர்வார்க்கநதனத்திலமைந்தா, ஆங்கதிகொண்டேவளர்க்குகாய்க்குமப்
பா விருவேலநகைத்திலுடனுண்மைதானே. ௲௱௧௬

தானென்றகுருத்தேகாலிதமுக்திமைந்தா சயமாசமயமதிலென்று
மாறி, ஊனென்றுசுருக்கெட்டுத்தடவிமைந்தா வயதிபுடன்மாணிடர்க்
குக்கட்டிறுக்கால், வீனென்றவிர்மையேல்லாந்திருந்திதம் விசமாணமிலவி
லைகள்நிறுக், தேனென்றதேகமதுவெகுசெய்மையாகும் சிவமோ
விததுவேலநகைத்தின்நிறந்தாலப்பா. ௲௱௧௭

பேதகம்.

பாரப்பாவித்துவேலநகைத்தைத்தெய்வினேன் பன்பமைபேதகத்
தைப்பாக்கிலது, தேப்பாமத்தைக்கன்றுப்பாகத்திலன்னி சிவசிவாவெ
ன்றுநிருபூசி பேசப்பாஆசனத்தாள்தேவாராத்தி செய்மையுடன்றுபே
மனிடத்தினையேதோக்கி, வாப்பாகருணையில்மேல்குருத்தைவைத்துக்கரு
வாமுத்துமணிக்கையில்வாங்கே. ௲௱௧௮

வாக்கிமனதெகான்றுதொமைக்கியென்று வரிசையுடனூற்றெட்டுவொ
ருமேபோதுக்கு, சாக்காய்க்கொண்டுகெல்லாம்பேதகமேபோகும் சபசமவெ
டுத்துகெல்லாம்பேதகமேபோகும், பாக்குபெறவேதகத்தின்வகைசெய்
தாக்கால் பாரிதன்னோருவாமுபதாம்பளிமாயப்பா, ஆக்கவேதான்த
கொண்டெட்டிதிதும் அமைமனதடங்கியுறிவாச்செய்யே. ௲௱௧௯

செய்யப்பாஇருப்பிதுக்குகிச்செப்பு நீர்க்கறுடன்தபவமென்று
மாறி, செய்யப்பாகருக்கொட்டித்தடவிமைந்தா மேதினியில்மானிடர்க்கு
க்கட்டிறுக்கால், அய்யப்பாஜேய்கள்பேதமாய்ப்போகும் பாக்களிலே
இருவர்க்கும்பகைவேண்டா, மெய்யப்பாபூரணத்தின்கருணையேல மார்க்கமு
டனெட்டுவைகித்துப்பாரே. ௲௱௨௰

பாரப்பாஅஷ்டகர்மமெட்டுஞ்சொன்னேன் பரிவானதைகிட்டை
பெற்றோர்க்காமே, சேரப்பாதசிட்டைசம்பளநுமே சேர்மையுடன்மனை
தாரியமாறுன்னைமைந்தா, காரப்பாமனதாரிமையெனவத்துக்கொண்டு கருணையுட
ன்கட்டிப்பார்தசமனதிட்டை, ஆரப்பாஅறுனத்தசிட்டைபெற்
றோர் அவரிடமேயஷ்டசித்தாமசித்திதானே. ௲௱௨௧

தானென்றஅகப்பேய்சித்தர்தானுமித்து தன்மையுடன்றுருபத்
திலசாத்துமென்று, ஊனென்றகாயசித்திதப்பங்கொண்டு ஒருமையுடன்பூ
ரணத்திலெய்திவைமைந்தா, தேனென்றமதியமுதங்கொண்டால்மைந்தா
செம்மையுடன்சடமதனைத்தாப்போர்க்கு, வானென்றஞானவேயமாறு
ம்னக்கொடுத்தானைமணுவாக்கினப்பார்க்கே. ௲௱௨௨

போச்சப்பாபூரணத்தை கைறத்தாலிக்து பொய்யாகுமெத்தன்மேல் குற்றமில்லை, பாச்சப்பாபூரணக்காண்மதியமுதமாகும் பரமானகதிமோட் சமதுவேயாகும், அச்சப்பாவரிதனைக்குயிருமாகும் அருளாகும்பொருளா குமானதுநீ, பேச்சப்பாவெணித்தொருசத்தியாகும் பேசாதசத்தம டாதுநியிவைமாக்கே. ௩௱௪௨

அச்சப்பாகுந்கலிவஞ்சத்திரிவோச்ச அப்பனைசத்திவைமதிக்துக் கொண்டு, பாச்சப்பாகலிவமாலைசத்தி பக்குவமாய்சேர்வையுடன்பூசை பண்ண, மூர்சப்பாவோடாதமுன்பின்னுக மூலைகண்டால்கைகளாசமுடி வுதானுங், நாச்சப்பாமவுனத்திலமூர்த்தமுண்ணு சற்பூரிதிபனக்கண்ணால் பாரே. ௩௱௪௩

கண்ணனகண்ணரிக்குகலைத்தாண்டிக் காலதிக்கு போகமதாசக்க ருத்தாயினுல், வின்னன அமூர்கமதா அதனிபாயும் வின்னாசெமதிரா மூர்த்தமவுனமாகும், சொன்னதுந்தெரியாதமவுனப்போச்சு தொட்டுமீக க்காட்டியதாக்கிதானுந், பொன்னனமலைடாயிமவாக்கைவெபர த்தமலைமானதொரு அண்டமாமே. ௩௱௪௪

அண்டமுடன்பிண்டமதையார்தாங்காண்பார் அதனாஅண்டபிண் டமாதியந்தம், விண்டாதுமாதியந்தாதியப்போமேவின்றுவிசேறன்புலத் தியானைகண்டுபக்கேநு, கண்டாதுங்காணதாதனிக்க கருவாசத்தொல் லுவிசேத்தாக்கவிலையுமாச்ச, வுண்டானசாஸ்திரமிலமனுவின்ரேச்ச வுமு தியுள்ளமன்பின்னுஞ்சத்தியமாக்கே. ௩௱௪௫

சத்தியம்.

சத்தியென்றசத்திதனையார்தான்காண்பார் சுமானவீதிரைதனைநி பாமாட்டார், பதியுடன்சென்னையுந்தான்சொல்லாதேறு புதுமையுள்ள சத்தியைவிமதிபாச்சு, பத்தியுள்ளசெமதிசால்காசாயபாக்தானசு மடாகளிமாக்க, வெற்றியுள்ளமதியதுவுஞ்சாயாக்க லேதாக்கத்து வெம்பிதிலேயக்கே. ௩௱௪௬

அச்சப்பாசெமதிதிவான்மைக்கேள அப்பனையானவைதனிந்செய்ய மாக்கம், நிச்சப்பாமதிதனிமேலேதியாய்நின்று நிலைநுதன்மாதியவாசனி னைபாகாறு, பேச்சப்பாசமிகாருலத்துச்சுமா பிரத்தத்தமானவாக்கை ன்பேனைப்போலே, பாச்சப்பாதிடைகிலைபாவிபிந்தேறு பக்குவமாய்ச் சேர்ந்துநிறுக்பானுமே. ௩௱௪௭

பாலதிக்துபால்பொசிக்கப்பதிரிலிசின்றல் பக்குவமாய்த்தபாவை சற்பூட்டித்தேனுன், காலதிக்குகால்பிடித்தானிபூட்டி கைக்காயல்நின்ற திறைக்கால்தான்சென்று, மேலானதமர்வாசற்பூட்டியுனைத்த விசையாகநி ற்குடனாகிசென்று, மேலானதமர்வாசல்திறந்தானமைந்த செம்மையு டன்பூரணமாம்காணலாமே. ௩௱௪௮

காணலாம்பரப்பிரமத்பாலன்தன்னைக் கருவானசபாலமடாகமிவாச மாச்ச, பேனைவாக்குயிலாசமேரிந்சென்று பெலத்தபுத்தியரிவதிலமூர்த்த க்கொண்டு பூரணாத்தூரணத்தினைமூர்த்தகொண்டால் போதகபென்னச

னாபோதைதபுகழ்ந்தகாணூர், தோணலாமப்போனைதன்னில்நின்று நல
ங்கலாமச்சனைவகநிஷ்டைகேளே. தா௫௰

கேளப்பா ஆகியிலேமேருபூசை செணிதமுடன்செய்ததினால்பொ
திகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டோன்றிலகத்தியனுமானேன்மெய
ணமேனிவுடஅமுர்தங்கொண்டேன், காலப்பாவிசையதிக்குயிலேதன்
னிற்சென்றேன் கலங்காமல்காயாதிகற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா அதினு
லேகும்பமுனியானேன் அகராமேனிவுட ஆண்மைதானே. தா௫௧

மேருபூசை.

பாசப்பாமேசினுடபூசைசொல்வேன் பத்தியுடன்புலத்தியனேநன்
ருய்க்கேளு, காசப்பாசாணகலந்சாண்தான்னிளங் கருவாகச்சந்தனைத்தி
ன்கட்டைவாங்கி, சேரப்பாபலகைநன்ருய்சேர்த்துக்கொண்டு திறமாகக்
கால்நாலுங்கடைச்சல்போட்டு, கோட்பாபலகைமீமெதுவாய்ப்பண்ணிநேர்
மையுள்ளபூசையுளமுறையைக்கேளே. தா௫௨

கேளப்பாதேகசுத்திபண்ணிக்கொண்டு சிருமையுடனுத்தளமாய்நீ
றுபூசி, வாளப்பாபலகையின்மேனிறுசாத்தி வங்கென்றுதான்பார்த்துவ
ளமேசெய்து, கேளப்பாசாதியாசஞ்செய்துக்கொண்டு செம்மையுடன்வ
டமாலைச்சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கேளப்பாயந்திரத்தைஉச்சரித்து கூர்மையுட
னருச்சனைக்குமலர்தான்கொய்யே. தா௫௩

கொய்துமெள்ளஅருச்சனைகள்செய்துநீயும் கூர்மையுடன்மனப்ப
தியஅறிவில்நின்று, வுய்தமுடன்தாம்பூலம்பால்பழங்கள்வைத்துவுண்மை
யுடன்தேங்காய்தானுடைத்துப்பரப்பி, தைதன்னியமாகவேயுடைதது
ப்பரத்தி தண்மையுடன்சேகபூரகமும்பண்ணி, நொய்தமுள்ளகும்பகத்
தில்பரபாதத்தைநோக்கி சத்திசிவயோகபிராணயாமம்பண்ணே. தா௫௪

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின்பிரம்மநிஷ்டைதன்னைக்கேளு பதிவாகச்செம்மையு
டனிருந்துக்கொண்டு, புண்ணியனேவிந்துமுத்திரையேசெய்து பூரணமா
ய்ரேசகபூரகமும்பண்ணி, சண்ணிகமாய்கும்பகத்தில்சார்ந்துக்கொண்டு ச
மாசமாய்மாதாவைப்பூசைபண்ணி, நண்ணியேபிராணயம்பண்ணிக்கொ
ண்டு நைமான திருநீற்றைப்பூசுவாயே. தா௫௫

பூசியேதிருநீற்றிற்பணிவிடைதான்கொள்ள புதுமையுள்ளமாதா அ
சுவாதுமைந்தா, நேசமுடன்ஆண்டோன்றிற்பூசைபண்ணி நேர்மையுடன்
கொண்டதினால்தேகஞ்சித்தி, வாசமுளமலரொளியில்மனதைவைத்து ம
னதாகபூரணத்தைமைந்தாமைந்தா, பாசமுடன்பதிந்துபூரணத்தைநோக்
க பரப்பிரமமானதொருதேகமாச்சே. தா௫௬

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பாபிரமநிஷ்டைசொன்னேன்மைந்தா அன்பானவிஷ்ணுவு
டநிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பாஅகாசனமாயிருந்துக்கொண்டு பேணியேயி

ட்டுகால்வலதுகால்மேல்,பாச்சப்பாவிந்துமுத்திரையைச்செய்து பதிவா
கவும்மௌனவேதியானம்பண்ணி,மூச்சப்பாமூலையடங்கப்பிராணயஞ்செ
ய்து மூழுநீறுந்தளமாகமெய்யிற்பூசே. ௲௱௫௭

மெய்நிறையவிபூதியுத்தளமாய்ப்பூசி மேருவாஞ்சக்கரத்தைத்தியான
ம்பண்ணி,மைநிறையமலரெடுத்துக்கருணையாகக் கருத்துறவேசிவயவசி
யென்றுசாற்றி, தொய்தமுடன்வடமாலைப்பால்பழங்கள்வைத்து சுகமாக
த்தேங்காய்த்தாம்பூலம்வைத்து,செய்பாகந்தவிராமல்தூபமோடுதீபம்செ
ம்மையுடன்காண்பதைடைகததிற்கந்தேகேளே. ௲௱௫௮

தீற்கமேசுழிமுனையில்சிங்கெகன்றெட்டி திறமாகவாசியதைசூலத்
தூணி, மாற்கமுடன்ரேசகபூரகமும்பண்ணி மருவியேகும்பகத்திமன
தாய்நின்று, சேர்க்கையுடபிராணயஞ்செம்மையாக திரமாகச்செய்தபின்
புசிவசிவாவென்று, ஏற்கையுடன்சக்காவிபூதிபூசி யின்பமுடன்பணவி
டையுட்கொண்டுகேளே. ௲௱௫௯

கேளப்பாஇப்படியேபூசைபண்ணி கிருபையுடன்குருமொழியை
கூர்ந்துநில்லு, ஆளப்பாபூரணந்தான்சொன்னபடிசேட்கு மப்பாத்தின்த
ரிசனமுமழகாய்க்காணு. நீளப்பாமனதாந்து அறிவிற்சோக்கால் நினைத்த
படியேயுனக்குநினைவாய்க்காணும், சேலப்பாவாசியைசிவாசிவாவென்று
சிந்தைமனதொடாரகுறிவிறகடே. ௲௱௬௰

கூடிநின்றுவாசியைநீகுறித்துப்பார்த்து கும்மெனவேஅம்பரத்தி
ன்குறிகண்ணோட்டி, நாடியேநின்றதிரு சிவயோகமாச்ச நலமானதசநாத
ங்கேட்கலாச்சு, தேடிநின்றவாசியடாபூரணமேயாகுஞ் சிவசிவாபூரணமே
தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்றுஅலைந்தாலும்பூரணத்தைக்காணாய் அகார
முடன்உகாரமரண்டும்முழுந்திப்பாரே. ௲௱௬௧

ருத்திரநிஷ்டை.

பாரப்பாமாவிறுடநிஷ்டைசொன்னேன் பரிவாகருத்திரநிஷ்டைய
தாக்கேளு, காரப்பாகால்முகங்கள்சுத்திபண்ணி கருணையுடன்விபூதியுத்
தளமாய்ப்பூசி, சேரப்பாநேர்மையுடனிருந்துகொண்டு சிவாவாவலக்காலை
இடக்கால்மேலுஞ், சேரப்பா இடக்காலைவலக்கால்மேலுஞ் செய்மையுடனி
தாளித்துப்பிராணயம்பண்ணே. ௲௱௬௨

பண்ணப்பாபிராணயம்பண்ணிக்கொண்டு பலகையின்மேல்மேரு
வைநீபதிவாய்ச்செய்து, வுன்னியேமலரெடுத்துவைத்துக்கொண்டு ஓங்
காரசத்திசிவயென்றுசாத்தி,புண்ணியனேவடமாலைப்பால்பழங்கள்வைத்
துப் புனிதமுடன்தேங்காய்தாம்பூலஞ்சாத்தி, தன்னிமையாய்தூபதீபங்
கள்காட்டி சமாசமாய்ரேசகபூரகமும்பண்ணே. ௲௱௬௩

பண்ணுவதுகும்பகத்திற்பதிவாய்நின்று பாமருமாதாவைப்பணி
ந்துகொண்டு,வுன்னுவாய்ஓம்கிலிசிவாயவென்று வுத்தமனேதோத்திர
த்தைநன்றாய்ச்செய்து,கண்ணுமேற்புருவமதில்கனலைத்தாண்டிக்கற்பூரதீ
பமதைக்கருத்தாய்ச்சேவி,மண்ணுலகில்தன்னில்வெகுகீர்த்தியாகி வளரு
மடாஅஷ்டைசுவபாக்கியந்தானே. ௲௱௬௪

நாவென்றசக்கரத்தினியூறி நயமாகப்பானிடைதானுட்சொன்டாக்கால், வாவென்றருத்திரியாள்கேட்டவாறெல்லாம் வரிசையுடன்தரலிவராக்கைந்தானைந்தா, தேவென்றதேகமதனிற்றானமைந்தா சிவசத்திபூசைதனைச்செய்யவேணும், ஊவென்றதேகந்தாழுதியென்னவந்தமனைசத்திபூசைதானே. ௩௭௫

சத்திபூசையென்றுலவர்தான்காண்பார் நாமானமேருவல்லவோ சத்திமாச்சா, முத்திகொண்டசத்திவென்னலெவ்வாறல் மூர்க்கமுன்னைமூடத்துமூக்கேனமென்று, பத்திகொண்டசித்தம்பரசக்கரத்திலேன்று பார்மகனேயிலிதனுடையபரிகசேகரு, புத்திபுகாய்ப்பதப்பூசைளுக்குந்தான் பூரணமாகின்றசிதம்பரமதாச்சே. ௩௭௬

ஆச்சப்பாசத்துக்குரிவன்தான்கண்ணு அப்பாசிவத்துக்குதாசம்கேளு, பேச்சப்பாவொன்றுமில்லைசத்திபடைமாய் விமாலகெசமென்னவென்றுவைந்தா, மூச்சப்பாவாசிநின்றதைதானம் மூர்க்கமுள்ளமூடமக்களைப்பா, பாச்சப்பாமுக்கேதனத்தின்விஷதான் பதுமானதிடம்பரமவிக்கைதயாச்சே. ௩௭௭

பாச்சப்பாவின்னுடையதேசம்பதியானபதத்துக்குவியாருமாச்சா, கீர்சப்பாவழியிதிற்குவளியிற்சேர்ந்தால் கீசமானமலையாதிதிக்குசெய்வான், ஆச்சப்பாவாலையவன்கிர்ந்தசெய்தால் அப்பனேமாசியமு அகலாதையா, பேச்சப்பாவேதாமிக்குகொருவாகினின்றல் பிசகாதுகையம்சித்திஅலீவேனேர்க்குமாமே. ௩௭௮

மகேசுரனிஷ்டை.

ஆமப்பாருத்திரனிஷ்டைசொன்னேனன்மைந்தா அரகாயமேய்ச்சுத்திதிட்டகேளு, காமப்பா இசைநத்தைசக்கதியன்னி தப்பனத்தால்திருகிடுகனமப்பூதி, காப்பபா கொல்லுருக்கிமெய்தசையுத்தைகபூவாமகமைகனுமிவையாகச்செய்து, சேப்பா செப்பென்றபனைகுநன்னிலசெம்மையுடன்றிருந்தறைப்பாதத்திருப்பேகேளா. ௩௭௯

சேனப்பாமேருசக்கரத்தைசுன்றுய் செனிகபுடனிகாளிதக்கிருடைபக..., ஆனப்பாமணற்கனிறுலைசசனைகளசெய்து அன்பாகவடானே அனுப்பமடைத்து, வானப்பாபஸ்பமுந்தாம்பூசைக்கைத்துவரிசையாய்த்தேங்காயையுமுடைத்துவைத்து, தீனப்பாதூபமுடன்தீபங்காட்டி. நிச்சயமாய்தோத்திரத்துதிகளாய்ச்செய்யே. ௩௮௰

செய்யப்பாசெம்மையுடனிருந்துக்கொண்டு இறமாகவலதுகாலைசரத்தூக்கி, வையப்பா இடதுமுழங்கையில்வைத்து பண்பாகசேசபூரமுமபண்ணி, மெய்யப்பாகும்பகத்திலங்கென்றேட்டி. மேலானதிபமதுநோக்கிமைந்தா, வையப்பாவாசியைசீதியந்தன்னில் வைத்துநிறுத்திவடைபமக்கமைகேளே ௩௮௧

மகிமையென்னமேயன்பரியானங்கிர்த்தசெய்வான் மனதுசந்துசேகெட்டதெல்லாமனையாகிவான், உகமையில்லாப்பூரணத்தைபூட்டிவைப்பான் உண்மையுடன்தன்மையாயுதவிசெய்வான், அகப்வனாரும்பொருள்கள

ஞானபூசை யன்புடனே செய்தபின்பு போதே, சுகப்பளருஞ்சக்கரத் தின்வழிதிறந்து அத்தருடன் தானொடுத்தணைத்துப் போற்றே. ௲௮௨

போற்றியென்றுப் பொய்க்களிந் துவிட்டொண்டாக்கால் பூசைகமென்ன வெல்லாம்வரியமாவார், பார்த்திபனே சகலசித்துங் கைக்குள்ளாகும் பரமச னகயிலாசமேகமாகும், சாற்றியதோர் சகலகலைக்ஞானந் தோற்றத் தபன சமாதியுதிர்க்கசித்துகாணும், ஆத்தியேமமேற்றி அருட்பாலினான் அ மராமேனியுடனுண்மைதானே. ௲௮௩

சதாசிவதீட்சை.

தாமென்றமயோகத்தினிட்சைசொன்னேன் சதாசிவத்தினிட் சைதனைசாற்றக்கேளு, வயென்ற தேகமதைசுத்திபண்ணி உத்தமமாய் நீறணிந்துவுண்மைபோற்றி, நாமென்ற அகம்போக்கிதாமென்று நன் மையுடன்ஓட்டியாணம்பெந்தம்பண்ணி, கோமென்ற குருபதத்தின்மன தைவைத்து கூர்மையுடன்பிராணாயங்குணமாய்ச்செய்யே. ௲௮௪

குணமாகச்செய்தபின்பு பலகைமீதில்குங்குமமை கொட்டுத்துக்குறி த்துவைத்தா, மனதாகமேருவைதிருவிளக்கப்ப வரிசையுடனேசனத்தி ன்மேல்வைத்து, தனதாகமலரெடுத்தர்ச்சனையேசெய்து தன்மையுடன் கும்பமொன்றுதயவாய்வைத்து, கனமானகும்பத்துக்காடைசாத்தி கரு த்துறவே தேங்காய்வைத்தர்ச்சனைசெய்யே. ௲௮௫

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள் செய்தபின்பு சிறப்பாகவடமாலைகன்றாய்ச் சாத்தி, வையப்பா சவற்கனிவற்கங்கள் வளமானபாயனந்தாம் பூக் கள், மெய்யப்பா தேங்காய்தளைத்துவைத்து விருப்புடனே தீபமொடுதூ பங்காட்டி, கையப்பாதான்கூப்பிதோத்திரமேசெய்து கண்மூக்குநெற்றி யிலேசதாசிவத்தைநோக்கே. ௲௮௬

நோக்கியேவாசிதனை அம்மென்றேற்றி நன்மையுடன் கேசரபூர கமிர்பண்ணி, தாக்கியாகும்பகத்திலசதகமென்று தன்மையுடன்தானிருந் திடூரணத்தைநோக்கி, வாக்குமனதொன்றுகவாசமலர்துவி பசத்தாணதிய வொளியதனைக்கண்டால், சக்குநாளிரிடுக்குநாசிதனிக்கின்றுக் கயோ கமெழும்பணியிரூட்டமைதக்கானே. ௲௮௭

நாட்டமதைக்கண்டவுடன் தாயேயென்று நன்மையுடனெருமன தாய்க்கயத்தாயாகில், கேட்டவாக்கானிலனக்கிலேசபிக்கிலை கேசாத்தீங்கேச ரியாள்கிருபையாகும், வாட்டமிலாமேன்மனிதானதுட்பாலின்வாள் வரி கையுடன்கொண்டிடவேசித்தியாகும், கேட்டமுடன்சக்கரத்தினீகதனி லை செம்மையுடன்தானிணைத்துக்கொள்வாயே. ௲௮௮

வாயாயத்திரத்தைஅழுக்கவேணும் மனந்தேர்ந்துபூசையிலேகினை க்கவேணும், மேயுடன்செபதபங்கள்செய்யவேணும் நிலையபுன்னாக மைதனைக்காணவேணும், தூயமாய்ப்பூரணத்தைச்சாதித்தேதான் சதா சிவத்தைநாடிவேணும், மையுற்றுக்கனிபொசித்துநிக்கவே ணும் தப்பாமற்புண்ணியமெற்றாசைகளுகானே. ௲௮௯

காணுகிறகண்ணறிந்தகாணுகாணு கருவானகண்ணதுதான்பேசிக்கண்ணுச்சு, ஊணுகிறகண்ணறிந்தவூணுவூணு வருநிபுள்ளவாசிநூணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளைதகடவொளிதான்மைந்தா கடாவைவெளியதுதான்பரமவெளியாகும், பேணுகிறவெளியதுஐயாஐயாமலமானகற்பூரவெளியைப்பாரே. தா௮௰

ஒளியானபேரொளிதானதியந்தம் உத்தமனேயதினுடையவுண்மைகேளு, அழியாதமோட்சமடா அந்தவீடு அதுகடந்தால்மேலேயொரு அருபவீடு, தெளியாதஅருபவீடதனிலேதான் நின்றுகற்பூரதீபக்காணும், மொழியாததீபமதனருகிலேதான் மோனமுள்ளஅமுதரசமிருக்கும்பாரே. தா௮௧

மூலாதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்தஅமுர்தங்கொண்டால் பசியாதுகாயமதுகற்பாகும், கோப்பாவாசியதுநித்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைக்கண்டுவாய்க்கொண்டால், ஆப்பாவுனக்கிணையாரையா அப்பனேஆதாரமூலபீடங், காரப்பாமூலமதில்கணேசன்பாதம் கருணையுடனேயென்றுகைகுவித்துபோற்றே. தா௮௨

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புகழையுடனேயென்றுசெபித்தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாக்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவுன்னிடத்தில்அகலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெல்லாமீவார்பாரு வரிசையுடனவர்கள்பதம்போற்றிநேக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்டாம் பார்தனிலேபிரமரிஷியாவாய்பாரே. தா௮௩

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமூலஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்பரிசசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனேசென்றுவாசிகொண்டு இருந்திபிரது தயிலேபிரமதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்நித்தஞ்செய்வார் மைந்தனேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ணு, சேர்க்கையுடன்கேட்டவர்மீவாரையா செம்மையுடன்மனப்பதித்துபூசைபண்ணே. தா௮௪

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பாபூரகத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகவாங்கென்றுவாசிபூட்டு, விண்ணப்பாசேரக்கியிருக்கால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன்லட்சுமியும்நிரும்பியேதான், தண்ணப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு தயங்காமற்கேட்டதெல்லாமீவாரீவார், பொன்னப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புகழாகவாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே. தா௮௫

அநாகதம்.

கேளப்பாஅநாகதத்தின்கிருபைதன்னை கிருபையுடன்சிந்தையுடன்வாசிபூட்டி, ஆளப்பாவழிபூசையைமூர்த்திபார்க்க அரகாருத்திரருமவருட்பாலிவார், வளப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையுடன்தான்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, நாளப்பாநெடுங்கோலனைமைந்தா தயங்கிவனருமாயாசியந்தானே. தா௮௬

விசுத்தி.

தானென்றவிசுத்தியுடசேர்மைசேரு தபவாசவத்சென்அவாசிபுட்டெ, சேதவென்றதருபதத்தில்திறமாய்நின்றால் செவிவாமயெம்பரனுக்கா ஞான சுர்த்தாவுமென்றமதியமுர்த்தமிவார்பாரு வுகங்கண்டிக்கெட்டவிக்கார் ஞருமைபரகக், கோவென்றதருவருணாவிக்ஞனைக்கா குவவை [illegible] றி[illegible]யாவாய்பாரே. [illegible]

ஆக்கினை.

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைசேரு பன்பானைசக்கென் தவாசிபூட்டி, சோப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் சேர்மையுள்ளசதாசிவனுதிர்த்தஞ்செய்வார், காரப்பா அவர்பதத்தைக்பூசைபண்ண சநுமினசியெதிய முர்தங்காட்கிப்பார்கள், ஆரப்பாவுனக்கிசொல்லப்போறேன் அப்பனைவெகுஞதிசித்துயாமே. [illegible]

மதிசேர்மை.

சித்தானமதியினுடசேர்மைசேரு திறமாகஅம்மென்று [illegible] மூத்தானபதிநோக்கிநின்றால்மைந்தா மூசண்டசோதிமசிசார்திகானு [illegible] வைற்றுதமதியமுர்தமருவியாயுகத்தான அமுர்தமனைமமிதிந்துகொண்டல், வித்தானதேகமதுக்கழிவேயில்லை வேதாந்தகுருவெனவேவிளங்குவாயே. [illegible]

ரவிசேர்மை.

விளக்கவோரவியினுடகாத்திசொல்வேன் வேதமுடன்உடம்பெனவே ளீதும்பிச்சொல்லு, களக்காமல்ரவிசோமகாத்திகானும் கண்மூக்குந்தி [illegible]வெகாத்திகானும், உளங்கனியபூரணத்தைத்தொழுதுபோற்றி உறுதியுடன்நின்றநிறைஞ்கார்த்தாசேரு, துலக்குமடவன்சேதிபோல் [illegible] தா அண்டாதமணிவிளக்கின்சோதிபாரே. [illegible]

அக்கினிசேர்மை.

சோதியென்ற அக்கினியமவுனவிதி சொல்லவிதிசொல்லுவிசேஷனக்காய்மைந்தா, ஆதியென்ற ஆதியடா அக்கமென்ற அப்பனேசெக [illegible] மும்பன்னே, சேதியுடன் கும்பகத்தில்வாசிபூட்டி [illegible] யின்பிரமைசொல்லப், பாதிமதியனித்தசிவன் [illegible] பரமவெளி யிபொளியெனவேபகலலாமே. [illegible]

ஆமப்பாபசாதிபா சோட்சவிதி அருளான அருள் [illegible] காமப்பால்கானப்பால்சொலிக்குவிதி சற்பூரிப்பு [illegible] பாமதியபசத்தின்மாவின்விதி கல்வியைப் [illegible] ல்சொலிக்குப்பூரணத்தின்விதி சொல்லாசகூடமாட [illegible]

மவுனமென்றவிடநிக்கமதியைத்தள்ளி [illegible] யிக்கின்றால், மெவுனமென்றமெவுனமாதனைக் [illegible] னமுமஉன்வசமேயாகும், கவிவொன்றுப்பூரணத் [illegible] ரசெம்மயில்லையடாநாயன்நாயன், பவுருமை [illegible] புடைபிரத்தெட்டுதனைநப்பிபோற்றே. [illegible]

பொற்புவதானன்னவென்றுக்கமைந்தா [illegible] ப்பொற்றிக்கொண்டு, செர் [illegible]

காணுகிறகண்ணறிந்துகாணுகாணு கருவானகண்ணது தான்மயின
க்கண்ணுச்சு, ஊணுகிறகண்ணறிந்துவூணுவூணு வறுதியுள்ளவாசியிறு
லூணிப்பாரு, தோணுகிறபொருளேதுசுடரொளிதான்மைந்தா சுடரான
வொளியதுதான்பரமவொளியாகும், பேணுகிறவொளியதுஐயாஐயாமில
மானகற்பூரவொளியைப்பாரே. தா ௮௰

ஒளியானபேரொளிதானாதியந்தம் உத்தமனேஅதினுடையவுண்
மைகேளு, அழியாதமோட்சமடாஅந்தவீடு அதுகடந்தால்மேலேயொரு
அருபவீடு, தெளியாதஅருபவீடதனிலேதான் நின்றடுங்கற்பூரதீபந்த
னும், மொழியாததீபமதினருகிலேதான் மோனமுள்ளஅமுதரசமிருக்கு
ம்பாரே. தா ௮௧

மூலாதாரம்.

பாரப்பாபதியறிந்துஅமுர்தங்கொண்டால் பசியாதுகாயமதுகற்றா
ணுகும், நேரப்பாவாசியதுநித்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப்பூரணத்தைநி
னைவாய்க்கொண்டால், ஆரப்பாவுனக்கிணையையாஐயா அப்பனேஆதாரமூல
பீடம், காரப்பாமூலமதில்கணேசன்பாதம் கருணையுடன்ஓமென்றுகசிந்
துபோற்றே. தா ௮௨

போற்றியேமூலமதில்வாசிபூட்டி புதுமையுடன்ஓமென்றுசெபித்
தாயாகில், தேற்றியேகேட்டதெல்லாங்கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாகவு
ன்னிடத்தில்அகலாநின்று, வாழ்த்தியேகேட்டதெலாமீவார்பாரு வரிசை
யுடனவர்கள்பதம்போற்றினக்கால், பார்த்திபனேசகலசவுபாக்கியமுண்
டாம் பார்தனிலேபிர்மரிஷியாவாய்பாரே. தா ௮௩

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்லஆதாரமூலஞ்சொன்னேன் பாலகனேசுவாதிஷ்டானப்
பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுடனங்கென்றுவாசிகொண்டு இருத்திமிசவு
தயிலேபிர்மதேவர், மார்க்கமுடனுனதிடத்தில்நிர்த்தஞ்செய்வார் மைந்த
னேஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன்கேட்டவர்மீவாரையா
செம்மையுடன்மனம்பதிந்துபூசைபண்ணே. தா ௮௪

மணிபூரகம்.

பண்ணைப்பாபூரகத்தின்வளமைசொன்னேன் பதிவாகவுங்கென்று
வாசிபூட்டு, விண்ணைப்பாதானேசெய்திருந்தால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன்லட்
சுமியும்விரும்பியேதான், நண்ணப்பாவுனதுவசமாவார்பாரு நயந்துமிகக்
கேட்டதெல்லாமீவாரீவார், பொன்னைப்பாவுலகமதில்சம்பத்தோடு புகழாக
வாழ்ந்திடுவாய்மைந்தாகேளே, தா ௮௫

அனாகதம்.

கேளப்பாஅனாகதத்தின்கிருபைதன்னைக் கிருபையுடன்சிங்கென்று
வாசிபூட்டி, ஆளப்பாசுழிமுனையையழுத்திப்பார்க்க அரகருத்திரருமா
ருட்பாலீவார், வாளப்பாகேட்டதெல்லாம்வரிசையாக வரிசையுடன்தா
ன்கொடுப்பார்மைந்தாமைந்தா, நாளப்பாகுருச்சுநானேமைந்தா நயந்து
மிகவளருமடாபாக்யந்தானே. தா ௮௬

விசுத்தி.

தாமென்றவிசுத்தியுடநேர்மைகேளு தாவாசவன்னிகன்றுவாசிபூட்டி, தேமென்றதுருபதத்தில்திறமாய்நின்றால் சிவசிவாமயேஸ்பாளுங்காணு ணேசூர்ந்து ஆமென்றமதியமுர்தம்வாரபாரு வுகந்துமிகக்கெட்டபெசன்னா ம்ஒருமையாகக், கோமென்றதுருவருளாலிருமைந்தா குவயைத்திசராஜ ரிஷியாவாய்பாரே. ௲௮அ

ஆக்கினை.

பாரப்பாசதாசிவத்தின்பெருமைகேளு பன்பானசரங்கின்றுவாசிபூட்டி, நேரப்பாபூரணத்தைநோக்கிநின்றால் நேர்மையுள்ளசதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார், காரப்பாஅவர்பதத்தைப்பூசைபண்ண கருணைமிகுமதியமுர்தங்காட்சிப்பார்கள், ஆரப்பாவுனக்கிப்சொல்லப்போறேன் அப்பனேகெவுளதிசித்துமாமே. ௲௮௯

மதிநேர்மை.

சித்தானமதியினுடநேர்மைகேளு திறமாகஅம்மென்றுவாசிபூட்டி முத்தானபதிநோக்கிநின்றால்மைந்தா மூதண்டகோடிபதிகாந்திகாணும் வற்றாதமதியமுர்தமருவிபாயுமகத்தானஅமுர்தமதைமகிழ்ந்துகொண்டால், வித்தானதேகமதுக்கழிவேயில்லை வேதாந்தகுருவெனவேவிளங்குவாயே. ௲௯௦

ரவிநேர்மை.

விளங்கவேரவியினுடகாந்திசொல்வேன் வேகமுடனஉம்மெனவேவிரும்பிச்சொல்லு, கலங்காமல்ரவிகோடிகாந்திகாணும் கண்மூக்குமத்திபிலேகாந்திகாணும், உளங்கனியபூரணத்தைத்தொழுதுபோற்றி உறுதியுடன்நின்றதினால்மைந்தாகேளு, துலங்குமடாவுன்தேகமதிபோல்மைந்தா துண்டாதமணிவிளக்கின்சோதியாமே. ௲௯௧

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்றஅக்கினியாமவுனவீடு சொல்லரிதுசொல்லுகிறேனுனக்காய்மைந்தா, ஆதியென்றஆதியடாஅங்அம்மென்று அப்பனேநேசகபூரகமும்பண்ணே, நீதியுடன்கும்பகத்தில்வாசிபூட்டி நின்றதினாலக்கினியின்பிரமைசொல்லப், பாதிமதியணிந்தசிவன்தன்னைக்கூட்டி பரமசொலியொளியெனவேபகரலாமே. ௲௯௨

ஆமப்பாபகரரியமோட்சவீடு அருளானஅருள்பெருஞ்சோதிவீடு, காமப்பால்கானற்பால்சொலிக்கும்வீடு கற்பூரதீபமதுகாணும்வீடு, நாமப்பாமதியகத்தின்மாலின்வீடு நல்வினையுந்தீவினையுந்நாசம்வீடு, சொப்பாச்சொலிக்கும்பூரணத்தின்வீடு சொல்லாதகுட்சமடாமவுனவீடே. ()

மவுனமென்றவீட்டினிற்றுமதியைத்தள்ளி மகத்தானவிபெருஞ்சோதியில்நின்றால், கெவுனமென்றகெவுனமதுகைக்குள்ளாகும் கேள்மகனேபூரணமும்உன்வசமேயாகும், நிலைவொண்ணாப்பூரணத்தைநாடிக்கொண்டு தசென்மபில்லையடாநாயன்நாயன், பலமூலமானகுருபாதம்போற்றி பக்கியடனுயிரத்தெட்டிதழைப்போற்றே. ௲௯௪

போற்றுமைந்தானனவென்றால்மைந்தா கேளு பூரணமாய்......ப்போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவதுபனரீதற்றிபூரணத்தைச்சென்.....

ம்மையுடன்மனக்தேற்றிச்செம்மையாகி, காத்துமனக்கருணையிலேகருத் தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பனிரெண்டு நாழிகைமந்தர, பார்த்துமனப்பதி யவெளிமவுனமாகப் பத்தியுடன்பார்த்திருப்பலிக்குஞ்சித்தே. ( )

நூலடக்கம்.

சித்தானசித்தெல்லாமிந்நூலிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்லாமிந்நூ லேசொன்னேன், முத்தானதிக்கிரமயேந்திரசாலம் மூர்க்கமுள்ளஜாலமெ ல்லாமிந்நூலிசொன்னேன், பத்தான மப்பூவிலனைத்துஞ்சொன்னேன்பால கனைசைத்சார்வெகுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானவைப்போக்கு ஞ்சொன்னேன் வினயமதாய்மொழியைநான்விளம்பினேனே. ௲௯௫

விளம்பினேன் செக்குறாப்பென்றுப்சொன்னேன் விள்ளாதபர்ப்பமெ ல்லாம்விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவேபேருடையவிபரஞ்சொன் னேன் தப்பாமற்சொற்றில்தன்மைச்சொன்னேன், உளக்கனியகற்பமு றுவிரிக்கச்சொன்னேன் உண்மையுடன்வியோயாடமோடிசொன்னேன், சளக்கமறஅஞ்சனமுமர்த்தஞ்சொன்னேன் சாயாதிக்கற்பமதைக்குறி ச்சொன்னேன். ௲௯௬

சொன்னேனே விஷ்டையுடன்சாதிசத்பஞ்சகுக்கானமந்திரமுமஞ் சகர்மம், என்னவொன்றுவிடுதுவகைகளென்றுப்சொன்னேன் இயல் பாகநாம்சொன்னமுறைகட்டுசெல்ல, முன்னமேசொன்னதொருகுத்திரந் தான் மூக்காறுதூற்றிருபதையும்பாரு, தன்னையமாய்ப்பொருள்களெல்லா ம்வெளியாய்த்தோனும் நலமானசூத்திரத்தைவெளிவிடாதே. ௲௯௭

வெளியாகச்சூத்திரத்தைவெளிவிடாதே வேதாந்தபுத்தியினல்நூ லைக்காரு, மொழியாகமுன்சொன்னஅறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ளசூக் குமொக்காமொழிக்குறைத்தேன், வழியாகசூத்திரமுமறுவகையும்பார்த் தால் வகைதோறுமாயிரத்திருநூறாக்கும், தெளிவாகசொன்னையுமிய டக்கம்பண்ணி தேசத்தோர்கெட்டாக்காவில்லையென்னே. ௲௯௮

இல்லையென்றுவுனைமிட்டுசொல்லிப்போமே என்மகனேபோகமே னேஅருளைஆணை, புல்லென்றபுலியாடம்நாலாட்டாதே பூரணத்தைதப்ப ற்றமனதறிவில்நின்று, கல்லென்றகுகைதனிலேயிருந்துக்கொண்டு கருவா னகருக்களெல்லாமெடுத்துஆடி, சொல்லைவறும்வெளியாக்கப்பண்ணிருக் கால் சகமாகமனதடங்கியறிவிற்சேரே. ௲௯௯

அறிவாகமனதடங்கியுனையாக அப்பனேநாலெழுத்தைப்பாருபாரு, குறியானகுருபதத்திலுணையாய்நின்று குணமில்லாதக்கவிடாக்கூடவே ண்டாம், பிரியானதக்கமடையப்பிரமாக்க பாலகனேதக்கமென்றுக்கூ வேமேதக்கம் செறியானபூரணத்தைத்தினமுநோக்கி சேரானபாரயத்தி ன்சார்வாய்மகிமை. ௲௱

சகலகலைக்ஞானமென்றுவழங்குகிற

அறுதகலைக்ஞானம் — முற்றிற்று.

௳

கடவுள்துணை.

பொருளட்டவணை.

ம்மையுடன்மனக்கேற்றிச்செம்மையாகி, காத்தமனக்கருணையிலேகருத் தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப்பணிவென்றி ருமைமைந்தா, பார்த்தமனப்பதி யமொழிமெய்ஞ்ஞானம் பத்திப்படன்பார்த்திறைஞ்சப்பணிக்குஞ்சிந்தே. ()

நூலடக்கம்.

இத்தனையிந்த கல்லாதிக்கிலேசொன்னேன் திறமானகருவெல்லாமிதி லேசொன்னேன், முத்தானதிக்கிரமேயொத்திசாலம் மூர்க்கமுள்ளஜாலமெ ல்லாமிதிலேசொன்னேன், பத்தானமப்பூவிலனைத்துஞ்சொன்னேன் பால கனேசுக்காரக்கோதுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானவைப்போக்கு ஞ்சொன்னேன் விளையமதாய்மோடிகையாதன்விளம்பினேனே. ௲௯௫

விளம்பினேன்சொத்தாம்பன்றாய்ச்சொன்னேன் விள்ளாதபடிப்பமெ ல்லாம்விளக்கச்சொன்னேன், களம்பெறவேயேருதையாவிபாஞ்சொன் னேன் கப்பாமல்சொப்பிதின்னைச்சொன்னேன், உளங்களியதற்பம தாவிரித்துச்சொன்னேன் உண்மையுடன்வினையாடமோடிசொன்னேன், எனக்கமறஅஞ்சனமுமார்த்துஞ்சொன்னேன் மாயாதிக்கற்பமெதக்கருதி ச்சொன்னேன். ௲௯௬

சொன்னேனேவிதுமட்டுத்தம்பாதிகற்பஞ் சமுக்காலமந்திரமுமஞ் டகாமம், வன்னவென்றவிதேருவகைகள்றாய்ச்சொன்னேன் இயல் பாகாரச்சொன்னமுறைகட்கெல்லாம், முன்னமேசொன்னதொருகுத்திரத் தான் மூக்காலுதற்றிருபகையும்பாரு, நின்னையமாய்ப்பொருள்களெல்லா ம்வெளியாய்த்தோன்றும் நலமானகுத்திரத்தைவெளிவிடாதே. ௲௯௭

வெளியாகக்குத்திரத்தைவெளிவிடாதே வேதாந்தபுத்தியினால்நூ லைக்காரு, வொழியாகமுன்சொன்னஅறபதிலேதான் மூக்கியமுள்ளகருக் களெல்லாமொழித்துவைத்தேன், வழிபாகுத்திரமுமறைக்கையும்பார்த் தால் வகைகோத்துமாயிரத்திறதாதக்கும், தெளிவாகசொன்னடையும்சீய டக்கப்பண்ணி கேதகதோகேட்டாக்காலில்லையென்னே. ௲௯௮

இல்லையென்னதுவையிட்டுச்சொல்லிப்போடு வல்பகனேலால்கோ னேவதுவை துவை, புல்லென்றடிமையிட்டுதாள்காட்டாதே பூமைத்தைதப்ப த்தியனைதறிவின்னிறு, கல்லென்றதுகைதவிலேயிருந்துக்கொண்டு கருவா னைச்சொல்லாமெதகைதுவி, தொல்லைவரும்வெளியாக்கப்பண்ணிருக் கால் வகைகளைதடங்கியறிவிற்கேகோ. ௲௯௯

அறிவாகமனதடங்கியுள்ளமாக அப்பனேதாமெலித்தப்பாருபாரு, குறியானகுருபதத்தின்குணமாய்நின்று குணமில்லாதக்காவிடார்கடவேவ ன்டாம்ப்ரியானதன்கடையபடிபமைச்சு பாலகனேதக்கவென்றுங்கூர வைமேதங்கங்கெதிபானபூரணத்தைதத்தின்றுமோக்கி சேவனைபாராபத்தி ல்சாய்வாய்மூழ்கிமே. ௲௯௯

சகலகலைக்ஞானமென்னுவதற்குகிற

அறுதலைக்ஞானம் - முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

பொருளட்டவணை.

பொருளட்டவணை

முற்றிற்று.

